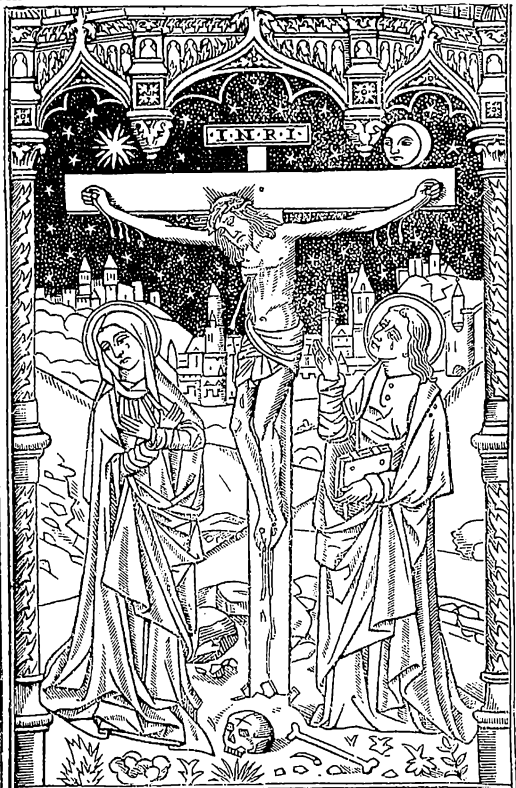

RITUALE ROMANUM.

N° 65

Humiliabit semetipsum factus
obediens usque ad mortem
mortem autem crucis. (Philipp. ii. 8.)

Rituale Romanum

PAULI V. Pontificis Maximi
jussu editum et a BENEDI-
CTO XIV. auctum et casti-
gatum cui novissima accedit
BENEDICTIONUM et IN-
STRUCTIONUM Appendix.

ROMÆ — TORNACI — PARISIIS

Sumpt. et typis Soc. S. Joannis Evang.

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC.

S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typograph.

APPROBATIO.

Revisione rite peracta omnia concordare cum editione typica ceterisque originalibus reperta sunt.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 12 Junii 1900.

DIOMEDES PANICI

S. R. C. Secretarius.

JUS PROPRIETATIS VINDICABITUR.

Sanctissimi Domini nostri BENE-
DICTI XIV. Apostolicæ litteræ in
forma Brevis de nova Ritualis, Cæ-
remonialis Episcoporum, necnon
et Romani Pontificalis editione, ex
quibus selegimus quæ Rituale tan-
tummodo spectant. —‡—‡—‡—‡—

BENEDICTUS PAPA XIV.

—‡— Ad perpetuam rei memoriam. —‡—

Uam ardenti studio, incredibili sollicitu-
dine, assidua cura, et indefesso, diutur-
noque labore, adhibitis etiam, acci-
tisque undequaque viris in sacra doctri-
na, disciplinaque ecclesiastica versatis, æque ac
de rerum liturgicarum peritia peritissimis, sedulam
operam navaverint, atque contenderint Præde-
cessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale
Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum
Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive
emendatis erroribus, sive correctis inordinationi-
bus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessa-
riis, ad eam tandem formam, normamque, juxta
quam de præsentis usui sunt, maximo cum om-
nium virorum ecclesiasticorum commodo et
utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere
ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma
Brevis Litteris eorundem Prædecessorum No-
strorum, qui post S. Pium Papam V. felicitis recor-
dationis, Clemens VIII., Innocentius X., Paulus V.,
Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravis-
simum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus
numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum Litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituali Romano.

PAULUS PP. V. *Ad perpetuam rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus et Ss. Patrum decretis constitutos ritus et cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor Noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum rituum observationem in sacrosancto Missæ sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata, pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis et inferioribus Ecclesiæ Prælati accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiasticis functionibus servari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudi-

ne, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fidei ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicitè urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina adspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. COBELLUTIUS.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. incip. Cum novissime., Innocentii X. Etsi alias., Benedicti XIII. Licet alias.; item quæ pro Pontificali Romano Clemens XIII. Bulla incip. Ex quo in Ecclesia., atque Urbanus VIII. Quamvis alias. statuere, brevitate gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla:

Quoniam autem pro paterna caritate vehementer cupientes, ut Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo Litteras, anno Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas, omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus; quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea, ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas, itidem per alias Nostras in simili forma Brevis Litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsilibus, Gubernatoribus, Prælatibus et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus, pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.

Insuper Formulam itidem Benedictionis et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a

Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi, per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

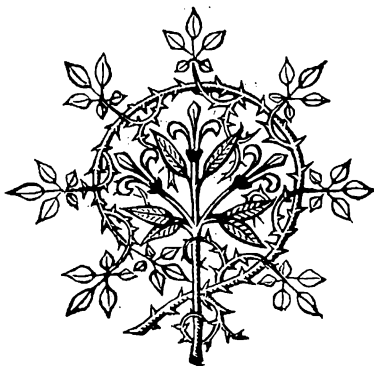
Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum, in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ, non sine uberi per hoc tempus in sacris ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem scholæ alibi jam erectarum vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo Operum Nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti, quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsentibus

imprensa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum, in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

CAJETANUS AMATUS.

Carolus-Gustabus Walrabens

MISERATIONE DIVINA
ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
EPISCOPUS TORNACENSIS

Omnibus has visuris salutem in Domino.

HANC Ritualis Romani editionem in-18, ut vocant, Societatis S. Joannis Evangelistæ opera absolutam, et cum archetypis Romanis exemplaribus fideliter concordantem, collatione facta, approbamus et evulgandi licentiam damus.

Datum Tornaci, die 6^a Junii 1900.

L. † S.

✠ C. G. EPŪS TORNACEN.

De Mandato Ill^mi ac RR^mi D. D. Episcopi :
V. CANTINEAU Can. Secret.

TITULUS I. — CAPUT UNICUM.

De iis quæ in administratione
Sacramentorum generaliter ser-
vanda sunt. — † — † — † — † — †

Tea, quæ ex antiquis catholicæ Ecclesiæ institutis, et sanctorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. VII. Can. XIII.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba :

2. *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse : anathema sit.*

3. Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni fere temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

4. Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri : im-

pure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius (quod absit) ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis locique ratio ferat, convenit confiteri.

5. Quacumque diei ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando (præsertim si necessitas urgeat) moram interponat, ac propterea populum sæpe, prout sese offeret occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

6. Ipse vero, antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paullulum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit et perleget.

7. In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti Ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

8. Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

9. Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

10. In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex Ss. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

11. Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias orationes et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea cæremonias ac ritus ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

12. Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtua-lem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

13. Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspitione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine elemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

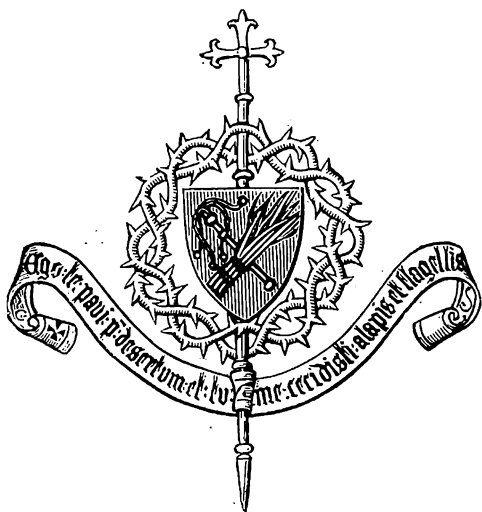
14. Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

15. Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

16. Librum hunc Ritualement (ubi opus fuerit) semper cum ministrabit, secum habebit, ritusque et cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

17. Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

18. Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

A decorative border with a repeating floral pattern of small leaves and flowers, framing the central text.

DE SACRAMENTO BAPTISMI

—✻—✻— rite administrando. —✻—✻—

—*— TITULUS II. — CAPUT I. —*

De Sacramento Baptismi rite
administrando. —*—*—*—*

Sacrum Baptisma, christianæ religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa veritas testatur illis verbis : *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.* (Joan. 3.) Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

2. Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut ritus, ac cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacramentum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

3. De Materia Baptismi.

C primum intelligat. Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

4. Aqua vero solemnus Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc, quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptistarii sacrarium effundatur.

5. Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

6. Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

7. Sed si aqua congelata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

8. De Forma Baptismi.

Uoniam Baptismi forma his verbis expressa: *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti*, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore, quo fit ablutio, pronuntianda sunt.

9. Latinus Presbyter latina forma semper utatur. Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione (de quo infra) sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris etc.* Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re

Fin de l'aperçu

La suite du livre est en qualité visuelle diminuée. Le livre est toutefois complet.

Il est possible de se procurer à prix abordable une édition papier du livre en visitant le site suivant :

canadienfrancais.org

Ce PDF peut être distribué librement. Plus de détails à la dernière page.

diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

10. Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

11. Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed vel in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

12. De Ministro Baptismi.

Begitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive clerico, sive laico etiam excommunicato, sive fidei, sive infidei, sive catholico, sive hæretico, sive viro, sive femina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

13. Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir feminae, nisi pudoris gratia deceat feminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

14. Pater aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediat.

15. De baptizandis Parvulis.

Pportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, et qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ, ritusque suppleantur, ommissa forma et ablutione.

16. Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris etc.* Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

17. Si mater prægnans mortua fuerit, foetus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur; si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet. Infantes expositi et inventi, si, re diligenter investigata, de eorum Baptismo non constat, sub conditione baptizentur.

18. In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

19. Monstrum, quod humanam speciem non præferat, baptizari non debet; de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: *Si tu es homo, ego te baptizo etc.*

20. Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora;

tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo : *Ego te baptizo, etc.* Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo : *Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti.* Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis, ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam, licet adhibere.

21. Quando vero non est certum in monstro esse duas personas, ut quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo : *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti.*

22.

De Patrinis.

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

23. Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

24. Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

25. Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios

suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

26. Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimonialia, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

De Tempore et Loco administrandi Baptismum.

27.

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemnè cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest, in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, precipue in Metropolitanis aut Cathedralibus Ecclesiis.

28. Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

29. Itaque, necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii, id ipsis ita depositibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

30. Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

31. De sacris Oleis, et aliis requisitis.

Acrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

32. Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

33. Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur; ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

34. Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat, majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

35. Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

36. In ea igitur ex majoribus vasculis Chrimatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrimate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

37. Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

38. Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur : caveat item, ne de iis quicquam ulli unquam tribuat cujusvis rei prætextu.

39. Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendum aquam; sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

40. Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

41. Vascula sacri Olei Catechumenorum, et Chrismatis.

42. Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

43. Vasculum, seu cochleare ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

44. Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

45. Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

46. Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur.

47. Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotionem post Baptismum, quod huic tantum usui deservire decet.

48. Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

49. Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

50. Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

51. Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

52. Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris exspectant qui infantem detulerunt.

53. Interroget, nisi de his bene sibi constet, an sit suæ parochiæ, masculus, an femina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

54. Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

55. His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat in hunc modum nominatim interrogans.

—*—*— CAPUT II. —*—*

—*— Ordo Baptismi Parvulorum. —*—

*A*cerdos interrogat : N. Quid
petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet : Fidem.

Sacerdos : Fides, quid tibi
præstat?

Patrinus respondet : Vitam ætérnam.

2. *Sacerdos* : Si ígitur vis ad vitam ín-
gredi, serva mandáta. Díliges Dóminum
Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota
ánima tua, et ex tota mente tua, et próxi-
mum tuum sicut teípsum.

3. Deinde ter exsufflet leniter in faciem infan-
tis, et dicat semel :

Exi ab eo (*vel* ab ea), immúnde spíri-
tus, et da locum Spíritui sancto Paráclito.

4. Postea pollice faciat signum Crucis in fronte,
et in pectore infantis, dicens :

Accipe signum Crucis tam in fronte ✠,
quam in corde ✠, sume fidem cœléstium
præceptórum : et talis esto móribus, ut
templum Dei jam esse possis.

Orémus.

PRECES nostras, quaesumus Dómine,
cleménter exáudi : et hunc Eléctum
tuum N. Crucis Domínicæ impressióne
signátum perpétua virtúte custódi : ut
magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta ser-

vans, per custódiám mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereatur. Per Christum Dóminum nostrum \mathcal{R} . Amen.

5. Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat :

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem * adrudiménta * (In supplendis cœrefidei vocáre dignámon. addatur : *dudum.*) tus es : omnem cæcitatē cordis ab eo expelle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem.

* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. \mathcal{R} . Amen.

* (In supplendis cœremoniis addatur : *ut idoneus sit frui grátia Baptismi tui, quem suscépit, salis percépta medicina.*)

6. Deinde Sacerdos benedicat sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis \mathcal{C} , et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi \mathcal{C} , et in virtúte Spíritus sancti \mathcal{C} . Exor-

cízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

7. Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens :

N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. *R.* Amen.

Sacerdos : Pax tecum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplíces exorámus, ut hunc fámulum tuum *N.* respícere dignéris propítius, * (In suppl. cæ- et hoc * (primum) pábulum salis gustántem, non *num.*) diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlesti, quátenu sit semper spírítu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini

sérviens. ** (Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum,) ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

** (Sic dicatur : *Et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti quæsumus Dómine,*)

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus sancti ✠, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. : Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

8. Hic pollice in fronte signat infantem, dicens :

Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

9. Mox imponit manum super caput infantis, et dicit :

Orémus.

ÆTERNAM, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor

luminis et veritatis, super hunc famulum tuum N., ut digneris illum illuminare lumine intelligentiæ tuæ : munda eum, et sanctifica: da ei scientiam veram, * (ut dignus gratia Baptismi tui effectus, teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam.) Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

* (In suppl. cærem. ut dignus sit frui gratia Baptismi tui, quem suscepit; teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam, ut aptus sit ad retinendam gratiam Baptismi tui.)

ro. Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam.

℞. Amen.

ii. Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit :

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis : adscéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum; sanctam Ecclésiám Ca-

thólicam; Sanctórum communiónem; remissionem peccatórum; carnis resurrecti-
onem; vitam ætérnam. Amen.

PATER noster, qui es in cœlis, sanctifi-
cétur nomen tuum : advéniat regnum
tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et
in terra. Panem nostrum quotidiánum da
nobis hódie : et dimítte nobis débíta no-
stra, sicut et nos dimíttimus debitóribus
nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem :
sed líbera nos a malo. Amen.

12. Ac deinde, antequam accedat ad Baptiste-
rium, dicat :

Exorcismus.

 Xorcízo te, omnis spíritus immún-
de, in nómine Dei Patris omnipo-
téntis ✠, et in nómine Jesu Christi
Filii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et
in virtúte Spíritus sancti ✠, ut discédas ab
hoc plásmate Dei N., quod Dóminus no-
ster ad templum sanctum suum vocáre di-
gnátus est, * (ut fiat) * (In suppl. cære-
templum Dei vivi, et mon. dicatur : *ut*
Spíritus sanctus hábitet *fíeret.*)
in eo. Per eúndem Christum Dóminum
nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et
mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

13. Postea Sacerdos digito accipiat de saliva
oris sui, et tangat aures et nares infantis : tangen-
do vero aurem dexteram, et sinistram, dicat :

Ephphéta, quod est, Adaperíre : *deinde*
tangit nares, dicens : In odórem suavitátis.

Tu autem effugare diabole; appropinquabit enim iudicium Dei.

14. Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens :

N. Abrenuntias sathanæ?

Respondet Patrinus : Abrenuntio.

Et omnibus operibus ejus? *℞.* Abrenuntio.

Et omnibus pompis ejus? *℞.* Abrenuntio.

15. Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens :

Ego te linio ✠ oleo salutis in Christo Jesu Domino nostro, ut habear vitam æternam.

℞. Amen.

16. Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

17. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili. Et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente :

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ? *℞.* Credo.

Credis in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum, natum, et passum? *℞.* Credo.

Credis et in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam æternam. *℞.* Credo.

18. Subinde expresso nomine baptizandi Sacerdos dicit :

N. Vis baptizáři?

Respondet Patrinus : Volo.

19. Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit :

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, *fundat primo*, et Fílii ✠, *fundat secundo* et Spíritus ✠ sancti, *fundat tertio.*

20. Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit :

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

21. Mox Patrinus, vel Matrino, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

22. Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma :

N. Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

23. Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens :

DEUS omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, (*hic in-*

ungit) ipse te líniat Chrísmate salútis † in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. *℞.* Amen.

Sacerdos: Pax tibi. *℞.* Et cum spírítu tuo.

24. Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens :

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. *℞.* Amen.

25. Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

26. Postremo dicit :

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. *℞.* Amen.

27. Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive feminae, in catechismo masculi statuatur ad dexteram, feminae vero ad sinistram; omnia pariter dicantur ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis

impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis fieri debent.

28 Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum crucis, dicens : *Ego te baptizo in nomine Patris, † etc.* ut supra, pag. 23.

29. Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

30. Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens : *Deus omnipotens, etc.* ut supra, pag. 23.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens : *Accipe vestem, etc.* ut supra.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam, dicens : *Accipe lâmpadem ardentem,* ut supra.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

31. Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

32. Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

33. Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios hebræis, aliisve infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

34. Antequam infans ex ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

* — * — CAPUT III. — * — *

— * — De Baptismo Adultorum. — * —

SI quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in christiana fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

2. At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habitare ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

3. Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemniter conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata cæremonia.

4. Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

5. Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, Baptismum differri convenit.

6. Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

7. Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio, Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ; quo casu vel per Patrimum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu, consensum explicet suum.

8. Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

9. Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem (nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset) eorum Baptisma celebretur.

10. Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum poeniteat.

11. Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint : tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in fide Ecclesiæ baptizari possunt.

12. Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum imminet, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

13. Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

14. Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum : de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

15. Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediat, sub conditione baptizentur.

16. Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in fide Catholica diligenter instruantur : ubi vero debita forma et materia ser-

vata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

17. Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, cap. 1.

—*—*— CAPUT IV. —*—*—

—*— Ordo Baptismi Adultorum. —*—

IN primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, piâ mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare; et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit :

℣. Deus, in adiutorium meum intende.

℞. Domine, ad adjuvandum me festina.

℣. Glória Patri.

℞. Sicut erat.

2 Postea incipiat, prosequentibus Clericis,

Antiph. Effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, dicit Dominus.

Psalmus 8.

Quoniam Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo coelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perambulánt sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, etc.

Psalmus 28.

AFFERTE Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum fílius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessi6nis : *
sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta
est : * proptérea memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce ca-
taractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super
me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericór-
diam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam
Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contri-
státus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * expro-
bravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci
mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi
est Deus tuus? * quare tristis es ánima
mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effúndam su-
per vos aquam mundam, et mundabímíni
ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit
Dóminus.

3. *Deinde dicitur* : Kyrie eléison.
ste eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere; et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quæsumus; ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

ADESTO supplicatió nibus nostris, omnipotens Deus : et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

4. Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

5. Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine : catechizandus vero extra

limen. Et si sunt plures, mares et feminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram stantur, et

Sacerdos interrogat : Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet : N.

Sacerdos : N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

℟. Fidem.

Sacerdos : Fides, quid tibi præstat?

℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos : Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus sancti; sed horum trium una est substántia, et nónnisi una Divínitas.

6. *Et rursus interrogat* : N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

7. Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens :

Credis in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ? *℞.* Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum, natum, et passum? *℞.* Credo.

Interrogat : Credis et in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam æternam? *℞.* Credo.

8. Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens :

Exi ab eo, spiritus immunde, et da locum Spiritui sancto Paraclito.

9. Hic in modum crucis halet in faciem ipsius, et dicat :

N. Accipe Spiritum bonum per istam insufflationem, et Dei benedictionem. ✠ Pax tibi. *℞.* Et cum spiritu tuo.

10. Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens :

N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cœlestium præceptorum. Talis esto moribus, ut templum Dei jam esse possis : ingressusque Ecclesiam Dei, evasisse te laqueos mortis, lætus agnosce; (horrésce idóla, respue simulácula), cole Deum Patrem omnipotentem, et Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui venturus

est judicāre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Hic advertendum est, quod dicta verba *horrésce idóla, réspue simulácula* dicantur Catechumeno qui venit de gentilitatis errore, seu de ethnicis et idololatriis. Catechumeno vero Judæo, sive ex Hebræis venienti, loco horum verborum dicatur *horrésce Judáicam perfídiam, réspue Hebráicam superstitionem*.

Saraceno autem, vel Turcæ, aut Persæ, sive alii ex Mahumetanis ad fidem venienti Catechumeno, loco eorundem verborum, dicatur *horrésce Mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis*.

At hæretico ad catholicam Ecclesiam venienti, qui, si in ejus Baptismo debita forma servata non est, baptizari debet, dicatur *horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum*. Vel exprimatur proprio nomine secta de qua Catechumenus venit.

II. Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicantur singillatim super singulos.

Orémus.

Oratio.

TE déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári : quatenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

12. Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. (Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.)

13. Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens :

Signo tibi frontem ✠, ut suscipias Crucem Dómini.

In auribus : Signo tibi aures ✠, ut áudias divína præcépta.

In oculis : Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus : Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore : Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore : Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis : Signo tibi scápu-las ✠, ut suscipias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit :

Signo te totum in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, clemé-ter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum

ad regeneratiónis glóriam pervenire mereatur. Per Christum Dóminum nostrum.
 ✠. Amen.

Orémus.

Oratio.

DEUS, qui humáni géneris ita es conditor, ut sis étiam reformátor, propitiare pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscribe : ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gaudeant suscepisse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

14. Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit :

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem * ad rudiménta * (In suppl. cæremon. fídei vocáre dignátus addatur : *dudum.*) es : omnem cæcitatém cordis ab eo expelle : dirúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, * (ut idóneus efficiátur * (In suppl. cæremoniis dicatur : *ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscepit, salis percépto medicina.*) Per

eúndem Christum Dóminum nostrum.
 ✠. Amen.

15. Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, *Preces nostras, etc.* dicantur in numero plurali.

16. Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis dandi Catechumeno.

SXorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus sancti ✠. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimicum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster; ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ✠. Amen.

17. Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens :

N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiatio sit tibi in vitam ætérnam. ✠. Amen.

Sacerdos : Pax tibi. ✠. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS patrum nostrorum, Deus universæ conditor veritatis, te supplices exoramus, ut hunc famulum tuum N. respicere digneris pro- * (In suppl. cærem. pítius, et hoc * (pri- omitte : *primum.*) mum) pabulum salis gustantem, non diutius esurire permittas, quo minus cibo expleatur cœlesti, quatenus sit semper spiritu fervens, spe gaudens, tuo semper nomini serviens. * (Per- * (Sic dicatur : *Et quem* duc eum, Dómine, *ad novæ regenerationis* quæsumus, ad novæ *lavacrum perduxisti,* regenerationis lavá- *quæsumus Dómine,*) crum), ut cum fidelibus tuis promissionum tuarum æterna præmia consequi mereatur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

18. Si plures sint, dicatur singulis : N. *Accipe sal, etc.*, et præcedens Oratio, *Deus patrum nostrorum*, in numero plurali.

19. Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex idololatriis venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur :

Orémus.

Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, qui es, qui eras, et qui permanes usque in finem, cujus origo nescitur, nec finis comprehendendi potest : te supplices invocamus super hunc famulum tuum N. quem liberasti de errore genti-

lium, et conversatióne turpíssima : dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humiliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spírítu sancto, exspoliátus vétérem hómínem, índuat novum, qui secúndum te créatus est; accípiat vestem incorrúpam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

20. Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali.

21. Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum :

Ora, Elécte, flecte génuá, et dic : Pater noster.

Et Electus genu flexo orat, et dicit :

Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit *Pater noster*, usque ad *Sed libera nos a malo*, inclusive, Sacerdos subjungit :

Leva, comple oratióne[m] tuam, et dic, Amen.

Et ille respondet : Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde Electo : Accéde.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spírítus sancti.

22. Tum quoque Sacerdos facit crucem in fronte ejus, ita dicendo :

In nómine Patris, et Fílii, et Spírítus sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

Orémus. Oratio.

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israël de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te quæsumus, Dómine; ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N. et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Exorcismus.

rgo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

23. Sed si plures sint Catechumeni, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali : *Oráte, Elécti, fléctite gènuâ, etc.* ut supra, usque ad finem præcedentis Exorcismi, qui incipit : *Ergo, maledícite diábole.*

Item super unum secundo dicat : *Ora, Elécte, flecte génuá, et dic : Pater noster, et reliqua, ut supra pag. 40. usque ad Orationem, Deus Abraham, exclusive ; deinde imponit manum super eum, ac dicit :*

Orémus.

DEUS immortále præsidium ómnium postulántium, liberátio súpplícum, pax rogántium, víta credéntium, resurréctio mortuórum : te ínvocho super hunc fámulum tuum N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat : áccipe eum Dómine, et quia dignátus es dícere : Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : peténti præmíum pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérnam coeléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múnemis regna percípiat. Qui cum Patre, et Spírítu sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. *℟. Amen.*

Exorcismus.

AUdi, maledícite sáтана, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde : nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam coeléstia cogitánte, renuntiáturo tibi et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spírítui sancto, qui ex summa

cœli arce descéndens, proturbátiis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum * (perfíciat): * (In suppl. cærem. di- ut ab ómnibus péni- catur : *perfécit.*)
 tus nóxiis præteritórum críminum liberá-
 tus servus Dei, grátias perénni Deo réferat
 semper, et benedícat nomen sanctum ejus
 in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

24. Item super unum masculum tertio dicat ut supra : *Ora, Elécte, flecte génuá, et dic : Pater noster, etc.*, usque ad Orationem, *Deus Abraham*, exclusive.

Deinde imponit manum super eum, dicens :

Exorcismus.

SXorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

25. Exorcismus *Ergo, maledícte diábole, etc.*, et repetit totum, ut supra habetur.

Super feminam vero Sacerdos dicit : *Ora, Elécta, flecte génuá, et dic : Pater noster, etc.*, ut supra pag. 40. usque ad Orationem, *Deus Abraham*, exclusive.

Deinde imponit manum super eam, et dicit :

Orémus.

Oratio.

DEUS cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus

Apostolorum, Deus Martyrum, Deus Confessorum, Deus Virginum, Deus omnium bene viventium, Deus, cui omnis lingua confitetur, et omne genu flectitur, caelestium, terrestrium, et infernorum : te invoco, Domine, super hanc famulam tuam N., ut eam custodire, et perducere digneris ad gratiam Baptismi tui. Per Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

26. Deinde dicatur Exorcismus. *Ergo, maledicte diabole, recognosce sententiam tuam etc.* ut supra, pag. 41.

27. Si plures fuerint feminae Catechumenae, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali : *Orate, Electae, flectite genua, et dicite : Pater noster*, et reliqua ut supra usque ad Orationem, *Deus Abraham*, exclusive. Deinde imponit manum super capita singularum et postea in eodem numero plurali dicit Orationem, *Deus caeli, Deus terrae, etc.* et Exorcismum, *Ergo, maledicte diabole, etc.* ut supra, pag. 41.

28. Interim super unam tantum, secundo, et tertio repetit, *Ora, Electa, flecte genua, et dic : Pater noster*, et reliqua, ut supra, pag. 40. usque ad finem Orationis, *Deus Abraham*, qua finita, imponit manum super caput ejus, et post tertiam signationem, dicit :

Exorcismus.

 Xorcizo te, immunde spiritus, per Patrem ✠, et Filium ✠, et Spiritum ✠ sanctum, ut exeas, et recedas ab hac famula Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledicte damnate, qui caeco nato oculos aperuit, et quatríduanum Lázarum de

monuménto suscitávit. Ergo, maledícite diábole, etc. totum ut supra, pag. 41.

29. Super utrumque, sive masculum, sive feminam imponit manum super caput ejus, et dicit :

Orémus.

ÆTERNAM ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram,* (ut dignus efficiátur accedere ad grátiam Baptismi tui, teneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam.)

* (In suppl. cærem. dicatur : *ut dignus sit frui grátia Baptismi tui, quem suscepit; teneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptismi tui.*)

Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

30. Si plures fuerint Electi, sive mares, sive feminae, præcedentes Orationes et Exorcismi dicantur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

31. His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam dicens :

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiám Dei, ut accípias benedictiónem cœléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. ℞. Amen.

32. Si plures fuerint, dicat in numero plurali :
 Ingredimini in sanctam Ecclesiam Dei,
 etc. et introducat eos, ut supra.

33. Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

34. Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

35. Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant :

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum : qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Mariâ Virgine : passus sub Pôntio Pilâto, crucifixus, mortuus, et sepultus; descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam : Sanctorum communionem : remissionem peccatorum : carnis resurrectionem : vitam æternam. Amen.

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiânum da nobis hodie : et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitôribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos a malo. Amen.

36. Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

Ec te latet, sātana, imminere tibi pœnas, imminere tibi tormēta, imminere tibi diem iudicii, diem supplicii sempiterni; diem, qui venturus est velut clibanus ardens, in quo tibi, atque univērsis āngelis tuis pręparātus sempiternus erit intēritus. Proinde damnāte, atque damnānde, da honorem Deo vivo et vero, da honorem Jesu Christo Fīlio ejus, da honorem Spirītui sancto Paráclito, in cujus nōmine atque virtūte pręcipio tibi, quicumque es, spīritus immūnde, ut ēxeas, et recedas ab hoc fāmulo Dei N. quem hōdie idem Deus et Dōminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grātiam et benedictionem, fontēmque Baptismatis dono vocāre dignātus est : * * (In supplem. cærem. (ut fiat) ejus templum dic. : *ut fieret.*)

per aquam regeneratiōnis in remissionem omnium peccatorum. In nōmine ejusdem Dōmini nostri Jesu Christi, qui venturus est iudicare vivos et mōrtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

37. Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

38. Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat :

Ephpheta, quod est adaperire; *deinde tangendo nares, dicat* : In odórem suavitátis. *Et subdit* : Tu autem effugare, diabole; appropinquábit enim iudícium Dei.

39. Deinde interroget electum :

Quis vocáris? *Et ipse respondet* : N.

Interroget : N. Abrenúntias sátanæ?

℞. Abrenúntio.

Interroget : Et ómnibus opéribus ejus?

℞. Abrenúntio.

Interroget : Et ómnibus pompis ejus?

℞. Abrenúntio.

40. Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum crucis, dicens :

Ego te línio Oleo salutis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

℞. Amen.

℞. Pax tibi. ℞. Et cum spírítu tuo.

41. Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens :

Exi immúnde spírítus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge immúnde spírítus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde immúnde spírítus, et da locum Spírítui sancto Paráclito.

42. Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Et ducitur Electus ad Baptisterium : ubi si ob aliquam causam non habeatur sive præparata non

fuerit Aqua baptismalis fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur.

Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat :

Quis vocáris? *Respondet* : N.

43. *Interrogat*: N. Credis in Deum Patrem omnípoténtem, creatórem cœli et terræ? *ꝫ*. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? *ꝫ*. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam? *ꝫ*. Credo.

Iterum interrogat, dicens : N. Quid petis?

Respondet : Baptísum.

Interrogat : Vis baptizári?

Respondet : Volo.

44. Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur) admota manu, tenente seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat Aquam baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine SS. Trinitatis, sic dicens .

N. Ego te baptizo in nómine Patris ✠, *fundat primo*; et Fílii ✠, *fundat secundo*; et Spíritus ✠ sancti, *fundat tertio*.

45. Si Aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Baptisterii, recipiatur

in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares et feminæ, primum mares, deinde feminæ.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos :

Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ sancti.

46. Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum crucis, dicens :

DEUS omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua et Spiritu sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, ipse te linit Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro in vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Pax tecum. ℟. Et cum spiritu tuo.

47. Tunc bombacio vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi chrimale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens :

Accipe vestem candidam et immaculatam, quam perferas ante tribunal Domini nostri Jesu Christi, ut habeas vitam æternam. ℟. Amen.

48. Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriori candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in aula cœlésti in vitam ætérrnam. *℟.* Amen.

49. Ipse vero Neophytus eundem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

50. In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per mersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina mersione, sanctam Trinitatem semel tantum sic invocando : *Ego te baptizo in nómine Patris †, mergat semel; et Filii †, mergat iterum; et Spíritus † sancti, mergat tertio; Patrino, vel Matrino, vel utroque eum tenente, vel tangente.*

51. Et cum Electus surrexit de Fonte, Patrinus vel Matrino cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis : et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum crucis perungit, dicens : *Deus omnipotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc.* p. 50.

52. Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu chrimale, et dat ei vestem candidam, dicens : *Accipe vestem candidam, etc.* pag. 50.

53. Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

54. Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in dextera manu, dicens : *Accipe lámpadem, etc.* ut supra.

Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis.

55. Postea dicat : N. *Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.*

56. Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis inicianur.

Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

57. ¶ Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

—*—*— CAPUT V. —*—*

Ordo supplendi omissa super
baptizatum. *—*—*—*—*

Cum urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, parvulus sive adultus, sacris precibus ac cæremoniis prætermisissis, fuerit baptizatus, ubi convalescerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur : idemque ordo ac ritus servetur, qui in Baptismo Parvulorum (si fuerit parvulus), seu Adultorum (si fuerit adultus) præscriptus est. Excepto quod interrogatio : An velit baptizari, formaque Baptismi, et ablutio prætermittuntur, et quædam Orationes, et Exorcismi suo quique loco immutati, ut infra dicuntur.

2. Sacerdos igitur antequam immittat sal in os baptizati, manum super caput ejus imponens, dicit :

Orémus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab eo expélle : dirúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptís-
mi tui, quem suscepit, salis percépta medicína. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

3. Deinde posteaquam modicum salis immisit in os baptizati, dicens :

Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℞. Amen.

Dicit :

Orémus.

Oratio.

DEUS patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spírítu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvians :

et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

4. Post hæc factó signo crucis in fronte baptizati, dictisque illis verbis :

Et hoc signum crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

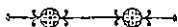
5. Manu super caput ejus imposita, dicit :

Orémus.

Oratio.

ÆTERNAM, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscepit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

6. In Baptismo autem Adultorum, præter illa quæ supra notata sunt, quando supplentur omissa, hæc mutari debent. Primum in Exorcismo, *Audi, maledícite sátana*, ubi dicitur (*habítaculum perfíciat*) dicatur, *habítaculum perfécit* : deinde in Exorcismo, *Nec te latet*, ubi dicitur (*ut fiat*) dicatur, *ut fieret*.

* — * — CAPUT VI. — * — *

Ritus servandus cum Episcopus
baptizat. — * — * — * — * — *

SI Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea quæ infra notantur.

2. Adsint Capellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant, ac ministrent.

3. Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram : atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat : *N. Quid petis ab Ecclesia Dei?* ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra : cum vero exsufflat, dicendo : *Exi ab eo, imminde spiritus*, surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo crucis in fronte, et in pectore, vel dicit : *Accipe signum crucis, etc.* Et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra ; similiter cum ipsum sal benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit : *Ephpheta*, ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit : *Credo in Deum Patrem, etc.* et *Pater noster*, super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat :

N. *Abrenúntias sátanæ, etc.* et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo factó accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide : *Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc.* et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet.

4. Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit : *Vade in pace, etc.* sedet cum mitra.

5. Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens : *Quo nómine vocáris?* *R.* N. Episcopus interrogat : N. *Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc.* et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

—*—*— CAPUT VII. —*—*

Benedictio Fontis Baptismi extra
Sabbatum Paschæ et Pentecostes
cum Aqua consecrata non habetur.

Brimum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tum Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare

Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales.

2. Et ante *℟*. *Ut nos exaudire digneris*, dicat et secundo repetat sequentem versum :

Ut Fontem istum ad regenerandam tibi novam prolem benedicere ✠, et consecrare ✠ digneris.

℞. Te rogamus audi nos.

3. Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato sancto.

Et dicto ultimo *Kyrie eléison*,

4. Sacerdos dicat : *Pater noster*, et *Credo in Deum*, etc. (pag. 46), omnia clara voce : quibus finitis dicat :

℟. Apud te Dómine est fons vitæ.

℞. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.

℟. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℟. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis : et ad recreandos novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis párturit, spírítum adoptiÓnis emítte; ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleáture efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, etc.

℞. Amen.

Exorcismus aquæ.

Xorcízo te, creatúra aquæ, per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum, qui te in príncípío verbo separávit ab árida; cujus super te spíritus ferebátur, qui te de paradíso manáre jussit.

5. Hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, proseguens :

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit : qui te in desérto amáram per lignum, dulcem fecit atque potábilem ; qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægypto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum : qui super te pédibus ambulávit, et a Joánnē in Jordáne in te baptizátus est : qui te una cum sánguine de látere suo prodúxit, et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens : Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti ; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus im-múnde, omne phantásma, omne mendá-cium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt,

fiat eis fons aquæ salientis in vitam æternam; regenerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Orémus.

Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te suppliciter deprecámur: ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum etc. ℞. Amen.

6. Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram Ψ ; deinde imponit incensum in thuribulo, et Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fœcundétur Fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo in vitam æternam, in nómine Patris ✠ , et Fílii ✠ , et Spíritus ✠ sancti. ℞. Amen.

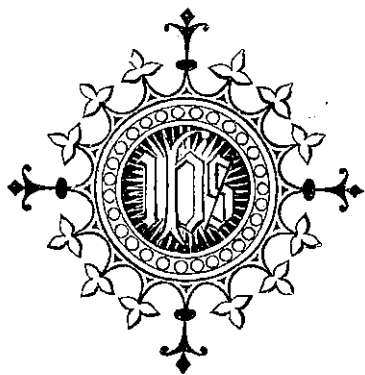
7. Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsió Chrismatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℞. Amen.

8. Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit :

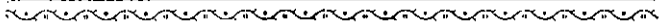
Commixtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctionis, et aquæ Baptismatis pariter fiat in nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ sancti. ℞. Amen.

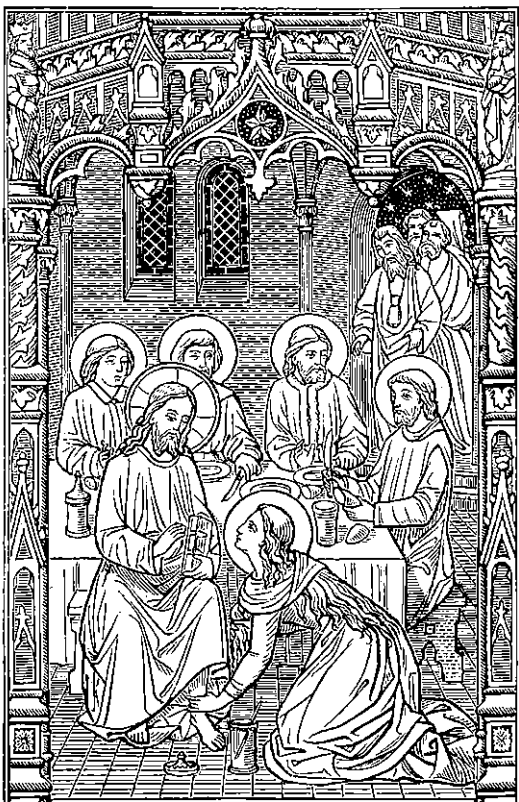
9. Tum deposita ampulla, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum Aqua et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in sacrarium.

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.

Maria autem erat quae unxit Do-
minum unguento, et extersit
pedes eius capillis suis. (Joann. xi. 2.)

—*— TITULUS III. — CAPUT I. —*

* De Sacramento Pœnitentiæ. *

Anctum Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte digneque tractandum ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister : illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba : *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

2. In primis meminerit Confessarius, se iudicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

3. Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

4. Sciat casus et censuras Sedi apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

5. Denique hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

Ordo ministrandi Sacramentum

Pœnitentiæ. — * — * — * — * — *

Sacerdos ad audiendam confessionem vocatus, promptum facilemque se præbeat : ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte, sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

7. In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patienti loco præstare.

8. Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras confessiones excipiat : quæ sedes

patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

9. Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

10. Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur, ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo crucis se muniat.

11. Mox Confessarius inquireat de illius statu (nisi aliter notus fuerit) et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit? num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discussit.

12. Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

13. Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

14. Tum pœnitens confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat, scilicet *Confiteor, etc.* vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote: qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicitur, confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere; proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorundam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

15. Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

16. Sed caveat, ne curiosus, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

17. Demum, audita confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna caritate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

18. Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggererint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

19. Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosi jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosus devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediât, communicent.

20. Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quid-

quam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

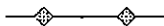
21. Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponant.

22. Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces : quales sunt qui nulla dant signa doloris; qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt : aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant : neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

23. Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris, quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio) : sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat : ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

24. Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficient, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere : quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

25. Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus fuerit.

CAPUT II.

Absolutionis forma.

Um igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primo dicit :

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. Amen.

2. Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit :

Indulgentiam, absolutiõnem, et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens, et misericors Dõminus. Amen.

Dõminus noster Jesus Christus te absolvat : et ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicatiõnis, suspensiõnis, et interdìcti, in quantum possum, et tu indiges. Deinde ego te absolvo a peccatis tuis, in nõmine Patris ✠, et Filii, et Spìritus sancti. Amen.

3. Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum *suspensiõnis*.

Passiõ Dõmini nostri Jesu Christi, mèrita beatæ Mariæ Vírginis, et ómnium Sanctõrum, quidquid boni fèceris, et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmẽtum grãtiæ, et præmium vitæ æternæ. Amen.

4. In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest, *Misereatur, etc.* et satis erit dicere: *Dominus noster Jesus Christus, etc.* ut supra usque ad illud: *Passio Domini nostri, etc.*

5. Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit:

Ego te absolvo ab omnibus censuris, et peccatis, in nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

— * — * — CAPUT III. — * — *

De Absolutione ab Excommunicatione in foro exteriori. — * — * — *

SI potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: *In forma Ecclesiæ consueta absolvat*; hæc servanda sunt.

2. Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, cum primum poterit, satisfacturum.

3. Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

4. Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero (si vir fuerit) usque ad camisiã exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalmum *Miserere*. cum *Gloria Patri*. (pag. 92.)

5. Deinde surgit, et aperto capite dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (*vel ancíllam tuam*), Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo (*vel in ea*).

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatióem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatióis senténtia constringit, miserátio tuæ pietátis cleménte

absolvat. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

6. Mox sedet, et cooperto capite dicit :

Dóminus noster Jesus Christus te absolvat : et ego auctoritate ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (*vel* reverendíssimi Epíscopi N., *vel talis* Superiórís) mihi commíssa, absolvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurristi (*vel* incurrisse declarátus es), propter tale factum (*vel* causam, etc.); et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti.

7. Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremóniam et preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens :

Dóminus noster Jesus Christus te absolvat : et ego auctoritate ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (*si a Papa fuerit delegatus*), (*vel* reverendíssimi Epíscopi N. *vel talis* Superiórís) mihi concéssa, absolvo te, etc. *ut supra*.

8. In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolute sacramento.

—*—*— CAPUT IV. —*—*

Ritus absolvendi Excommunicatum jam mortuum. —*—*—*—*

SI quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ne ecclesiastica careat sepultura, sed Ecclesiae suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

2. Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

3. Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

4. Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulcrum.

Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam:

Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ps. Miserére. pag. 105.

Quo facto, absolvatur, dicendo:

Auctoritáte mihi concéssa, ego te absolvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurristi (*vel* incurrisse declarátus es) propter tale factum, et restituo te communioni fidélium, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

5. Deinde dicatur Psalm. *De profundis*. pag. 109.
et in fine :

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

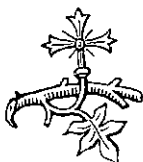
℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicatiónis senténcia constrínxerat, refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

—*—*— CAPUT V. —*—*

De modo absolvendi a Suspensione
vel ab Interdicto extra vel intra
sacramentalem Confessionem et
dispensandi super irregularitate.

SI Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula :

Pœnitens dicat : Confiteor Deo omnipotenti etc.

Sacerdos : Misereatur tui, etc. Indulgentiam, etc.

Auctoritate mihi ab N. tradita, ego absolvo te a vinculo suspensionis (*vel* interdicti), quam (*vel* quod) propter tale factum (*vel* causam) incurristi (*seu* incurrisse declaratus es), in nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

2. Si vero Confessario, sive in foro conscientiae, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter :

Et eadem auctoritate dispense tecum super irregularitate (*vel* irregularitatibus, *si sint plures*), in quam (*vel* in quas) ob talem causam (*vel* tales causas, *eas exprimendo*) incurristi : et habilem reddo, et

restituo te exsecutióni Ordinum, et officiórú tuórum, in nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

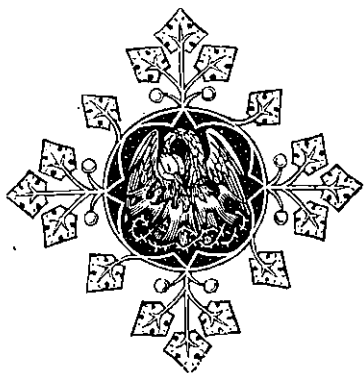
3. Si nullum habet Ordinem, dicatur :

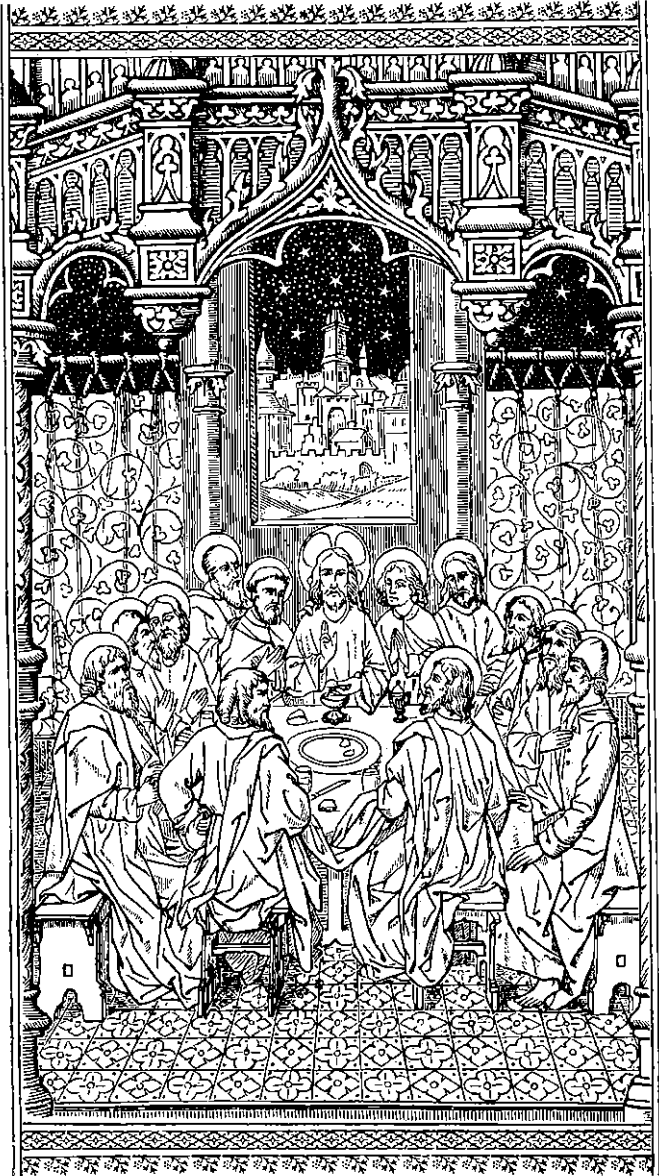
Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos. vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

4. Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat :

Et restituo tibi títulum (*seu* títulos) Beneficii (*seu* Beneficiórú), et condóno tibi fructus male percéptos, in nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

5. Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

— * — TITULUS IV. — CAPUT I. — *

De Sanctissimo Eucharistiæ Sa-
cramento. — * — * — * — *

OMnibus quidem Ecclesiæ catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna ac diligens cura adhibenda est: sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

2. Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

3. Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere: ut præmissa sa-

cramentali confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri quantum fieri potest a mulieribus separati.

4. Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut exspuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant : sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima passione dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

5. Curare porro debet, ut perpetuo aliquot particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

6. Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum, ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die noctuque perpetuo coluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

7. Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero seu particulæ consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

8. Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni, quales sunt excommunicati, interdicti, manifesti-

que infames : ut meretrices, concubinarii, foeneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores; nisi de eorum poenitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

9. Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat; non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos praeterire nequeat.

10. Amentibus praeterea, seu phreneticis communicare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

11. Iis etiam, qui propter aetatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

— * — * — CAPUT II. — * — *

Ordo administrandi sacram Com-
munionem. — * — * — * — *

SAcerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, hostiis, seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti et comodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, praecedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit. Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolae

facit confessionem generalem, dicens : *Confiteor Deo omnipotenti, etc.*

2. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum (advertens, ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit :

Misereatur vestri omnipotens Deus et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. *℟. Amen. Et addit* : Indulgentiam, absolutiõnem ✠, et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens, et misericors Dominus. *℟. Amen.*

Dicens : *Indulgentiam, etc.* manu dextera in formam crucis signat communicandos.

3. Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat : conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce :

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. *Mox subdit* : Dõmine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea; quod iterum, ac tertio repetit : qua formula etiam utendum est, cum feminæ communicatio administratur.

4. Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit communicatio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra septimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

5. Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit :

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

6. Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit :

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passióis ejus, mens implétur grátia, et futúrae glóriæ nobis pignus datur.

℣. Panem de cœlo præstitisti eis.

Minister respondet : Omne delectaméntum in se habéntem.

Tempore Paschali dicitur : Allelúia.

7. Mox Sacerdos dicit :

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passióis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptióis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio :

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut quos Sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

8. Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio : ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

9. Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℞. Amen.

10. Communio autem populi intra Missam statim post Communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

11. Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo sanguine, antequam se purificet, ponat particulas consecratas in pyxide, vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pyxide; et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit : *Miseréatur vestri, etc.* et eo quo supra dictum est modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita communionem, revertitur ad Altare, nihil dicens, non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto : *Quod ore sumpsimus, etc.* ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc planeta indutus, sacram communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

—*—*— CAPUT III. —*—*

—*— De Communione Paschali. —*—

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet :

Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinentendum; alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens christiana careat sepultura.

2. Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

3. Dabit quoque operam Parochus, quoad ejus fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ fidelibus hoc Sacramentum ministrabit. Alienæ vero parochiæ fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit communionem, si accesserint rite parati: vel ubi est ea consuetudo, eos ad cathedralis Ecclesiæ Parochum

remittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

4. Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi communionem extra præscriptos paschales dies sumperint, in paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit.

— * — * — CAPUT IV. — * — *

* De Communione Infirmorum. *

Vaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere. Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur; quales sunt publici usurarii, concubinarii, notorie criminosi, nominatim excommunicati aut denunciati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensionis, prout de jure, satisfecerint.

2. Hortetur Parochus infirmum, ut sacram communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

3. Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

4. Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum; aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti

timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægitudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac ceteris fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

5. Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

6. Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo vélamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

7. Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubet convocari parochianos, seu confraternitatem Ss. Sacramenti, (ubi fuerit instituta) seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant. Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur.

8. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

9. Ubi vero convenerint qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola et, si haberi potest, pluviali albi coloris, acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum (si longius aut difficilius iter sit faciendum) ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu

accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

10. Præcedat semper acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant; quorum alter aquam benedictam cum adpersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualement deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica. Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque obstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

11. Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, dicat :

✠. Pax huic dómui.

✠. Et ómnibus habitántibus in ea.

12. Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus; et mox accepta aqua benedicta, adspersit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam :

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor : et *primum versum Psalmi Miserere, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.*

Deinde repetitur Ant. Adspérges me, etc.

Postea

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, próteget, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13. His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri ; et illum audiat, atque absolvat : quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

14. Postea facta de more confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit :

Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

15. Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens :

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, *et more solito ter dicat* : Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum ; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

16. Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat :

Accipe, frater (*vel* soror), Viaticum cōrporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

17. Si vero communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario :

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

18. Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto *Misereatur, etc.*, prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

19. Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens : et infirmo detur ablutio. Deinde dicat :

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (*vel* soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam cōrpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

20. His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum crucis super infirmum, nihil dicens, et

reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam, dicendo Psalmum *Laudate Dóminum de cælis, etc.* et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus feret.

21. Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit :

℣. Panem de cælo præstitisti eis.

℞. Omne delectaméntum in se habéntem.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

22. Deinde annuntiat Indulgentias a summis Pontificibus concessas Ss. Sacramentum comitantibus.

23. Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

24. Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

✠ PATER. non meam voluntas sed tua fiat

— * — TITULUS V. — CAPUT I. — *

De Sacramento Extremæ Uctionis.

Extremæ Uctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

2. In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Uctionem, Pœnitentiæ et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

3. Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum.

quod singulis annis Feria V. in Coena Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

4. Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

5. Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

6. Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

7. Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

8. Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

9. Non ministretur etiam proelium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

10. Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat, ne decedat antequam finiantur Uctiones, cito ungetur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam Uctionem, etc.*, ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermisæ, suo loco positæ.

11. Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

12. Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens : *Si vivis, per istam sanctam Unctionem, etc.*, ut infra.

13. Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ prope rare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam : si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

14. In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit; ut si, cum infirmus convalescit, iterum in periculum mortis incidat.

15. Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus : attamen pedes etiam, et renes ungenti sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittitur, atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

16. Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

17. Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

18. Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

19. Hujus autem Sacramenti forma, qua sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait :

20. Per istam sanctam Uñtionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dóminus quidquid, per visum, sive per audítum, etc. deliquisti.

—*—*— CAPUT II. —*—*

Ordo ministrandi Sacramentum

Extremæ Uñtionis. —*—*—*

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

2. Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedictam cum adpersorio, et librum Ritualement deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacco serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacco, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius

et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

3. Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit :

℣. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

4. Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes adspersit, dicens Antiphonam : *Adspérges me, Dómine, etc.* Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat : et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

5. Postea dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

INTROEAT, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingressu, ætérna felicitas, divína prospéritas, séréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna : effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum : adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis maligna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et bénedic ✠ nostræ conversatióni : sanctífica no-

stræ humilitatis ingressum, qui sanctus et qui pius es, et permanes cum Patre et Spiritu sancto in sæcula sæculorum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicendo benedicat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitantes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua : avértat ab eis omnes contrárias potestátes : erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur : Qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculorum. Amen.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitantes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

6. Quæ Orationes, si tempus non patiat, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat : *Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.*

7. Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, vel alias preces, dum ipse Uctionis Sacramentum administrat. Mox dicat :

IN nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositionem mánuum nostrárum, et per invocatiónem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

8. Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum :

AD OCULOS.

PER istam sanctam Unctiόnem †, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

9. Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in sacrarium.

AD AURES.

PER istam sanctam Unctiόnem †, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES.

PER istam sanctam Unctiόnem †, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Unctiōnem ✠, et suam piīssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiōnem deliquisti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Unctiōnem ✠, et suam piīssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquisti. Amen.

10. Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Unctiōnem ✠, et suam piīssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquisti. Amen.

AD LUMBOS SIVE RENES.

Per istam sanctam Unctiōnem ✠, et suam piīssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatiōnem deliquisti. Amen.

11. Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in feminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

12. Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiōnem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Esto ei, Dómine, turrís fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es : Infirmá-tur quis in vobis? indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini : et oratio fídei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei; cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia sancti Spírítus languóres istíus infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístina reparétur officia : Qui cum Patre et Spírítu sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

RESPICE, quæsumus Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis

faticéntem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigatióibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiÓNis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis : ad invocatiÓNem tui nóminis benígnus assiste; ut fámulum tuum ab ægritúdi-ne liberátum, et sanitáte donátum, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

13. Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

14. Denique aquam benedictam, et crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter adspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

15. Admoneat etiam domesticos et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet : sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

16. Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad commendationem animæ, et ad exsequias, infra suis locis præscribuntur.

* — * — CAPUT III. — * — *

Septem Psalmi Pœnitentiales cum
Litaniis. — * — * — * — * — * — *

Pro infirmis, dum sacro liniuntur Oleo, seu pro
alia necessitate dicuntur flexis genibus.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas
me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam
infírmus sum : * sana me
Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed
tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam
meam : * salvum me fac propter miseri-
córdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor
sit tui : * in inférno autem quis confitébi-
tur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per
sín-gulas noctes lectum meum : * lácrimis
meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : *
inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini
iniquitátem : * quóniam exaudívit Dómi-
nus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur et erubescant valde velociter.

Glória Patri.

Psalmus 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dóminus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quóniam tãcui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quóniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cõgnitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in dilúvio aquarum multarum : * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intellẽctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris : * firmabo super te oculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et freno maxillas eorum constringe, * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino et exultate justi, * et gloriâmini omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ : * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, * a facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem : * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei implèti sunt illusionibus : * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis : * rugiebam a gemitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die medita-bántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commo-véntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum ; * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuent mala pro bonis, détrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Adspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spírítum rectum ínno^va in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíri-
tum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101.

DOMINE exáudi oratióⁿem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laubábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram adspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : *
Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem
deprecati6nis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : *
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et pro-
pter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : *
sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, *
speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia; * et
copi6sa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus
iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142.

DOMINE exáudi orati6nem meam :
áuribus p6rcipe obsecrati6nem meam
in veritat6 tua : * exáudi me in tua ju-
stítia.

Et non intres in judícium cum servo
tuo : * quia non justificábitur in conspéctu
tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam
meam : * humiliávit in terra vitam
meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos
sæculi : * et ansiátus est super me spírítus
meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánderi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus :

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispédes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléison.
Christe eléi-
son.

Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.
Fili, Redemptor
mundi Deus, mise-
rère nobis.
Spíritus sancte Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas unus
Deus, miserére
nobis.
Sancta María, ora pro
nobis.
Sancta Dei Génitrix,
ora pro nobis.
Sancta Virgo vírgi-
num, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli
et Archángeli, orá-
te pro nobis.
Omnes sancti beató-
rum Spirítuum ór-
dines, oráte.

Sancte Joánnes Ba-
ptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Pa-
triárchæ et Pro-
phétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe,
ora pro nobis.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apó-
stoli et Evangeli-
stæ, oráte.
Omnes sancti Discí-
puli Dómini, oráte.
Omnes sancti Inno-
céntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurénti, ora.
 Sancte Vincénti, ora.
 Sancti Fabiáne et
 Sebastíane, oráte.
 Sancti Joánnes et
 Paule, oráte.
 Sancti Cosma et Da-
 miáne, oráte.
 Sancti Gervási et
 Protási, oráte.
 Omnes sancti Már-
 tyres, oráte.
 Sancte Silvéster, ora.
 Sancte Gregóri, ora.
 Sancte Ambrósi, ora.
 Sancte Augustíne,
 ora pro nobis.
 Sancte Hierónyme,
 ora pro nobis.
 Sancte Martíne, ora.
 Sancte Nicoláe, ora.
 Omnes sancti Pontí-
 fices et Confessó-
 res, oráte.
 Omnes sancti Do-
 ctóres, oráte.
 Sancte Antóni, ora.
 Sancte Benedícite,
 ora pro nobis.
 Sancte Bernárde, ora.
 Sancte Domínice,
 ora pro nobis.

Sancte Francísce,
 ora pro nobis.
 Omnes sancti Sacer-
 dotes et Levítæ,
 oráte pro nobis.
 Omnes sancti Móna-
 chi et Eremítæ,
 oráte pro nobis.
 Sancta María Mag-
 daléna, ora.
 Sancta Agatha, ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Sancta Agnes, ora.
 Sancta Cæcília, ora.
 Sancta Catharína,
 ora pro nobis.
 Sancta Anastásia,
 ora pro nobis.
 Omnes sanctæ Vír-
 gines et Víduæ,
 oráte pro nobis.
 Omnes Sancti et Sanctæ
 Dei, intercédite
 pro nobis.
 Propítius esto, parce
 nobis, Dómine.
 Propítius esto, exáu-
 di nos, Dómine.
 Ab omni malo, libera
 nos, Dómine.
 Ab omni peccáto,
 libera.

- Ab ira tua, líbera.
 A subitánea et im-
 provisá morte,
 líbera.
 Ab insídiis diáboli,
 líbera.
 Ab ira, et ódio, et
 omni mala volun-
 tate, líbera.
 A spírítu fornicatió-
 nis, líbera.
 A fúlgnore et tempe-
 státe, líbera.
 A flagélló terræmó-
 tus, líbera.
 A peste, fame, et
 bello, líbera.
 A morte perpétua,
 líbera.
 Per mystérium san-
 ctæ Incarnatiónis
 tuæ, líbera.
 Per Advéntum
 tuum, líbera.
 Per Nativitátem
 tuam, líbera.
 Per Baptísmum et
 sanctum Jejúnium
 tuum, líbera.
 Per Crucem et Pas-
 siónem tuam, lí-
 bera.
- Per Mortem et Se-
 pultúram tuam,
 líbera.
 Per sanctam Resur-
 recciónem tuam,
 líbera.
 Per admirábilem Ad-
 scensiónem tuam,
 líbera.
 Per advéntum Spí-
 ritus sancti Pará-
 cliti, líbera.
 In die judícii, líbera.
 Peccatóres, te rogá-
 mus audi nos.
 Ut nobis parcas, te
 rogámus.
 Ut nobis indúlgeas,
 te rogámus.
 Ut ad veram poeni-
 téntiam nos per-
 dúcere dignéris, te
 rogámus.
 Ut Ecclésiám tuam
 sanctam régere, et
 conserváre digné-
 ris, te rogámus.
 Ut Domnum Apo-
 stólicum, et om-
 nes ecclesiásticos
 órdenes in sancta
 religióne conser-

vare digneris, te ro-
gamus audi nos.

Ut inimicos sanctæ
Ecclesiæ humiliâ-
re digneris, te ro-
gamus.

Ut régibus et prin-
cípibus christiânis
pacem et veram
concordiam donâ-
re digneris, te ro-
gamus.

Ut cuncto pópulo
christiâno pacem
et unitatem lar-
giri digneris, te
rogamus.

Ut nosmetipsos in
tuo sancto serví-
tio confortâre, et
conservâre digné-
ris, te rogamus.

Ut mentes nostras ad
cœlestia desidéria
erigas, te rogamus.

Ut omnibus bene-
factoribus nostris
sempiterna bona
retribuas, te rogâ-
mus.

Ut ánimas nostras,
fratrum, propin-

quorum, et bene-
factorum nostró-
rum ab ætérna
damnatióne erí-
pias, te rogamus.

Ut fructus terræ da-
re, et conservâre di-
gneris, te rogamus.

Ut omnibus fidéli-
bus defunctis ré-
quiem ætérnam
donâre digneris,
te rogamus.

Ut nos exaudire di-
gneris, te rogamus.

Fili Dei, te rogamus.

Agnus Dei, qui tol-
lis peccata mundi,
parce nobis, Dó-
mine.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, ex-
audi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tol-
lis peccata mundi,
miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum intén-
de : * Dómine, ad adjuvándum
me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui
quærent ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, *
qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui
dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui
quærent te, * et dicant semper : Magnificé-
tur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : *
Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : *
Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitú-
dinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta no-
stra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras
retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℞. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℞. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúctis.

℞. Réquiem ætérnam dona eis Dómine et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℞. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleméner absólvat.

EXAUDI, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátiis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátiis nostris merémur, avérte.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstiium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URE igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDELIUM, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio, et

operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur.

OMNIPOTENS, sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere futuros esse prænoscis; te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *℟.* Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus. *℟.* Amen.

℣. Et fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace. *℟.* Amen.

—*—*— CAPUT IV. —*—*

De visitatione et cura Infirmorum.

DArochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, aegrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex fidelibus curae suae commissis aegrotare, non exspectabit,

ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat : idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

2. Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parochiis, ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

3. Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest : id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana caritate præditos.

4. Ægrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

5. Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris caritatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per caritatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea civitate vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

6. In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

7. Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plu-

rimum valent : quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

8. Deinde qua par est prudentia et caritate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurimum summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatis fuisse.

9. Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægrotato suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

10. Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

11. Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum

hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

12. Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

13. Sacras imagines Christi Domini crucifixi, beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit aquæ benediçtæ, qua frequenter adspargatur.

14. Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas breves orationes, et pias mentis ad Deum excitationes: præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, Symbolum fidei, vel passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

15. Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

16. Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

17. Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat

de restituta valetudine, et sacram communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

18. Sequentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

19. Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

20. Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum adspergat aqua benedicta, dicens Antiphonam :

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus (pag. 101), vel Psalmum *Qui hábitat, etc.* (pag. 132), cum *Glória Patri*, in fine. Postea dicat :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Estó ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi.

℞. Super lectum dolóris ejus.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménte absólvat.

DEUS, infirmitátis humánæ singuláre præsidium, auxilií tui super infírimum fámulum tuum osténde virtútem : ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

CONCEDE hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et æténa pèrfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spírítus sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℞. Amen.

Deinde adspérgat eum aqua benedicta.

21. Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis étiam opportunitate, et ægrotantium pio desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt.

Ps. 6. Dómine, ne in furóre tuo, (p. 101); in fine, Glória Patri.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. ✠. Glória tibi Dómine.

22. Dum Sacerdos dicit *Sequéntia, etc.* faciat signum crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et si ob infirmitatem non potest se signare.

23. Si autem fuerit femina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest : si vero non potest, alia mulier eam signet : et hoc idem in sequentibus Evangeliiis servetur.

Matth. 8.

IN illo témpore : Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait : Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me milites, et dico huic : Vade, et vadit; et álii : Veni, et venit, et servo meo : Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem

vobis, quod multi ab oriénte, et occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlorum; filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, salus æténa credéntium, exáudi nos pro infirmo fámulo tuo N., pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanitate, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiões. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : *
 étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi
 intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem
 increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu
 meo semper : * quóniam a dextris est
 mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et
 exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro
 mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam
 in inférno : * nec dabis sanctum tuum ví-
 dére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis
 me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes
 in dextera tua usque in finem.

Glória Patri.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℞. Sequéntia sancti Evangélii secúndum
 Marcum.

℞. Glória tibi Dómine.

Marc. 16. c

IN illo témpore : Recumbéntibus
 úndecim discípulis, appáruit illis
 Jesus, et exprobrávit incredulitá-
 tem eórum, et durítiam cordis; quia iis,
 qui víderant eum resurrexísse, non credi-
 dérunt. Et dixit eis : Eúntes in mundum
 univérsum, prædicáte Evangélium omni
 creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus

fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejicient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus.

Oratio.

VIRTUTUM cœlestium Deus, qui ab humanis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis : adésto propítius huic fámulo tuo N., ut fugáti infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 19.

Xáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : *
in potentátibus salus dēxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos
autem in nómine Dómini Dei nostri invo-
cábimus

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos
autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi
nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum
Lucam.

℟. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

IN illo témpore : Surgens Jesus de
synagóga, introívit in domum Si-
mónis. Socrus autem Simónis te-
nebátur magnis fébribus : et rogavérunt
illum pro ea. Et stans super illam, impe-
rávit feбри : et dimísit illam. Et contínuo
surgens ministrábat illis. Cum autem sol
occidísset, omnes, qui habébant infirmos
váriis languóribus, ducébant illos ad eum.
At ille síngulis manus impónens, curábat
eos.

Orémus.

Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnípotens,
æterne Deus, qui fragilitátem humánæ
conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne,
confirmas, ut salutáribus remédiis pietátis

tuæ cōrpora nostra et mentes vegetentur, super hunc fāmulum tuum propitius intēde : ut omni necessitate corporeæ infirmitatis exclusa, grātia in eo pristinae sanitatis perfecte reparētur. Per Christum Dōminum nostrum. ℞. Amen.

Psalmus 85.

INclina Dōmine aurem tuam, et exaudi me : * quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Dōmine, quoniam ad te clamavi tota die : * lætifica animam servi tui, quoniam ad te, Dōmine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Dōmine, suavis et mitis, * et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Dōmine, orationem meam : * et intēde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Dōmine : * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient et adorabunt coram te, Dōmine : * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritate tua : * lætétur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et misericors : * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me. Glória Patri.

℟. Dóminus vobíscum. ✠. Et cum spírítu tuo.

℟. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. ✠. Glória tibi, Dómine.

Foann. 5.

IN illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et adscéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur

hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam : et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia multum jam tempus habéret, dicit ei : Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus : Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam : dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus : Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille : et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat : Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis : Qui me sanum fecit, ille mihi dixit : Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum : Quis est ille homo, qui dixit tibi : Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi : Ecce

sanus factus es : jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.

Orémus.

Oratio.

RESPICE, Dómine, famulum tuum in infirmitate sui corporis laborantem, et animam refove, quam creasti : ut castigatiónibus emendatus, continuo se sentiat tua medicina salvatum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei caeli commorabitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : * Deus meus sperabo in eum.

Quóniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scápulis suis obumbrabit tibi : * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris : * ab incursu, et daemónio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem milia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verúmtamen óculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípíam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Orémus.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui propítius réspice : atque ad protegéndum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

24. Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Mariæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat ✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Inítium sancti Evangélli secúndum Joánnem. ✠. Glória tibi, Dómine.

Joann. I.

IN princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmíne, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmíne. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre, plenum grátia, et veritátis.

✠. Deo grátias.

25. Postea benedicens infirmum subjungat, dicens :

Benedictio Dei omnipotentis, Patris ✠, et Filii, et Spiritus sancti, descendat super te, et maneat semper. ℞. Amen.

Deinde adspergat eum aqua benedicta.

26. Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicantur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

— ✠ — ✠ — CAPUT V. — ✠ — ✠ —

— ✠ — Modus juvandi Morientes. — ✠ —

In gravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet : monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Uctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

2. Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat : præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

3. Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe :

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid sancta Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Bèati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cetero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

4. Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur :

 Iserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te Dómine sperávi : non confúndar in ætérnum.

In manus tuas Dómine comméndo spíritum meum : redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Deus in adjutórium meum inténde : Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Deus, propitius esto mihi peccatori.

Dulcissime Dómine Jesu Christe, per virtutem sanctíssimæ passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátia, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes sancti Angeli et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

5. Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

—*—*— CAPUT VI. —*—*

Ritus Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ. —*—*

Benedictio in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis infirmis qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, ceterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

2. Habens prædictam facultatem ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat : *Pax huic dōmni, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes adspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam : *Adspērges me, etc.*

3. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit.

4. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiae largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

5. Postea dicit :

℣. Adjutōrium nostrum in nōmine Dōmini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ne reminiscāris, Dōmine, delicta fāmuli tui (*vel ancillæ tuæ*) : neque vindictam sumas de peccātis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiōnem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (*vel ancillam tuam, et sic deinceps*).

℟. Deus meus, sperāntem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem : secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniám cleménte indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

6. Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus *Confíteor, etc.* Sacerdos dicat : *Misereátur, etc.* Deinde :

Dominus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta,

indulgéntiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humanæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis, et futúre vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠, Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

7. Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei imperiatur.

8. Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

— ✠ — ✠ — CAPUT VII. — ✠ — ✠ —

✠ Ordo Commendationis Animæ. ✠

Prochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat :

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

1. Deinde adspergat ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens :

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

2. Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam adspiciens, salutis suæ spem sumat.

3. Deinde accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

 Yrie eléison.
Christe eléi-
son.

Kyrie eléison.
Sancta María, ora
pro eo.

Omnes sancti Angeli
et Archángeli, orá-
te pro eo.

Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justó-
rum, ora pro eo.

Sancte Abraham,
ora pro eo.

Sancte Joánnes Ba-
ptísta, ora pro eo.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Pa-
triárchæ et Pro-
phétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apó-
stoli et Evangéli-
stæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discí-
puli Dómini, oráte.

Omnes sancti Inno-
céntes, oráte.

Sancte Stéphané,
ora pro eo.

Sancte Laurénti, ora.

Omnes sancti Már-
tyres, oráte pro eo.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustíne,
ora pro eo.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro eo.	Ab omni malo, libera eum Dómine.
Sancte Benedícite, ora pro eo.	A potestáte diabóli, libera eum Dómine.
Sancte Francísce, ora pro eo.	Per nativitátem tuam, libera eum Dómine.
Sancte Camílle, ora.	Per crucem et passiónem tuam, libera eum Dómine.
Sancte Joánnes de Deo, ora.	Per mortem et sepultúram tuam, libera eum Dómine.
Omnes sancti Mó-nachi et Eremítæ, oráte pro eo.	Per gloriósam resurrecciónem tuam, libera eum Dómine.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.	Per admirábilem adscensionem tuam, libera eum Dómine.
Sancta Lúcia, ora.	Per grátiam Spíritus sancti Parácliti, libera eum Dómine.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.	In die judícii, libera Peccatóres, te rogá-mus audi nos.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, inter-cédite pro eo.	Ut ei parcas, te rogá-mus audi nos.
Propítius esto, parce ei Dómine.	Kyrie eléison.
Propítius esto, libera eum Dómine.	Christe eléison.
Propítius esto, libera. Ab ira tua, libera.	Kyrie eléison.
A perículo mortis, libera eum Dómine.	
A mala morte, libera.	
A pœnis inférni, libera eum Dómine.	

4. Deinde cum in agone sui exitus anima anxietur, dicantur sequentes Orationes.

Orémus.

PROFICISCERE, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominationórum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitatio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

Orémus.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitudinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissionis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissionem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessione poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid

terrēna fragilitate corrūptum, vel quidquid diabólica fraude violatum est : et unitati cōrporis Ecclēsiæ membrum redemptiōnis annēcte. Misere Dōmine gemituum, misere lacrimarum ejus : et non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuæ sacramentum reconciliatiōnis admitte. Per Christum Dōminum nostrum. ℞. Amen.

COMMENDO te omnipotēti Deo, carissime frater, et ei, cujus es creatūra, committo : ut cum humanitatis dēbitum morte interveniēte persolveris, ad auctōrem tuum, qui te de limo terræ formāverat, revertāris. Egrediēti itaque animæ tuæ de corpore, splēndidus Angelōrum cœtus occurrat : judex Apostolorum tibi senātus advēniat : candidatorum tibi Mārtirum triumphator exercitus obviet : liliata rutilantium te Confessorum turma circumdet : jubilantium te Vīginum chorus excipiat, et beatæ quietis in sinu Patriarcharum te complexus adstringat : mitis, atque festivus Christi Jesu tibi adspēctus appareat, qui te inter assistētes sibi jūgiter interesse decernat. Ignōres omne quod horret in tēnebris, quod stridet in flammis, quod crūciat in tormētis. Cedat tibi tēterimus sātanas cum satellitibus suis : in advēntu tuo te comitāntibus Angelis contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immāne diffūgiat. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus : et fūgiant qui odē-

runt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiões, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætéRNA morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis adspicias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ✠. Amen.

Oratio.

SUSCIPE Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ✠. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatió nibus. ✠. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi. ✠. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passióibus suis. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de laculeónum. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine.

ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu Regis Saul, et de manu Golíæ. ƞ. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus.

ƞ. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártýrem tuam de tribus atrocis-

simis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére coeléstibus.

℟. Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam famuli tui N., precamúrque te, Dómine, Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis créatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELICTA juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei coeli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui militiæ coelé-

stis méruit principátum. Véniant illi ób-
viam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum
in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscí-
piat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a
Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt.
Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus,
qui dignus fuit esse vas electiõnis. Inter-
cédant pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei
Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœlé-
stia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli,
quibus a Dómino data est potéstas ligandi,
atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes
Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómi-
ne torménta in hoc sæculo sustinuérunt :
ut vínculis carnis exútus, perveníre mereá-
tur ad glóriam regni cœléstis, præstánte
Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum
Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in
sæcula sæculórum. ℞. Amen.

5. Si vero diutius laborat anima, poterit legi
super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

SUblevátis óculis in cœlum Jesus,
dixit : Pater, venit hora, clarífica
Fílium tuum, ut Fílius tuus clarí-
ficet te : sicut dedísti ei potestátem omnis
carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis
vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætér-
na : ut cognóscant te, solum Deum verum,
et quem misísti Jesum Christum. Ego te
clarificávi super terram : opus consummá-
vi, quod dedísti mihi ut fáciam : et nunc

clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius, quam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo : tui erant, et mihi eos dedísti : et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt : quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis : et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo : Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi : quia tui sunt : et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt : et clarificátus sum in eis : et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi : ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi; et nemo ex eis périit, nisi filius perditionis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio : et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus veritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego

misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico meipsum : ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me : ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint : ut credat mundus, quia tu me misisti. Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis : ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me : ut sint consummati in unum : et cognoscat mundus, quia tu me misisti, et dilexisti eos, sicut et me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum : ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi : quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognovit : ego autem te cognovi, et hi cognoverunt, quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam : ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Joannem. *Joann. 18.*

IN illo tempore : Egressus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discipuli ejus. Sciebat autem et Judas, qui tradebat eum, locum : quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohortem, et a pontificibus et pharisæis

ministros, venit illuc cum laternis, et facibus, et armis. Jesus itaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, et dixit eis : Quem queritis? Responderunt ei : Jesum Nazarenum. Dicit eis Jesus : Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradebat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum : abierunt retrorsum, et ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogavit eos : Quem queritis? Illi autem dixerunt : Jesum Nazarenum. Respondit Jesus : Dixi vobis, quia ego sum : si ergo me queritis, sinite hos abire. Ut impleretur sermo, quem dixit : Quia quos dedisti mihi, non perdidit ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum : et percussit pontificis servum : et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribunus, et ministri Judæorum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum : et adduxerunt eum ad Annam primum ; erat enim socer Caphæ, qui erat pontifex anni illius. Erat autem Caphas, qui consilium dederat Judæis : Quia expedit, unum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Jesum Simon Petrus, et alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, et introivit cum Jesu in atrium pontificis, Petrus

autem stabat ad ostium foris. Exiit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, et dixit ostiariæ: et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: Numquid et tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi, et ministri ad prunas: quia frigus erat, et calefaciebant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, et de doctrina ejus. Respondit ei Jesus: Ego palam locutus sum mundo: ego semper docui in synagoga, et in templo, quo omnes Judæi conveniunt: et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ dixerim ego. Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: Sic respondes pontifici? Respondit ei Jesus: Si male locutus sum; testimonium perhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligatum ad Capham pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefaciens se. Dixerunt ergo ei: Numquid et tu ex discipulis ejus es? Negavit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis pontificis, cognatus ejus, cujus abscidit Petrus auriculam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negavit Petrus: et statim gallus cantavit. Adducunt ergo Jesum a Capha in præto-

rium. Erat autem mane : et ipsi non introierunt in prætórium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent pascha. Exiit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit : Quam accusationem affertis adversus hómínem hunc? Respondérunt, et dixerunt ei : Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus : Accípíte eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. Dixerunt ergo ei Judæi : Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei : Tu es rex Judæórum? Respóndit Jesus : A temípso hoc dicis, an álii dixerunt tibi de me? Respóndit Pilátus : Numquid ego Judæus sum? gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi : quid fecísti? Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus : Ergo rex es tu? Respóndit Jesus : Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti : omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus : Quid est véritas? Et cum hoc dixisset, íterum exiit ad Judæos,

et dicit eis : Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha : vultis ergo dimittam vobis regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursus omnes, dicéntes : Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus : et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant : Ave rex Judæórum : et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis : Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis : Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum pontífices, et mínistri, clamábant, dicéntes : Crucifíge, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus : Accípíte eum vos, et crucifígite : ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi : Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audíssent Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingrèssus est prætórium íterum : et dixit ad Jesum : Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : Mihi non lóqueris? nescis, quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimít-

tere te? Respóndit Jesus : Non habéres potestátem advérsus me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimítttere eum. Judæi autem clamábant dicéntes : Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris : omnis enim qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum : et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : Ecce rex vester. Illi autem clamábant : Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus : Regem vestrum crucifigam? Respóndérunt pontífices : Non habémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha : ubi crucifixé-runt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus : et pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt : quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus : et erat scriptum hebráice, græce et latíne. Dicé-bant ergo Piláto pontífices Judæórum : Noli scríbere, Rex Judæórum : sed quia

ipse dixit : Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus : Quod scripsi, scripsi. Míletes ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuíque míliti partem) et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem : Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cújus sit. Ut Scriptúra imple-rétur, dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : et in vestem meam misérunt sortem. Et míletes quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo : Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consum-marétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circum-ponétes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit : Consum-mátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo, (quóniam Parascéve erat) ut non remanérant in cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo

míletes : et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum lancea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit : et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfíxerunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum) ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósito erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

6. Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

✠ Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

DEus, qui pro redemptiõne mundi voluísti nasci, circumcidi, a Judæis reprobári, a Juda traditõre ósculo tradi, v́nculis alligári, sicut agnus ínno-cens ad v́ctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis inde-céntefferri, a falsis téstibus accusári, fla-géllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári : tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, líbera me (*vel, si alius dicit pro eo, líbera fámulum tuum N.*) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latró-nem tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spírítu sancto vivis et regnas in sæcula sæ-culórum. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bo-nus : * quóniam in sæculum mise-ricórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : *
et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo
quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despí-
ciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam
confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam
speráre in princípibus.

Omnes gentes circuíerunt me : * et in
nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et
in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exar-
sérunt sicut ignis in spinis : * et in nómi-
ne Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et
Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : *
et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis * in taber-
náculos justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxte-
ra Dómini exaltávit me, * déxtera Dómi-
ni fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo
ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et
morti non trádedit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingræssus
in eas confitébor Dómino : * hæc porta
Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : *
et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædifi-
cántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est
mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : *
exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine
bene prosperáre : * benedíctus qui venit
in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : *
Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condén-
sis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : *
Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : *
et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

Psalmus 118.

BEATI immaculáti in via : * qui ámbu-
lant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : *
in toto corde exquírunť eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, *
in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióne tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri.

RETRIBUE servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirábilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium, et contemptum : * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur : * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est : * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me : * et exercabor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me : * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi : * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Dómine : * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Glória Patri.

7. Tres piæ et utiles morientibus Orationes cum tribus *Pater noster*, et tribus *Ave María*, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, per tuam sanctísimam agoniam, et oratióem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram : óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offerre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et libera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústis, quas pro peccátiis suis se timet meruisse : Qui cum Patre et Spírítu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ✠. Amen.

Secundo dicitur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnárú tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est

desanctissimo corpore tuo, offerre et ostendere digneris Deo Patri omnipotenti pro anima hujus famuli tui N., et libera eum in hac hora mortis ab omnibus poenis et passionibus, quas pro peccatis suis se timet meruisse: Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus in secula seculorum. *℞.* Amen.

Tertio dicitur: Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. Ave Maria.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui per os Prophetæ dixisti: In caritate perpétua dilexisti te, ideo attraxisti te miserans; obsecro te, ut eandem caritatem tuam, quæ te de cœlis in terram ad tolerandas omnium passionum tuarum amaritudines attraxit, offerre et ostendere digneris Deo Patri omnipotenti pro anima hujus famuli tui N., et libera eum ab omnibus passionibus et poenis, quas pro peccatis suis timet se meruisse. Et salva animam ejus in hac hora exitus sui. Aperi ei januam vitæ, et fac eum gaudere cum Sanctis tuis in glória æterna. Et tu, piissime Dómine Jesu Christe, qui redemisti nos pretiosissimo sanguine tuo, miserere animæ hujus famuli tui, et eam introducere digneris ad semper viréntia et amœna loca paradísi, ut vivat tibi amore indivisibili, qui a te, et ab electis tuis numquam separari potest. Qui cum Patre et Spiritu

sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

—*—*— CAPUT VIII. —*—*

—*—*— In Expiratione. —*—*

CUm vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat.

In manus tuas Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

2. Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbañis existentibus, instantem mortem expirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

3. Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc:

℞. Subveníte sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípíat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℞. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℞. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

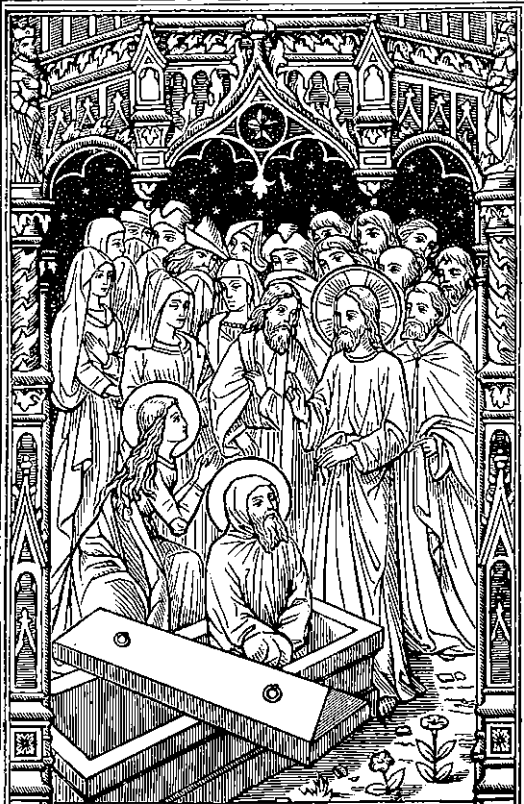
Orémus.

TIBI Dómine commendámus ánimam fámulí tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

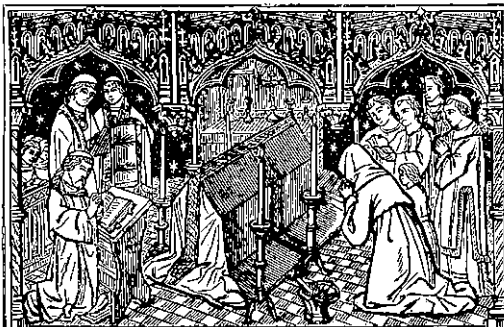
4. Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de

more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur : ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque adspargatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

Voce magna clamabit : Lazare
veni foras. Et statim prodit
qui fuerat mortuus. (Joann. xi, 43.)

Libera me domine de morte aeterna in die illa tremende

—*— TITULUS VI. — CAPUT I. —*

—*—*— De Exsequiis. —*—*

Sacras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia catholica in filiorum suorum exsequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

2. His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

3. Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

4. Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsentem corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

5. Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsentem corpore celebrari poterit; dum tamen conventualis Missa, et Officia divina non impediuntur, magnaue diei celebritas non obstat.

6. Caveant omnino Parochi, alique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exsequiarum, seu anniversarii mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

7. Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit, cereos accensos in exsequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

8. Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

9. Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur: at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

10. Sepulcra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulcris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

11. Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu sacerdotali, vel clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet.

Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola et casula, seu planeta violacea sit indutus.

12. Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

13. Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo et tunicella.

14. Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac birretis suis.

15. Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

16. Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

17. Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus Altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum Altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulcro. Presbyteri vero habeant caput versus Altare.

18. Ceterum nemo christianus in communionem fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quiesse.

—*—*— CAPUT II. —*—*

Quibus non licet dare ecclesiasticam sepulturam. —*—*—*—*

Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

2. Negatur igitur ecclesiastica sepultura paganis, Judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

3. Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam (non tamen si ex insania id accidat), nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

4. Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

5. Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

6. Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

7. Infantibus mortuis absque Baptismo.

8. Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

—*— *— CAPUT III. —*— *

—*— Exsequiarum Ordo. —*—

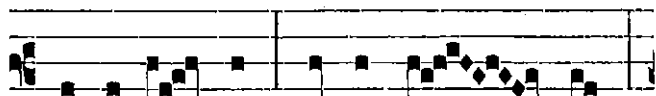
Onstituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

2. Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud adspersit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalmo *De profundis*, (pag. 109). In fine *Réquiem æternam dona ei Domine, et lux perpétua luceat ei*. Repetit Antiphonam totam: *Si iniquitates observáveris Domine: Domine, quis sustinèbit?* Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam: *Exsultábunt*, et cantores inchoant Psalm. *Miserére*, (pag. 105), Clero alternatim prosequente: ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, *Ad Dóminum cum tribulárer, etc.* vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum (pag. 189 sqq.), et in fine cujuslibet

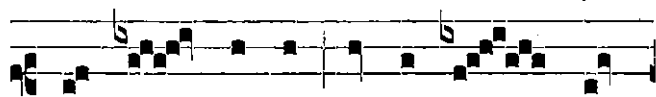
Psalmi dicitur : *Réquiem æternam dona ei Dómine, etc.* qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

3. Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona : *Exsultábunt Dómino.* Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet :

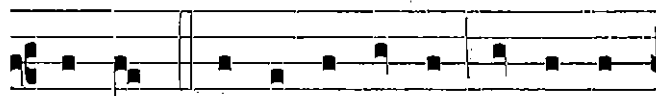
Modus 4. Mi-la.

Subve-ní - te San-cti De - - i,

oc - cúr - ri - te An - ge - li Dó -

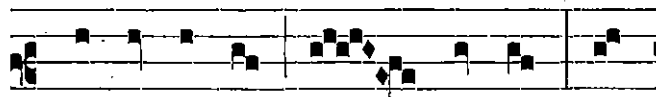
mi - ni : * Sus - ci - pi - én - tes á - nimam

e - jus : * Of - feréntes e - am

in conspé - ctu Al - tís - si - mi.

∞. Sus - cí - pi - at te Christus, qui

vo - cá - vit te: et in si - num A -

brahæ An - ge - li de - dú - cant

Suscipiéntes.
ut supra.

te.

✠. Réquiem

æ - térnám do - na e - i Dó - mi -

ne. ✠. Et lux per - pé - tu - a lú - ce -

at e - i. Offeréntes. *ut supra.*

4. Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus; si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediatur, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium:

Regem, cui ómnia vivunt : * Veníte, adorémus; *et repetitur a Clero* : Regem, cui ómnia vivunt : Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus, etc. et duplicantur Antiphonæ.

5. Ad finem Officii post Antiphonam Cantici *Benedíctus, etc. Ego sum resurrectio, etc.* dicitur *Pater noster*, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiósni glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

6. Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

7. Finita Missa, Sacerdos, deposita casulá, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris : et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis : et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum

candelis accensis, et stant in circuitu feretri : tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et adpersorio, et acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem :

NON intres in iudicium cum servo tuo Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christiánæ comméndat : sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere iudicium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

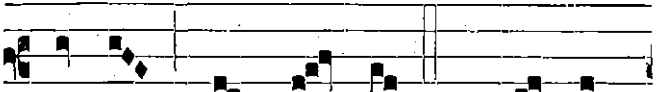
8. Deindé cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium :

Modus 2. Re-fa.

The image shows two staves of musical notation. The first staff contains the notes for the words 'Lí-be-ra me Dó-mi-ne, de'. The second staff contains the notes for the words 'mor-te æ-tér-na in di-e'. The notation uses square notes on a four-line staff with a clef on the left. A vertical bar line is present in the middle of each staff, separating the two phrases.

Lí-be - ra me Dó - mi-ne, de

mor- te æ - tér - na in di - e

il-la tre - mén-da : * Quan-do

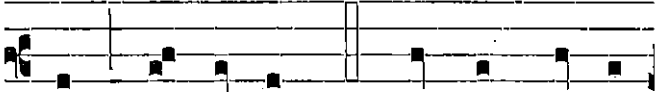
cœ-li mo-vén-di sunt et ter-

ra : * Dum vé - - ne-ris

ju-di-cá - - - re sæ-cu-

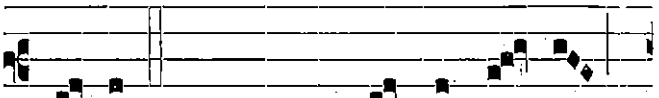
lum per ignem. ∞. Tremens factus

sum e-go, et tí-me-o, dum dis-

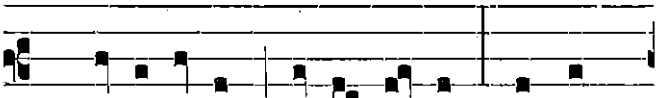
cús-si-o vé-ne-rit, atque ven-tú-ra

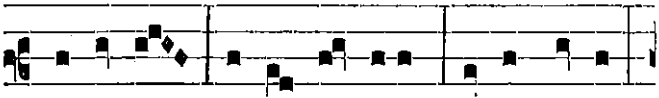
i-ra. *Repetitur* : Quando cœ-li

movén-di sunt et ter-ra.

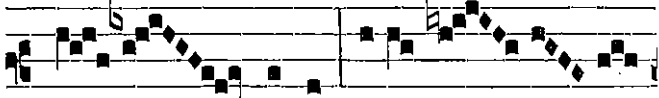
∞. Dies il-la, di-es i-ræ, ca-la-

mi-tá-tis et mi-sé-ri-æ, di-es magna

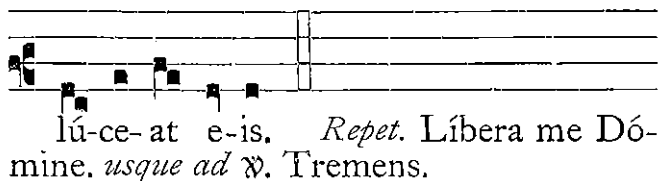
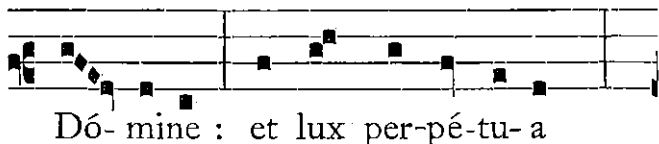
et a-má-ra val-de. *Repet.* Dum

vé - - neris ju-di-cá - - -

re sæ - cu-lum per i-gnem.

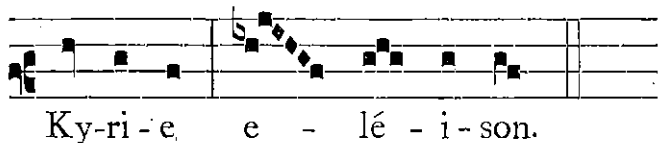
9. Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito Responsorio, cantor cum primo Choro dicit:

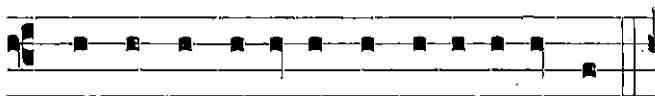
Et secundus Chorus respondet :

Deinde omnes simul dicunt :

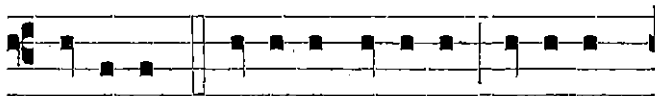
10. Mox Sacerdos dicit alta voce : *Pater noster*; et secreto dicitur ab omnibus; et ipse interim accipit a Diacono vel acolytho adspersorium aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), adspersit corpus defuncti; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut adsperserat : postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, acolytho, seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit :

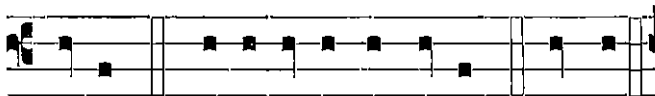
✠. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ó-nem.

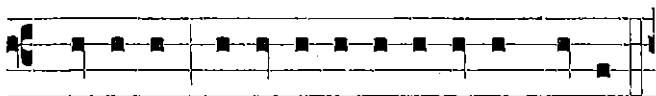
✠. Sed lí-be-ra nos a malo. ✠. A por-ta

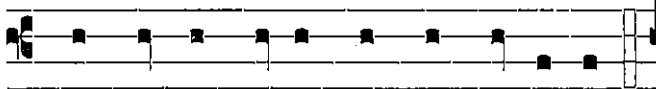
ín-fe-ri. ✠. E-ru-e Dómine á-nimam

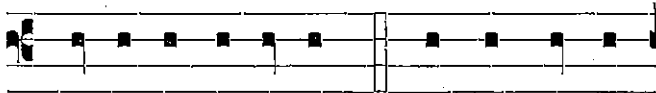
e-jus. ✠. Requiéscat in pace. ✠. Amen.

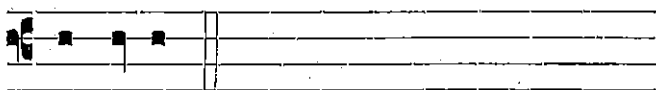
∞. Dómine exáudi o-ra-ti-ónem meam.

∞. Et clamor meus ad te vé-ni-at.

∞. Dóminus vobíscum. ∞. Et cum spí-ri-

tu tu-o.

Orémus.

Oratio.

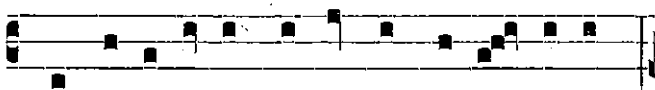
DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere : te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci : ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum.

∞. Amen.

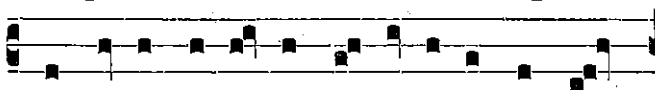
Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quam...

II. Finita Oratione, corpus defertur ad sepulcrum, si tunc deferendum sit : et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam :

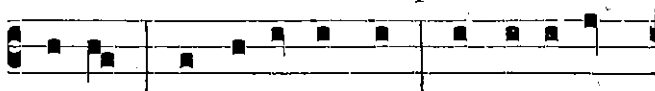
Modus 8. Sol - ut.

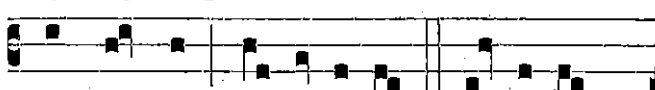
In pa-radísum de-dúcant te An-ge-li :

in tu-o advéntu sus-cípiant te Már-

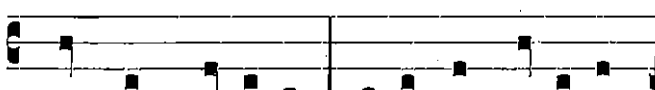
ty-res, et perdúcant te in ci-vi-tá-

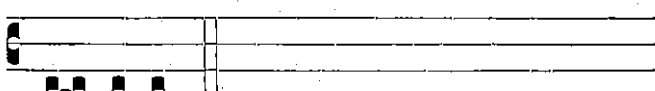
tem sanctam Je-rú-salem. Chorus Ange-

lórum te sus-cípi-at, et cum Láza-ro

quondam páupere ætérnam hábe-as

ré-quiem.

12. Cum autem pervenerit ad sepulcrum si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

DEUS, cujus miseratione animæ fidélium requiescunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem : et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine lætén-tur. Per Christum Dóminum nostrum.

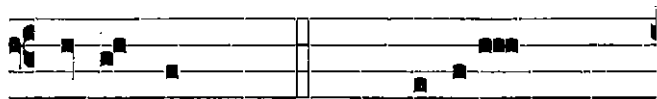
℟. Amen.

13. Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta adspergat, deinde incenset corpus defuncti, et túmulum.

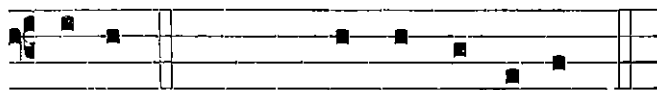
14. Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio : *In paradísium, etc.* et benedictione sepulcri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra : quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Antiphona.

Ton. II.

E-go sum. *Cant. Zach.* Benedíctus Dó -

minus. *ut infra.* U e a e i.

Canticum Zachariæ. *Luc. I. g.*

Benedictus Dóminus Deus Israel : *
quia visitávit, et fecit redempti-
onem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis, * in domo
David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui
a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de ma-
nu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátri-
bus nostris : * et memorári testaménti sui
sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham
patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum
nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, *
ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocábe-
ris : * præíbis enim ante fáciem Dómini,
paráre vias ejus.

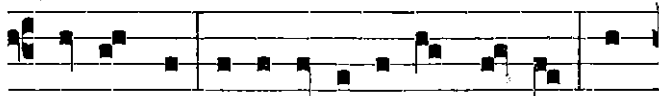
Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : *
in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : *
in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

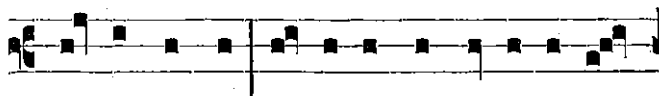
Illumináre his, qui in ténebris, et in um-
bra mortis sedent : * ad dirigéndo-
s pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Et repetitur Antiphona.

E-go sum resurrécti-o et vi-ta, qui

credit in me, é-ti-am si mórtuus fú-

e-rit, vivet : et omnis qui vivit, et cre-

dit in me, non mori-é-tur in ætérnum.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Interim corpus adspersit,

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requíescat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

FAC, quæsumus Dómine, hanc cum ser-
vo tuo defúncto (*vel* fámula tua defúncta).
misericórdiam, ut factórum suórum in pœ-
nis non recípiat vicem, qui (*vel* quæ) tuam
in votis ténuit voluntátem : ut sicut hic
eum (*vel* eam) vera fides junxit fidélium
turmis; ita illic eum (*vel* eam) tua miserá-
tio sóciat angélicis choris. Per Christum
Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidé-
lium defunctórum per misericórdiam Dei
requiéscant in pace. *℟.* Amen.

15. Deinde a sepultura in ecclesiam, vel in sa-
cristiam revertentes, dicant sine cantu Antipho-
nam : *Si iniquitátes*, cum Psalmo : *De profúndis*,
etc. Réquiem ætérnam, etc.

16. Si vero ob rationabilem causam, videlicet
ob temporis angustiam, vel aliorum funerum in-
stantem necessitatem, prædictum Officium Mor-
tuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici
non potest; deposito in ecclesia feretro cum cor-
pore, dicatur saltem primum Nocturnum cum
Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi
ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invi-
tatorio : *Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, ad-
orémus.*

17. Et postea omnia alia dicantur, quæ supra
præscripta sunt dicenda post Officium Mortuo-
rum et Missam.

18. Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omittantur.

19. Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsentem corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat : et post Missam fiat, ut supra.

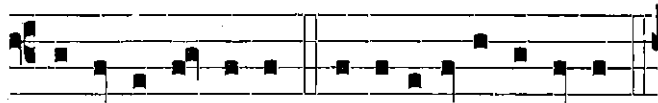
—*—*— CAPUT IV. —*—*

—*— Officium Defunctorum. —*—

Dicitur in Choro in die depositionis, et aliis diebus pro temporis opportunitate, et ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ : et in fine Psalmorum dicitur : *Réquiem ætérnam * dona eis Dómine. Et lux perpétua * líceat eis*; etiam si pro uno tantum fiat Officium.

Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab Antiphona. *Ton. II.*

Placébo Dómino,* in regi-óne vivórum.

Ps. 114. Diléxi, quóniam. ut inf. U e a e i.

Psalmus 114.

Hillexi, quoniam exaudiet Dominus *
vocem orationis meae.

Quia inclinavit aurem suam mihi : * et in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis : *
et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni : * et
nomen Domini invocavi.

O Domine libera animam meam : * mi-
sericors Dominus, et justus, et Deus no-
ster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus : * hu-
miliatus sum, et liberavit me.

Convertere anima mea in requiem
tuam : * quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte : *
oculos meos a lacrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Domino * in regione vivorum.
Réquiem æternam.

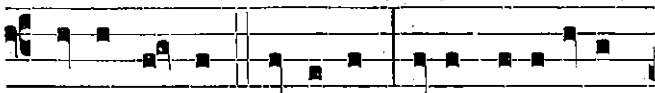
1. Antiphona.

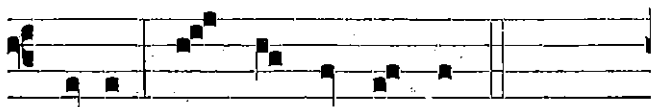
Placébo Domino in re-gi-ó-ne vivorum.

2. Antiphona.

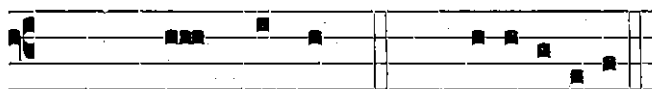
Ton. II.

He-i mihi * Domine, quia incolatus

meus pro-lon-gá-tus est.

Ps. 119. Ad Dóminum. ut inf. U e a e i.

Psalmus 119.

AD DÓMINUM cum tribulárer clamávi: *
et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis
iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur
tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbóni-
bus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolon-
gátus est: habitávi cum habitántibus Ce-
dar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram paci-
ficus: * cum loquébar illis, impugnábant
me gratis.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

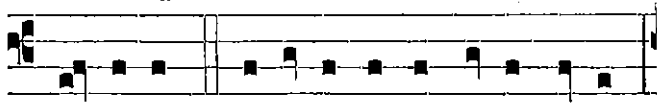
He-i mihi Dómine, qui-a in-co-lá-

tus meus pro-longatus est.

3. Antiphona.

Ton. II.

Dóminus * custódit te ab omni malo :

cu-stó-di-at á-nimam tuam Dóminus.

Ps. 120. Levávi. *ut infra.* U e a e i.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiõnem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dēxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : *
custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et
éxitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

Réquiem ætérrnam.

3. Antiphona.

Dóminus custódit te ab omni malo :

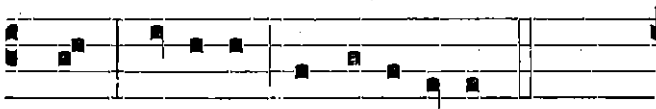
cu-stó-di-at á-nimam tuam Dóminus.

4. Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.

Si i-niqui-tátes * observáveris Dómi-

ne : Dómine quis susti-nébit?

Ps. 129. De profúndis. ut inf. U e a e i.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : *
Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem
deprecati6nis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : *
Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et pro-
pter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : *
sperávit ánima mea in Dómino.

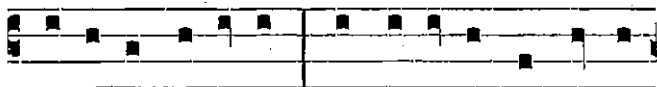
A custódia matutína usque ad noctem, *
speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia; * et
copi6sa apud eum redemptio.

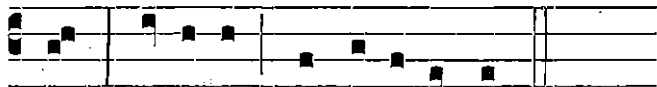
Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus
iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

4. Antiphona.

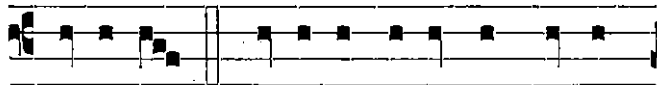
Si i-ni-qui-tá-tes observá-ve-ris Dómi-

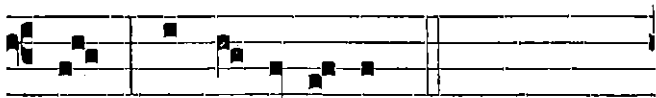
ne, Dómine quis susti-né-bit?

5. Antiphona.

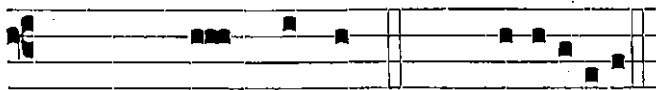
Ton. II.

O-pe-ra * mánuum tu-á-rum Dómi-

ne, ne de-spí- ci-as.

Ps. 137. Confitébor tibi. ut infra. U e a e i.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

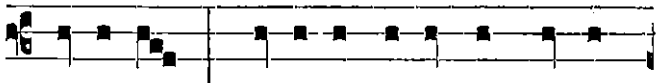
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuēt pro me : * Dómine
misericórdia tua in sæculum : ópera má-
nuum tuárum ne despícias.

Réquiēm ætérnam.

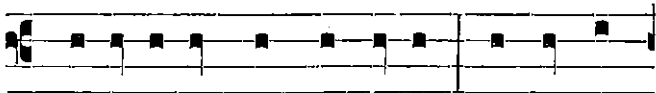
5. Antiphona.

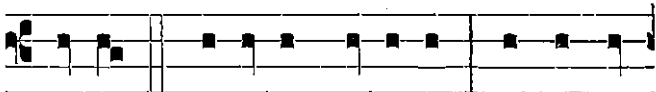
O-pe-ra mánuum tu-á-rum Dómi-

ne, ne de-spí-ci-as.

℣. Audí-vi vo-cem de cœ-lo di-céntem

mi-hi. ℣. Be-á-ti mórtu-i, qui in Dó-

mino moriúntur.

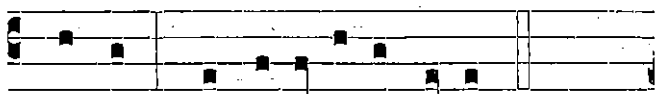
Ad Magnificat. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

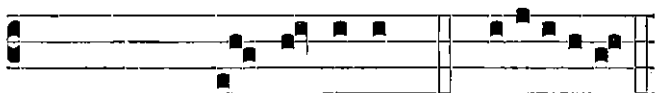
Om-ne, * quod dat mihi Pa-ter, ad

me vé-ni-et, et e-um, qui ve-nit

ad me, non e-jí-ci-am foras.

Cant. B.M.V. Magnificat. ut inf. U e a e i.

Canticum Beatæ Mariæ Virginis.

Luc. cap. I. v. 46.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo
salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : *
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : *
et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progé-
nies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * di-
spérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede : * et exaltávit
húmiles.

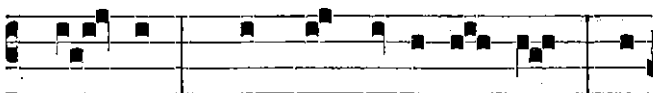
Esuriéntes implévit bonis : * et dívites
dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recor-
dátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, *
Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Om-ne, quod dat mi-hi Pa-ter, ad

me vé-ni-et, et e-um, qui ve-nit

ad me, non e-jí-ci-am foras.

2. Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus,
similiter et ad Laudes.

Pater noster. *secreto.*

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

✠. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo
Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo
quám diu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in
fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spírítus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit júdicium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípíet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

3. *In die depositionis Defuncti.*

Oratio.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (*vel fámulæ tuæ N.*), ut defúnctus (*vel defúncta*) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitá-

tem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Vel Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplíces exorámus pro ánimá fámuli tui N. (*vel fámulæ tuæ N.*), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriani paradísi perdúci; ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. *In die tertio, septimo. et trigesimo depositionis Defuncti.*

Oratio.

QUÆSUMUS Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (*vel fámulæ tuæ N.*), cujus depositiόνis diem tértium (*vel séptimum, vel trigésimum*) commemorámus, Sanctórum atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Anniversario.

Oratio.

DEUS indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui N. (*vel fámulæ tuæ N.*), (*vel animábus famulórum, famularúmque tuárum*), cujus (*vel quorum*) anniversá-

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio :
INCLINA, DÓMINE, etc. quæ habetur paulo infra;
 hoc modo : ut ánimam fámuli tui **N. Diáconi**
Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote. Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes
 fámulum tuum **N. sacerdotáli** fecísti digni-
 tate vigére : præsta, quæsumus : ut eórum
 quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per
 Christum Dóminum nostrum. **℟. Amen.**

Vel Oratio.

PRÆSTA, quæsumus Dómine : ut ánima
 fámuli tui **N. Sacerdotis,** quem in hoc sæ-
 culo commorántem, sacris munéribus de-
 corásti, in cœlesti sede gloriósa semper ex-
 súltet. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pro uno defuncto. Oratio.

INCLINA, Dómine, aurem tuam ad pre-
 ces nostras, quibus misericórdiam tuam
 súpplikes deprecámur : ut ánimam fámuli
 tui **N.,** quam de hoc sæculo migráre jussísti,
 in pacis ac lucis regione constituas, et San-
 ctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per
 Christum Dóminum nostrum. **℟. Amen.**

Pro una defuncta. Oratio.

QUÆSUMUS, Dómine, pro tua pietáte
 miserére ánimæ fámulæ tuæ **N.,** et a con-
 tágiis mortalitátis exútam, in æternæ salva-
 tionis partem restítue. Per Christum Dó-
 minum nostrum. **℟. Amen.**

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Oratio.

DEUS, véniaē largitor, et humanæ salutis amator, quæsumus cleméntiam tuam : ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dñum nostrum.

℟. Amen.

Pro Fidelibus defunctis generalis Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine.

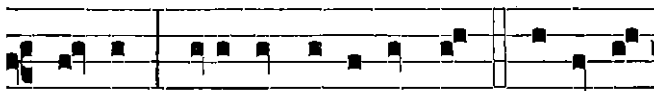
℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Modus 6. Fa-la.

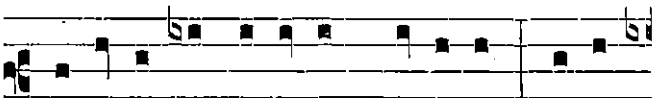

Regem, cui óm-ni-a vivunt,* Ve-ní-te,

ad-o-ré-mus. *Chorus repetit* : Re-gem.

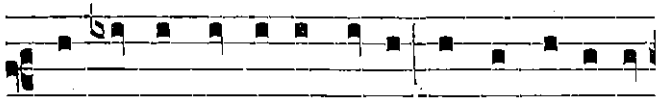
Psalmus 94.

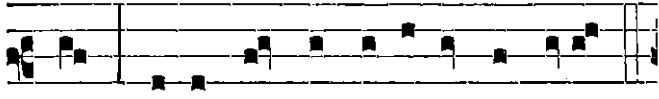
Vení-te, ex-sultémus Dómino, ju-bi-

lémus De-o salu-tá-ri nostro : præoc-

cu-pémus fá-ci-em e-jus in-confes-si-ó-

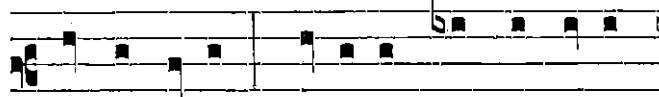
ne, et in psalmis ju-bi-lémus e-i.

Regem. *ut supra.* Quó-ni-am Deus ma-

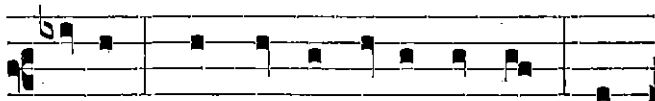
gnus Dóminus, et Rex magnus super

omnes de-os : quóniam non re-péllit

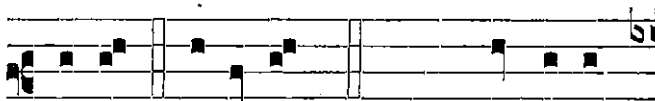
Dóminus plebem suam, qui-a in manu

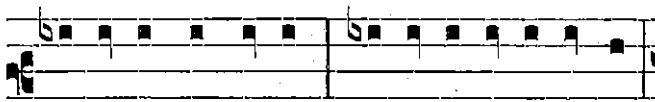
e-jus sunt omnes fines ter-ræ, et

al-ti-tú-di-nes mónti-um ip-se cón-

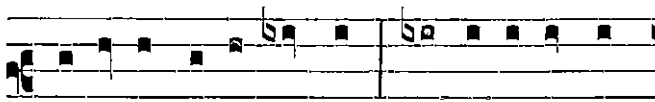
spi-cit. Vení-te. *ut supra.* Quó-niam

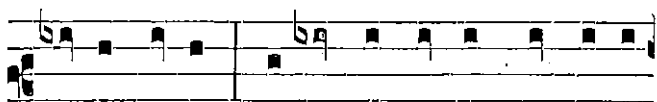
ip-sí-us est mare, et ip-se fecit illud,

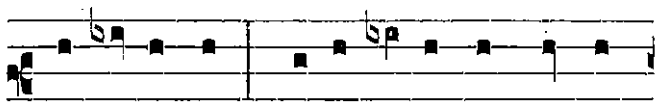
et á-ridam funda-vérunt manus ejus :

ve-ní-te, ado-rémus, et proci-dámus

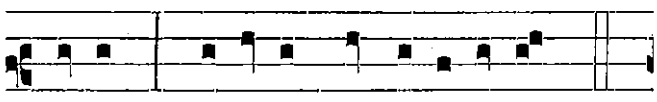
ante Deum : plo-rémus coram Dómino,

qui fecit nos : qui-a ip-se est Dó-mi-

nus Deus noster, nos autem pópu-lus

e-jus, et oves pá-scu-æ e-jus.

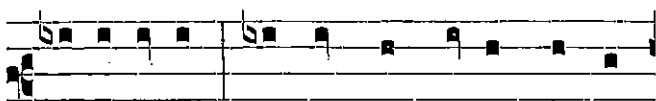
Regem. *ut supra.* Hódi-e si vo-cem

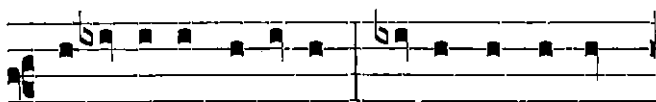
e-jus au-di-é-ri-tis, no-líte ob-du-

rá-re corda ve-stra, sicut in ex-a-cer-

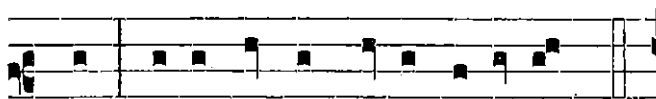
ba-ti-ó-ne se-cúndum diem ten-ta-

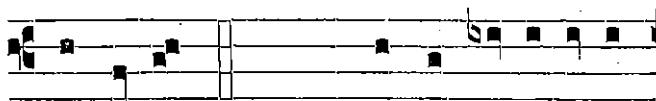
ti-ó-nis in desérto : u-bi ten-ta-vé-

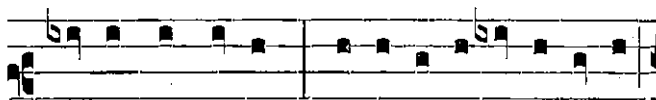
runt me pa-tres ve-strí, proba-vé-

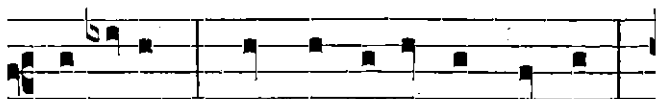
runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a.

Ve-ní-te. *ut supra.* Quadra-gínta annis

próximus fu-i gene-ra-ti-ó-ni huic,

et dixi : Sem-per hi errant cor-de :

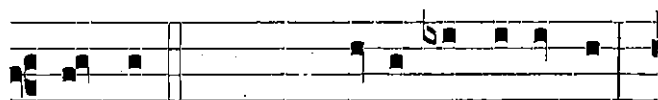
ip-si ve-ro non cogno-vérunt vi-as

me-as, quibus ju-rávi in i-ra mea,

si intro-í-bunt in ré-qui-em me-am.

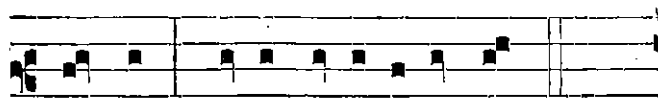
Regem. *ut supra.* Réqui-em ætérnam

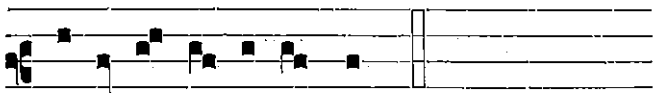
dona e-is DÓ-mi-ne : et lux per-pé-

tu-a lúce-at e-is. Ve-ní-te. *ut supra.*

Regem cu-i ómni-a vi-vunt.

Chorus.

Vení-te, ad-o-ré-mus.

IN I. NOCTURNO.

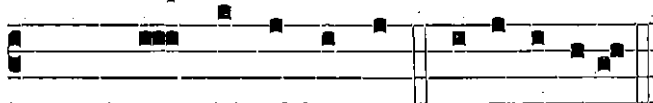
1. Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.

Dí-rige * DÓ-mine Deus me-us,

in con-spéctu tu-o vi-am me-am.

Ps. 5. Verba mea. ut infra. U e a e i.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, *
intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, *

Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane
exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo : * quóniam
non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * ne-
que permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatió nibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

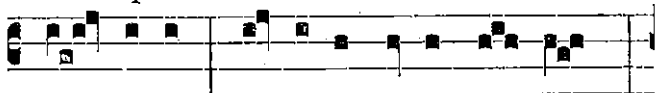
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

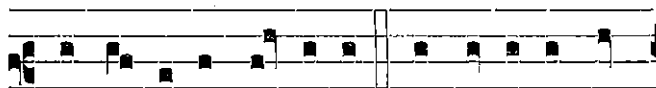

Dí - ri - ge Dómine Deus me - us,

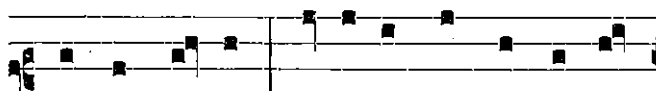

in conspéctu tu - o vi - ain meam.

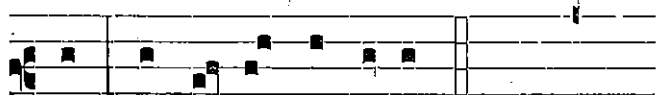
2. Antiphona.

Ton. VIII. Fin. 1.

Convérte - re Dómine,* et é - ri - pe á -

nimam meam: quóniam non est in mor -

te, qui memor sit tu - i.

Ps. 6. Dómine. ut infra. U e a e i.

Psalmus 6.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me,*
neque in ira tua corrípias me.

Miserere mei Dómine quóniam infirmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

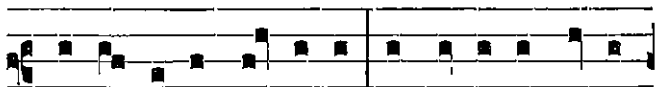
Discédite a me omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

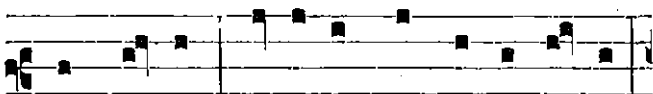
Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

Convérte-re Dómine, et é-ri-pe á-ni-

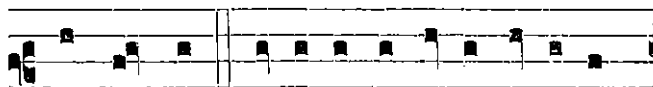
mam meam : quóniam non est in morte

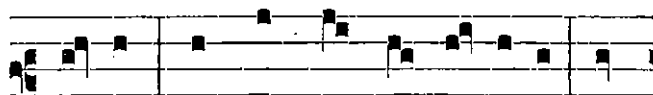
qui memor sit tu-i.

3. Antiphona.

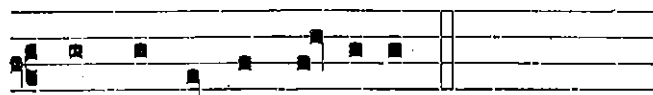
Ton. VIII. Fin. 1.

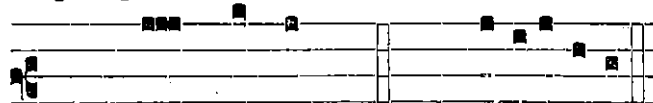
Nequándo * rá-pi-at ut le-o á-nimam

meam, dum non est, qui réd-imat, ne-

que qui salvum fá-ci-at.

Ps. 7 Dómine Deus. ut infra. U e a e i.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus in te sperávi : *
salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus
me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui sal-
vum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est
iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, *
décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et
comprehéndat, et concúlcet in terra vitam
meam, * et glóriam meam in púlverem
dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exal-
táre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præ-
cépto quod mandásti : * et synagóga po-
pulórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : *
Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam
meam, * et secúndem innocéntiam meam
super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díri-
ges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, *
qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : *
numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vi-
brábit : * arcum suum teténdit, et parávit
illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas
suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

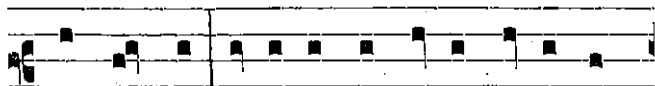
Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

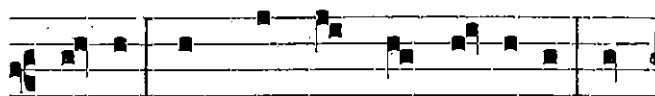
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérrnam.

3. Antiphona.

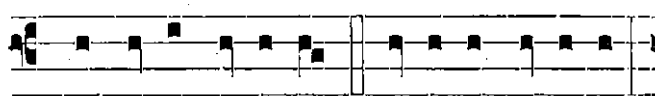
Nequándo rá-pi-at ut le-o á-nimam

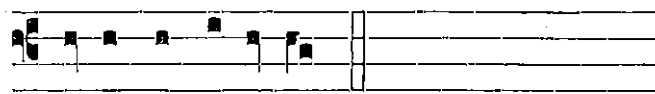
meam, dum non est, qui réd-imat, ne-

que qui salvum fá-ci-at.

℣. A porta ín-fe-ri. ℟. E-ru-e Dómine

á-ni-mas e-ó-rum.

Pater noster. *totum secreto.*

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione et Titulo :

Lectio I.

Job 7. d.

Arce mihi Dómine : nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum : Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce, nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsieris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine *Tu autem*, vel alia conclusione.

Modus 8. Sol-ut.

✠. Credo, quod Redémptor me-us

vi - vit: et in no-vís-si-mo di - e

de ter-ra sur-re-ctú - rus sum: *Et in

car-ne me - a vi-dé-bo, De-

um Salvató - rem me -

um. ✠. Quem visú-rus sum e-go

ip-se, et non á - li-us, et ó-cu-li

me-i con - spectú-ri sunt.

Et in carne mea. *ut supra.*

Lectio II.

Job 10.

TÆDET ánimam meam vitæ meæ, di-míttam advérsus me elóquium meum, loquar in amaritú-dine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me

opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

Modus 4. Mi-la.

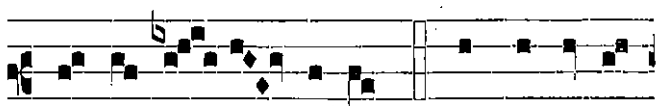
℞. Qui Lá-za-rum re-susci-tá - sti a

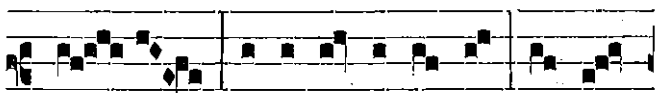
monumén-to fœ-tidum: * Tu e-is

Dó-mine dona ré-quiem, et lo-cum

in-dul-gén - ti-æ. ℞. Qui ventú-rus

es ju-di-cá-re vi-vos et mór -

tu-os, et sæ-culum per i - gnem.

Tu eis. *ut supra.*

Lectio III.

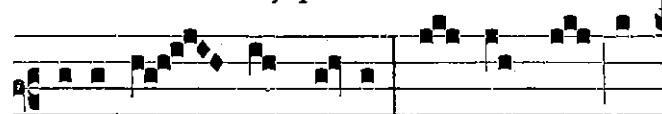
Job 10. b.

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repén-te præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spírítum meum.

Modus 8. Sol-ut.

Æ. Dó - mine, quando vé - ne-ris

judi - cá - re terram, u - bi me abs-

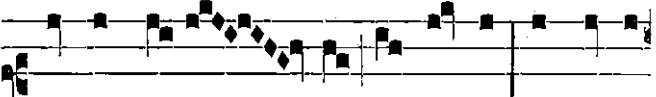
cón - dam a vul-tu i - ræ

tu - æ? * Qui - a pec - cá - vi ni -

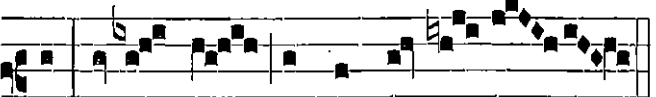
mis in vi - ta me - a. ✠. Com -

míssa me - - a pa - vé - sco, et ante

te e - ru - bé - sco : dum vé - neris judi - cá -

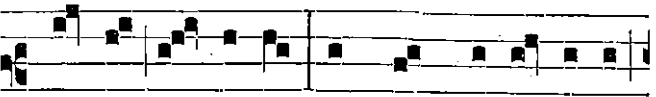

re, no - li me condemná - re.

Quia peccávi. *ut supra.*

✠. Réquiem æ - té - rnam do - na

e - is Dó - mine : et lux perpé - tu - a

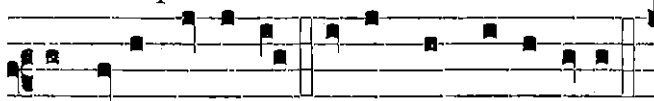
lú - ce - at e - lú - is.

Quia peccávi. *ut supra.*

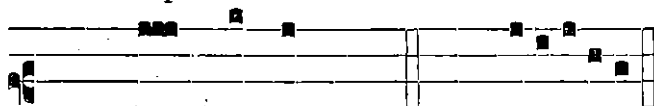
IN II. NOCTURNO.

I. Antiphona.

Ton. VIII. Fin. 1.

In loco páscu-æ * i - bi me collo-cávit.

Ps. 22. Dóminus regit me. ut infra. U e a e i.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi
déterit : * in loco páscuæ ibi me
collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : *
ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ
mortis, non timébo mala : * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me
consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * ad-
vérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérrnam.

1. Antiphona.

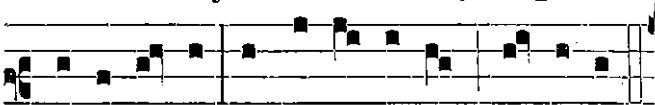

In lo-co páscuæ i-bi me collocá-vit.

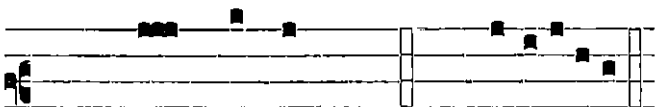
2. Antiphona. — *Ton. VIII. Fin. 1.*

De-lícta * juventútis me-æ, et ignorán-

ti-as me-as ne memíne-ris Dómine.

Ps. 24. Ad te Dómine. ut infra. U e a e i.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * ét-
enim univérsi, qui sústinent te, non con-
fundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes *
supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : *
et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : *
quia tu es Deus salvátor meus, et te sustí-
nui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dó-
mine, * et misericordiárum tuárum, quæ a
sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias
meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam memén-
to mei tu : * propter bonitátem tuam Dó-
mine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter
hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício : * docébit
mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et
véritas, * requiréntibus testaméntum ejus
et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine pro-
pitíaberis peccáto meo : * multum est
enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? *
legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et
semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse évellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérssa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

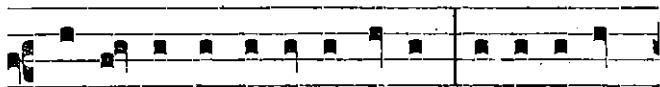
Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

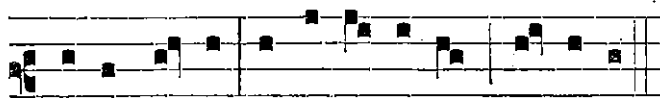
Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónebus suis.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

De-lí-cta juventútis me-æ, et ignorán-

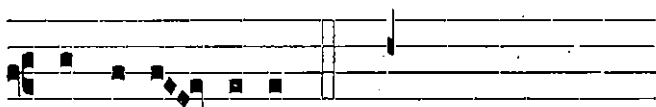
ti-as me-as ne memí-ne-ris Dómine.

3. Antiphona.

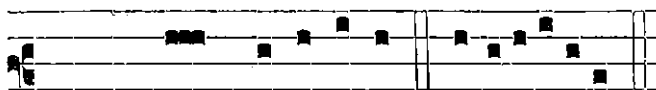
Ton. IV. Fin. 1.

Credo vi-dé-re * bona Dómini in ter-

ra vi-vén-ti-um.

Ps. 26. Dóminus, ut infra. U e a e i.

Psalmus 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei : * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

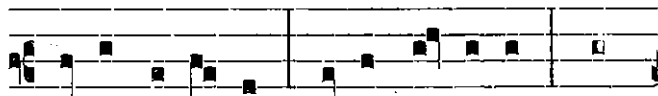
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

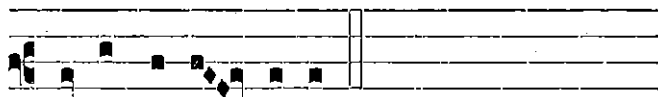
Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

3. Antiphona.

Credo vidé-re bona Dómini in

ter-ra vi-vén-tium.

✠. Cóllocet e-os Dóminus cum princí-pi-

bus. ✠. Cum princí-pibus pópu-li su-i.

Pater noster. *totum secreto.*

Lectio IV.

Job 13. d.

Respónde mihi : quantas hábeo iniquitates et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimicum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris : Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccáti adolescentiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémi-

tas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tinea.

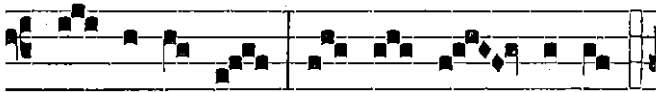
Modus 2. Re-fa.

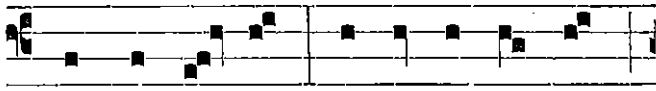
✠. Meménto me-i De - us, quia ven-

tus est vi - ta me - a, * Nec ad-

spí-ci-at me vi - sus hó - mi-nis.

✠. De pro-fún-dis cla má-vi ad te

Dó- mi-ne : DÓ- mi-ne ex-áu - di

vo - cem me-am. Nec adspíciat, *ut supra.*

Lectio V.

Job. 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contérritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmánét. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus mén-sium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

Modus 2. Re-fa.

Re. He-i mi-hi Dó-mi-ne, qui-a pec-

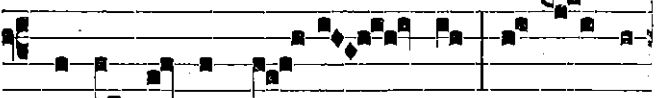
cá-vi ni-mis in ví-ta me-a :

Quid fá-ci-am mi-ser? u - bi fú - gi-

am, ni-si ad te De-us me - us?

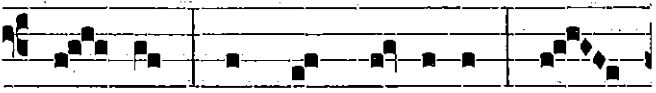
* Mise-ré-re me - i, dum vé-ne-

ris in no-vís-simo di - e.

✠. A - nima me-a turbá - ta est

val-de, sed tu Dómine suc -

cúr - re e - i. Miserére. *ut supra.*

Lectio VI.

Job 14. c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno
prótegas me, et abscondas me, do-
nec pertránseat furor tuus, et con-
stítuas mihi tempus, in quo recordéris

mei? Putásne mórtuus homo rursus vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátiis meis.

Modus 6. Fa-la.

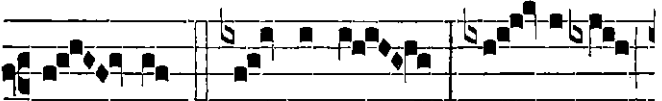
✠. Ne re-cordé - ris peccá-ta me-a

Dó - mi-ne, * Dum vé-ne-ris ju-

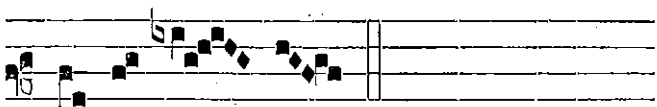
di-cá-re sæ - culum per

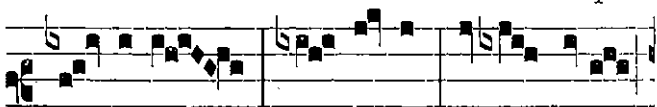
i - gnem. ✠. Dí-ri-ge Dómi-ne

De-us me- us in conspéctu tu- o

vi-am me - am. Dum véneris. *supra.*

℣. Réquiem æ-térnam dona e- is

Dó - mine : et lux perpé-tu-a lú-ce-

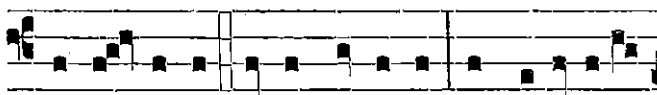

at e - - is. Dum véneris. *ut supra.*

IN III. NOCTURNO.

1. Antiphona.

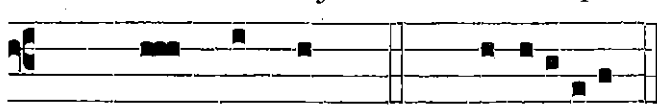
Ton. II.

Compláce-at* ti-bi Dómine, ut e-rípias

me : Dómine ad adjuvándum me réspice.

Ps. 39. Exspéctans. *ut infra.* U e a e i.

Psalmus 39.

Xspéctans exspectávi Dóminum, *
et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et
edúxit me de lacu misériae, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : *
et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum no-
vum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt : * et sperá-
bunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes
ejus : * et non respéxit in vanitátes et insá-
nias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mi-
rabília tua : * et cogitatióibus tuis non est
qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multipli-
cáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti : *
aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postu-
lásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut
fácerem voluntátem tuam : * Deus meus
vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia
magna, * ecce lábia mea non prohibébo :
Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde
meo : * veritátem tuam et salutáre tuum
dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

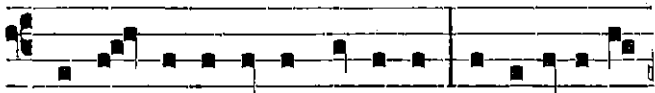
Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

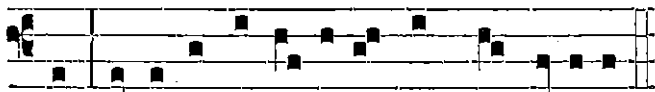
Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

Complá-ce-at ti-bi Dómine, ut e-rípi-as

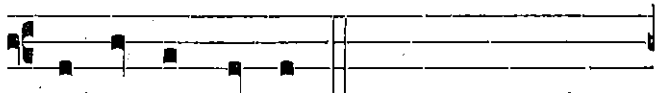
me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

2. Antiphona.

Ton. II.

Sana Dómine * á-nimam meam, qui-a

pec-cá-vi ti-bi.

Ps. 40. Beátus qui. *ut infra.* U e a e i.

Psalmus 40.

BEATUS qui intélligit super egénium, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retribúam eis.

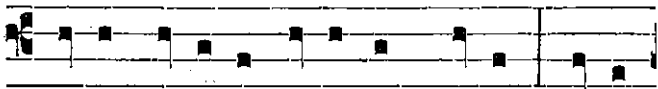
In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

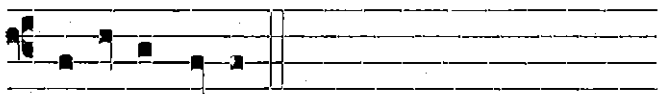
Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

Sana Dómine á-nimam meam, qui-a

peccá-vi ti-bi.

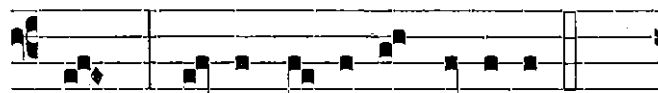
3. Antiphona.

Ton. II.

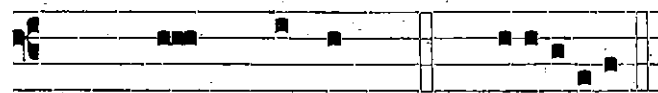
Si-tí-vit * á-nima me-a ad Deum

vivum : quando véniam, et ap-pa-ré-

bo an-te fá-ci-em Dómini?

Ps. 41. Quemádmódum. ut inf. U e a e i.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit áñima mea ad Deum fortem, vivum; * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόνis : * sonus epulántis.

Quare tristis es áñima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum áñima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó-dico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

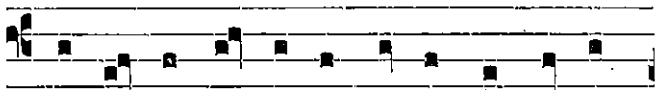
Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me, inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

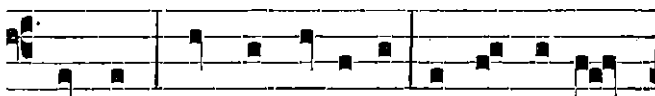
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

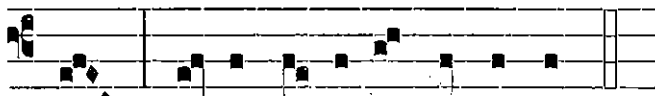
3. Antiphona.

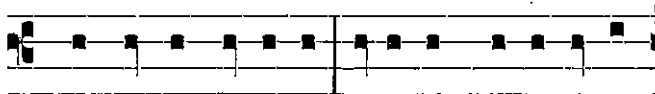
Si - tí - vit á - nima me - a ad De - um

vivum : quando véniam, et ap - pa - ré -

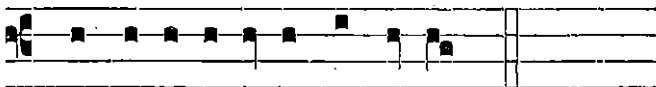
bo an - te fá - ci - em Dó - mi - ni?

✠. Ne tradas bésti - is ánimas confitentes

ti - bi. ✠. Et á - nimas páuperum tuórum

ne o-bli-viscáris in finem.

Pater noster, *totum sècreto.*

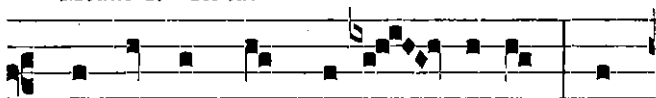
Lectio VII.

Job. 17.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei
breviabuntur, et solum mihi super-
est sepulcrum. Non peccavi, et
in amaritudinibus moratur oculus meus.
Libera me Domine, et pone me juxta te,
et cujusvis manus pugnet contra me. Dies
mei transierunt, cogitationes meae dissi-
patæ sunt, torquentes cor meum. Noctem
vertèrunt in diem, et rursus post tene-
bras spero lucem. Si sustinero, infèrnus
domus mea est, et in tenebris stravi lectu-
lum meum. Putredini dixi : Pater meus es,
mater mea, et soror mea, vermibus. Ubi
est ergo nunc præstolatio mea, et patièn-
tiam meam quis considerat?

Modus 1. Re-la.

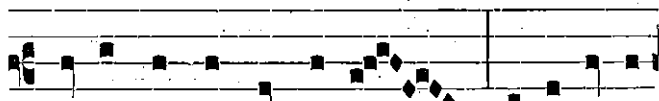
Peccantem me quo-ti-di-e, et

non me pœ-ni-tén-tem, ti-mor mortis

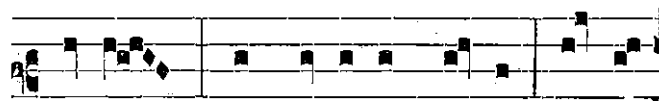
contúr-bat me: * Quia in in-fér-no

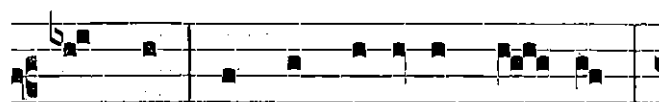
nulla est redémpti-o, mise-ré-re

me- 1 De-us, et sal-va me.

✠. Deus in nómine tu-o salvum

me fac, et in virtúte tu - a

lí-be-ra me.

Quia in inférno. *ut supra.*

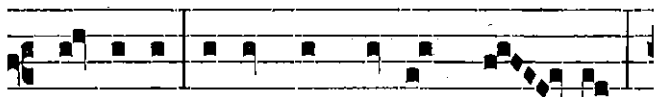
Lectio VIII.

Job 19. c.

PELLI meæ, consúptis cárnibus, adhæ-sit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo

lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum. Et rursus circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hęc spes mea in sinu meo.

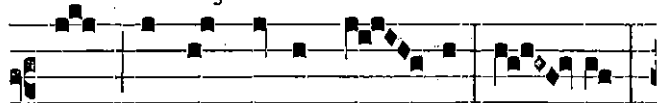
Modus 8. Sol-ut.

✠. Dómine, secúndum actum me - um,

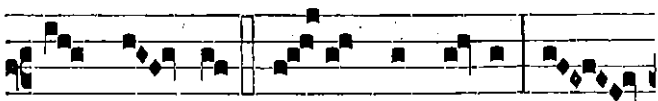
no-li me ju-di - cá - re : ni-hil di-

gnum in conspéctu tu - o e - gi :

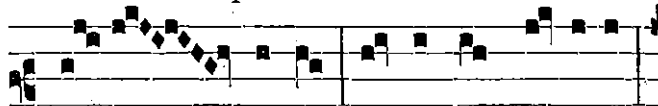
íd - e - o dé - precor ma - je - stá -

tem tu- am,* Ut tu Deus dé-

le- as i- niqui- tá- tem me- am.

∞. Am- pli- us la- va me Dómine

ab in- ju- stí- ti- a me- a, et a de-

lícto me - o munda me.

Ut tu Deus. *ut supra.*

Lectio IX.

Job 10. d.

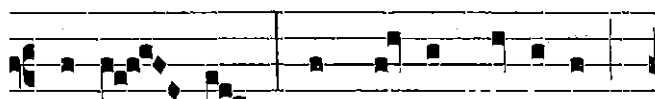
QUARE de vulva eduxísti me? qui útinam consúptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem, quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam et non revértar,

ad terram tenebrósam, et opértam mortis
calíginē: terram misériæ et tenebrárum,
ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sem-
pitérnus horror inhábitat.

Modus I. Re-la.

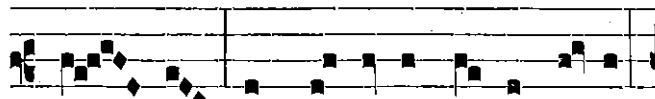
℟. Líbera me Dó - mi-ne de vi - is

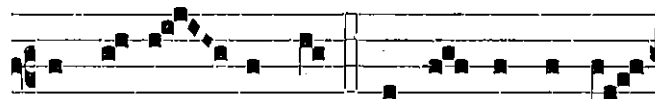
in-fér - ni, qui portas æ-re-as

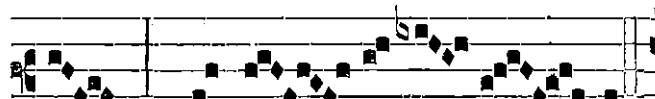
con-fre-gí-sti, et vi-si-tá - sti in-

fér - num, et de-dísti e - is lumen,

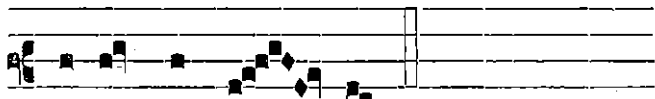
ut vi-dé - rent te: * Qui e-rant in pœ-

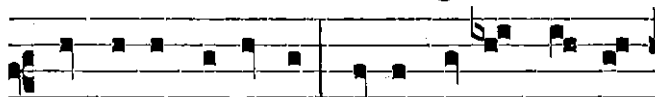
nis tenebrá - - - - rum.

✠. Clamántes et dicén-tes, Adve-ní-sti

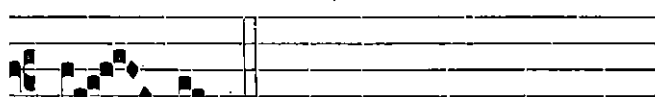
Redémptor no - ster. *Qui erant. supra.*

✠. Réquiem ætérnam dona e- is Dó-mi-

ne : et lux per-pé-tu-a lú - ce-at

e - is. *Qui erant. ut supra.*

5. Sequens Responsorium dicitur in die Com-memoracionis omnium Defunctorum, et quando dicuntur pro Defunctis novem Lectiones.

✠. Líbera me Dómine, etc. pag. 177.

AD LAUDES.

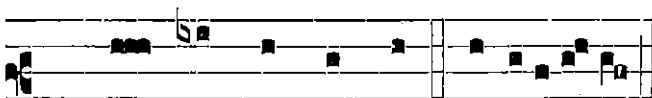
Absolute incipitur.

1. Antiphona.

Ton. I. Fin. I.

Exsultábunt Dómino* ossa humi-li-áta.

Ps. 50. Miserere mei, ut infra. U e a e i.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum : * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Adsperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium et letitiam : * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssets sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

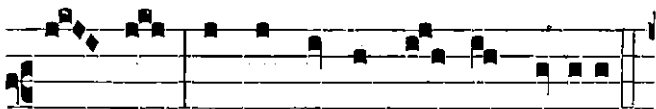
Exsultábunt Dómino ossa humi-li-á-ta.

2. Antiphona.

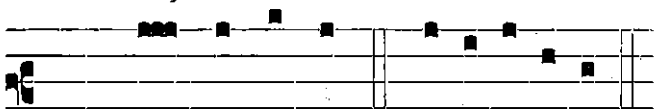
Ton. VIII. Fin. 1.

Exáudi Dómine * o-ra-ti-ó-nem

me - am, ad te omnis ca - ro véniet.

Ps. 64. Te decet. ut infra. U e a e i.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratió nem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitate.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et vespere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti-
cibum illórum : * quóniam ita est præpa-
rátio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica gením-
ina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmi-
nans.

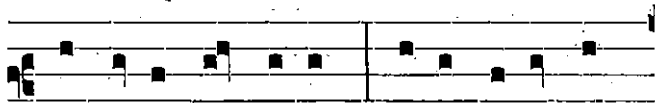
Benedíces corónæ anni benignitátis
tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desér-
ti : * et ex-
sultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles
abundábunt fruménto : * clamábunt, ét-
enim hymnum dicent.

Réquiem æté-
nam.

2. Antiphona.

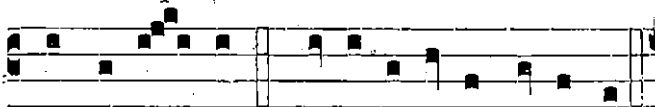
Ex-áudi DÓ-mi-ne o-ra - ti-ó-nem

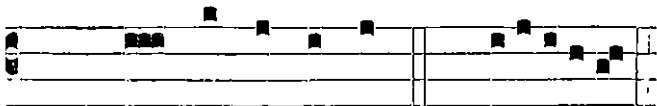
me - am, ad te omnis ca - ro vé-niet.

3. Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.

Me sus-cé-pit * déxte-ra tu-a Dómine.

Ps. 62. Deus Deus meus. *ut infra.* U e a e i.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsít ánima mea post te : * me suscepít délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam : * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus : * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, et exsultent gentes : * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et metuant eum omnes fines terræ.

Réquiem æternam.

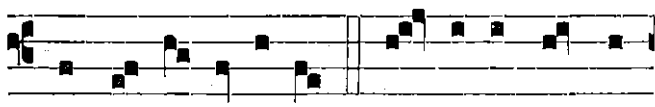
3. Antiphona.

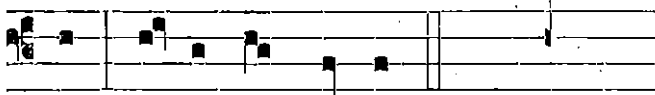
Me sus-cé - pit dexte-ra tu-a Dómine.

4. Antiphona.

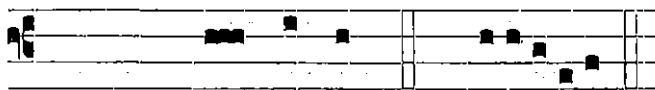
Ton. II.

A por-ta ín-fe-ri, * é - ru - e Dó-mi-

ne á-nimam me-am.

Cant. Ezech. Ego dixi. ut infra. U e a e i.

Canticum Ezechiae. *Isai. 38.*

SGo dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non adspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Præcísá est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu :

Dómine vim pátor, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritú-dine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spírítus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amarís-sima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum óm-nia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ne-que mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáci-et veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos no-stros cantábimus cunctis diébus vitæ no-stræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

4. Antiphona.

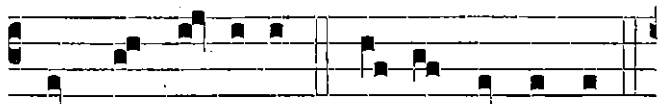
A porta ín-fe-ri, é - ru-e Dó-mi-

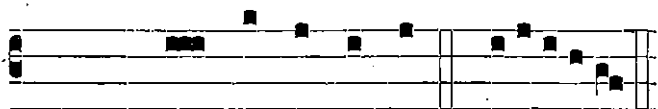
ne á-ni-mam me-am.

5. Antiphona.

Ton. VII. Fin. 3.

Om-nis spí-ritus * laudet Dóminum.

Ps. 148. Laudáte Dóminum. *inf.* U e a e i.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiaë, et univérſa pécora : * ſerpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféſſio ejus super cœlum, et terram, * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natióibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédi-bus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis júdiciam conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : *
 laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * lau-
 dáte eum secúndum multitúdinem magni-
 túdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte
 eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : *
 laudáte eum in chordis et órgano.

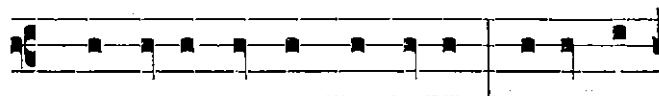
Laudáte eum in cymbalis benesonánti-
 bus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : *
 omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

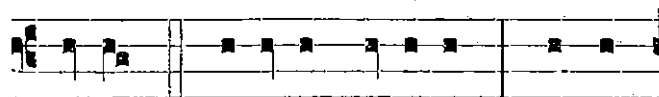
5. Antiphona.

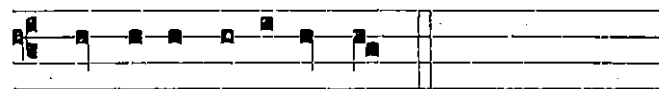
Om-nis spí-ritus lau-det DÓ-minum.

∞. Au-dí-vi vo-cem de cœlo dicéntem

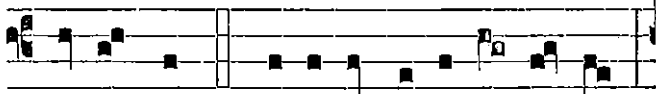
mihi. ∞. Be-á-ti mórtu-i qui in

Dó-mino mori-ún-tur.

Ad Benedictus, Antiphona.

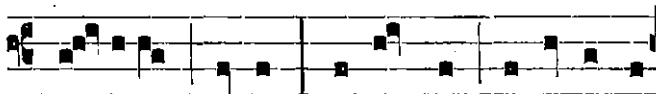
Ton. II.

E-go sum * resurré-cti-o, et vi-ta :

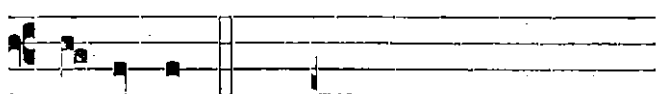
qui credit in me, é - ti-am si mórtu-us

fú-e-rit, vivet, et om-nis qui vivit, et

cre-dit in me, non mori - é - tur in

æ-térnum.

*Cant. Zach. Benedictus Dñs. infra. U e a e i*Canticum Zachariæ. *Luc. I. g.*

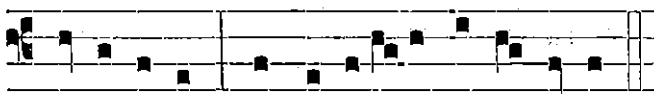
BENEDICTUS DÓMINUS DEUS ISRAËL : *
quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis
suæ :

qui credit in me, é - ti - am si mórtu - us

fú - e - rit, vivet, et omnis qui vivit, et

credit in me, non morié - tur in æ - térn - um.

Deinde, Pater noster.

6. Psalmus *De profundis*, (pag. 193) cum Precibus et Orationibus Officio congruentibus, ut supra in Vesperis, (pag. 197.)

—*—*— CAPUT V. —*—*

De Officio faciendo in Exsequiis
absente corpore Defuncti et in die
tertio, septimo, trigesimo et anni-
versario. —*—*—*—*—*

SI faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipu-

lum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et adpersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur *℟. Libera me Dómine, etc.* (pag. 177.) Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

2. Postea dicitur : *Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.* Sacerdos dicit : *Pater noster*, et dum secreto dicitur, accipit adpersorium, circuit tumbam adspersens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℞. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (*vel fámulæ tuæ N.*), ut defúnctus (*vel defúncta*) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. *℞. Amen.*

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Requiéscat in pace.

℞. Amen.

3. Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Versus dicantur in plurali numero : si fuerit mulier, in genere feminino : si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

4. Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

—*—*— CAPUT VI. —*—*

—*— De Exsequiis Parvulorum. —*

IN primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis Cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in parochialibus Ecclesiis, aut illarum Cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui antè annos discretionis obierunt.

2. In funere parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

* — * — CAPUT VII. — * — *

* — Ordo sepeliendi Parvulos. — *

CUm igitur infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico adspersorium deferente.

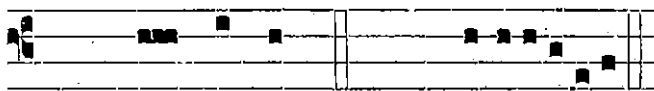
Sacerdos adspersit corpus, deinde dicit :

Antiphona.

Ton. II.

Sit nomen Dómi-ni.

Ps. 112. Laudáte púeri. *ut inf.* Eu o u a e.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum, * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

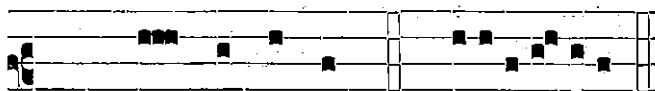
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Antiphona.

Ton. VI.

Hic ac-cí-pi-et.

Ps. 23. Dómini est terra. *infra.* E u o u a e.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant
in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : *
et super flúmina præparávit eum.

Quis adscéndet in montem Dómini? *
aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, *
qui non accépit in vano ánimam suam, nec
jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : *
et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et
elevámini portæ æternáles : * et introíbit
rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus
fortis et potens : Dóminus potens in præ-
lio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

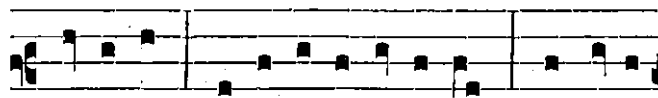
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Fílio * et Spirítui sancto : Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

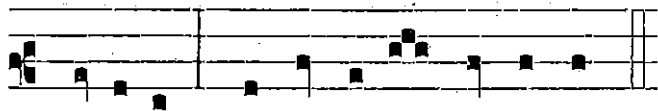
Hic ac-cí-pi-et be-nedi-cti-ó-nem a

Dómino, et mise-ricórdi-am a Deo

sa-lu-tá-ri su-o : qui-a hæc est ge-ne-

rá-ti-o quærén-ti-um Dóminum.

Postea dicitur :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, *secreto*.

Interim corpus adspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepisti.

℞. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

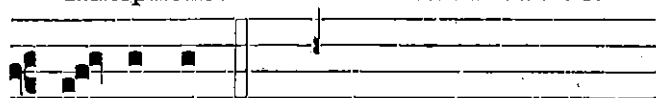
Orémus.

OMNIPOTENS et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecisse : fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiόnem beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificáti tibi méntibus famulári, et in paradíso cum beátis párvulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur :

Antiphona.

Ton. IV. Fin. 1.

Jú-ve-nes.

Ps. 148. Laudáte Dñm. ut inf. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sũnt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérſa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto :

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

Jú-venes, et vírgines, se-nes cum

ju-ni-ó-ri-bus laudent nomen Dómini.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.

℞. Tálíum est enim regnum cœlórum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es : dignéris étiam Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eó-

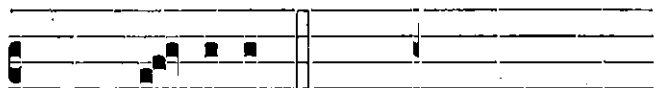
dem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaudére : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

3. Deinde Sacerdos corpus adspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum : postea sepeliatur.

4. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur :

Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.

Bene- dí- ci- te.

Cant. Benedicite. ut infra. E u o u a e.

Canticum trium puerorum. *Dan. 3.*

Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dómini Dómino : * benedicite cœli Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedicite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol, et luna Dómino : * benedicite stellæ cœli Dómino.

Benedícite ómnis imber, et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino : * benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino : * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino : * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino : * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Antiphona.

Be-ne-dí-ci-te Dóminum omnes

e-lé-cti e-jus, á-gi-te di-es læ-tí-

ti-æ, et con-fi-té-mi-ni il-li.

Deinde ante Altare dicit Sacerdos :

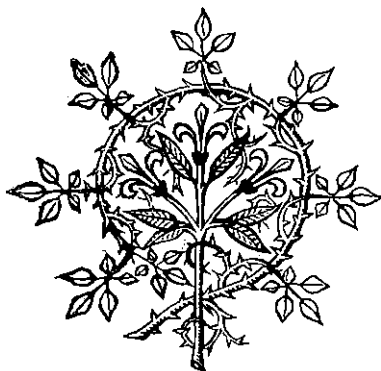
℣. Dóminus vobíscum.

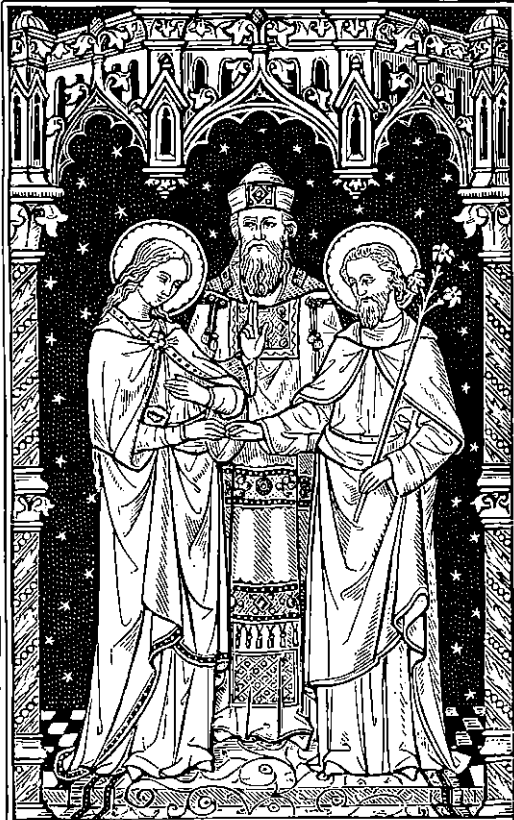
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde

propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

† Desponsata est Mater ejus Maria
Joseph. (Matth. i.)

✠ TITULUS VII. — CAPUT I. ✠

De Sacramento Matrimonii.

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt : An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum : Utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere : Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

2. Noverit ex probatis auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi vel Confirmationis Sacramento contractæ.

3. Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis

servari oportere, sacri Canones, et præcipue sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in parochia sua accurate exacteque serventur.

4. Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsentem Parochum, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino ac nulla esse.

5. Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

6. Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

7. Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemniam, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

8. Si vero vir et mulier parochiæ sint diversæ, in utraque parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

9. Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes, tunc de licentia Or-

dinarii, vel unâ tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant : ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

10. Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

11. Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

12. Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemnities Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone :

13. *Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier, ex tali, vel tali familia, et parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediât, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel secundo, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia denuntiatio.*

14. Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

15. Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam

vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini unquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

16. Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet : sed si domi celebratum fuerit præsentem Parocho et testibus, sponsi veniant ad Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

17. Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant; et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiae et Saræ, verbisque Angeli Raphaëlis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

18. Postremo meminerint Parochi, a Dominica prima Adventus usque ad diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant : sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

19. Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

—*—*— CAPUT II. —*—*

Ritus celebrandi Matrimonii Sa-
cramentum. —*—*—*—*—*

DArochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum adpersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone :

N. Vis accipere N. hic præsentem in tuam legitimam uxorem juxta ritum sanctæ matris Ecclesiæ?

Respondeat sponsus : Volo.

2. Mox Sacerdos sponsam interroget : N. Vis accipere N. hic præsentem in tuum legitimum maritum juxta ritum sanctæ matris Ecclesiæ?

Respondeat sponsa : Volo.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexterâs, dicens :

Ego conjúngo vos in matrimónium. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque provinciæ ritum : postea eos adspergat aqua benedicta.

Mox benedicat annulum.

Benedictio Annuli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠ Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

3. Deinde Sacerdos adspergat annulum aqua benedicta in modum crucis; et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote dicente :

In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Mox subjungat :

℣. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de Sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos : et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assiste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

5. Ceterum, si quæ provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utuntur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

6. Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam; idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

— * — * — CAPUT III. — * — *

De Benedictione Mulieris post
partum. — * — * — * — * — *

SI qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro adspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta adspergat, deinde dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Hæc accípiet.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : *
et super flúmina præparávit eum.

Quis adscéndet in montem Dómini? *
aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri.

Et repetitur Antiphona:

Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

2. Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, eam introducit in Ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Mariæ Vírginis, qui tibi fœcunditatem tríbuit prolis.

3. Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, grátias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvam fac ancíllam tuam Dómine.

℞. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei Dómine auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére eam.

℣. Nihil profíciat inimícus in ea.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum,

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per beátæ Mariæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem; et præsta, ut post hanc vitam, ejúsdem beátæ Mariæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

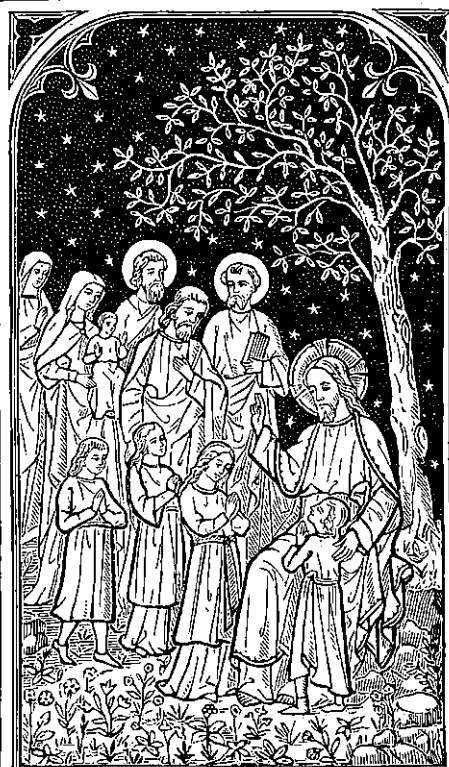
4. Deinde illam adspergit iterum aqua benedicta in modum crucis, dicens :

Pax et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spírítus sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS.

Invocavit
Sinite parvulos venire ad me. et ne prohibueris: eos. talium enim est regnum dei. | Marc. 14.

— * — TITULUS VIII. — CAPUT I. — *

— * * — De Benedictionibus — * * —

— * * — Regulæ generales. — * * —

Noverit Sacerdos, quarum rerum benedictiones ad ipsum, et quæ ad Episcopum suo jure pertineant, ne majoris dignitatis munera temere, aut imperite unquam usurpet propria auctoritate.

2. In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, nisi aliter in Missali notetur.

3. Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis dicat :

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

4. Deinde dicatur Oratio propria, una, vel plures, prout suo loco notatum fuerit.

5. Postea rem adspargat aqua benedicta, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

6. Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase aquæ benedictæ et adspergillo, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

7. Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

— * — * — CAPUT . II. — * — *

Ordo ad faciendam aquam benedictam. — * — * — * — * — *

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, præparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel in sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

2. Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

Exorcízo te creatúra salis, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ : ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo adspérsus fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Orémus.

IMMENSAM cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene†dicere, et sancti†ficare tua pietáte dignéris : ut sit ómnibus suméntibus, salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum, vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatione spirituális nequítiae. Per Dóminum nostrum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

Xorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Patris † omnipoténtis, in nómine Jesu † Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus † sancti : ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis : per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Orémus.

DEUS qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti : adésto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatióibus præparáto, virtútem tuæ bene†dictionis infúnde; ut creatúra tua mystériis tuis sérvians, ad abi-

géndos dæmones, morbósque pelléndos
 divínæ grátiae sumat efféctum, ut quid-
 quid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc
 unda respérserit, cáreat omni immundítia,
 liberétur a noxa : non illic resídeat spíri-
 tus péstilens, non aura corrúmpens : dis-
 cédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si
 quid est, quod aut incolumitáti habitán-
 tium ínvidet, aut quiéti, adspersióne hujus
 aquæ effúgiat atque discédat : ut salúbri-
 tas per invocatióem sancti tui nóminis
 expetíta, ab ómnibus sit impugnatióibus
 defénsa. Per Dóminum nostrum.

3. Hic ter mittat sal in aquam in modum cru-
 cis, dicendo semel :

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat in
 nómine Pa†tris, et Fí†lii, et Spíritus †
 sancti. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS invíctæ virtútis auctor, et insupe-
 rábilis impérii Rex, ac semper magníficus
 triumphátor : qui advérsæ dominatiónis
 vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sæví-
 tiam súperas, qui hostíles nequítias potén-
 ter expúgnas : te, Dómine, treméntes et
 súpplíces deprecámur, ac pétimus, ut hanc
 creatúram salis et aquæ dignánte adspicias,
 benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctí-
 fices; ut ubicúmque fúerit adspérsa, per
 invocatióem sancti tui nóminis, omnis

infestatio immundi spiritus abigatur, terror-
que venenosi serpentis procul pellatur, et
praesentia sancti Spiritus nobis misericor-
diam tuam poscentibus, ubique adesse di-
gnetur. Per Dominum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat
in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per
omnia saecula saeculorum. *℟.* Amen.

4. Post benedictionem aquae, Sacerdos Domi-
nicis diebus antequam incipiat Missam, ad-
spergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum,
prout in Missali praescribitur.

5. Postea Christifideles possunt de ista aqua
benedicta in vasculis suis accipere, et secum de-
ferre ad adspargendos aegros, domos, agros, vi-
neas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis
suis, ut ea quotidie et saepius adspergi possint.

—*—*— CAPUT III. —*—*

Benedictio candelarum extra diem

Purificationis B. Mariae Virginis.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Dó-
mini.

℟. Qui fecit caelum, et terram.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi,
béne†dic candélas istas supplica-
tiónibus nostris: infúnde eis Dó-
mine per virtútem sanctæ cru†cis, bene-

dictionem cœlestem, qui eas ad repellendas tenebras humano generi tribuisti; talémque benedictionem signaculo sanctæ crucis accipiant, ut quibuscúmque locis accensæ, sive positæ fuerint, discédant principes tenebrarum, et contremiscant, et fugiant pávidi cum ómnibus ministris suis ab habitaciónibus illis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Postea adspergantur aqua benedicta.

—‡—‡— CAPUT IV. —‡—‡—

Benedictio domorum in Sabbato
sancto Paschæ. —‡—‡—‡—

Arochus, seu alius Sacerdos, superpelleceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ parochiæ, adspergens eas eadem aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit :

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

2. Deinde adspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam :

Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúia : et omnes, ad quos

pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent : allelúia, allelúia.

Psalmus. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit :

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, allelúia.

℞. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

SXáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et sicut domos Hebræórum in éxítu de Ægypto, agni ságuine linítas (quod páscha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat), ab Angelo percutiénte custodísti; ita mittere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

—*—*— CAPUT V. —*—*

Alia benedictio domorum alio tempore facienda cum adspersione aquæ benedictæ. —*—*—*—*

DArochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium alio tempore infra annum adspargere aqua benedicta, ingredienti domum dicant :

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

2. Deinde loca adspargendo, dicat Antiphonam:

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiph. Adspérges me, etc.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Xáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, pró-

tegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspergat aqua benedicta.

— * — * — CAPUT VI. — * — *

— * — * — Benedictio loci. — * — *

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

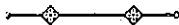
℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠ Dómine, Deus omnípotens, locum istum (*vel* domum istam) : ut sit in eo (*vel* in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bóntas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spírítui sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (*vel* super hanc domum) et super habitántes in eo (*vel* in ea) nunc et in ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Et adspergat aqua benedicta.

—*—*— CAPUT VII. —*—*

—*— Alia benedictio domus novæ. —*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DE Deum Patrem omnipoténtem suppliciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus : ut eam bene†dicere, et sancti†ficare, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris : tríbue eis Dómine de rore cœli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene†dicere, et sancti†ficare dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob : et intra paríetes domus istíus, Angeli tuæ lucis inhábitent; eámque, et ejus habitátóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspergat aqua benedicta.

—*—*— CAPUT VIII. —*—*—

—*—*— Benedictio thalami. —*—*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠ Dómine, thálamum hunc :
ut omnes habitántes in eo, in tua
pace consístant, et in tua voluntá-
te permáneant, et senéscant, et multipli-
céntur in longitúdine diérum, et ad regna
cœlórum pervéniant. Per Christum Dó-
minum nostrum.

℞. Amen.

Postea adspergat thalamum aqua benedicta.

—*—*— CAPUT IX. —*—*—

—*—*— Benedictio novæ navis. —*—*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Ropitiare Dómine supplicatióibus nostris, et béne†dic navem istam dextera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio : pórrige eis Dómine dexteram tuam, sicut porre-xisti beáto Petro ambulánti super mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui líberet, et custódiat eam semper a per-riculis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt : et fámulos tuos, repúlsis adversitá-tibus, portu semper optábili, cursúque tranquillo tueáris, transactisque, ac recte perfectis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre di-gnéris : Qui vivis, etc. ℞. Amen.

Adspergat navim aqua benedicta.

—*—*— CAPUT X. —*—*—

Benedictio communis super fruges
et vineas. —*—*—*—*—*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GRamus pietatem tuam, omnipotens Deus, ut has primitias creaturæ tuæ, quas æris et pluviae temperamento nutrire dignatus es, benedictionis tuæ imbre perfundas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitatem perducas. Tribue quoque populo tuo de tuis muneribus tibi semper gratias agere; ut a fertilitate terræ esuriéntium animas bonis omnibus affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Adspergat illas aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XI. —*—*—

Benedictio peregrinorum ad loca
sancta prodeuntium. —*—*—*

Peregrini ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, Ss. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces :

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus. (*pag.* 256) *in fine*
Glória Patri, etc.

Repetitur Ant. In viam pacis et prosperitatis dirigat vos omnipotens et misericors Dominus: et Angelus Raphaël comitetur vobiscum in via, ut cum pace, salute, et gaudio revertamini ad propria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperantes in te.

℣. Mitte eis Domine auxilium de sancto.

℞. Et de Sion tuere eos.

℣. Esto eis Domine turris fortitudinis.

℞. A facie inimici.

℣. Nihil proficiat inimicus in eis.

℞. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.

℣. Benedictus Dominus die quotidie.

℞. Prósperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum.

℣. Vias tuas Domine demonstra nobis.

℞. Et semitas tuas edoce nos.

℣. Utinam dirigantur viae nostrae.

℞. Ad custodiendas justificationes tuas.

℣. Erunt prava in directa.

℞. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.

℞. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, qui fílios Israël per maris mé-
dium sicco vestígio ire fecísti, qui-
que tribus Magis iter ad te stella
duce pandísti : tríbue eis, quæsumus, iter
prósperum, tempúsque tranquíllum; ut
Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo
pergunt, locum, ac demum ad ætérnæ sa-
lútis portum felíciter váleant pervenire.

DEUS, qui Abraham púerum tuum de
Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ
peregrinatiónis vias illæsum custodísti :
quæsumus; ut hos fámulos tuos custodire
dignéris; esto eis Dómine in procíntu suf-
frágium, in via solátium, in æstu umbrá-
culum, in plúvia et frígore teguméntum,
in lassitúdi-
ne vehículum, in adversitáte
præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio
portus : ut te duce, quo tendunt, próspere
pervéniant, et demum incólumes ad pró-
pria revertántur.

ADESTO, quæsumus Dómine, supplica-
tiónibus nostris : et viam famulórum tuó-
rum in salutis tuæ prosperitáte dispóne : ut
inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes,
tuo semper protegántur auxílio.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus:
ut familia tua per viam salutis incédât, et
beáti Joánnis Præcursóris hortaménta

sectando, ad eum, quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

EXAUDI, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubique es, ita ubique largíre : quátenus a cunctis adversitatibus, tua opitulatióne defénsi, gratiarum tibi réferant actiόνem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pax et benedictio † Dei omnipoténtis, Patris et Fílii et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde adspargantur aqua benedicta.

2. Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari : ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

—*—*— CAPUT XII. —*—*

Benedictio peregrinorum post reditum. —*—*—*—*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127.

BEATI omnes, qui timent Dóminum,*
qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia
manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in la-
téribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in cir-
cúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet
Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et
vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vi-
tæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pa-
cem super Israë. Glória Patri.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Benedícti, qui véniunt in nómine Dó-
mini.

℞. Benedícti vos a Dómino, qui fecit
coelum et terram.

℣. Réspice Dómine in servos tuos, et in
ópera tua.

℞. Et dírige eos in viam mandatórum
tuórum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

RArgíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsidium : ut quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

DEUS, humílium visitátor, qui nos fráterna dilectióne consoláris : præténde societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde adspergantur aqua benedicta a Sacerdote, dicente :

Pax et benedíctio † Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spírítus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Benedictiones esculentorum præsertim in Pascha. —✻— ✻— ✻— ✻—

—✻— ✻— CAPUT XIII. —✻— ✻—

—✻— Benedictio agni paschalis. —✻—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sáanguine ejúsdem agni perúngi præcepísti : tu benedícere, et sanctificáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad laudem tuam súmeré desiderámus, per resurrectiÓNem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Et mox adspergat aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XIV. —*—*

—*—*— Benedictio ovorum. —*—*

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Subvéniat, quæsumus Dómine, tuæ bene†dictionis grátia, huic ovórum creatúræ : ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Et adspergat aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XV. —*—*

—*—*— Benedictio panis. —*—*

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bomine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus æternæ vitæ, bene † dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto : ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem : Qui vivis, etc. ℞. Amen.

Et adspergat aqua benedicta.

— † — † — CAPUT XVI. — † — † —

— † — Alia benedictio panis. — † —

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bomine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, bene † dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne : ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cœlo descéndit, et dat vitam et salútem mundo : et tecum vivit et re-

gnat in unitate Spíritus sancti Deus, per
 ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XVII. —*—*—

Benedictio novorum fructuum.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠ Dómine hos novos fru-
 ctus N., et præsta : ut qui ex eis in
 tuo sancto nómine vescéntur, cór-
 poris et ánimæ salúte potiántur. Per Chri-
 stum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Et adspargantur aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XVIII. —*—*—

Benedictio ad quodcumque come-
 stibile. —*—*—*—*—*—*—

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠ Dómine creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui, ut quicúmque ex ea sumpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Adspergat aqua benedicta.

—✠—✠— CAPUT XIX. —✠—✠—

—✠— Benedictio olei simplicis. —✠—

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcismus.

Exorcízo te creatúra ólei per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsum, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus ✠ sancti Parácliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Chri-

sti, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *℟.* Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, bene † dícere, et sancti † ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infirmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent; præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene † dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretiósó sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antíqui serpén-tis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Adspergat oleum aqua benedicta.

Benedictiones ab Episcopis vel aliis
facultatem habentibus faciendæ.

—*—*— CAPUT XX. —*—*

Benedictio sacerdotalium indu-
mentorum in genere. —*—*

℣. Adjutorium nostrum in nomine Dó-
mini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

G Mnípotens sempitérne Deus, qui
per Móysen famulum tuum pon-
tificália, et sacerdotália, seu levíti-
ca vestiménta, ad expléndum in conspéctu
tuo ministérium eórum, ad honórem et
decórem nóminis tui fieri decrevísti : ad-
esto propítius invocatióibus nostris : et hæc
induménta sacerdotália, désuper irrigante
grátia tua, ingénti benedictiône per no-
stræ humilitátis servítium puri†ficáre,
bene†dicere, et conse†cráre dignéris :
ut divínis cúltribus et sacris mystériis apta
et benedícta exsístant : his quoque sacris
véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu Le-
vítæ tui indúti, ab ómnibus impulsióni-
bus, seu tentatióibus malignórum spirí-
tuum muníti et defénsi esse mereántur ;

tuisque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

DEUS, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum créator ac sanctificátor : inténde propítius preces nostras : et hæc induménta levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, ministris tuis fruéndá, tuo ore próprio bene†dicere, sancti†ficáre, et conse†cráre dignéris : omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *℟.* Amen.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui vestiménta Pontíficibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi fœderis necessária, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spírítu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti : hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene†dicere, sancti†ficáre, et conse†cráre dignéris; atque ministros Altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spírítus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias, cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Deinde adspergit ipsa indumenta aqua benedicta.

* — * — CAPUT XXI. — * — *

Benedictio mapparum sive linteaminum Altaris. — * — * — * — *

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

 Xáudi, Dómine, preces nostras : et hæc linteámina sacri Altáris úsui præparáta, bene†dicere, et sancti †ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornáménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti : quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fœderis; bene†dicere, sancti †ficáre, et conse†cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque Altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in unitáté Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde adspergat aqua benedicta.

—✻—✻— CAPUT XXII: —✻—✻—

—✻— Benedictio corporalium. —✻—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue, quæsumus; ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene✠dictiône sanctificétur ad consecrándum super illud corpus et sánguinem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, etc.

℞. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, bene✠dicere, sancti✠ficáre, et conse✠cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque corpus et sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde : ut per nostram bene † dictionem hoc linteámen sanctificétur, et córporis ac sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus sancti grátia efficiátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Et adspergat aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XXIII. —*—*

Benedictio tabernaculi seu vasculi
pro sacrosancta Eucharistia con-
servanda. —*—*—*—*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur : ut vásculum hoc pro córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene † dictionis tuæ

grátia dicáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat, etc.

℞. Amen.

Deinde adspersit illud aqua benedicta.

—*—*— CAPUT XXIV. —*—*—

—*— Benedictio novæ crucis. —*—

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : ut dignéris bene†dicere hoc signum crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri húmáno; sit sólíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

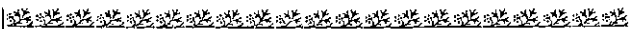
Alia Oratio ad idem.

BENE†DIC, Dómine Jesu Christe, hanc crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et supe-

rāsti passiōne tua suggestōrem peccāti, qui gaudēbat in prāvaricatiōne primi hōminis per ligni vētiti sumptiōnem. Hic adspergat aqua benedicta. Sanctificētur hoc signum crucis in nōmine Patris, † et Fīlii † et Spīritus † sancti; ut orāntes, inclinantesque se propter Dōminum ante istam crucem, invēniant cōrporis et ānimæ sanitātem. Per Christum Dōminum nostrum.

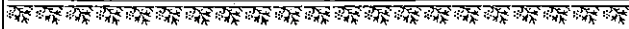
℞. Amen.

2. Postea Sacerdos genuflexus ante crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

— † — † — CAPUT XXV. — † — † —

Benedictio imaginum Jesu Christi
Domini nostri, beatæ Mariæ Vir-
ginis et aliorum Sanctorum. — † —

℣. Adjutōrium nostrum in nōmine Dōmini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dōminus vobiscum.

℞. Et cum spīritu tuo.

Orémus.

Mnīpotens sempitérne Deus, qui Sanctōrum tuōrum imāgines (*sive* effigies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quōties illas óculis cōrporis intuémur, tóties eōrum actus et sanctitātem ad imitāndum memóriæ óculis meditē-

mur : hanc, quæsumus, imáginem (*seu* sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (*vel* beatíssimæ Víriginis Mariæ, matris Dómini nostri Jesu Christi, *vel* beáti N. Apóstoli tui, *vel* Mártiris, *vel* Confessóris, *aut* Pontíficis, *aut* Víriginis) adaptátam bene†dicere, et sancti†ficáre dignéris : et præsta; ut quicumque coram illa unigénitum Fílium tuum (*vel* beatíssimam Víriginem, *vel* gloriósum Apóstolum, *sive* Mártirem, *sive* Confessórem, *aut* Víriginem) suppliciter cólere et honoráre studúerit, illius méritis et obténtu a te grátiam in præsentí, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Ultimo adspergat aqua benedicta.

— † — † — CAPUT XXVI. — † — † —

Ritus benedicendi et imponendi
 primarium lapidem pro Ecclesia
 ædificanda servandus a Sacerdote
 facultatem habente ab Episcopo.

Eccleriam ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos, ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

2. Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

3. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra (pag. 286) et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, adspersit locum, ubi crux posita est, cum aqua benedicta.

Antiphona. Signum salutis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto : et non permittas introire Angelum percutientem.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * adscensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratió-
nem meam : * áuribus pércipe Deus Ja-
cob.

Protéctor noster ádspice Deus : * et ré-
spice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, *
super mília.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : *
magis quam habitáre in tabernáculis pec-
catórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díli-
git Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dó-
minus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in
innocéntia : * Dómine virtútum, beátus
homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

4. Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum
per eum adpersum, dicit :

Orémus.

DOMINE Deus, qui licet cœlo et terra
non capiáris, domum tuam dignáris habére
in terris, ubi nomen tuum júgiter invocé-
tur : locum hunc, quæsumus, beátæ Ma-
riæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando
Sanctum vel Sanctam in cujus honorem ac no-
men fundabitur Ecclesia), omniúmque San-
ctórum intercedéntibus méritis, seréno pie-
tátis tuæ intúitu vísita, et infusióne grátiae
tuæ ab omni inquinaménto purífica, puri-
ficatúmque consérva; et qui dilécti tui Da-
vid devotiónem in fílii sui Salomónis ópe-

re complevisti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiae spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *℞.* Amen.

5. Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens :

℥. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℥. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℥. Lápídem, quem reprobavérunt ædificántes.

℞. Hic factus est in caput ánguli.

℥. Tu es Petrus.

℞. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

℥. Glória Patrî, et Fílio, et Spirítui sancto.

℞. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patrís, et vita ætérna : qui es lapis anguláris de monte sine mânibus abscíssus, et immutábile fundaméntum : hunc lápídem collocándum in tuo nómine confirma ; et tu, qui es princípium et finis, in quo princípío Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et incrementum, et consummátio ipsíus óperis,

quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre et Spírítu sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℞. Amen.*

6. Tunc adspergit lapidem ipsum aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpsit in eo signum crucis, dicens :

In nómine Patris †, et Fílii †, et Spírítus † sancti. *℞. Amen.*

Quo facto dicit :

Orémus.

BENEDIC † Dómine creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis : ut quicúmque ad hanc Ecclésiám ædificándam pura mente auxiliúm dederint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *℞. Amen.*

7. Postea dicantur Litaníæ ordinariæ (pag. 111) sine Orationibus in fine positis : quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam :

Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum : fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum laboravérunt qui ædificánt eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgerere : *
súrgete postquam sedéritis, qui manducátis
panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : *
ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita
fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum
ex ipsis : * non confundétur cum loquétur
inimícis suis in porta.

Glória Patri.

8. Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit
ipsum primarium lapidem in fundamento, di-
cens :

In fide Jesu Christi collocámus lápidem
istum primárium in hoc fundaménto, in
nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus †
sancti : ut vígeat vera fides hic, et timor
Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus
destinátus oratióni, et ad invocándum, et
laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri
Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu
sancto vivit et regnat Deus, per ómnia
sæcula sæculórum. ℞. Amen.

9. Interim cæmentarius locat ípsam lapidem
cum cæmento : postea Sacerdos spargit super la-
pidem aquam benedictam, dicens :

Adspérges me Dómine hyssópo, et
mundábor : lavábis me, et super nivem
dealbábor.

Psalmus. *Miserère mei Deus.* (pag. 105), dicitur
totus cum *Glória Patri.*

Quo dicto, Sacerdos spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta : si vero non sunt aperta, circuit adspargendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens adspargere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 86.

Undaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri.

Antiphona. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

10. Interim adspargendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus gēnuā. ℞. Leváte.

G Mnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ ceteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites : et quidquid benedictúri sumus, bene † dicas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrēssus. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

DEUS, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condishabitáculum : da ædificatióni tuæ incrementa cœlestia; ut quod te jubénte fundáture, te largiēte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

—*—*— CAPUT XXVII. —*—*

Ritus benedicendi novam Ecclesiam seu Oratorium publicum ut ibi sanctissimum Missæ Sacrificium celebrari possit. —*—*—*

Sacerdos novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedicturus, ut in ea divinum sacrificium Missæ rite celebretur, stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacerdotibus et Clericis adhibitis, prælata cruce

media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit ad primariam Ecclesiæ, vel Oratorii januam : ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicit absolute Orationem :

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

2. Deinde inchoat Antiphonam : *Adspérges me, etc.* et Clerus alternatim dicit Psalmum *Miserére, etc.* (pag. 105) : in fine *Glória Patri*.

3. Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intus debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda excluso populo, donec absoluta sit benedictio), et Sacerdos accepto adspergillo ex herbâ hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes Ecclesiæ in superiori parte, et in fundamentis cum aqua benedicta adspergit, dicens :

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

4. Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus Ecclesiam, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

DOMINE Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur : locum hunc, quæsumus, beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti N., omniúmque Sanctórum intercedéntibus méri-

tis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátia tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotióne in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítia spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *R.* Amen.

5. Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes (pag. III).

6. Ubi dictum fuerit : Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donáre dignéris : Te rogámus, audi nos. surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit :

Ut hanc Ecclésiám, et Altáre ad honórem tuum, et nomen sancti tui N., purgáre, et bene † dícere dignéris : Te rogámus, audi nos.

Cum dicit, *benedícere*, manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare : deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litania, et cantores prosequuntur :

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Fili Dei, Te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

7. Dicto ultimo *Kyrie eléison*, Sacerdos stans, dicit :
Orémus.

Ministri : Flectámus génuá. *R.* Leváte.

PRÆVENIAT nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua : et intercedéntibus óm-

nibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

8. Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit : Deus in adjutórium meum inténde; et statim surgit, Clero respondente : Dómine ad adjuvándum me festína; ipse vero stans dicit : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Chorus respondet : Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

9. Postea Sacerdos dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitáturi sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene†dicas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Dóminum nostrum, etc.

R. Amen.

10. His dictis, inchoat Antiphonam. Bénédic Dómine domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis séquentibus, videlicet :

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxítum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim adscendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona. Bénedic Dómine domum istam nómini tuo ædificátam.

II. Interim adspérgit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans adspersionem a parte Evangelii, dicens: *Adspérges me, etc.* tum ad Altare reversus, dicit:

Orémus.

Ministri : Flectámus génuá. ℞. Leváte.

DEUS, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam : ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxiliúm tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum nostrum, etc. ℞. Amen.

12. His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

13. Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

—*—*— CAPUT XXVIII. —*—*

Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam si nondum erat ab Episcopo consecrata. —*—*—*—*—*

Ecclésiæ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum aqua benedicta, et adspergillum de herba hyssopi factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente :

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor, lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus : *Miserere, etc.* (pag. 105), totus cum *Glória Patri*. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta adspersit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cœmeterium, simul adspersendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit adspersere, et stans dicit :

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene † d́cas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingræssus. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

2. Deinde Sacerdos incipit Litanias (pag. 111), et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas : acceditque ante Altare majus, coram quo genuflectit : cumque dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam doná redignéris. ✠. Te rogámus, audi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit :

Ut hanc Ecclésiám, et Altáre hoc, ac Cœmeterium purgáre, et reconci † liáre dignéris. ✠. Te rogámus, audi nos.

3. Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litaniam perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit :

Orémus.

Et Ministri : Flectámus gēnua. *℞.* Leváte.

PRÆVENIAT nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua : et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

4. Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo crucis muniens, clara voce dicit : Deus in adjutórium meum inténde; tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent : Dómine ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit : Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. *℞.* Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

5. Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente,

Antiph. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

BN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu. Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Repetitur Antiphona.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut excludant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui adscéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël : * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

6. Et non dicitur *Glória Patri*, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus adspergendo : adspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto, stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit :

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis: exáudi nos, quæsumus, et concéde; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múnneris benefícia, univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

7. Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

8. Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis apostolicæ potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris et Clericis superpelliceis indutis, cum aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

— ✠ — ✠ — CAPUT XXIX. — ✠ — ✠ —

Ritus benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum. — ✠ — ✠ — ✠ — ✠ — ✠ —

Ridie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea crux, alta ad staturam hominis et ante ipsam crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus, altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

2. Sequenti die mane Sacerdos in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum aquæ benedictæ, adspergillum, et thuribulum

cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: et Sacerdos ante crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit:

Orémus.

OMNIPOTENS Deus, qui es custos animarum, et tutela salutis, fides credentium: respice propitius ad nostræ servitutis officium, et ad introitum nostrum purgetur, bene†dicatur, et sancti†ficetur hoc Cœmeterium; ut humana corpora hic post vitæ cursum quiescētia, in magno iudicii die simul cum felicibus animabus mereantur adipisci vitæ perennis gaudia. Per Christum Dōminum nostrum. ✠. Amen.

3. Mox ante ipsam crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias (pag. 111), incipiente cantore, ceteris respondentibus; et cum dictum fuerit: Ut omnibus fidelibus defunctis, etc. Te rogāmus, audi nos.

4. Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum crucis:

Ut hoc Cœmeterium purgare, et bene†dicere digneris. ✠. Te rogāmus, audi nos.

Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litanie perficiuntur.

5. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos crucem adspergit aqua benedicta; dicens Antiphonam:

Adspērges me Dōmine hyssōpo, et mundabor: lavābis me, et super nivem dealbabor.

6. Psalmus : *Miserere, etc.* (pag. 105), dicitur totus ab adstantibus, cum *Gloria Patri*. Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, adspersens ubique aqua benedicta : quo facto, redit ante crucem, et ad ipsam respiciens, dicit :

Orémus.

DEUS, qui es totius orbis conditor, et humani generis redemptor, cunctarumque creaturarum visibilium et invisibilium perfectus dispositor : te supplici voce, ac puro corde exposcimus ; ut hoc Cœmeterium, in quo famulorum, famularumque tuarum corpora quiescere debent, post currícula hujus vitæ labentia, purgare, benedicere, et sanctificare digneris : quique remissionem omnium peccatorum per tuam magnam misericordiam in te confidentibus præstitisti, corporibus quoque eorum in hoc Cœmeterio quiescentibus, et tubam primi Archangeli expectantibus, consolationem perpetuam largiter impertire. Per Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

7. Tunc figit in summitate crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem crucis. Deinde incensat ipsam crucem, et adspersens aqua benedicta, redit cum ministris in sacristiam.

—*—*— CAPUT XXX. —*—*

Ordo reconciliandi Cœmeterium violatum sive Ecclesiæ contiguum sit sive separatum ubi Ecclesia non est polluta. —*—*—*—*—*

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco, vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum aquæ benedictæ, et adspergillum deferente: et ibi super tape te genuflectit una cum ministris; et cantores, alique omnes genibus flexis, dicunt Litanias (pag. III.) In quibus cum dictum fuerit: *Ut ómnibus fidélibus defúntis, etc. Te rogámus, audi nos.*

2. Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum crucis super Cœmeterium, clara voce dicit:

Ut hoc Cœmetérium recon†ciliáre, et sancti†ficáre dignéris.

℟. Te rogámus, audi nos.

3. Quibus dictis, ut prius, genuflectit, cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto adspergillo cum aqua benedicta, inchoat Antiphonam:

Adspérges me Dómine hyssópo, Clero prosequente, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus : *Miserère, etc.* (pag. 105), dicitur totus sine *Glória Patri*.

In fine repetitur Antiphona : *Adspérges me, etc.*

4. Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, adspérgens ubique aqua benedicta, Præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litanïæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit :

Orémus.

Et Ministri : Flectámus génuâ. ✠. Leváte.

DOMINE pie, qui agrum figuli pretio sanguinis tui in sepulturam peregrinorum comparari voluisti : quæsumus, dignanter reminiscere clementissimi hujus mysterii tui. Tu es enim Dómine figulus noster : tu quiétis nostræ ager : tu agri hujus pretium. Tu dedisti étiam, et suscepisti. Tu de pretio tui vivifici sanguinis nos requiescere donasti. Tu ergo Dómine, qui es offensionis nostræ clementissimus indultor, exspectantissimus judicator, judicii tui superabundantissimus miserator : judicium tuæ justissimæ severitatis abscondens, post miseratiónem tuæ piæ redemptionis, adesto exauditor, et effector nostræ reconciliatiónis : hocque Cœmetérium peregrinorum tuorum, cœlestis patriæ incolatum exspectantium, benignus purifica, et reconcilia; et hic tumultorum et tumulandorum corpora, de poténtia et pietate tuæ resurrectionis ad glóriam incorruptionis, non damnans, sed glorificans resuscita. Qui venturus es judicare vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ✠. Amen.

CAPUT XXXI.

Ritus absolvendi et benedicendi
 populos et agros ex Apostolicæ
 Sedis indulto.

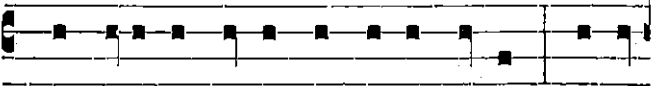

Accepto diplomate pontificio, constitua-
 tur dies Dominica, Delegato et po-
 pulo commodior, pro ejusdem diplo-
 matis publicatione, et executionis in-
 choatione.

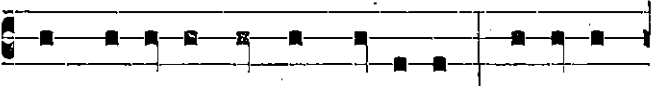
2. Die constituta, mane fiat concio; qua doceatur populus de contentis in diplomate pontificio, et de præparatione ad futuram Absolutionem, et Benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato *pro remissione peccatorum*, sine *Gloria in excelsis*, cum unica Oratione, et *Credo*, in paramentis violaceis: qua finita, deposita casula et manipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit Episcopus, mitram simplicem assumat; et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litaniam Sanctorum (pag. 111), omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

3. Sedeat Delegatus, finitis Litanis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more diaconali et subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero; et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente populo: quo lecto, dicat Delegatus: *Deo gratias*.

4. Tunc nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit confessionem in cantu.

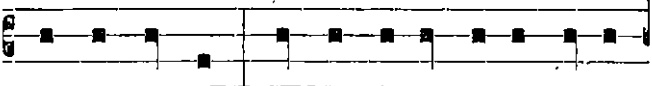
Confíte- or Deo om-ni-po-ténti, be-á-

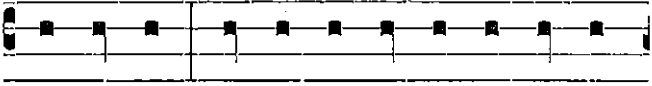
tæ Marí-æ semper Vírgi-ni, be-á-to

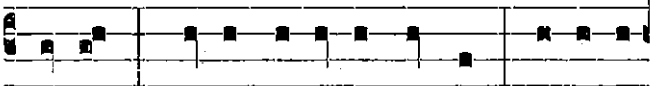
Micha-é-li Archángelo, be-á-to Joán-

ni Ba-ptístæ, sanctis Apó-stolis Petro

et Paulo, óm-ni-bus sanctis, et ti-bi

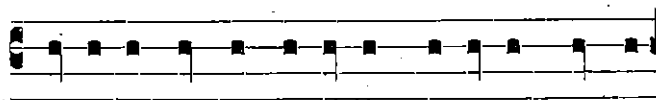
Pater, qui-a peccá-vi nimis co-gita-

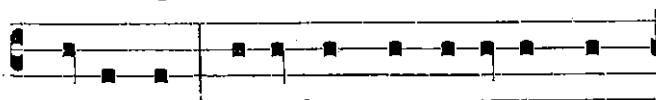
ti-ó-ne, verbo et ó-pe-re : me-a culpa,

me-a culpa, me-a má-xi-ma culpa.

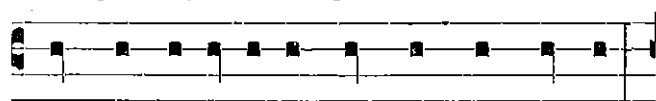
Id-e-o pre-cor be-átam Mariám semper

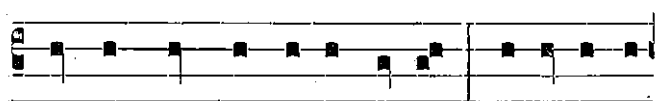
Virginem, be-á-tum Michaélem Ar-

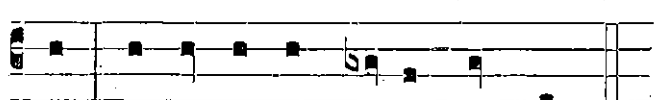
chángelum, be-átum Joánnem Baptístam,

sanctos Apóstolos Petrum et Paulum,

om-nes Sanctos, et te Pa-ter, o-rá-re pro

me ad Dóminum Deum nostrum.

5. Qua finita, si est Episcopus, assumpto baculo pastorali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite, incipit Psalmum *Miserere*. (pag. 245), et in fine *Gloria Patri*: et prosequitur alium Psalmum: *Deus misereatur* (pag. 250), et in fine *Gloria Patri*.

6. Super universum Clerum et populum genuflexum, recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim a Delegato, et a Clero.

7. Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus populum manibus junctis, dicat:

Kyrie eléison. Respondet Clerus:

Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Nihil proficiat inimícus in eis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostrám: ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio

tuæ pietatis clemēter absolvat. Per Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

8. Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit :

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. *℟.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. *℟.* Amen.

9. Manuque dextera super populum genuflexum extensa, addit :

AUCTORITATE Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, a sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absolvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliisque ecclesiásticis senténtiis, censúris, et pœnis, étiam in líteris die Cœnæ Dómini sólitis legi conténtis, per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem pontificii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti fidélium, et sanctis sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti. *℟.* Amen.

10. Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

11. Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicet dies tres singillatim pro jejunio; et decernat diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro

communione, Benedictione agrorum et populi, et Indulgentia plenaria.

12. Die constituta, populus universus debet communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo *Pro quacumque necessitate*, cum paramentis violaceis sine *Gloria*, cum unica Oratione, et *Credo*.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, non dat Indulgentias.

13. Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam; et genuflexis ante Altare cum universo Clero et populo cantantur Litanie Sanctorum (pag. 111), repetito ter

✠. Ut fructus terræ dare, et conservare digneris : Te rogamus, audi nos.

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit : *Pater noster*. secreto.

✠. Et ne nos inducas in tentationem.

✠. Sed libera nos a malo.

Et additur a Clero in cantu :

Psalmus 84.

Benedixisti Dómine terram tuam : *
avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster : * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Quo finito, Delegatus dicit :

℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.

℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.

℣. Oculi ómnium in te sperant Dómine.

℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

℣. Dómine exáudi oratiómem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur.

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benígnus assístis : exáudi nos, quæsumus, et concéde; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múnneris benefícia, univérsitas hæc fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

ORAMUS pietátem tuam, omnípotens Deus : ut fructus terræ, quos áeris et plúviæ temperaménto nutrírre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut fertilitáte terræ, esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

14. Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit Delegatus :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus, plena descéndat, et máneat semper. *℟.* Amen.

15. Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

16. Deinde accepto de manu dignioris de Clero aquæ benedictæ adpersorio adspersit versus

quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam :

Adspérges me hyssópo, et mundábor :
lavábis me, et super nivem dealbábor.

17. Pro Benedictione pópuli, operto capite, manibus junctis, dicit : *Pater noster*. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

PROTECTOR in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut véniat super nos sperátæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ munéribus júgiter perfruámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

18. Tunc Diaconus cantat alta voce : **Humi-
liáte vos ad apostólicam Benedictionem.**
Et Delegatus stans operto capite, et si est Epi-
scopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit
semel, et si est Episcopus, ter, dicens :

**AUCTORITATE Dei omnipoténtis, et
beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et
sanctíssimi Dómini nostri Papæ N., bene-
dico vos, et omnes hujus loci : In nómine
Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti.**

℟. Amen.

19. Demum cantatur Hymnus *Te Deum*, in-
choatus a Delegato; quo finito, Delegatus cantat
Orationem pro gratiarum actione.

Orémus.

**DEUS, cujus misericórdiæ non est núme-
rus, et bonitátis infinitus est thesáurus :
piússimæ majestáti tuæ pro collátis donis
grátias ágimus, tuam semper cleméntiam
exorántes; ut qui peténtibus postuláta
concédis, eósdem non déserens, ad præmia
futúra dispónas. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum
vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculórum.**

℟. Amen.

Cantores addunt : **Benedicámus Dómino.**

℟. Deo grátias.

—*—*— CAPUT XXXII. —*—*

Methodus indictionis præmittendæ pontificiæ benedictioni statis diebus super populum elargiendæ ritusque in ea servandus a regularibus quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est vel indulgetur. —*—*—*—*—*—*

Admonetur populus de Indulgentia a Sede apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrificanda, de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique, qua dabitur pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis, certior fiat.

2. Postquam statutis die et hora populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur apostolicæ litteræ, seu decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem apostolicam super populum effundendi, ut de delegatione audientibus constet; et concessio, ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad populi intelligentiam conversa, pronuntietur. Populus ad suorum scelerum detestationem pio brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus ministris, stola et superpelliceo indutus, ut in Rituali hoc præscribitur, quum agitur de benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur, ante Altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine.

℞. Et bénedic hereditáti tuæ.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi: dexteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequáatur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

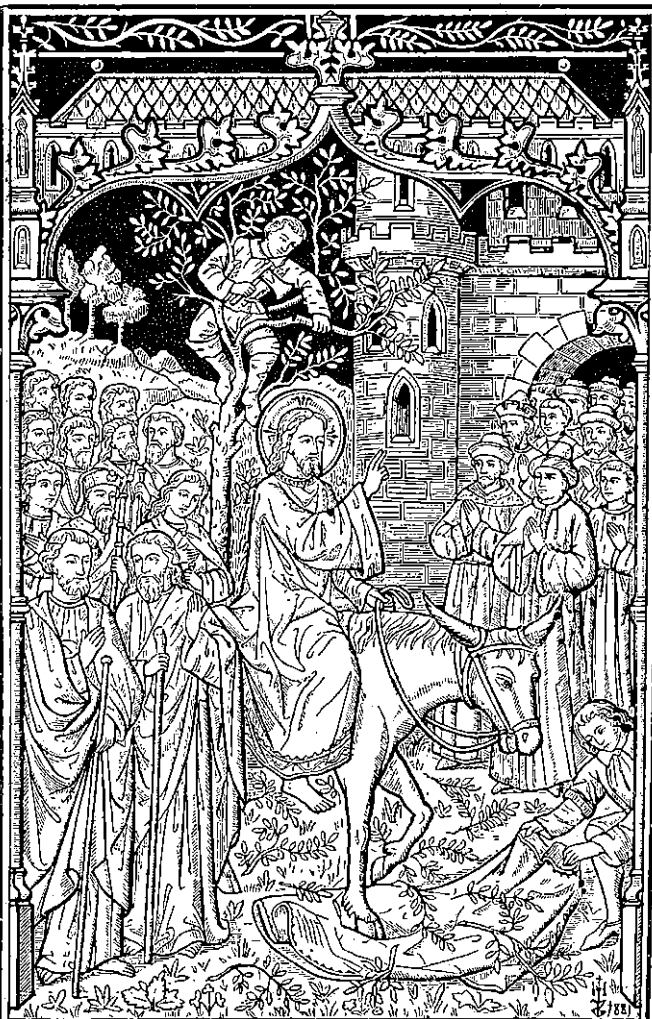
℞. Amen.

3. Post quam ad cornu Epistolæ accedat (ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis, parte 4: *Benedicet in Ecclesia, ad Altare, stans in cornu Epistolæ*); et stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est, triplici signo crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba :

Benedícat vos omnípotens Deus †, Pater, et Fílius, et Spírítus sanctus.

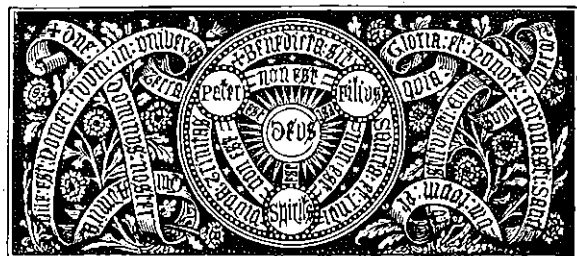
℞. Amen.

Acceperunt ramos palmarum et processerunt obviam ei et clamabant : Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini Rex Israel. (Mat. xxi, 13.)

— * — TITULUS IX. — CAPUT I. — * —

— * — De Processionibus. — * —

DUPLICAE, SACRAEQUE PROCESSIONES, seu Supplicationes, quibus ex antiquissimo sanctorum Patrum instituto catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutare christianae pietatis fructus eas pie exsequentes a Deo consequuntur: de quibus fideles praemonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

2. Videant in primis Sacerdotes, alique ecclesiastici ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quae piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

3. Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et va-

go oculorum adspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

4. Laici a Clericis, feminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

5. Præferatur crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

6. Edendi ac bibendi abusum, secumve esculentia et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quam hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

7. Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario vel Clero videatur.

8. Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litanis majoribus in festo S. Marci, et in minoribus Rogationum triduo ante Adscensionem Domini, et in festo Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

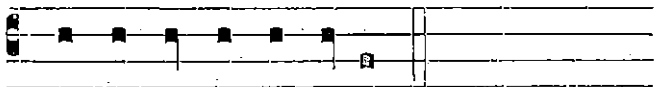
9. Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

—*—*— CAPUT II. —*—*

De Processione in die festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis.

Ompleta benedictione, et distributione candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Pro-ce-dámus in pa-ce.

Et chorus respondet :

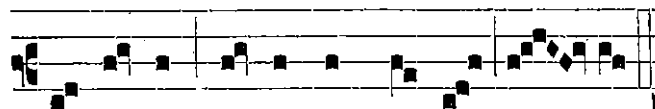

In nó-mi-ne Christi. Amen.

2. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus : et cantantur Antiphonæ sequentes.

Antiphona.

Modus 6. Fa-la.

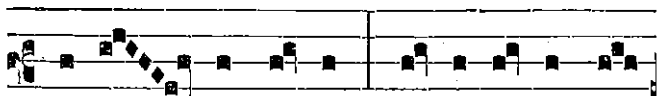
Ad-ór-na thálamum tu-um Si-on,

et súsci-pe Regem Chri-stum : am-

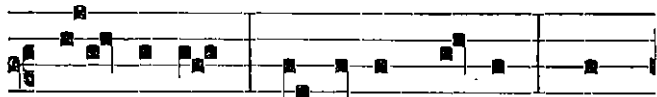
plécte-re Marí-am, quæ est

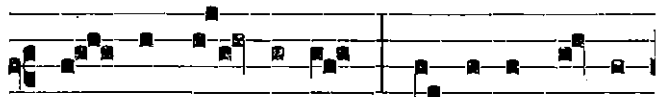
cœ-lé - stis porta : ip-sa e-nim por-

tat re-gem gló - ri-æ no - vi

lú - mi-nis : sub-sístit Virgo, ad-

dú-cens má- ni-bus Fí- li-um an-te

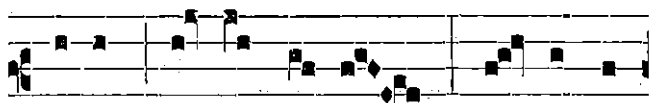
lu-cí-ferum gé - ni-tum quem ac-

cí- piens Sí-meon in ulnas su - as,

prædi-cá-vit pó - pu-lis, Dó -

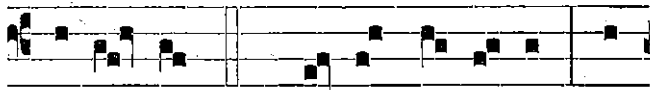
minum e-um es - se vi-tæ et

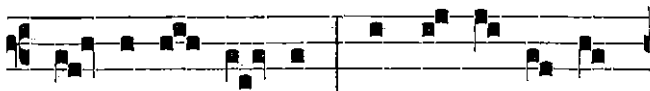
mortis, et Salva-tó - rem mun - di.

Alia Antiphona.

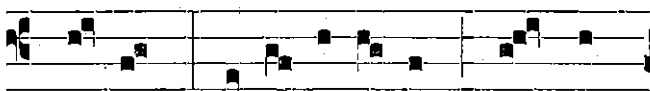
Modus 2. Re-fa.

Respónsum ac-cé-pit Sí-me-on a

Spí-ri-tu sancto, non vi-súrum se

mortem, ni-si vi-déret Christum

Dó-mini : et cum in-dúcerent pú-e-

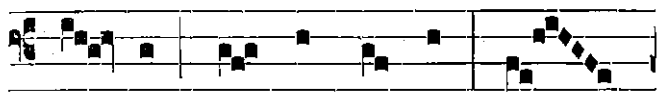
rum in templum, ac-cé-pit e-um

in ul-nas suas, et be-ne-dí-xit

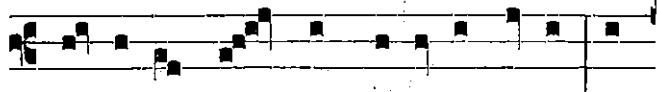
De - um, et di-xit : Nunc di-

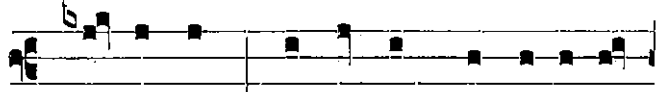
mít-tis ser-vum tu-um Dó -

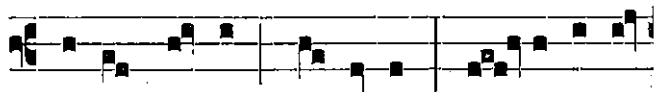
mi-ne in pa-ce. ✠. Cum in-dú-cerent

pú-e-rum Je - sum paréntes e-jus, ut

fá-ce-rent secúndum con-su-e-tú-

dinem le-gis pro e-o, ip - se ac-cé-

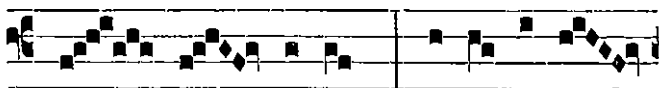
pit e-um in ul-nas su-as.

Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur :

Modus 2. Re-fa.

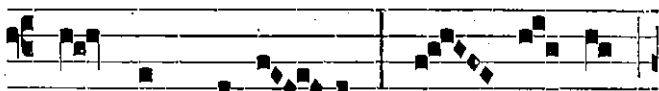
✠. Obtú-lé-runt pro e-o DÓ-mi-no

par túr - turum, aut du-os pul -

los co - lum-bá - rum : * Sic-ut

scriptum est in le - ge

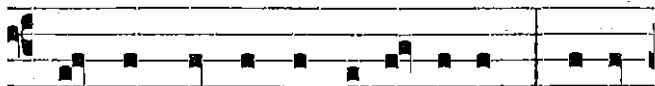
Dó - mi-ni. ✠. Postquam im-plé-ti

sunt di-es purgati-ó-nis Ma-rí-æ,

se-cúndum le - gem Mó - y - si, tu-

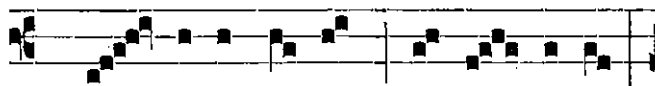

lé-runt Jesum in Je-rú-salem, ut sí-

sterent e - um Dó - mi-no.

Sicut scriptum est. *ut supra.*

∞. Gló - ri - a Pa - tri, et Fí - li - o,

et Spi - rí - tu - i san - cto.

Sicut scriptum est. *ut supra.*

3. Finita processione, Celebrans et Ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

—*—*— CAPUT III. —*—*

De Processione in die Palmarum.

IN Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione palmarum seu olivarum, post ultimam Orationem *Omnipotens*, etc. fit Processio; ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit :

Pro-cedámus in pa-ce.

Et chorus respondet :

In nó-mi-ne Christi. Amen.

2. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante : deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus, et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

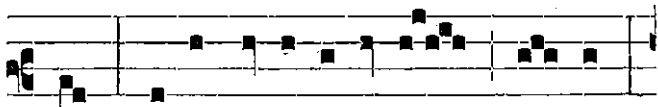
Antiphona.

Modus 7. et 8.

Cum appropinquáret. Dó - mi-nus

Je-ro-só - lymam, mi - sit du -

os ex di-scípulis su-is, di - cens :

I - - te in ca-stéllum, quod con-

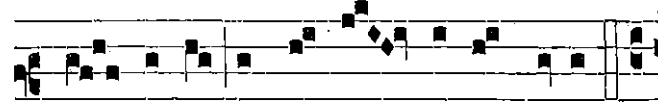
tra vos est : et in-ve-ni-é - tis pul-

lum á - si-næ al-li - gá - tum, su-

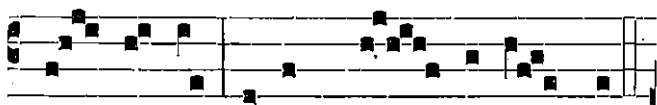
per quem nullus hó - minum se-dit :

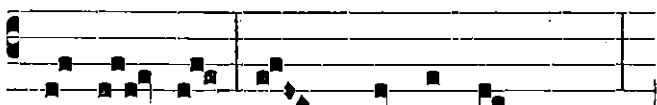
sól - vi-te, et ad-dú - ci-te mihi.

Si quis vos inter-ro-gá- ve-rit,

dí- ci- te : Opus Dó- mino est.

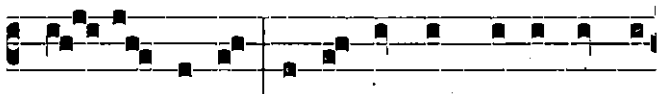
Solvén- tes ad- duxérunt ad Jesum :

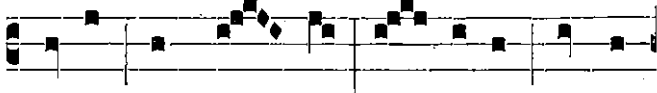
et im- po- su- érunt il- li ve- sti-

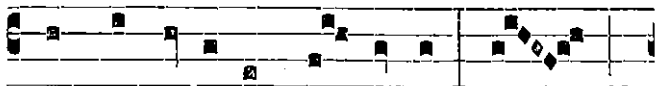
mén- ta su- a, et sedit su- per e- um :

á- li- i expandébant vestimén- ta

su- a in ví- a : á- li- i ramos

de ar-bó-ribus ster-nébant: et

qui sequebántur, clamábant: Hosánna,

benedíctus, qui venit in nómine

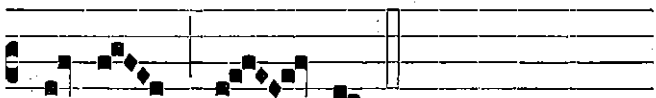
Dó-mi-ni: bene-díctum re-gnum

patris nostri Da-vid: Hosánna in

excél-sis: mise-ré-re no-bis

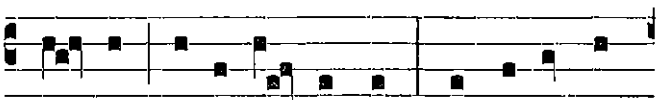

fi-li Da-vid.

Alia Antiphona.

Modus 7. Sol-re.

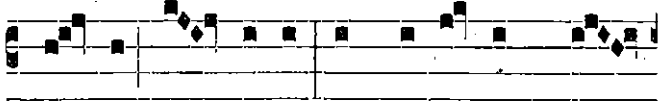
Cum au-dísset pó-pulus, qui-a Jesus

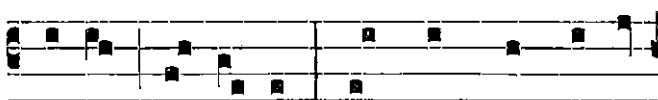
ve-nit Je-ro-só-lymam, ac-cepérunt

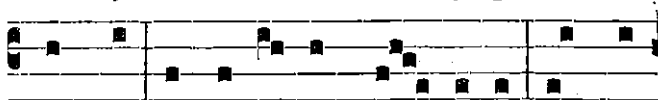
ramos palmá-rum : et ex-i-é-runt

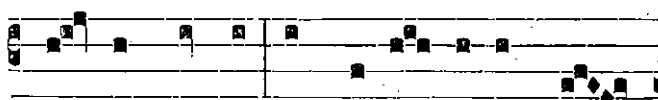
e-i ób-viam, et clamábant pú-

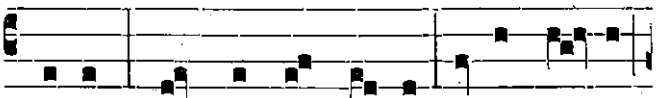
e-ri, di-céntes : Hic est, qui ventú-

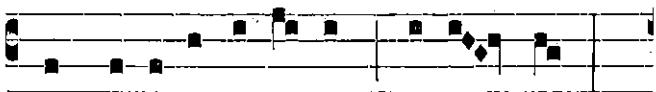
rus est in sa-lútem pó-pu-li. Hic est

sa-lus nostra, et red-émptio Is-

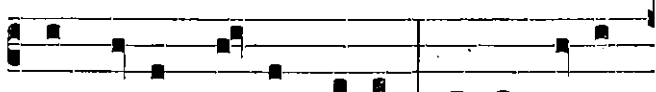
ra-ël. Quantus est i-ste, cu-i Throni,

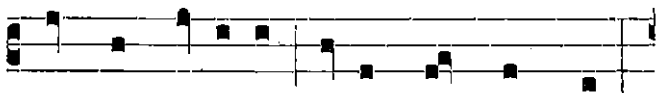
et Domina-ti-ó-nes occúr-runt?

Noli timére fí-li-a Si-on : ecce

Rex tu-us ve-nit ti-bi, sedens super

pullum á-sinæ, sicut scriptum est.

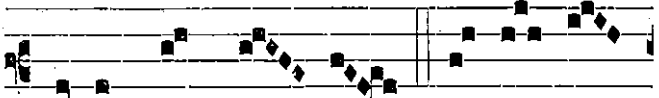

Sal-ve Rex, fabri-cá-tor mundi, qui ve-

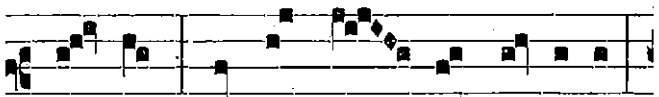

ní-sti redí-me-re nos.

Alia Antiphona.

Modus 8. Sol-ut.

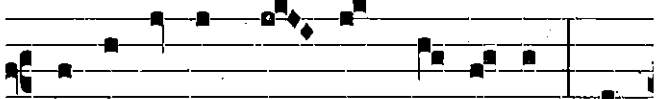
Ante sex di - es so - lém-nis

Paschæ, quando ve - nit Dóminus

in ci-vi-tátem Je-rúsa-lem,

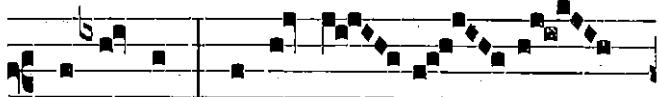
occurrérunt e - i pú - e - ri : et

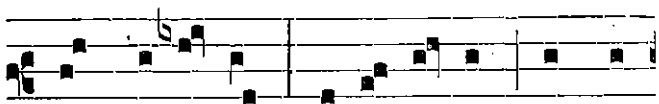
in mánibus portábant ramos pal -

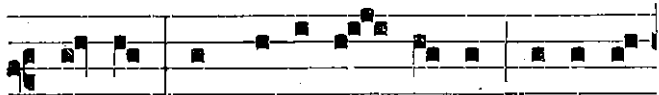
márum, et clamábant voce magna,

dicéntes : Hosánna

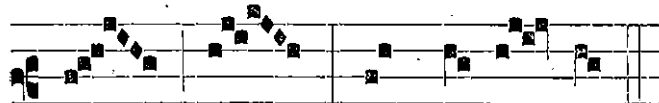
in ex-cél-sis : be-ne-díctus, qui ve-

ní-sti in multi-tú-di-ne mise-ri-

cór-di-æ tu-æ : Hosán-na

in ex-cél-sis.

Alia Antiphona.

Modus 7. Sol-re.

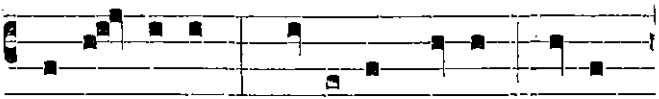
Occúrrunt turbæ cum fló-ribus et

palmis Red-emptó-ri ób-vi-am :

et victóri triumphánti digna dant

obsé-qui-a : Fí-lium De-i o-re

gentes prædicant : et in laudem Chri-

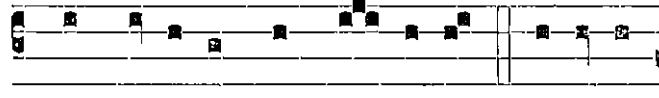
sti voces tonant per nú-bi-la :

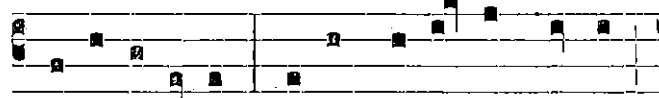
Hosán-na in ex-célsis.

Alia Antiphona.

Modus 7. Sol-re.

Cum Angelis et pú-e-ris fi-déles

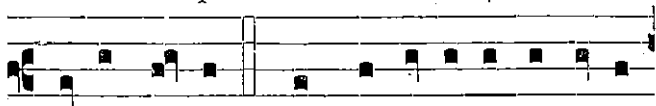
inve-ni-ámur, triumpható-ri mortis

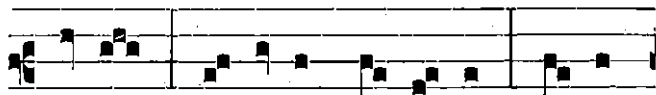
clamán-tes : Hosán-na in ex-célsis.

Alia Antiphona.

Modus 4. Mi-la.

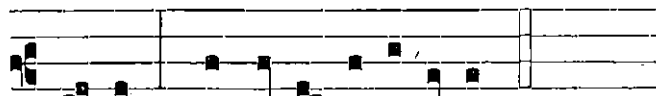
Turba multa, quæ convenerat ad diem

festum, clamabat Dó-mi-no : Be-ne-

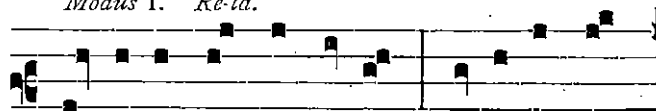
dí - ctus, qui venit in nó-mi-ne Dó-

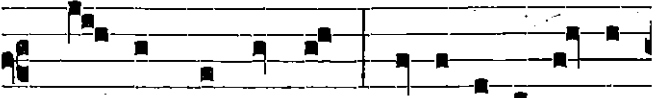
mi-ni : Ho-sanna in excélsis.

3. In reversione Processionis, duò vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt *℟. Glória, laus, etc.* et decantant duos primos Versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus séquentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur; et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent : *Glória, laus, etc.* sicut a principio *℟.*

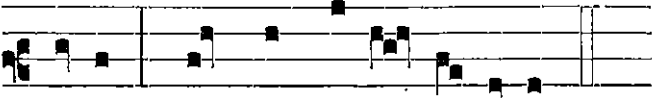
Modus 1. Re-la.

Gló-ri-a, laus, et honor, ti-bi sit Rex

Chri-ste Redémptor : cu-i pu-e-rí-le

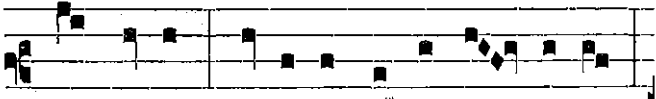

decus prompsit Hosán-na pium.

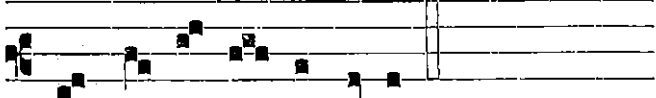
✠. Glória, laus.

Is-ra-ël es tu Rex, Da-ví-dis et ín-cly-

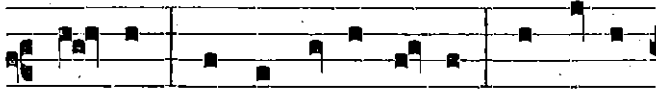
ta proles : nómine qui in Dó-mini

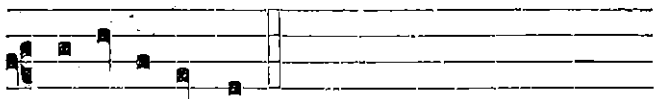
Rex be-ne-dí-cte venis. ✠. Glória, laus.

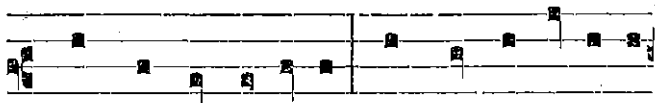
Cœtus in ex-cél-sis te laudat cœ-licus

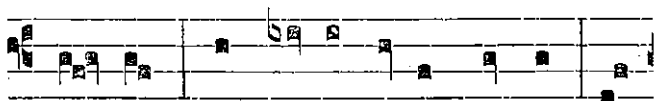
om-nis, et mor-tá-lis homo, et cuncta

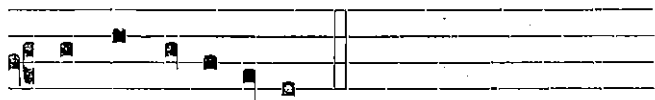
cre-á-ta simul. ✠. Glória, laus.

Plebs Hebræ-a ti-bi cum palmis óbvi-a

ve-nit : cum prece, voto, hymnis, ád-

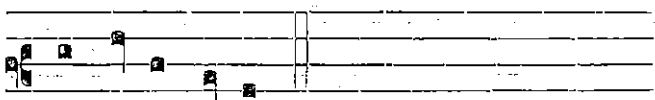
sumus ecce ti-bi. ✠. Glória, laus.

Hí ti-bi passú-ro sol-vébant mú-ni-a

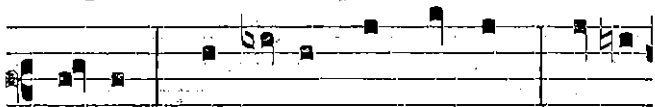
lau-dis : Nos ti-bi re-gnán-ti pán-gi-

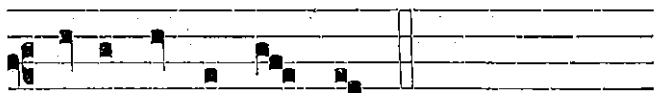
mus ecce melos. ✠. Glória, laus.

Hi placuere tibi, placeat devotio

nostra: Rex bone, Rex clemens, cui

bona cuncta placent. \mathfrak{X} . Glória, laus.

4 Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium:

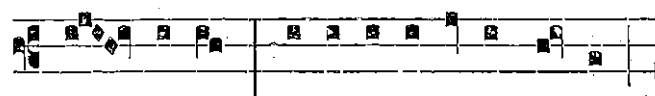
Modus 2. Re-fa.

Ingrediente Domino in sanctam

civitatem, Hebræorum

pueri resurrectionem vitæ

pro - nunti-án - tes, * Cum ramis.

pal-má - rum : Ho-sán - na, clamá-

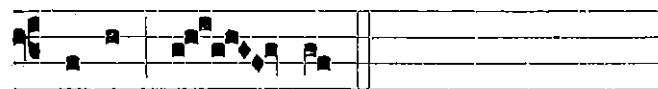
bant, in ex-cél - sis. ✠. Cum audís-

set pó-pulus, quod Jesus ve-níret Je-

ro-só - lymam, ex-i-é-runt ób -

viam e - - i. Cum ramis, *ut supra.*

5. Et non dicitur *Gloria Patri.*

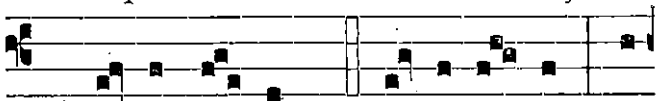
5. Deinde dicitur Missa : et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

— * — * — CAPUT IV. — * — *

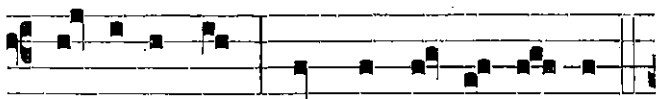
Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione quæ in festo S. Marci celebratur. — * — * — *

Clerus et populus, hora statuta mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paullisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus : cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruente. Ceteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Antiphona.

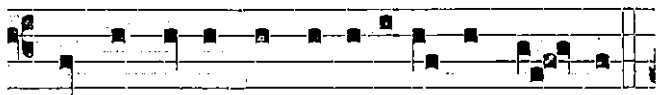
Modus 2. Re-fa.

Exsúrge Dó-mine, ád-ju-va nos : et

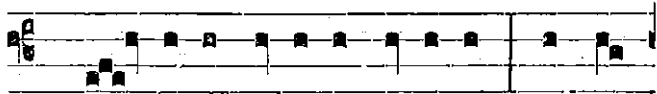

lí-be-ra nos propter nomen tu-um.

Ps. 43. Deus, áuribus no-stris au-dí-vimus :

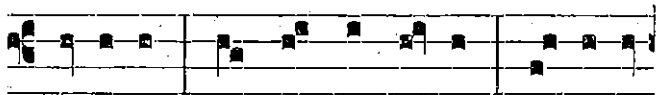
patres nostri annunti-a-vérunt no- bis.

v. Gló - ri - a Patri, et Fí - li - o, et Spi -

rí - tu - i san - cto. Sic - ut e - rat in prin -

cí - pi - o, et nunc, et semper, et in sæ -

cu - la sæ - culó - rum. A - men.

Et repetitur : Exsúrge Dómine.

2. Deinde genuflectant omnes : et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant (pag. III), ceteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit :

Sancta Ma - rí - a, o - ra pro nobis.

3. Surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

4. Si Processio sit longior, vel repetantur Litanie, vel Litanis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

5. Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litanis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

¶ In Litanis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litanis majoribus.

—*—*— CAPUT V. —*—*—

De Processione in festo Sanctissimi
Corporis Christi. —*—*—*—*—

DEcenter orientur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

2. Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in

tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab Altari.

Peracto autem Sacrificio, et Processione jam inchoata, ordine quo jam supra dictum est in Litanis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

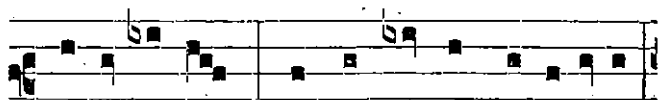
3. Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, ostensorium seu tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu : mox ad Altare adscendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum; inde descendit sub umbellam comitantibus ministris, et duo acolythi vel Clerici cum thuribus effumantibus præcedunt.

4. Omnes præcedunt nudo capite, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum :

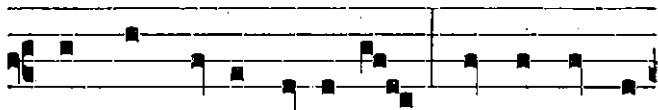
Modus I. Re-la.

Pange lingua, glori-ó-si Cór-poris

mysté-ri-um, Sangui-nisque preti-ó-si,

quem in mundi prēti-um fructus ventris

ge-neró- si Rex ef-fúdit gén- tium.

Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Vírgine,
 Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
 Recúmbens cum frátribus
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit :
 Fitque sanguis Christi merum :
 Et si sensus déficit,
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cérnui ;
 Et antíquum documéntum

Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

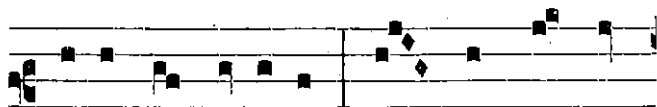
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus.

Modus I. Re-la.

Sacris so-lémni-is juncta sint gáudi-a,

et ex præcórdi-is so - nent præ-có-

ni-a : re-cédant vé-te-ra, no-va sint

óm-ni-a, corda, voces, et ó-pe-ra.

Noctis recólitur cœna novíssima,
 Qua Christus créditur agnum et ázyma
 Dédisse frátribus, juxta legítima
 Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum explétis épulis,
 Corpus Domínicum datum discíplis,
 Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
 Ejus fatémur máribus.

Dedit fragílibus cõrporis férculum,
 Dedit et trístibus sánguinis póculum,
 Dicens: Accípite quod trado vásculum,
 Omnes ex eo bíbite.

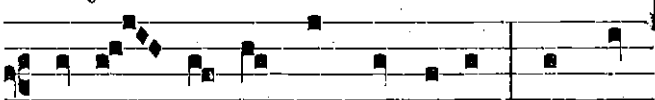
Sic sacrificium istud instítuit,
 Cujus officium commítte vóluit
 Solis presbyteris, quibus sic cõgruit,
 Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum:
 Dat panis cœlicus figúris términum:
 O res mirábilis! mandúcat Dóminum
 Pauper, servus, et húmilis.

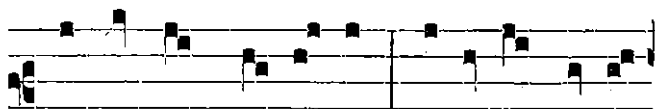
Te, trina Déitas únaque, póscimus:
 Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
 Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
 Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

Modus 8. Sol - ut.

Verbum su-pérnum pródiens, nec Pa-

tris linquens dēxteram, ad o-pus suum

éx - i - ens, venit ad vi - tæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discípulis.

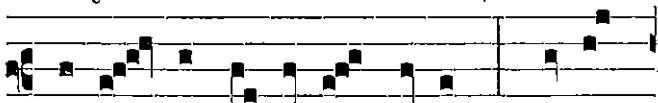
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et Sanguinem;
Ut dúplicitis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Hymnus.

Modus 4. Mi-la.

Sa-lú - tis hu-mánae Sator, Je-su,

volúp-tas córdi-um, orbis redémpti

Cónditor, et ca-sta lux a-mán-ti-um.

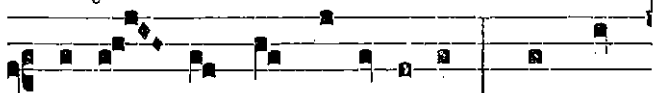
Qua victus es cleméntia,
 Ut nostra ferres crímina,
 Mortem subíres ínnocens,
 A morte nos ut tólleres!

Perrúmpis inférnum chaos,
 Vincis caténas détrahis;
 Victor triúmpho nóbili,
 Ad déxteram Patris sedes.

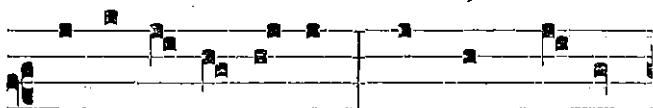
Te cogat indulgéntia
 Ut damna nostra sárcias,
 Tuíque vultus cómpotes
 Dites beáto lúmíne.

Tu dux ad astra, et sémita,
 Sis meta nostris córdibus,
 Sis lacrimárum gáudium,
 Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

Modus 8. Sol-ut.

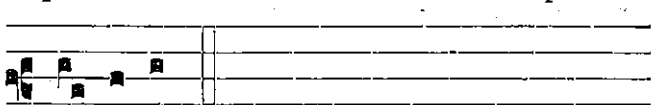
Æ-tér - ne Rex al-tís-sime, Redém-

ptor et fi-dé-li-um, cui mors perém-

pta dé-tu-lit sum-mæ tri-úm-phum

gló-ri-æ.

Adscéndis orbes síderum,
 Quo te vocábat cœlitus
 Colláta, non humánitus,
 Rerum potéstas ómnium :

Ut trina rerum máchina,
 Cœléstium, terréstrium
 Et inferórum cón dita,
 Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
 Versam vicem mortálium :
 Peccat caro, mundat caro,
 Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
 Manens olym̄po præmium,
 Mundi regis qui fabricam,
 Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
 Ignósce culp̄is ómnibus,
 Et corda sursum súbleva
 Ad te supérna grátia :

Ut cum repénite cœperis
 Clarére nube Júdicis,
 Pœnas repéllas débitas,
 Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
 Qui victor in cœlum redis :
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Te Deum laudámus. ut infra (pag. 403).

Benedíctus Dóminus Deus Israel. ut supra (pag. 256).

Magníficat ánima mea Dóminum. ut supra (p. 196).

5. Peracta Processione, et sanctissimo Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsint, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant :

TANTUM ergo Sacraméntum,
 Venerémur cernui;
 Et antíquum documéntum
 Novo cedat rítui :

Præstet fides supplemētum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitōque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio :
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

Postea duo Clerici dicant :

℣. Panem de cælo præstitisti eis, alle-
lúia.

℞. Omne delectamētum in se habén-
tem, allelúia.

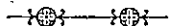
Deinde Sacerdos stans dicit :

Orémus.

DEUS, qui nobis sub Sacramēto mirá-
bili, passiōis tuæ memóriam reliquisti :
tribue quæsumus; ita nos Cōrporis et Sán-
guinis tui sacra mystéria venerári, ut red-
emptiōnis tuæ fructum in nobis júgiter
sentiamus : Qui vivis, et regnas in sæcula
sæculōrum. ℞. Amen.

6. Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sa-
cramento semel benedicat populum in modum
crucis, nihil dicens : postea illud reverenter re-
ponat.

7. Hic autem modus benedicendi servatur etiam
in aliis Processionibus faciendis cum sanctissimo
Sacramento.

— * — * — CAPUT VI. — * — *

De Processione ad petendam plu-
viam. — * — * — * — * — * — *

Guntur omnia, ut supra in Litanis majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur :

Ut congruentem pluviam fidelibus tuis concedere digneris : Te rogamus, audi nos.

In fine postea dicitur : *Pater noster.* secreto.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

Psalmus 146.

Audate Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiones Israëlís congregábit.

Qui sanat contritos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : *
psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat
terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et
herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et
pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habé-
bit : * nec in tíbibus viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timén-
tes eum : * et in eis, qui sperant super mi-
sericórdia ejus.

Glória Patri. .

Quo finito, dicantur Preces :

℣. Operi, Dómine, cœlum núbibus.

℞. Et para terræ plúviam.

℣. Ut prodúcat in móntibus fœnum.

℞. Et herbam servitúti hóminum.

℣. Riga montes de superióribus tuis.

℞. Et de fructu óperum tuórum satiábi-
tur terra.

℣. Dómine exáudi oratióne[m] meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Quus, in quo vívimus, movémur, et
sumus, plúviam nobis tríbue, con-
gruéntem : ut præsentibus subsí-
diis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciá-
lius appetámus.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus, contra adversa omnia tua semper protectione muniamur.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ faciém fluéntis cœlestibus dignanter infúnde. Per Dóminum nostrum, etc. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℞. Deo grátias.

℣. Exáudiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ℞. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℞. Amen.

—*—*— CAPUT VII. —*—*

Processio ad postulandam serenitatem. —*—*—*—*—*—*

OMnia fiant, ut supra in Litanis majoribus, et in Litaniarum Precibus bis dicitur:

Ut fidélibus tuis áëris serenitátem concédere dignéris: Te rogámus, audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur: *Pater noster*, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

℣. Adduxísti Dómine spíritum tuum super terram.

℞. Et prohibítæ sunt plúviæ de cœlo.

℣. Cum obdúxero núbibus cœlum.

℞. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.

℣. Illústra fáciem tuam Dómine super servos tuos.

℞. Et bénedic sperántes in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátiis nostris merémur, avérte.

Oratio.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus : ut qui juste pro peccátiis nostris affligimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, cleméntiam tuam : ut inundántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum, etc. ℞. Amen.

—*—*— CAPUT VIII. —*—*

Preces ad repellendam tempe-
statem. —*—*—*—*—*

Dulsantur campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litaníæ ordinariæ, in quibus bis dicitur : *A fúlgure, et tempestáte, etc.* et post Litanias, Orationemque Dominicam dicitur :

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

℞. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.

℞. Et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Fiat misericórdia tua Dñe super nos.

℞. Quemádmódum sperávimus in te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine.

℞. Et bédedic hereditáti tuæ.

℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.

℞. Dómine Deus virtútum : beátus homo, qui sperat in te.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A DOMO tua, quæsumus Dómine, spirítales nequítia repellántur : et aëreárum discédant malígnitas tempestátum.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplicibus : ut post nóxios ignes núbium, et vim procel-lárum, in matériam tránseat laudis comminátio tempestátum.

Oratio.

DOMINE Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna :

exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta; ut hoc signo sanctæ cru † cis omnis discédât sævítia tempestátum.

Oratio.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo con-sérvas : præsta supplicibus tuis; ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatiónis læ-témur, et dono tuæ pietátis semper utá-mur. Per Dóminum nostrum Jesum Chri-stum, etc. ℞. Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

—*—*— CAPUT IX. —*—*

Preces dicendæ tempore penuriæ
et famis. —*—*—*—*—*

Guntur omnia, ut supra in Litaniiis ma-joribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur :

Ut fructus terræ dare, et con-serváre dignéris ; Te rogámus, audi nos.

Post Litanias dicitur : Pater noster, etc. Et ne nos indúcas, etc.

Psalmus : Dóminus regit, etc. ut supra (pag. 220). In fine : Glória Patri.

℣. Dómine non secúndum peccáta no-stra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Oculi ómnium in te sperant Dómine.

℞. Et tu das illis escam in témpore oportúno.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℞. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℞. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis efféctum, et famem propitiátus avérte : ut mortálium corda cognóscant, et, te indignánte, tália flagélla prodíre, et, te miseránte, cessáre.

Oratio.

POPULUM tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius : qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti : Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

℞. Amen.

—*—*— CAPUT X. —*—*

Processio tempore mortalitatis et
pestis. —*—*—*—*—*—*—*

Fiat ut supra in Litaniiis majoribus : et in Litaniarum Precibus dicatur bis :
A peste et fame, Líbera nos Dómine; et infra suo loco :

Ut a pestiléntiæ flagélló nos liberáre dignéris : Te rogámus, audi nos.

2. In fine Litaniarum dicitur : Pater noster, etc. Et ne nos indúcas, etc.

Psalmus : Dómine, ne in furóre tuo árguas me. (pag. 101).

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.

℞. Et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.

℣. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

℞. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Ora pro nobis sancte Sebastiáne.

℞. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

℣. Dómine exáudi oratiómem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

SXáudi nos, Deus salutáris noster : et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiano Mártýre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris : et animárum et córporum medére languóribus; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis efféctum : et pestiléntiam mortalitátémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum, etc. ℞. Amen.

— * — * — CAPUT XI. — * — *

Preces dicendæ in Litaniis tempore belli. — * — * — * — * — *

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus, ad finem Litaniarum dicitur : *Pater noster*, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatió-nem. ℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pónit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

✠. Exsúrge Dómine, ádjuva nos.

✠. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine.

℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Arcum cónteret, et confrínget arma.

℟. Et scuta combúret igni.

℣. Mitte nobis Dómine auxiliúm de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas : auxiliáre fámulis tuis implorántibus misericórdiam tuam ; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Oratio.

HOSTIUM nostrorum, quæsumus Dómine, elíde supérbiam : et eórum contumáciam dèxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

2. Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur :

Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliare dignéris : Te rogámus, audi nos.

Et addatur :

Ut Turcárum (*vel* hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris : Te rogámus, audi nos.

Et dicto *Pater noster*, dicatur :

Psalmus 78.

QEUS venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum; * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : * et propítius esto peccáti nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum :

In generatióem et generatióem, * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Hóstium nóminis tui Dómine elíde supérbiam.

℞. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne.

℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.

℞. Et Angelus Dómini persecuátur eos.

℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.

℞. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

℣. Mitte nobis Dñe auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut sancto Spírítu congregáta, hostíli nullátenuis incursióne turbétur.

Oratio.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius respice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, in cuius manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : réspice in auxili-um Christianórum; ut gentes Turcárum (*seu* hæreticórum), quæ in sua feritáte confidunt, dexteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum, etc. *R.* Amen.

V. Exáudiat nos Dóminus. *R.* Amen.

—*—*— CAPUT XII. —*—*

Proçessio in quacumque tribulatione. *—*—*—*—*—*

Servatis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus, finitisque Litaniis, dicitur : *Pater noster.*

V. Et ne nos indúcas in tentatió-nem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalm. *Exáudiat te Dóminus.* ut supra (pag. 127), cum *Gloria Patri.* vel Psalmus *Qui hábitat.* ut supra (pag. 132). Quo finito, dicitur :

V. Deus refúgium nostrum et virtus.

R. Adjútor in tribulatió-nibus.

V. Salvos fac servos tuos Dómine.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis.

R. Miserére nobis.

V. Adjuva nos Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

NE despicias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióné clamántem : sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

Oratio.

INEFFABILEM misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióné, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

TRIBULATIONEM nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice : et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

DEUS refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

—*—*— CAPUT XIII. —*—*

Preces dicendæ in Processione pro
gratiarum actione. —*—*—*—*

Initio Processionis cantatur Hymnus :

E De-um lau-dá - mus : *
te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra ve-
nerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et uni-
vérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessá-
bili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus
Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis gló-
riæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus :

Te Prophetárum * laudábilis númerus :

Te Mártyrum candidátus * laudat exér-
citus.

Te per orbem terrárum * sancta confi-
tétur Ecclésia :

Patrem * imménsæ majestátis :

Venerándum tuum verum : * et únicum
Fílium :

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Fílius.

Tu ad liberándum suscepturus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretioso sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bédedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine, * miserére nostri.

Fiát misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

2. Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret.

Psalmus 65.

Ubiláte Deo omnis terra, psalmum
dícite nómini ejus : * date glóriam
laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terríbilia sunt ópera
tua Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ
mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : *
psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis
in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmi-
ne pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in
ipso.

Qui domináatur in virtúte sua in ætér-
num, óculi ejus super gentes respíciunt : *
qui exásperant, non exalténtur in semet-
ipsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et
audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : *
et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus : * igne nos
examinásti, sicut examináatur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tri-
bulatiónes in dorso nostro : * imposuísti
hómnes super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et
eduxísti nos in refrigerium.

Introíbo in domum tuam in holocáu-
stis : * reddam tibi vota mea, quæ distin-
xérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatió-
ne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum
incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum
hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui
timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltá-
vi sub língua mea.

Iniquitátem si adspéxi in corde meo, *
non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit
voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit ora-
tiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri.

Psalmus 80.

EXSULTATE Deo adjutóri nostro : *
jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tympanum, *
psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoméniá tuba, * in insí-
gni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est : * et ju-
dícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum
exíret de terrá Ægypti : * linguam, quam
non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : *
manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi
te : * exaudívi te in abscondito tempe-

státis : probávi te apud aquam contradíctiōnis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : *
 Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénūm.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiōnibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliásem : * et super tribulántes eos mísissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : *
Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu
ejus : * sanctimónia et magnificéntia in
sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte
Dómino glóriam et honórem : * afférte
Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : *
adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa ter-
ra : * dícite in Géntibus quia Dóminus re-
gnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non
commovébitur : * judicábit pópulos in
æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, com-
moveátur mare, et plenitúdo ejus : * gau-
débunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
a fácie Dómini, quia venit : * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et
pópulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo, omnis terra : * servíte
Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsulta-
tióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est
Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus : in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

Glória Patri.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miserationibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * et júdiciu[m] ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israél voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómo modo miserétur pater filiórum, miserátus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominaçãois ejus, bédedic ánima mea Dómino.

Glória Patri.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes Gentes : *
laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos mi-
sericórdia ejus : * et véritas Dómini manet
in ætérnum. Glória Patri.

Psalmus : *Laudáte Dóminum de cœlis, etc.* cum
duobus sequ., ut supra (pag. 253); in fine *Glória
Patri.*

Canticum : *Benedicite ómnia.* ut supra (pag. 268).

Canticum : *Benedíctus Dóminus Deus Israel.*
ut supra (pag. 256); in fine *Glória Patri.*

3. Hæc autem prædicta, prout longitudo itine-
ris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari
possunt.

Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante Altare
dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum
nostrórum.

℞. Et laudábilis, et gloriósus in sæ-
cula.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum
sancto Spíritu.

℞. Laudémus, et superexaltémus eum
in sæcula.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto
cœli.

℞. Et laudábilis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

℣. Bénedic ánima mea Dómino.

℞. Et noli oblivísci omnes retributiónes
ejus.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui pe-téntibus postuláta concédís, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

DEUS, qui corda fidélium sancti Spírítus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spírítu recta sápere, et de ejus semper con-solatióne gaudére.

Oratio.

DEUS, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium pré-cibus præstas audítum : pro postula-tiónibus nostris, votisque suscéptis grá-tias ágimus; te piíssime deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fí-lium tuum : Qui tecum, etc. ℟. Amen.

—‡—‡— CAPUT XIV. —‡—‡—

De Processione in Translatione Sa-
crarum Reliquiarum insignium. ‡

Ecclēsia et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes et Ministri vestibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum *Te Deum*, etc. et Psalmum *Laudate Dñm de cælis*, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos et Hymnos de Proprio vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

Et tibi dabo: claves: regni: caelorum. &

— † — TITULUS X. — CAPUT I. — † —

De exorcizandis obsessis a dæ-
monio. — † — † — † — † — † —

Sacerdos, seu quisvis alius legitimus Ecclesie minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex caritate constanter et humiliter exsequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

2. Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

3. In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia, et oc-

culta patefacere; vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

4. Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

5. Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

6. Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

7. Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

8. Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

9. Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur. Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

10. Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium (*Matth. 17*), hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

11. In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

12. Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra confessione et communionem sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

13. Habeat præ manibus, vel in conspectu crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

14. Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti; vel defuncti, vel Angelum bonum.

15. Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de

tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Ceteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

16. Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum crucis, et aqua benedicta adspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

17. Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

18. Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

19. Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

20. Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus ore sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

21. Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, SS. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et adstantes communiat signo crucis, et adspergat aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias (pag. 111) usque ad Preces exclusive.

In fine Antiphona : Ne reminiscaris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátiis nostris.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : *
áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : *
et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

℣. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus, sperántem in te.

℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Mitte ei Dómine auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Dómine exáudi oratiómem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiómem nostram; ut hunc fámulum tuum (*vel* fámulam tuam), quem (*vel* quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti, qui-

que Unigénitum tuum in hunc mundum misisti, ut illum rugientem contéret : velóciter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creatum, a ruína, et dæmónio meridiano. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum draconem pugnare fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit : Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum dextera tua potens discédere a fámulo tuo N. (*vel a fámula tua N.*) †, ne diútius præsumat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum :

PRÆCIPIO tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus : ut per mystéria incarnationis, passiónis, resurrectionis, et adscensionis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad júdiciu, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo; et ut mihi Dei minístro licet indígno, prorsus in ómnibus obédias : neque hanc creatúram

Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

23. Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

LéctiosanctiEvangélii secúndum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore, et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. ut supra (p. 134).

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum. *Marc. 16.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Eúntes in mundum univérsum : prædicáte Evángélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 10.

IN illo témpore : Revérsi sunt septuagínta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum : Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis : Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcáandi supra serpéntes, et scorpíones, et super omnem virtútem inimíci : et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc

nolite gaudere, quia sp̄ritus vobis subi-
ciuntur: gaudete autem, quod n̄mina ve-
stra scripta sunt in cœlis.

Lectio sancti Evangēlii secūndum Lucam.

Luc. II.

IN illo tēpore: Erat Jesus ejiciens
dæmōnium, et illud erat mutum.
Et cum eiecisset dæmōnium, locū-
tus est mutus, et admiratæ sunt turbæ.
Quidam autem ex eis dixerunt: In Beélze-
bub p̄ncipe dæmoniōrum ejicit dæmōnia.
Et alii tentantes, signum de cœlo quærē-
bant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiō-
nes eōrum, dixit eis: Omne regnum in se-
ipsum divisum desolabitur, et domus su-
pra domum cadet. Si autem et s̄atanas in
seipsum divisus est, quōmodo stabit re-
gnum ejus? quia dicitis in Beélzebub me
ejicere dæmōnia. Si autem ego in Beélze-
bub ejicio dæmōnia, filii vestri in quo ejic-
iunt? Ideo ipsi jūdices vestri erunt. Porro
si in dīgito Dei ejicio dæmōnia: profecto
pervēnit in vos regnum Dei. Cum fortis
armatus custōdit atrium suum, in pace
sunt ea, quæ pōssidet. Si autem fōrtior eo
supervēniens vicerit eum, univērsa arma
ejus auferet, in quibus confidēbat, et sp̄olia
ejus distribuet.

℣. Dōminē exāudi oratiōnem meam.

℟. Et clamor meus ad te vēniat.

℣. Dōminus vobīscum.

℟. Et cum sp̄ritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ : qui sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcánda super serpétes et scorpíones : qui inter cétera mirábilium tuórum præcépta dignátus es dícere : Dæmones effugáte : cujus virtúte motus tamquam fulgur de cœlo sátanas cécidit : tuum sanctum nomen cum timóre et tremóre suppliciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar : per te, Jesu Christe, Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℞. Amen.

24. Deinde muniens se et obsessum signo crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

℞. Ecce crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

℞. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

℞. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum,

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expóscó : ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúndem Dóminum.

Exorcismus.

Xorcízo te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversáarii, omne phantásma, omnis légio : in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, sá-tana, inimíce fídei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítie declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invidiæ, orígo avarítie, causa discórdie, excitátor dolórum : quid stas, et resístis, cum scias, Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifíxus, deínde inférni triumphátor fuit. *Sequentes cruces fiant in fronte obsessi.* Recéde ergo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti : da locum Spíritui sancto, per hoc signum sanctæ ✠ crucis Jesu Christi Dó-

mini nostri : Qui cum Patre, et eódem Spíritu sancto vivit, etc.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, cónditor et defénsor géneris hu-
máni, qui hóminem ad imáginem tuam
formásti : réspice super hunc fámulum
tuum N. (*vel* hanc fámulam tuam N.) qui
(*vel* quæ) dolis immúndi spíritus appéti-
tur, quem vetus adversárius, antíquus ho-
stis terræ, formídinis horróre circúmvolat,
et sensum mentis humánæ stupóre defí-
git, terróre contúrbat, et metu trépidi ti-
móris exágitat. Repéllé, Dómine, virtútem
diáboli, fallacésque ejus insídias ámove :
procul ímpius tentátor aufúgiat : sit nómi-
nis tui signo † (*in fronte*) fámulus tuus mu-
nítus, et in ánimo tutus et córpore. (*Tres
cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci.*)
Tu péctoris † hujus intérna custódias. Tu
víscera † regas. Tu † cor confírmes. In
ánima adversatrícis potestátis tentaménta
evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invoca-
tiónem sanctíssimi nóminis tui grátiam, ut
qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et
victus abscédat, tibíque possit hic fámulus
tuus et corde firmátus, et mente sincérus
débitum præbére famulátum. Per Dómi-
num nostrum. ℞. Amen.

Exorcismus.

ADjúro te, serpens antíque, per júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi : per eum, qui habet potestátem mitténdi te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te íterum † (*in fronte*) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed ministro Christi. Illíus enim te urget potestas, qui te cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemí-tibus inférni, ánimas ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis † (*in pectore*), sit tibi formído imágo Dei † (*in fronte*). Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuít Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus. † Imperat tibi majéstas Christi. † Imperat tibi Deus Pater, † ímperat tibi Deus Fílius, † ímperat tibi Deus Spíritus † sanctus. Imperat tibi sacraméntum crucis. † Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Sanctórum. † Imperat tibi Mártyrum sanguis. † Imperat tibi conti-néntia Confessórum. † Imperat tibi pia

Sanctorum et Sanctarum omnium intercessio. ✠ Imperat tibi christianæ fidei mysteriorum virtus. ✠ Exi ergo transgressor. Exi seductor, plene omni dolo et fallacia, virtutis inimice, innocentium persecutor. Da locum, dirissime; da locum, impiissime; da locum Christo, in quo nihil invenisti de operibus tuis: qui te spoliavit, qui regnum tuum destruxit, qui te victum ligavit, et vasa tua diripuit: qui te projecit in tenebras exteriores, ubi tibi cum ministris tuis erit preparatus interitus. Sed quid truculente reniteris? quid temerarie detractas? Reus es omnipotenti Deo, cuius statuta transgressus es. Reus es Filio ejus Jesu Christo Domino nostro, quem tentare ausus es, et crucifigere presumpisti. Reus es humano generi, cui tuis persuasionibus mortis venenum propinasti.

Adjuro ergo te, draco nequissime, in nomine Agni ✠ immaculati, qui ambulavit super aspidem et basiliscum, qui conculcavit leonem et draconem, ut discedas ab hoc homine ✠ (*fiat signum crucis in fronte*), discedas ab Ecclesia Dei ✠ (*fiat signum crucis super circumstantes*): contemisce, et effuge, invocato nomine Domini illius, quem inferi tremunt: cui Virtutes caelorum, et Potestates, et Dominationes subjectæ sunt: quem Cherubim et Sera- phim indefessis vocibus laudant, dicentes:

Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum † caro factum. Imperat tibi natus † ex Vírgine. Imperat tibi. Jesus † Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísam atque prostrátum exíre præcépít ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus † ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere. † Durum est tibi contra stímulum calci-tráre. † Quia quanto tárdius exis, tanto magis tibi supplicium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui domínatur vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *℟.* Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem: quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Créator cœli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis; hu-

mīliter majestāti glóriæ tuæ sūpplico, ut hunc fāmulum tuum de immúndis spirítibus liberáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Exorcismus.

ADjúro ergo te, omnis immundíssime spíritus, omne phantásma, omnis incúrsio sátanæ, in nómine Jesu Christi † Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis in desértum ductus est, et te in tuis sédibus vicit : ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre : et in hómine miserábili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo † qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysen servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo † qui te per fidelíssimum servum suum David de rege Saule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo † qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis † verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti : Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flammis urget, qui in fine témporum dictúrus est impiis : Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui parátus est diabolo et ángelis ejus. Tibi enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam

moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inexstinguibile præparátur incéndium; quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscœnitátis invéntor. Exi ergo † ímpie, exi † sceleráte, exi cum omni fallácia tua : quia hómínem templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri † omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo †, qui pro hómíne sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spirítui † sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te manifeste stravit in Simóne mago; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde rege honórem Deo non dante percússit; qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitatís calígine pérdidit, et per eúmdem de Pythoníssa verbo ímperans exíre præcépít. Discéde ergo nunc †, discéde † sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est : humiliáre, et prostérnere. Jam non est diferéndi tempus. Ecce enim dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hómínem félleris, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta

sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gládius acútus; qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *℟. Amen.*

25. Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

26. Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere *Pater noster. Ave María. Credo.*

Cantic. *Magnificat.* ut supra (pag. 196).

Cantic. *Benedictus.* ut supra (pag. 256).

Symbolum S. Athanasii.

Uicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec créatus, nec génius, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitás in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génius : * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversiōne divinitātis in carnem, * sed assumptiōne humanitātis in Deum.

Unus omnino, non confusiōne substantiæ, * sed unitate personæ.

Nam sicut ánima ratiōnalis, et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salutē nostra, descēdit ad ínferos : * tertia die resurrēxit a mōrtuis.

Adscēdit ad cœlos, sedet ad dēxteram Dei Patris omnipotētis : * inde ventūrus est iudicāre vivos et mōrtuos.

Ad cuius advēntum omnes hómīnes resurgere habent cum corpóribus suis, * et redditūri sunt de factis própriis ratiōnem.

Et qui bona egērunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vērō mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica : * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Psalmus. *Qui hábitat, etc.* ut supra (pag. 132).

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defícient : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui adscéndit super oc-cásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabún-tur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdi-cis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui in-habitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simí-liter eos, qui exásperant, qui hábitant in se-púlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pó-puli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavé-runt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizánti-bus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et spe-ciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Adscendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperrum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvoꝝ faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos Deus, * ingrédus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psaléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénéjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut excludant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniét manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui adscéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Glória Patri.

Psalmi *Deus in adiutorium meum.* ut supra (p. 115). *Deus, in nómine tuo.* ut supra (pag. 419). *Confitemini Dómino.* ut supra (pag. 158).

Psalmus 34.

JUDICA Dómine nocéntes me : * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persecuúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et captio, quam abscondit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : *
et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem no-
strum, sic complacébam : * quasi lugens et
contristátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et conve-
nérunt : * congregáta sunt super me fla-
gélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavé-
runt me, subsannavérunt me subsannatió-
ne : * frenduérunt super me déntibus
suis.

Dómine quando respícies? * restítue áni-
mam meam a malignitáte eórum, a leóni-
bus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in
pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversán-
tur mihi iníque : * qui odérunt me gratis
et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loque-
bántur : * et in iracúndia terræ loquéntes,
dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * di-
xérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine
ne discédas a me.

Exsúrge, et inténde iudício meo : * Deus
meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam
Dómine Deus meus, * et non supergáu-
deant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Glória Patri.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem absconderunt mihi : * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo et lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audivi vituperatióem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persecúentibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : *

Dómine non confúndar, quóniam invo-
cávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in in-
férnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniqui-
tátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ
Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in con-
spéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ *
a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a con-
tradictiόne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirifi-
cávit misericórdiam suam mihi in civitáte
muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : *
Projectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiόnis meæ, *
dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : *
quóniam veritátem requíret Dóminus, et
retríbuet abundánter faciéntibus supér-
biam.

Viríliter ágite, et confortétur cor ve-
strum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri.

Psalmus 21.

DEUS, Deus meus réspice in me : quare
me dereliquísti? * longe a salúte mea
verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxili-um tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnicibus unicórnicium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecaciónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírun eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui trébulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum
tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Psalmus 10.

IN DÓMINO confído : quómo dicitis
ánimæ meæ : * Trásmigra in montem
sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt
arcum, paravérunt sagíttas suas in phá-
retra, * ut sagíttent in obscúro rectos
corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : *
justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dó-
minus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : *
pálpebræ ejus intérogant filios hómí-
num.

Dóminus intérogat justum et ímpium : *
qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam
suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis,
et sulphur, et spíritus procellárum, pars
cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias
diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 12.

USQUEQUO Dómine obliviscéris me in
finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a
me?

Quám diu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * Ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Glória Patri.

Oratio post liberationem.

ORAMUS te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N. (*vel* fámula tua N.), sed ut fúgiat, et non revertátur : ingrediátur in eum (*vel* in eam), Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem redémpti sumus, et ab omni malo non timeámus, quia Dóminus nobíscum est. Qui vivit et regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

—*—*— CAPUT II. —*—*

Formulæ scribendæ in Libris habendis apud Parochos ut infra notatur. —*—*—*—*—*—*—*

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.

Liber status animarum.

Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur. } Hi tres habeantur a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

—*—*— CAPUT III. —*—*

Forma describendi Baptizatos in primo Libro. —*—*—*—*—*—*

Anno Domini ... die ... mensis ... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N., civitatis *vel* loci N., baptizavi infantem natum *vel* natam die ... ex N. et N. conjugibus hujus Parochiæ, *vel* Parochiæ S. N., et ex tali patria

et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N., filius N., ex Parochia seu loco N., et N., conjux N., filia N., ex Parochia seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiae vitetur occasio) : si vero de neutro constat, ita scribatur : Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. ut supra.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur :

Anno die mensis ..., natus est N., filius N. et N. conjugum, etc. ut supra : quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N., filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur :

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione : Si non es baptizatus, etc. id pariter exprimatur.

—*—*— CAPUT IV. —*—*—

Forma describendi Confirmatos in
secundo Libro. —*—*—*—*—*—

ANno ... die ... mensis ... qui fuit dies..., N., filius N. et N. conjugum, *vel* N. filia N. (*et si fuerit nupta, addatur uxor N.*), Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendissimo D. N., Episcopo N., in Ecclesia S. N., civitatis N. *vel* loci N. Compater fuit N., filius N., Parochiæ S. N., civitatis *vel* loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii; feminarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

—*—*— CAPUT V. —*—*—

Forma describendi Conjugatos in
tertio Libro. —*—*—*—*—*—

ANno ... die ... mensis ..., Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus festivis, quarum prima die..., secunda die..., tertia die..., inter Missæ parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento

detecto, ego N., Rector hujus Ecclesiæ parochialis N., civitatis *vel* loci N., filium N., parochiæ S. N.; et N., filiam N. *seu* relictam quondam N. (*si fuerit vidua*), hujus *seu* parochiæ S. N., in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo consensu habito, solemniter per verba de præsentis Matrimonio conjunxi; præsentibus testibus notis N., filio N. qui habitat in parochia S. N., et N., filio N. etc., et N. filio N. etc. Postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (*si tamen nuptias benedixerit*), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimat in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione :

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N., Parocho Ecclesiæ S. N., sub cujus cura dictus N. *vel* dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die ..., secunda die ..., tertia die ..., inter Missæ parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab

Episcopo seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, (quod scripto constare debet), denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notetur ::

Anno Domini ... die ... mensis ... Denuntiationum una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Matrimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Reverendissimo N. seu Vicario N. sub die ... datis etc., infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimento allato, ego etc. *ut supra*.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fient, ita scribantur :

Anno ... die ... mensis ... qui fuit festus etc., et sequenti, qui fuit Dominicus etc., ejusdem mensis, ego N., Rector hujus Ecclesiæ S. N., inter Missarum solemnias, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum ac firmum esse debeat.

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur :

Denuntiationibus omnibus omissis, *vel* dilatis etc., ex facultate etc., ego Rector N. etc. *ut supra*.

Ceterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu :

N. Presbyter *vel* Capellanus Ecclesiæ N., de licentia Reverendissimi Episcopi N., *seu* N. ejus Vicarii loci N., *aut* mea, quæ penes me exstat, N., filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit, etc. *ut supra*. Et ego N., Parochus N., subscripsi et testor, rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus compertum sit, conjuges aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati cum die et anno, ac Notarii de illo rogati nomine; hoc modo :

Anno Domini ... die ... mensis ... præmissis denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, *vel* tertii, *aut* quarti gradus consanguinitatis, *vel* affinitatis, *seu alio quovis* etc. inter N. et N. etc. obtentoque per eos apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die ... anno ... ut constat ex Actis Notarii Officii prædicti Episcopi, eos Matrimonio conjunxi etc. *ut in prædicta formula*.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

—*—*— CAPUT VI. —*—*

Forma describendi statum Animarum in quarto Libro. —*—*—*

RAmilia quæque distincte in libro notetur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant : *C.*

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant : *Chr.*

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet :

Anno ... die ... mensis ... in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis, habitant :

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum, etc.

C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.

C. Lucia eorum filia, annorum, etc.

C. Chr. Antonius, filius N., famulus, annorum, etc.

C. Catharina N., filia N., ancilla, annorum, etc.

Martinus, filius N., annorum, etc.

— * — * — CAPUT VII. — * — *

Forma describendi Defunctos in
quinto Libro. — * — * — * — *

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit :

Anno ... die ... mensis ... N., filius *vel* filia N., ex loco N., ætatis N. (*si hæc sciri possunt*), in domo N., in communionem S. Matris Ecclesiæ animam Deo réddidit; cujus corpus die ... sepultum est in Ecclesia S. N.; mihi N., *vel* N. Confessario probato, confessus die ..., sanctissimoque Viatico refectus die ..., et sacri Olei unctione roboratus per me, die ... etc.

—*—*— INDEX. —*—*

pag.

TITULUS I.

- Cap. unic. De iis, quæ in administratione Sacramentorum generaliter servanda sunt. I

TITULUS II.

- Cap. 1. De Sacramento Baptismi rite administrando 7
- „ 2. Ordo Baptismi Parvulorum 16
- „ 3. De Baptismo Adultorum 26
- „ 4. Ordo Baptismi Adultorum 28
- „ 5. Ordo supplendi omissa super baptizatum 52
- „ 6. Ritus servandus cum Episcopus baptizat 55
- „ 7. Benedictio Fontis Baptismi extra Sabbatum Paschæ et Pentecostes, cum aqua consecrata non habetur. 56

TITULUS III.

- Cap. 1. De Sacramento Pœnitentiæ 63
- Ordo ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ 64
- „ 2. Absolutionis forma 68
- „ 3. De absolutione ab excommunicatione in foro exteriori 69
- „ 4. Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum 72
- „ 5. De modo absolvendi a suspensione vel ab interdicto extra vel intra sacramentalem Confessionem. 74

TITULUS IV.

- Cap. 1. De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento 77

	<i>pag.</i>
Cap. 2. Ordo administrandi sacram: Communionem	79
„ 3. De Communionem Paschali	83
„ 4. De Communionem Infirmorum	84

TITULUS V.

Cap. 1. De Sacramento Extremæ Uctionis	91
„ 2. Ordo ministrandi Sacramentum Extremæ Uctionis	94
„ 3. Septem Psalmi Pœnitentiales	101
Litanïæ	111
„ 4. De visitatione et cura Infirmorum	118
„ 5. Modus iuvandi morientes	135
„ 6. Ritus Benedictionis apostolicæ, in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ	137
„ 7. Ordo commendationis animæ	140
„ 8. In expiratione	165

TITULUS VI.

Cap. 1. De Exsequiis	169
„ 2. Quibus non licet dare ecclesiasticam sepulturam	172
„ 3. Exsequiarum ordo	173
„ 4. Officium Defunctorum	188
„ 5. De Officio faciendo in exsequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario	258
„ 6. De exsequiis Parvulorum	260
„ 7. Ordo sepeliendi Parvulos	261

TITULUS VII.

Cap. 1. De Sacramento Matrimonii	273
„ 2. Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum	277
„ 3. De benedictione mulieris post partum	280

TITULUS VIII.

pag.

- Cap. 1. De Benedictionibus regulæ gene-
rales 285
- „ 2. Ordo ad faciendam aquam benedi-
ctam 286
- „ 3. Benedictio candelarum extra diem
Purificationis B. Mariæ Virg. 289
- „ 4. Benedictio domorum in Sabbato S.
Paschæ 290
- „ 5. Alia benedictio domorum alio tem-
pore facienda cum adspersione
aquæ benedictæ 292
- „ 6. Benedictio loci 293
- „ 7. Alia benedictio domus novæ 294
- „ 8. Benedictio thalami 295
- „ 9. Benedictio novæ navis 295
- „ 10. Benedictio communis super fruges
et vineas 296
- „ 11. Benedictio peregrinorum ad loca
sancta prodeuntium 297
- „ 12. Benedictio peregrinorum post red-
itum 300
- Benedictiones esulentorum præsertim
in Pascha.*
- „ 13. Benedictio agni paschalis 303
- „ 14. Benedictio ovorum 304
- „ 15. Benedictio panis 304
- „ 16. Alia benedictio panis 305
- „ 17. Benedictio novorum fructuum 306
- „ 18. Benedictio ad quodcumque comesti-
bile 306
- „ 19. Benedictio olei simplicis 307
- Benedictiones ab Episcopis, vel aliis facultatem
habentibus faciendæ*
- „ 20. Benedictio sacerdotalium indumen-
torum in genere 309
- „ 21. Benedictio mapparum sive lintea-
minum Altaris 310

	<i>pag.</i>
Cap. 22. Benedictio corporalium	312
„ 23. Benedictio tabernaculi seu vasculi pro sacrosancta Eucharistia con- servanda	313
„ 24. Benedictio novæ crucis	314
„ 25. Benedictio imaginum Jesu Christi D. N., B. Mariæ Virg., et aliorum Sanctorum	315
„ 26. Ritus benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro Eccle- sia ædificanda, servandus a Sa- cerdote facultatem habente ab Episcopo	316
„ 27. Ritus benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi sanctissimum Missæ sacrificium celebrari possit	323
„ 28. Ritus reconciliandi Ecclesiam viola- tam, si nondum erat ab Episcopo consecrata	329
„ 29. Ritus benedicendi novum Cœmete- rium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum	333
„ 30. Ordo reconciliandi Cœmeterium violatum, sive Ecclesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta	336
„ 31. Ritus absolvendi, et benedicendi populos et agros ex apostolicæ Sedis indulto.	338
„ 32. Methodus indictionis præmittendæ pontificiæ Benedictioni, statis die- bus super populum elargiendæ, ritusque in ea servandus a Regu- laribus, quibus a S. Sede hujus- modi facultas indulta est vel in- dulgebitur	348

pag.

TITULUS IX.

Cap. 1.	De Processionibus	351
„ 2.	De Processione in die festo Purificationis B. Mariæ Virg.	352
„ 3.	De Processione in die Palmarum	359
„ 4.	Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione, quæ in festo S. Marci celebratur, et in Litaniiis minoribus Rogationum.	373
„ 5.	De Processione in festo sanctissimi Corporis Christi	375
„ 6.	De Processione ad petendam pluviam	385
„ 7.	Processio ad postulandam serenitatem	387
„ 8.	Preces ad repellendam tempestatem	389
„ 9.	Preces dicendæ tempore penuriæ et famis	392
„ 10.	Processio tempore mortalitatis et pestis	394
„ 11.	Preces dicendæ in Litaniiis tempore belli	395
„ 12.	Processio in quacumque tribulatione	401
„ 13.	Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione.	403
„ 14.	De Processione in translatione sacrarum Reliquiarum insignium	413

TITULUS X.

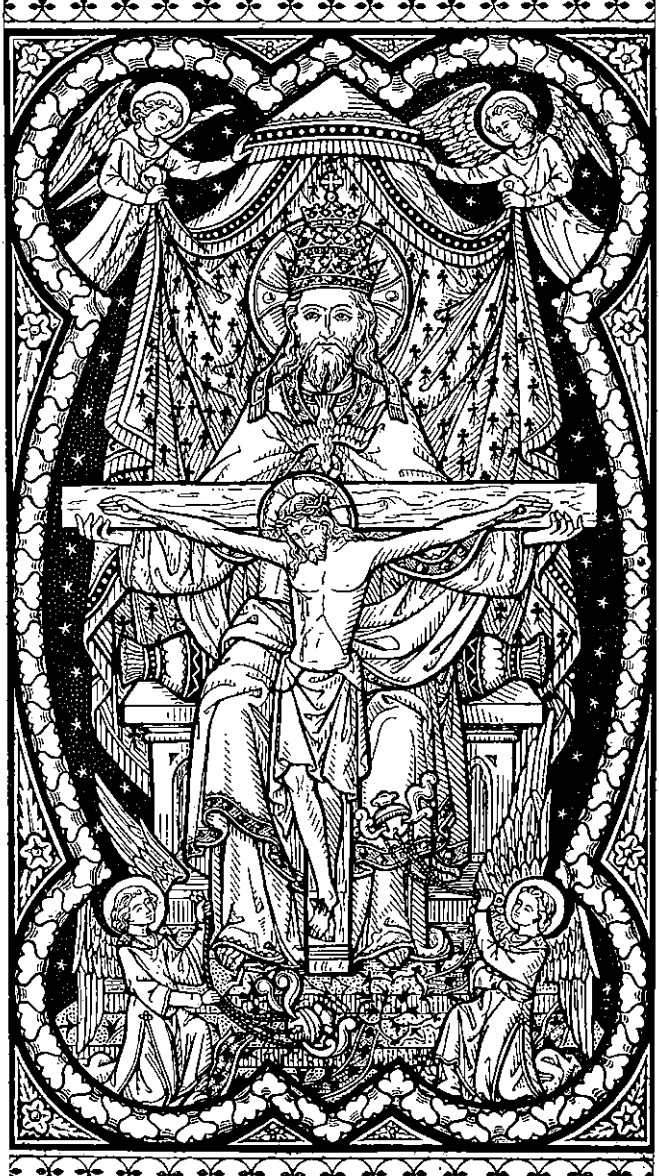
Cap. 1.	De exorcizandis obsessis a dæmone.	415
„ 2.	Formulæ scribendæ in Libris habendis apud Parochos ut infra notatur.	449

				<i>pag.</i>
Cap, 3.	Forma describendi	Baptizatos	in primo Libro	. 449
„ 4.	„	„	Confirmatos in secundo Libro	451
„ 5.	„	„	Conjugatos intertio Libro.	. 451
„ 6.	„	„	Statum Animarum in quarto Libro	. 455
„ 7.	„	„	Defunctos in quinto Libro	. 456

APPENDIX AD RITUALE ROMANUM

sive Collectio Benedictionum et
Instructionum a Rituali Romano
exsulantium Sanctæ Sedis aucto-
ritate adprobatarum seu permis-
sarum in usum et commoditatem
Missionariorum Apostolicorum
aliorumque Sacerdotum digesta.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

Benedictio Fontis seu Aquæ baptismalis. —*—*—*—*—*—*—*

Formula brevior pro Benedictione Fontis seu Aquæ baptismalis a S. Pont. Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, et non nisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.

EXorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis †, et in nómine Jesu Christi † Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus † sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli : ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ salíentis in vitam ætérnam : ut qui ex ea baptizáti fúerint, fiant templum Dei vivi, et Spíritus sanctus hábitet in eis, in remissió-nem peccatórum : in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre

vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
Amen.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te suppliciter deprecámur : ut hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas; ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque detérso, purum sacráto Spíritui habitáculum regeneratióibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens :

Conjúntio Olei unctiόνis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fœcundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum crucis, et dicat :

Conjúntio Chrismatis sanctificatiónis et Olei unctiόνis et aquæ Baptísmatis sanctificétur et fœcundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Amen.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

Instructio pro simplici Sacerdote, Sacramentum Confirmationis ex S. Sedis Apostolicæ delegatione administrante, edita ex decreto S. Congregationis de Propaganda Fide, die IV. Maii 1774.

Decretum Sacræ Congregationis generalis de Propaganda Fide

habitæ die 21. Martii 1774.

Eferente R. P. D. Stephano Borgia Secretario, nonnullos Missionum Superiores, aliosque, quibus ab Apostolica Sede extraordinaria Sacramentum Confirmationis administrandi facultas conceditur, in illius administratione usos quandoque esse vestibus ac ornamentis episcopalibus: Eminentissimi Patres declararunt, ac vigore præsentis Decreti declarant, nemini prorsus caractere episcopali non insignito, vel cui alias usus Pontificalium ex vero, legitimoque privilegio non competit, licuisse, vel licere in collatione Chrismatis adhibere Rochettum, Mitram, Baculum pastorem, Annulum, vel Crucem pectoralem; statueruntque supplicandum esse Sanctissimo pro approbatione hujus declarationis, nec non efformandam Instructionem pro simplicibus Sacerdotibus, Confirmatione, ut supra, administrantibus.

Facta vero Ss. Domino Nostro Clementi PP. XIV. per præfatum Dominum Secretarium in audientia diei 3. Aprilis currentis supradictæ Sacræ Congregationis sententiæ relatione, Sanctitas Sua illam benigne approbavit, et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus dictæ Sacræ Congregationis die 23. Aprilis 1774.

Joseph Maria Card. Castelli *Præf.*

Stephanus Borgia *Secretarius.*

Instructio pro simplici Sacerdote Sacramento Confirmationis ex Sedis Apostolicæ delegatione administrante.

Ssi juxta Sacrosancti Tridentini Concilii definitionem solus Episcopus sit ordinarius hujus Sacramenti minister;¹ solet tamen quandoque justis de causis Sedes Apostolica simplici Sacerdoti, tamquam extraordinario ministro, facultatem tribuere illud conferendi.²

Sacerdos igitur, cui facultas hæc fuerit concessa, in primis curet apud se habere Chrisma per catholicum Antistitem cum eadem S. Sede communionem habentem confectum, ac sciat, sibi numquam licere,³ sine eo Confirmationem administrare, vel illud ab Episcopis hæreticis aut schismaticis recipere.

Animadvertat insuper, num in facultate sibi ab Apostolica Sede impertita alia etiam facultas expressa legatur, utendi scilicet Chrismate ante annum benedicto; alias eo non utatur, nisi forte in casibus necessitatis,⁴ cum a sacris canonibus id prohibitum sit.⁵

Licet omni tempore administrari valeat Confirmatio, congruum tamen est, ut præcipue in hebdomada Pentecostes, et circa horam tertiam, in qua Spiritus sanctus illapsus est Apostolis, conferatur.⁶

Quod ad ætatem Confirmandorum attinet, præ oculis habendum est Catechismi Romani⁷ moni-

¹ Sess. VII. *de Confirm.* cant. 3.

² Eugenius IV. in Decreto pro Armenis.

³ S. Thomas III. part. quæst. 72., art. 5. in corp.

⁴ Benedictus XIV. Constit. *Anno vertente*. Bull. Tom. III. pag. 288.

⁵ Canone *Litteris*. de Consecr., dist. 3.; et Canone *Si quis de alio*. de Consecr., dist. 4.

⁶ Catechismus Romanus de Sacramento Confirmationis; S. Carolus in V. Synodo Mediolanen., cap. de Confirm.

⁷ Loc. cit.

tum in hæc verba : *Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari, sed minus tamen expedire hoc fieri, antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus exspectandus non videatur, usque ad septimum certe hoc Sacramentum differre maxime convenit.* Quod sane monitum in pueris benevalentibus locum habet. Nam, si agatur de eo, qui gravi morbo laboret, ex quo decessurus prævideatur, non solum prohibitum non est illi ante septennium sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat; unde ex hac vita demigrans majorem gloriam, juxta S. Thomæ doctrinam,¹ in cœlis consequatur. Aliæ insuper, juxta probatam plurium theologorum sententiam,² esse possunt legitimæ causæ antevertendi septennium in collatione hujus Sacramenti, et præsertim, cum prævidetur futura diutina absentia Episcopi, vel Presbyteri, cui, ut supra, facta sit facultas illud administrandi, vel alia urget necessitas.

Ut Confirmandi, qui usum rationis habent, digne hoc Sacramentum recipiant, debent esse in gratia; et ideo conveniens valde est, ut illius susceptioni præmittant sacramentalem Confessionem.³ Si enim conscii alicujus peccati lethalis, quod absit, ad Confirmationem accederent, non solum hujus Sacramenti gratiam non reciperent, sed gravissimo sacrilegio se illigarent.

Juxta veterem Ecclesiæ usum, Confirmandi deberent esse jejuni,⁴ optandumque propterea esset, ut id ipsum in præsentem etiam servaretur.

Sacro Chrismate liniendi ante diligenter erudiendi sunt juxta doctrinas Catechismi Romani de natura, dignitate, effectibus, ac dispositioni-

¹ S. Thomas III. part. quæst. 73., art. 8. ad 4.

² Benedictus XIV. in lib. VII., cap. 10., n. 5. 6. et 7. de Synodo Diocesana.

³ Instructio Eminentissimi Almæ Urbis Vicarii pro iis, qui suscepturi sunt hoc Sacramentum, an. 1773.

⁴ Catechismus Romanus, de Confirmatione.

bus ad digne Sacramentum hujusmodi recipiendum prærequisitis. Item oportet, ut instruantur circa Fidei rudimenta, Decalogi, et Ecclesiæ præcepta, Actus Virtutum theologalium, ac Orationem Dominicam, et Apostolorum Symbolum memoria teneant.

Ceterum Missionarii non omittant, populos sibi creditos etiam hortari, ut Confirmationem debito tempore recipiant, nec non ut parentes filios suos confirmari curent; etsi enim hoc Sacramentum non sit de necessitate mediæ ad salutem, tamen sine gravis peccati reatu respui non potest, ac negligi,¹ cum illud suscipiendi opportuna adest occasio. Porro hæc doctrina, si pro omnibus, qui sunt undique, Christifidelibus vera est, multo magis locum habet in illis, qui in terris degunt hæreticorum, vel paganorum, in quibus quandoque adversus Catholicos persecutiones ingruunt; unde opus est, ut septiformis Spiritus virtute roborentur, qua non solum corde credant ad justitiam, sed etiam ore confessionem faciant ad salutem, seque paratos exhibeant pro Christo etiam sanguinem fundere.

Cum hoc Sacramentum indelebilem in anima characterem imprimat, reiterari non debet; et propterea, qui est confirmatus, ad illud recipiendum non audeat accedere; sicut nec excommunicatus, interdictus, in divinis communicans cum hæreticis, aut schismaticis, vel qui ritus idololatrias usurpat, sive alio modo publice peccat; item qui præceptum paschale non adimpleverit.

Caveant Confirmandi, ne sordida fronte,² capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant, vestibus tamen sint induti, quemadmodum et Patrini, simplicibus, et ad modestiam compositis. Mulieres vero illud suscepturæ, et quæ Ma-

¹ Benedictus XIV. in Constitutione *Etsi Pastoralis*. §. 3. n. 4.; Bull. Tom. I.

² Concilium Aquense, an. 1585. Instructio supradicta.

trinarum officium exercebunt, non se in Ecclesia cum vanis ornamentis, aut fucata facie, sed cum omni modestia et reverentia præsentent.

Si quis ex Confirmandis turpè nomen, vel christiano homini non conveniens haberet, aliud in Confirmatione assumat.¹

Quamquam de necessitate hujus Sacramenti non sit, ut in eo recipiendo Patrinus vel Matrina adhibeatur, id tamen laudabilis Ecclesiæ consuetudo suadet, sacrique canones præscribunt.²

Ab hoc vero munere excluduntur tum minores annis quatuordecim,³ tum qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt.⁴ Verum quia contingere potest, ut in locis Missionum nullus adsit, qui antea confirmatus fuerit, permittitur in hoc casu, ut aliqui sine Patrino confirmentur, qui postea Patrini ceterorum esse poterunt.

Ad Patrinoshujusmodi quod attinet, hæc insuper regulæ erunt observandæ. I. Ut non plures,⁵ sed unus tantum, sive vir, sive mulier, in Patrinum aut Matrinam adhibeatur. II. Ut nec feminis maribus,⁶ nec maribus feminæ Patrini officium præstent, sed suo quisque sexui Patrinus adhibeatur. III. Ut nisi necessitas cogat,⁷ idem non sit, sed diversus Confirmationis Patrinus a Patrino Baptismi. IV. Ut a Patrini munere arceantur excommunicati,⁸ interdicti, publici peccatores, aut qui præceptum paschale omiserint.

Circa cognationem spiritualem, quæ in hoc Sacramento contrahitur, hæc statuit Tridentina

¹ Concilium Aquense, an. 1585; Concil. Tolosan., an. 1590., S. Carolus Borrom. in V. Synodo Mediolanen.

² Sacramentarium S. Gregorii M.; Ordo Romanus apud Hittorpium.

³ Instructio prædicta.

⁴ Can. *In Baptismate*. 102. de Consecrat., dist. 4.

⁵ Can. *Non plures*. 101. dist. 4.

⁶ Pontificale Romanum.

⁷ Can. *In Catechismo*. 100. de Consecr., dist. 4.

⁸ Pontificale Romanum.

Synodus :¹ *Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, Confirmantem, et Confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egrediatur, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.*

Quod quidem Concilii decretum locum habet in iis, qui ad Tridentini statuta servanda adstringuntur. Ceteri vero disciplinæ in suis regionibus vigenti hac in parte se conforment.

Um tempus advenerit, quo Sacerdos utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, vestibus sacerdotalibus, vel saltem alba et stola indutus, stans ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dexteris, feminis vero a sinistris), circumstantes summarie de præmissis admoneat, eisque præsertim denuntiet, quod nullus alius nisi solus Episcopus Confirmationis ordinarius minister est; se vero paratum esse illam conferre jure per S. Sedem delegato.

Mox delegationis Decreto, sive Brevi Apostolico, lingua vernacula alta et intelligibili voce lecto, iterum moneat adstantes, quod nullus Confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem daturus est. Item, quod infantes, si quos in prima ætate justa de causa confirmandos existimaverit, per Paternos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum Patrini sui.

Hac altera monitione completa,² pariter stans, et versa facie ad Confirmandos, junctis ante pectus manibus, Confirmandis vero genua flectentibus, et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit :

¹ Sess. XXIV. *de Reform. Matrimonii*, cap. 2.

² Pontificale Romanum.

℣. Spíritus sanctus supervéniat in vos,
et virtus Altíssimi custódiat vos a peccá-
tis. ℞. Amen.

Deinde signans se manu dextera a fronte ad
pectus signo crucis, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Tunc extensis versus Confirmandos manibus,
dicit :

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui
regeneráre dignátus es hos fámulos tuos
ex aqua, et Spíritu sancto, quique dedísti
eis remissionem ómnium peccatórum :
emítte in eos septifórmem Spíritum tuum
sanctum Paráclitum de cœlis.

℞. Amen.

Spíritum Sapiéntiæ, et Intelléctus.

℞. Amen.

Spíritum Consílii, et Fortitúdinis.

℞. Amen.

Spíritum Sciéntiæ, et Pietátis.

℞. Amen.

Adímple eos Spíritu Timóris tui, et
consígna eos signo Cru⁺cis Christi in
viam propitiátus ætérnam. Per eúmdem
Dóminum nostrum Jesum Christum,

Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Post hæc Sacerdos confirmat per ordinem genuflexos, primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Inquiret autem singillatim de nomine cujuslibet Confirmandi, sibi per Patrimum vel Matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta dicit :

N. Signo te signo Cru⁺cis : *quod dum dicit producit pollice signum crucis in frontem illius, deinde prosequitur :* et confirmo te Chrismate salutis. In nómine Pa⁺tris, et Fí⁺lii, et Spíritus ⁺ sancti.

℟. Amen.

Deinde leviter in maxilla cædit, dicens : Pax tecum.

Ligandæ essent vitta linea recens Confirmatorum frontes juxta Pontificalis Romani præscriptum.¹ Verum quoniam publica vittarum delatio apud infideles ludibrio exponere posset Sacramentum, ideo, si prævideatur hoc scandalum eventurum, consultius erit, vittas hujusmodi non adhibere; sed in hoc casu opus erit, ut Sacerdos, postquam frontes Confirmandorum linierit sacro Chrismate, eas gossypio, mox comburendo, diligenter abstergat, ac deinde lavet.²

Omnibus confirmatis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim; deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam Sacrarii, in qua reponi debent etiam suprascriptorum gossypiorum cineres.

¹ De Confirmandis.

² S. Carolus Borrom. in dict. V. Synodo Mediolan.

Dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel legitur sequens Antiphona; alias post lotionem ab ipso Sacerdote dicatur :

Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. ✠. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto: Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona tono octavo : Confirma hoc Deus, etc.

Qua repetita, conversus ad Altare, junctis ante pectus manibus dicit :

✠. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

✠. Et salutáre tuum da nobis.

✠. Dómine exáudi oratiónem meam.

✠. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spíritu tuo.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genuflectentibus dicit :

Orémus.

DEUS, qui Apóstolis tuis sanctum dedisti Spíritum, et per eos, eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti : réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta; ut eórum corda, quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ dignánte inhabitándo perficiat : Qui cum Patre, et

eódem Spírítu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Deinde dicit : Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum. *Et vertens se ad Confirmatos, ac faciens super eos signum crucis, pariter dicit* :

Bene †dícat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. ℞. Amen.

Expedita hoc pacto Confirmatione, Sacerdos sedens juxta memoratum Pontificale Romanum¹ Patrinos et Matrinas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, unde fugiant mala, et faciant bona; et si forte in infantili ætate essent confirmati, ut suo tempore doceant eos *Credo in Deum*, et *Pater noster*, et *Ave María*, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter, et præsertim tunc cum in privatis domibus, vel extra Ecclesiam seu Oratorium, pueris ægrotantibus, de quibus supra, conferendum est, vel etiam adultis, qui ad Ecclesiam quacumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt. In iis casibus Sacerdos non omitat uti saltem stola, si superpelliceum habere non possit. Cavere etiam debet, ne coram hæreticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Quod si tandem per Sedem Apostolicam alicui fieri potestatem contingat, Confirmationem administrandi in regionibus, in quibus, præter Latinos, degunt Orientales Catholici, non modo opus erit, ut supradicta diligenter observet, sed curabit etiam, priusquam Orientalibus ipsis hoc Sacramentum conferat, ab Apostolica Sede instructio-

¹ Loc. cit.

nem petere, quo pacto se gerere debeat erga Orientales uniuscujusque ritus.

Ut autem congruum quantocius responsum accipiat, de nonnullis S. Congregationem de Propaganda Fidesingillatim certiolem reddat oportet. Et primo quidem, cujus ritus sint Orientales hujusmodi; an fuerint a quoquam confirmati, et a quibus, videlicet an a suis Episcopis, vel a Presbyteris propriæ nationis; an sponte petant confirmari; an Confirmationem commode a suis Episcopis recipere valeant; ac tandem, an Confirmatio administranda sit in Diocesi, in qua actu resideat Episcopus Orientalis, qui sit Confirmandi Ordinarius.

Quam Sacræ Congregationis Instructionem SS. D. N. Clementi XIV. per me infra-scriptum Secretarium ejusdem S. Congregationis relatam in Audientia habita die prima Maii anni currentis, Sanctitas Sua illam benigne in omnibus adprobavit, et omnino servari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus Sacræ Congregationis die IV. Maii MDCCLXXIV.

Stephanus Borgia *Secretarius*.

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

De Missa bis eadem die celebranda.

Instructio a S. R. C. die 12. Sept. 1857 edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente bis Missam eadem die celebrandi.

Quando Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima, dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis

manibus in medio Altari dicat : *Quod ore sumpsimus, etc.* et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavet dicens : *Corpus tuum, etc.* et abstergat.

Hisce peractis Calicem, super corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat ceu mos est, scilicet primum purificatorio linteo, deinde patena ac palla, et demum velo.

Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacræ species primum sedulo sorptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deferantur, non nisi deposito Calice ad imum redeunt. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille primum sumptus est. Quod nullimode omittendum est, quia Sacrificium moraliter durat, et superexstantibus adhuc vini speciebus ex divino præcepto compleri debet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem tantum saltem aquæ fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam ex eadem parte, qua S. Sanguinem biberat, in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsum purificatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti alias fit, atque ab Altari discedat.

Depositis vestibibus sacris, et gratiarum actione completa, aqua e Calice demissa pro rerum adjunctis vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus Sacerdos redeat, Missam habiturus), et in secunda purificatione in Calicem demittatur, vel gossypio aut stупpa absorpta comburatur, vel in sacrario, si sit exsiccanda, relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix, quo Sacerdos primum est usus, purificatus jam sit, si illo ipso pro Missa

altera indigeat, eum secum deferat : secus vero in altera Missa diverso Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi casum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dissitis in locis eadem die sit celebraturus; operæ pretium visum est, ex Commentariis Bartholomæi Gavanti et Cajetani Mariæ Merati hic ritus adjungere a Sacerdote servandos, cum utramque Missam in eadem Ecclesia offerre debet.

Hoc itaque in casu Sacerdos post haustum in prima Missa diligenter Sanguinem Domini, omissa consueta purificatione, patena Calicem et palla patenam tegens, ac super corporale relinquens, dicet junctis manibus : *Quod ore sumpsimus, Dómine etc.* Deinde digitos, quibus Ss. Sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo, ad hoc in Altari præparato, abluet, interim dicens : *Corpus tuum, Dómine etc.*; abstersisque purificatorio digitis, Calicem velo cooperiet, velatumque ponet super corporale extensum.

Absoluta Missa, si nulla in Ecclesia sit sacristia, Calicem eodem modo super Altare relinquet; secus vero in sacristiam deferet, ibique super corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam Missam, in qua, cum eodem Calice uti debeat, illum rursus secum deferet ad Altare, ac super corporale extensum reponet.

Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium devenerit, ablato velo de Calice, hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit, sed non extra corporale; factaque hostiæ oblatione cavebit, ne purificatorio extergat calicem, sed eum intra corporale relinquens leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute imponet, ne guttæ aliquæ ad labia ipsius Calicis resiliant, quem deinde nullatenus ab intus abstersum more solito offeret.

Modus sacram Eucharistiam defe-
rendi occulte ad infirmos ob metum
infidelium. —*—*—*—*—*—*

Ex Constitutione Benedicti XIV. *Inter Omnige-
nas.* §. 25. edita pro Servia et finitimis regioni-
bus die 2. Febr. 1744.

Bi Turcarum vis prævalet et iniquitas,
Sacerdos stolam semper habeat propriis
coopertam vestibus : in sacculo, seu
bursa Pyxidem recondat, quam per
funiculos collo appensam in sinu reponat; et
numquam solus procedat, sed uno saltem fidei,
in defectu Clerici, associetur.

Decretum a S. Rituum Congrega-
tione die 9. Julii 1864 editum de
specie olei pro nutrienda lampade
Ss. Sacramenti. —*—*—*—*—*

Nonnulli Reverendissimi Galliarum Anti-
stites, serio perpendentes, in multis
suarum Diocesium Ecclesiis difficile
admodum et nonnisi magnis sumptibus
comparari posse oleum olivarum ad nutriendam
diu noctuque saltem unam lampadem ante San-
ctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ab Aposto-
lica Sede declarari petierunt : Utrum in casu,
attentis difficultatibus et Ecclesiarum paupertate,
oleo olivarum substitui possint alia olea, quæ ex
vegetabilibus habentur, ipso non excluso petroleo.
Sacra porro Rituum Congregatio, etsi semper
sollicita, ut etiam in hac parte quod usque ab

Ecclesiæ primordiis circa usum olei ex olivis inductum est, ob mysticas significationes retineatur; attamen silentio præterire minime censuit rationes ab iisdem Episcopis prolatas : ac proinde exquisito prius voto alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris, subscriptus Cardinalis Præfectus ejusdem Sacræ Congregationis rem omnem proposuit in ordinariis Comitibus ad Vaticanum hodiernæ die habitis.

Eminentissimi autem et Reverendissimi Patres, sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus accurate perpensis ac diligentissime examinatis, rescribendum censuerunt : *Generatim utendum esse oleo olivarum; ubi vero haberi nequeat, remittendum prudentiæ Episcoporum, ut lampades nutriantur ex aliis oleis quantum fieri possit vegetabilibus.*
Die 9. Julii 1864.

Facta postmodum de præmissis Sanctissimo Domino nostro Pio Papæ IX. per Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis ratam habuit, et confirmavit.
Die 14. iisdem mense et anno.

Litanïæ, Preces et Orationes quæ
dici debent in expositione XL hora-
rum in alma Urbe. —*—*—*—*

Kyrie eléison.
Christe eléi-
son.

Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.

Fili Redemptor
mundi Deus, mise-
rére nobis.

Spíritus sancte Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas unus
Deus, miserére no-
bis.

Sancta María, ora
pro nobis.

Sancta Dei Génitrix,
ora pro nobis.

Sancta Virgo vírgi-
num, ora pro no-
bis.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Ange-
li et Archángeli,
oráte pro nobis.

Omnes sancti beató-
rum Spirítuum ór-
dines, oráte pro
nobis.

Sancte Joánnes Ba-
ptísta, ora pro no-
bis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Pa-
triárchæ et Pro-
phétæ, oráte pro
nobis.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe,
ora pro nobis.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apó-
stoli et Evangeli-
stæ, oráte pro no-
bis.

Omnes sancti Discí-
puli Dómini, orá-
te pro nobis.

Omnes sancti Inno-
céntes, oráte pro
nobis.

Sancte Stéphanne, ora.

Sancte Laurénte, ora.

Sancte Vincénte, ora.

Sancti Fabiáne et Se-
bastiáne, oráte pro
nobis.

Sancti Joánnes et
Paule, oráte pro
nobis.

Sancti Cosma et Da-
miáne, oráte pro
nobis.

Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.	Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.	Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora.	Sancta Agatha, ora.
Sancte Ambrósi, ora.	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.	Sancta Agnes, ora.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.	Sancta Cæcília, ora.
Sancte Martíne, ora.	Sancta Catharína, ora pro nobis.
Sancte Nicolæe, ora.	Sancta Anastásia, ora pro nobis.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.	Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.	Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Sancte Antóni, ora.	Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Sancte Benedícite, ora pro nobis.	Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Sancte Bernárde, ora pro nobis.	Ab omni malo, libera nos, Dómine.
Sancte Domínice, ora pro nobis.	Ab omni peccáto, libera nos, Dómine.
Sancte Francísce, ora pro nobis.	
Sancte Ludovíce, ora pro nobis.	

- Ab ira tua, libera nos, Dómine.
- Ab imminéntibus perículis, libera nos, Dómine.
- A flagélló terræ mó-
tus, libera nos, Dó-
mine.
- A peste, fame, et
bello, libera nos,
Dómine.
- A subitánea et im-
provísa morte, lí-
bera nos, Dómine.
- Ab insídiis diabóli,
libera nos, Dómine.
- Ab ira, et ódio, et
omni mala volun-
táte, libera nos,
Dómine.
- A spírítu fornicatió-
nis, libera nos, Dó-
mine.
- A fúlgure et tempe-
státe, libera nos,
Dómine.
- A morte perpétua,
libera nos, Dñe.
- Per mystérium san-
ctæ Incarnatiónis
tuæ, libera nos, Dó-
mine.
- Per Advéntum tuum,
libera nos, Dómine.
- Per Nativitátem
tuam, libera nos,
Dómine.
- Per Baptísmum et
sanctum Jejúnium
tuum, libera nos,
Dómine.
- Per Crucem et Pas-
siónem tuam, lí-
bera nos, Dómine.
- Per Mortem et Se-
pultúram tuam, lí-
bera nos, Dómine.
- Per sanctam Resur-
rectiόnem tuam,
libera nos, Dñe.
- Per admirábilem
Ascensiónem
tuam, libera nos,
Dómine.
- Per advéntum Spí-
ritus sancti Pará-
cliti, libera nos, Dó-
mine.
- In die judícii, libera
nos, Dómine.
- Peccatóres, te rogá-
mus audi nos.
- Ut nobis parcas, te
rogámus audi nos.

Ut nobis indulgeas, te rogamus audi nos.

Ut ad veram poenitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.

Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, et conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut Dominum Apostolicum, et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut Turcarum, et Hæreticorum conatus reprimere, et ad nihilum redigere digneris, te rogamus audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus audi nos.

Ut Regibus et Principibus Christianis pacem et veram concordiam donā-

re digneris, te rogamus audi nos.

Ut cuncto populo Christiano pacem, et unitatem largiri digneris, te rogamus audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare, et conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus audi nos.

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus audi nos.

Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, et benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rogamus audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conservare digneris, te rogamus audi nos.

Ut ómnibus fidéli-
bus defúctis ré-
quiem ætérnam
donáre dignéris, te
rogámus audi nos.

Ut nos exaudíre di-
gnéris, te rogámus
audi nos.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi,
parce nobis, Dó-
mine.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi,
exáudi nos, Dómi-
ne.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi,
miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: *
Dómine, ad adjuvándum me festína,
Confundántur, et revereántur, *
qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, *
qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui
dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui
quærunt te: * et dicant semper: Magnifi-
cétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: *
Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: *
Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperantes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitudinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocere nobis.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℞. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℞. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérrnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúctis.

℞. Réquiem ætérrnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℞. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxiliúum de sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Ab Adventu usque ad Nativitatem Domini:

DEUS, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

A Nativitate usque ad Purificationem:

DEUS, qui salutis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitisti; tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

A Purificatione usque ad Adventum Domini, etiam tempore Paschali:

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et æterna pérfrui lætítia.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus: misérere fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis æternæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, effiéaciter consequámur.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : réspice in auxílium Christianórum; ut gentes Turcárum et hæreticórum, quæ in sua feritáte et fraude confidunt, dexteræ tuæ poténtia conterántur.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui vívórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænúscis : te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Et custódiat nos semper. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.

Kyrie eléison.
Christe eléi-
son.

Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.
Fili, Redemptor
mundi Deus, mi-
serére nobis.
Spíritus sancte Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas unus
Deus, miserére
nobis.
Sancta María, ora
pro nobis.
Sancta Dei Génitrix,
ora pro nobis.
Sancta Virgo vírgi-
num, ora pro no-
bis.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grá-
tiæ, ora pro nobis.
Mater puríssima,
ora pro nobis.

Mater castíssima,
ora pro nobis.
Mater invioláta, ora
pro nobis.
Mater intemeráta,
ora pro nobis.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis,
ora pro nobis.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris,
ora pro nobis.
Virgo prudentíssi-
ma, ora pro nobis.
Virgo veneránda,
ora pro nobis.
Virgo prædicánda,
ora pro nobis.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ,
ora pro nobis.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætí-
tiæ, ora pro nobis.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.

Vas insigne devoti- onis, ora pro nobis.	Regína Apostoló- rum, ora pro nobis.
Rosa mystica, ora.	Regína Mártýrum ora pro nobis.
Turrís Davídica, ora.	Regína Confessó- rum, ora pro no- bis.
Turrís ebúrnea, ora.	Regína Vírginum, ora pro nobis.
Domus áurea, ora.	Regína Sanctórum ómniúm, ora pro nobis.
Fœderis arca, ora.	Regína sine labe ori- gináli concépta, ora pro nobis.
Jánua cœli, ora.	Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
Stella matutína, ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : parce nobis, Dó- mine.
Salus infirmórum, ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : exáudi nos, Dó- mine.
Refúgium peccató- rum, ora pro no- bis.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : miserére nobis.
Consolátrix afflictó- rum, ora pro no- bis.	
Auxílium Christia- nórum, ora pro nobis.	
Regína Angelórum, ora pro nobis.	
Regína Patriarchá- rum, ora pro no- bis.	
Regína Prophetá- rum, ora pro no- bis.	

✠. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

✠. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

Orémus.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præ-sénti liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

—✠— Litaníæ SS. Nominis Jesu. —✠—

Kyrie eléison.
Christe eléi-
son.

Kyrie eléison.

Jesu, audi nos.

Jesu, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.

Fili, Redémptor
mundi Deus, mi-
serére nobis.

Spíritus sancte Deus,
miserére nobis.

Sancta Trínitas unus
Deus, miserére
nobis.

Jesu, Fili Dei vivi,
miserére nobis.

Jesu, splendor Patris,
miserére nobis.

Jesu, candor lucis
ætérnæ, miserére
nobis.

Jesu, rex glóriæ, mi-
serére nobis.

Jesu, sol justítiæ, mi-
serére nobis.

Jesu, Fili Mariæ
Vírginis, miserére
nobis.

Jesu, amábilis, mise-
rére nobis.

Jesu, admirábilis, mi-
serére nobis.

Jesu, Deus fortis, mi-
serére nobis.

Jesu, pater futúri sæ-
culi, miserére nobis.

Jesu, magni consílii
ángele, miserére n.

- Jesu, potentissime, miserere nobis.
- Jesu, patientissime, miserere nobis.
- Jesu, obedientissime, miserere nobis.
- Jesu, mitis et humilis corde, miserere nobis.
- Jesu, amator castitatis, miserere nobis.
- Jesu, amator noster, miserere nobis.
- Jesu, Deus pacis, miserere nobis.
- Jesu, auctor vitæ, miserere nobis.
- Jesu, exemplar virtutum, miserere nobis.
- Jesu, zelator animarum, miserere nobis.
- Jesu, Deus noster, miserere nobis.
- Jesu, refugium nostrum, miserere nobis.
- Jesu, pater pauperum, miserere nobis.
- Jesu, thesáure fide-
lium, miserere nobis.
- Jesu, bone pastor, miserere nobis.
- Jesu, lux vera, miserere nobis.
- Jesu, sapiéntia æterna, miserere nobis.
- Jesu, bónitas infinita, miserere nobis.
- Jesu, via et vita nostra, miserere n.
- Jesu, gáudium Angelórum, miserere nobis.
- Jesu, rex Patriarchárum, miserere.
- Jesu, magister Apostolórum, miserere nobis.
- Jesu, doctor Evangelistárum, miserere.
- Jesu, fortitúdo Mártýrum, miserere n.
- Jesu, lumen Confessorum, miserere n.
- Jesu, púritas Vírginum, miserere n.
- Jesu, coróna Sanctórum ómnium, miserere nobis.

Propítius esto, parce nobis, Jesu.	Per agoníam et passió-nem tuam, líbe-ra nos, Jesu.
Propítius esto, exáu-di nos, Jesu.	Per crucem et dere-lictiónem tuam, lí-bera nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.	Per languóres tuos, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, lí-bera nos, Jesu.	Per mortem et se-pultúram tuam, lí-bera nos, Jesu.
Ab ira tua, líbera.	Per resurrectiónem tuam, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera nos, Jesu.	Per adscensiónem tuam, líbera nos, Jesu.
A spírítu fornicatió-nis, líbera nos, Jesu.	Per gáudia tua, líbe-ra nos, Jesu.
A morte perpétua, líbera nos, Jesu.	Per glóriam tuam, líbera nos, Jesu.
A negléctu inspira-tiónum tuárum, lí-bera nos, Jesu.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : parce nobis, Jesu.
Per mystérium san-ctæ incarnatiónis tuæ, líbera.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : exáudi nos, Jesu.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Jesu.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : miserére nobis, Je-su.
Per infántiam tuam, líbera nos, Jesu.	Jesu, audi nos.
Per diviníssimam vi-tam tuam, líbera nos, Jesu.	Jesu, exáudi nos.
Per labóres tuos, lí-bera nos, Jesu.	

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui dixisti : Pé-
tite, et accipiétis; quærite, et inveniétis;
pulsáte, et aperiétur vobis : quæsumus, dá
nobis peténtibus diviníssimi tui amóris
afféctum, ut te toto corde, ore et ópere di-
ligámus, et a tua numquam laude cessé-
mus.

SANCTI NÓminis tui, Dómine, timórem
páriter et amórem fac nos habére perpé-
tuum : quia numquam tua gubernatióne
destítuis, quos in soliditáte tuæ dilecti-
ónis instítuis. Per Dóminum . . . in unitáte Spí-
ritus sancti Deus. Ɲ. Amen.

—‡— DE BENEDICTIONIBUS. —‡—

BENEDICTIONES NON RESERVATÆ.

Benedictio populi cum aqua benedicta diebus Dominicis impertienda

Sacerdos celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus, etiam tempore paschali, accipit a Diacono adspersorium, et primo ter adspersit Altare, deinde se, et erectus ministros, incipiens Antiphonam : *Adspérgetis me*. Et Chorus prosequitur : *Dómine hyssópo*, etc. ut infra. Interim Celebrans adspersit Clerum; deinde populum, dicens submissa voce cum ministris Psalmum *Miserere mei Deus*.

Antiphona Adspér-ges me
 Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis
 me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50. Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

✠. Glória Patri.

Et repetitur Antiphona : Adspérges me.

Hæc Antiphona prædicto modo dicitur ad adspersionem aquæ benedictæ in Dominicis per totum annum : excepta Dominica de Passione, et Dominica Palmarum, in quibus non dicitur *Glória Patri*; sed post *Psalmum Miserere* repetitur immediate Antiphona *Adspérges me*. Excepto etiam tempore Paschali scilicet a Dominica Paschæ usque ad Pentecosten inclusive, quo tempore cantatur sequens.

Antiphona. Vi-di a-quam

egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúia : et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent : allelúia, allelúia.

Psalmus 117. Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus.

✠. Glória Patri.

Repetitur Antiphona : Vidi aquam egrediéntem.

In Dominica vero Trinitatis resumitur : Adspérges me Dómine.

In die sancto Paschæ, et Pentecostes, ubi est fons Baptismalis, fit adspersio cum aqua pridie benedicta in fonte Baptismi, et ante infusionem Olei et Chrismatis accepta.

Finita Antiphona supradicto modo, Sacerdos qui adpersit aquam, reversus ad Altare, stans ante gradus Altaris junctis manibus, dicat :

℣. Ostēde nobis Dómine misericórdiam tuam.

Tempore Paschali additur : Allelúia.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio vini in festo S. Joannis

Evangelistæ. —✠— —✠— —✠— —✠— —✠—

In festo sancti Joannis Evangelistæ, expleta omnino Missa majore, hoc est post ultimum Evangelium, retentis omnibus paramentis, excepto manipulo, vinum a populo oblatum, in memoriam et honorem S. Joannis, qui venenum innocue sumpsit, benedicitur hoc modo :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dóniini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bene†dicere et conse†crare dignéris, Dómine Deus, dextera tua hunc cálicem vini, et cuiúslibet potus : et præsta; ut per mérita sancti Joánnis Apóstoli et Evangelístæ, omnes in te credétes et de cálice isto bibétes benedicántur, et protegántur. Et sicut beátus Joáannes de cálice bibens venénum, illæsus omníno permánsit, ita omnes, hac die in honórem beáti Joánnis de cálice isto bibétes, méritis ipsíus ab omni ægrítudine venéni, et nóxiis quibúsvís absolvántur, et córpore ac ánima se offerétes, ab omni culpa liberétes. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Bene†dic, Dómine, hanc creatúram potus : ut sit remédium salutáre ómnibus suméntibus : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut quicúmque ex eo gustáverint, tam ánima quam córporis sanitátem te donánte percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Concludendo :

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa†tris, et Fí†lii, et Spírítus †sancti, descéndat super hanc creatúram vini, et cuiúslibet potus, et máneat semper. Amen.

Postremo aqua benedicta adspergat.

¶ Quod si benedictio illa fiat privatim extra Missam, Sacerdos, superpelliceo et stola indutus, eam conficiat modo superius tradito.

Alia benedictio vini in festo S. Joannis Apostoli et Evangelistæ. —✠—✠—

Approbata pro Archidiœcesi Coloniensi.

In fine Missæ post Evangelium sancti Joannis, scilicet *In principio*, dicitur :

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiõnis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae : * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam : * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me : * omnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini : * in
longitúdinem diérum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de
sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

℣. Nihil profíciat inimícus in eis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére eis.

℣. Et si mortíferum quid bíberint.

℞. Non eis nocébit.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Oratio.

Domine sancte, Pater omnípotens,
ætérne Deus : qui Fílium tuum
tibi coætérnum et consubstantiá-
lem de cœlis descéndere, et de sacratíssima
VírGINE María in hoc témpore plenitúdi-
nis incarnári temporáliter voluísti, ut ovem
pérditam et errántem quæreret, et in
húmeris própriis ad ovíle reportáret; nec
non ut eum, qui in latrónes incidit, a vúl-
nerum suórum dolóre, infúndens ipsi
vinum et óleum, curáret; béne✠dic et
sanctí✠fica hoc vinum : quod de vite in

potum hóminum produxísti, et præsta : ut quisquis in hac sacra solemnitate de eo sumpserit vel bíberit, salutem animæ et cõrporis consequatur : et si in peregrinatione fuerit, ab eodem, tua grátia mediante, confortetur; ut via ejus in omni prosperitate dirigatur. Per eúndem Dóminum.

Alia Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui te vitem veram, et sanctos Apóstolos tuos pálmites appellari, et de ómnibus te diligentibus vineam eléctam plantare voluísti; benedic hoc vinum, et virtutem ei tuæ benedictionis infunde : ut quicumque ex eo sumpserit vel bíberit, intercedente dilécto discípulo tuo Joanne Apóstolo et Evangelista, singulis morbis et venenis pestiferis effugatis, sanitatem inde cõrporis et animæ consequatur : Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

DEUS, qui humano géneri panem in cibum, et vinum in potum procreásti, ut panis corpus confortet, et vinum cor hóminis lætificet; quique beáto Joanni prædilécto discípulo tuo tantam grátiam contulísti, ut non solum haustum veneni illæsus eváderet, sed étiam in tua virtute veneno prostrátos a morte resuscitáret : præsta ómnibus hoc vinum bibéntibus, ut spirituálem lætítiam et vitam cõsequi mereántur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Ɲ. Amen.

Benedictio auri, myrrhæ et thuris
in die Epiphaniæ. —*—*—*—*

℣. Adjutorium nostrum in nomine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Suscipe, sancte Pater, a me indigno famulo tuo hæc múnera, quæ in honórem nóminis tui sancti, et in título omnipoténtiæ tuæ majestátis, humíliter tibi offero; sicut suscepisti sacrificium Abel justi, et sicut éadem múnera a tribus Magis tibi quondam offeréntibus suscepisti.

Exorcízo te, creatúra auri, myrrhæ et thuris, per Patrem ✠ omnipoténtem, per Jesum Christum ✠ Fílium ejus unigénitum, et per Spíritum sanctum ✠ Paráclitum: ut a te discédant omnis fraus, dolus, et nequítia diáboli, et sis remédium salutare humano géneri contra insídias inimíci; et quicúmque divíno freti auxílio te in suis lóculis, dómibus, aut circa se habúerint, per virtútem et mérita Dómini et Salvatóris nostri, ac intercessiónem ejus sanctíssimæ Genitrícis et Vírginis Maríæ, ac eó-

rum, qui hódie similibus munéribus Christum Dóminum veneráti sunt, omniúm-que Sanctórum, ab ómnibus perículis ánimæ et córporis liberéntur, et bonis ómnibus pérfrui mereántur. *℞. Amen.*

DEUS invisíbilis et interminábilis, pietátem tuam per sanctum et treméndum Fílii tui nomen, suppliciter deprecámur : ut in hanc creatúram auri, thuris, myrrhæ bene†dictiónem ac operatióem tuæ virtútis infúndas : ut qui ea penes se habúerint, ab omni ægritúdinis et læsiónis incúrsu tuti sint; et omnes morbos córporis et ánimæ effúgiant, nullum dominétur eis perículum, et læti, ac incólumes tibi in Ecclésia tua desérviant : qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. *℞. Amen.*

Postea adspergantur aqua benedicta.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa†tris, et Fí†lii, et Spíritus †sancti, descéndat super hanc creatúram auri, thuris et myrrhæ, et máneat semper. *℞. Amen.*

Benedictio cretæ in festo Epiphaniæ.

BENE†dic, Dómine Deus, creatúram istam cretæ : ut sit salutáris humáno géneri; et præsta per invocatióem nóminis tui sanctíssimi, ut quicúmque ex ea sumpserint, vel in ea in

domus suæ portis scrípserint nómina sanctorum tuorum Gáspari, Melchióris et Baltássar, per eórum intercessiónem et mérita, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

Benedictio domorum in festo Epiphaniæ. —*—*—*—*—*—*—*

In ingressu : *℞.* Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Antiphona. Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem, adoráre Dóminum : et apértis thesaúris suis pretiósa múnera obtulerunt, aurum Regi magno, thus Deo vero, myrrham sepultúræ ejus. Allelúia.

Canticum B.M.V. *Luc. cap. i. v. 46.*

Agníficat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede : * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Interea adspergitur, et incensatur domus, et in fine repetitur Antiphona : Ab Oriénte venérunt, etc.

Pater noster, etc. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Omnes de Saba vénient.

℞. Aurum et thus deferéntes.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Responsorium. Illumināre, illumināre Jerúsalem, quia venit lux tua : et glória Dómini super te orta est, Jesus Christus ex María Vírgine.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo : et reges in splendóre ortus tui.

℞. Et glória Dómini super te orta est.

Orémus.

BENE✠DIC, Dómine Deus omnípotens, locum istum (*vel* domum istam) : ut sit in eo (*vel* in ea) sánitas, cástitas, victóriæ virtus, humílitas, bónitas et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spíritui sancto; et hæc benedictio máneat super hunc locum (*vel* super hanc domum), et super habitántes in eo (*vel* in ea). Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Benedictio candelarum in festo

S. Blasii Episcopi et Martyris. —✠—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratióne[m] meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens et mitissime Deus, qui ómnium mundi rerum diversitates solo Verbo creásti, et ad hóminum reformatiónem illud idem Verbum, per quod facta sunt ómnia, incarnári voluísti : qui magnus es, et imménsus, terríbilis atque laudábilis, ac fáciens mirabília : pro cujus fidei confessióne gloriósus Martyr et Póntifex Blásius, diversórum tormentórum génera non pavéscens, martyrii palmam feliciter est adéptus : quique eídem, inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; majestátem tuam suppliciter exorámus, ut non inspéctu reátus nostri, sed ejus placátus méritis et précibus, hanc ceræ creatúram bene ✠ dicere, ac sanctificáre tua venerábili pietáte dignéris, tuam grátiam infundéndo; ut omnes, quorum colla per eam ex bona fide tacta fúerint, a quocúmque gútturis morbo ipsíus passiónis méritis liberéntur, et in Ecclésia sancta tua sani et hílares tibi gratiárum réferant actiónes, laudéntque nomén tuum gloriósus, quod est benedíctum in sæcula sæculórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Adspergantur aqua benedicta.

Deinde Sacerdos terminata Missa, deposita casula, et manipulo, accensis duobus cereis, ac in modum crucis aptatis, apponens illos sub mento gutturi ejusvis benedicendorum, ipsis ante Altare genuflectentibus, dicat :

Per intercessionem sancti Blásii, Epíscopi et Mártiris, liberet te Deus a malo gítturis, et a quólibet álio malo. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Benedictio herbarum in festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis.

Absoluta adpersione, si Festum venerit in Dominica, alioquin immediate ante majorem Missam, Officians ante Altare, conversus ad populum tenentem herbas, vel fructus, incipit voce intelligibili :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde dicat :

Psalmus 64.

E decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitate.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inébriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérta : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℞. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Rigans montes de superiōribus suis.

℞. De fructu óperum tuórum satiábitur terra.

℣. Prodúcens fœnum juméntis.

℞. Et herbam servitúti hóminum.

℣. Ut edúcas panem de terra.

℞. Et vinum lætíficet cor hóminis.

℣. Ut exhílares fáciem in óleo.

℞. Et panis cor hóminis confírmet.

℣. Misit verbum suum, et sanávit eos.

℞. Et erípuit eos de ómnibus interitió-nibus eórum.

℣. Dómine exáudi oratió-nem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui cœlum, terram, mare, visibília et invisibília, verbo tuo ex níhilo creásti, quique herbas, arborésque ad usus hóminum animalíumque terram gígnere, et unumquódque juxta seméntem in semetípso fructum habére præcepísti; atque non solum ut herbæ animántibus ad victum, sed ægris étiam corpóribus prodéssent ad medicaméntum, tua ineffábili pietáte concessísti : te súpplici mente et ore deprecámur, ut has dívèrsi géneris herbas et fructus tua cleméntia bene †dícas, et supra naturálem a te índitam virtútem, eis benedictiόnis tuæ novæ

grátiam infúndas; ut ad usum homínibus et juméntis in nómine tuo applicátæ, óm-nium morbórum et adversitátum efficián-tur præsídiū. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Orémus.

DEUS, qui per Móysen fámulum tuum mandásti fíliis Israël, ut manípulos novórum frúctuum benedicéndos deférrent ad sacerdótes, tolleréntque fructus árboris pulchérrimæ, et lætaréntur coram te Dómino Deo suo : adéstó propítius invocatió-nibus nostris, et infúnde tuæ bene† dicti-
onis abundántiam super nos, et super manípulos novárum frugum, novárum herbárum, et frúctuum collecti-
ónem, quæ cum gratiárum acti-
óne tibi repræsentámus, et in nómine tuo in hac solemnitáte bene-†
dicimus; et concéde, ut homínibus, pecóribus, pecúdis et juméntis contra morbos, pestes, úl-cera, malefícia, incantati-
ónes, venefícia serpéntum, et aliórum venenosórum animá-
lium et bestiárum morsus, nec non quæcúmque venéna, remé-
dium præstent : atque contra diabólicas illusi-
ónes, et machinati-
ónes, et fraudes tutámen fe-
rant, in quocúmque loco p-
ositum vel portátum aut hábitum áli-
quid ex eis fúerit : quátenus cum manípulis bonórum óperum,

méritis beátæ Mariæ Vírginis, cujus Assumptiónis festum cólimus, quo ipsa assumpta est, súscipi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Orémus.

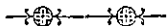
DEUS, qui virgam Jesse, Genitrícem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, hodiérna die ad coelórum fastígia ídeo evexisti, ut per ejus suffrágia et patrocínia fructum ventris illíus, eúmdem Fílium tuum, mortalitáti nostræ communicáres : te súplices exorámus; ut ejúsdem Fílii tui virtúte, ejúsqe Genitrícis glorióso patrocínio, istórum terræ frúctuum præsídiis per temporálem ad ætérnam salútem disponámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super has creatúras, et máneat semper.

℞. Amen.

Postea herbæ aqua benedicta adspergantur et thurificentur.

Benedictio seminum et segetum
in festo Nativitatis B. Mariæ Virg.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Óremus.

Domine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus : pétimus ac rogámus, ut hos fructus ségetum ac seminum tuis serénis óculis, hilaríque vultu adspícere dignéris : et sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægypti, dicens : Dic filiis Israël, cum ingrési fúerint terram promissiónis, quam eis dabo, ut primítias frúctuum suórum ófferant sacerdotibus, et erunt benedícti; sic et nos rogámus te Dómine, ut per auxílium misericórdiæ tuæ emíttas super hunc fructum ségetum dexteræ tuæ bene†dictiónem, quem ad exhibéndum proférre dignéris, ut non súbruat grando, nec áëris inundátio extérminet, sed semper incólumis permáneat, propter usum animárum et córporum, et ad bene abundántem et pleníssimam ma-

turitatem perducere digneris: Qui in Trinitate perfecta vivis et regnas in secula seculorum. *℞. Amen.*

Orémus.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, celestis verbi seminator et cultor, qui nostri cordis aream spiritalibus rastris exeres: adesto propitius precibus nostris, et super agros, quibus si fuerint semina insita, tuam largam benedictionem infunde, ac ab eis omnem vim procellarum gratia tue defensionis averte; ut omnis hic fructus et tua bene-dictione repleatur, et ad horrea sine impedimento perveniat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *℞. Amen.*

Adspargantur aqua benedicta, et, si fieri potest, thurificentur.

Benedictio instrumentorum organi

in Ecclesia. —*—*—*—*—*

℞. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.
℞. Qui fecit caelum et terram.

Psalmus 150.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus: *
laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * lau-

dáte eum secúndum multítudinem magnítudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Laudáte Dóminum in tympano et choro.

℞. Laudáte eum in chordis et órgano.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui per Móysen fámulum tuum tubas ad canéndum super sacrificiis, nómini tuo offeréndis, fãcere præcepísti, quique per fílios Israël in tubis et cymbalis laudem tui nóminis decantári voluísti : béne✠dic, quæsumus, hoc instruméntum órgani, cúltui tuo dedicátum; et præsta, ut fidéles tui in cánticis spirituálibus jubilánte in terris, ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Benedictio vexilli processionalis.

- ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bomine Jesu Christe, cujus Ecclésia est véluti castrórum ácies ordináta : béne-dic hoc vexíllum; ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítium militántes, per intercessiónem beáti N. (*vel* beátæ N.) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sæculo superáre, et post victóriam in cœlis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe, qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spírítu sancto, in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Deinde Vexillum adspergat aqua benedicta.

Benedictio metalli pro campana
 dum ære conflatur. —‡—‡—‡—

- ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dómine exáudi oratiónem meam
 ℞. Et clamor meus ad te véniat.
 ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui creatúris étiam inanimátis hunc honórem tríbuis, ut ad cultum tuum destinéntur : tuam, quæsumus, bene- \dagger dictiónem effúnde super hoc metállum; et præsta, ut cum jam in rívulos ignítos prófluet, tua dirigénte déxtera et protegénte grátia, apte et conveniénter disponátur ad efformándum tintinnábulum, quo (*vel* efformánda tintinnábula, quibus) fidéles ad laudem et glóriam nóminis tui in ecclé-
sia congregéntur. Per Christum Dóminum nostrum. \mathcal{R} . Amen.

Deinde Fornacem adspergit aqua benedicta.

Postquam autem feliciter completum fuerit opus, Sacerdos dicit :

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes : *
laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea adjungit Orationem sequentem :

Orémus.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo prosé-
quere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiá-
tur. Per Christum Dóminum nostrum.

\mathcal{R} . Amen.

Benedictio domus scholaris novi-
ter erectæ. — ❖ — ❖ — ❖ — ❖ — ❖ — ❖ — ❖ —

Die Dominicali vel Festivali, a Curato, et Patrono constituta et rite promulgata, Officians et qui adsunt sacerdotes et ministri, in domo parochiali, vel, si in loco, ubi schola benedicenda sit, domus parochialis non fuerit, in aliqua alia decenti domo, paramentis coloris albi induti, omnibus bene paratis, hora statuta, præcedente scholari juventute cum vexillo suo, choro et subdiacono cum Cruce, et sequente Patrono vel ejus commissario, cum reliquis fidelibus ad hanc solemnitatem invitatis, bono ordine in solemni processione, sub pulsu campanarum et cantu Litaniarum ad omnes Sanctos vel piorum hymnorum, ex domo parochiali in ecclesiam se conferunt, ubi Officians ad aram majorem, in infimo gradu genuflexus, tono consueto intonat sequentem Hymnum. Quod si vero ecclesia nulla sit in loco, sequentia dicantur in domo, e qua egrediuntur.

Veni Créator Spíritus : *quem chorus prosequitur* : Mentés tuórum vísita, * Imple supérna grátia, * Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus, * Altíssimi donum Dei, * Fons vivus, ignis, cáritas, * Et spirítalis únctio.

Tu septifórmis múnere, * Dígitus Patérnæ déxteræ, * Tu rite promíssum Patris, * Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus, * Infúnde amórem córdibus, * Infírma nostri córporis * Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius, * Pacémque dones prótinus : * Ductóre sic te prævio * Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem, * Noscámus atque Fílium : * Teque utriúsque Spíritum * Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória, * Ejúsque soli Fílio, * Cum Spíritu Paráclito, * Nunc et per omne sæculum. Amen.

Tempore Paschali :

Deo Patri sit glória, * Et Fílio, qui a mórtuis * Surréxit, ac Paráclito, * In sæculórum sæcula. Amen.

Hoc finito cantatur :

- ℣. Kyrie eléison. ℟. Christe eléison.
- ℣. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*
- ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- ℟. Sed líbera nos a malo.
- ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
- ℟. Et clamor meus ad te véniat.
- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo. —

Orémus.

DEUS, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secretum : purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut hanc

nostram benedictionem digne perficere, et tuis fidelibus perinde optatam salutem procurare valeamus.

ACTIONES nostras, quæsumus **Dómine**, adspirando præveni, et adjuvando proséquere : ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatu. Per **Dóminum** nostrum **Jesum Christum Fílium** tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate **Spíritus sancti Deus**, per omnia sæcula sæculórum. *℞. Amen.*

℥. Sínite párvulos venire ad me.

℞. Tálíum est enim regnum cœlórum.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne **Deus**, te suppliciter deprecámur, ut respícere dignéris super infántulos tuos : infúnde in corda eórum grátiam **Spíritus sancti**; ut per eúndem illumináti et edócti sciant, quid accéptum sit coram te omni témpore, et proficiant sapiéntia, ætáte et grátia. Per **Christum Dóminum** nostrum. *℞. Amen.*

℥. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Diaconus : ℥. Procedámus in pace.

℞. In nómine Christi. Amen.

Nunc **Officians** in processione solemni, sub cantu scholaris juventutis et pulsu campanarum, vadit ad **Scholam** benedicendam. Quo cum pervenerit **Officians**, stans ante januam exteriorem, cantat solus :

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

*Tunc intonat Antiphonam: Adspérges me.
Et chorus prosequitur tono Psalmi:*

Dómine, hyssópo et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus: secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiph. Adspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Interim dum hæc cantantur, Officians adspersit parietes exteriores saltem in anteriori parte aqua benedicta.

His finitis, Officians cantat:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui sacerdotibus tuis tantam præ céteris grátiam contulisti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab iis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene † dicas, sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga inimíci, Angeli pacis ingrèssus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, per intercessiónem sanctórum Ignátii et Aloísii béne † dic domum istam, béne † dic intróitum nostrum, béne † dic ingrèssum pedum nostrórum : sicut dignátus es domum Patriarchárum Abraham, Isaac, et Jacob benedícere. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Nunc sequitur ingressus. Officians intrando amplius Scholæ cubiculum, cantat :

℣. Pax huic dómui.

Chorus respondet :

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Progrediens cum Clero et choro ad mensam linteo albo tectam, in qua inter duos cereos accensos Crucifixi imago est posita, cantat :

℣. Dómine exáudi oratió nem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, próte gat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes, docétes et discétes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui discípulis tuis dixísti : In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicétes : Pax huic

dómu; véniat quæsumus, pax illa super hanc domum, instituéndæ juventúti destinátam, et super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea; et eos, Dómine, ab omni infirmitáte erípere, et liberáre dignéris : reple docéntes in ea spírítu sciéntiæ, sapiéntiæ, et timóris tui; reple discéntes in ea grátia tua, ut, quæ salutáriter et útiliter edocéntur, intelléctu cápíant, corde retíneant, ópere exsequántur, et in ómnibus nomen tuum honorificétur. Ad intróitum ergo nostrum bene † dícere, et sanctificáre dignéris hanc scholam, et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis hábitent, eámque et in ea habitántes, docéntes et discéntes custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Postea Officians intonat Antiphonam : *Adspérges me*, et chorus prosequitur, ut supra, pag. [32]. Interim fit adpersio cubiculi aqua benedicta. Reversus ad mensam Officians imponit thus in thuribulum, et benedicit illud, dicens :

Per intercessiónem sancti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium sanctórum Angelórum, incénsus istud dignéris, Dómine, bene † dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Hoc dicto, sumit Officians thuribulum, et incensat cubiculum, choro cantante tono Psalmi :

Incénsus istud, a te benedíctum, adscéndat ad te, Dómine : et descéndat super nos misericórdia tua.

Psalmus 140.

DIRIGATUR, Dómine, orátio mea, sicut incensum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínet cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

—Glória Patri. Sicut erat.

Incensatione peracta, Officians stans coram imagine Crucifixi, cantat :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui omnes hic habitántes, docétes et discétes in pace custódiant, et benedíctio tua super illos sit semper.

Béne†dic, Dómine, domum istam, et sit ibi sánitas, sánctitas, virtus et glória, humílitas, bónitas, mansuetúdo, lenitas, docílitas, et plenitúdo legis, obediéntia et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spírítui sancto. Et hæc benedíctio sit super hanc domum et locum istum : atque super omnes habitántes, docétes et discétes in eo descéndat septifórmis grátia Spírítus sancti. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Officians nunc affigit sanctam Crucem in loco apto cubiculi, dicendo :

Signum salutis impone, Domine, super hanc domum : et non permittas introire in eam angelum percutientem. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti.

℟. Amen.

Versus Crucem :

Orémus.

OMNIPOTENS, sempiternus Deus, qui in omni loco dominationis tuæ totus assistis, solus operaris : adesto supplicationibus nostris, ut hujus domus sis protector, et nulla hic nequitia contrariæ potestatis obstet; sed in virtute sanctæ crucis et operatione Spiritus sancti fiat tibi hic purum servitium, et devota libertas existat. Per Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

ADESTO nobis, Domine Deus noster : et eos qui in sanctæ crucis præsidio confidunt, perpétuis defende auxiliis. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Tandem benedicit Officians cubiculo et omnibus præsentibus manu dextera, formans signum crucis, et dicens :

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii, et Spiritus sancti, descendat super hanc domum, super omnes habitantes, docentes et discentes in ea, super nos omnes, et maneat semper. ℟. Amen.

His finitis sub cantu juventutis et pulsu campanarum processionaliter fit reditus in Ecclesiam statuto ordine, ubi celebratur Missa conveniens Officio diei.

Benedictio primarii lapidis ædificii.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, a quo omne bonum sumit iní-
tium, et semper ad potióra progré-
diens pécipit increméntum : con-
céde quæsumus, supplicántibus nobis; ut
quod ad laudem nóminis tui inchoáre
aggrédimur, ætérno tuæ patérnæ sapiéntiæ
múnere perducátur ad términum. Per
Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Benedictio viæ ferreæ et curruum.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

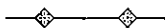
Q^UMPOTENS sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti: dignáre, quæsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene†dicere, et benigna semper tua providéntia tuéri; ut dum fámuli tui velóriter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cœléstem pátriam felíciter pervenire váleant. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

Orémus.

PROPITIARE Dómine Deus supplicatiónibus nostris, et béne†dic currus istos délixtera tua sancta : adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis : et quemádmódu viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonisque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, æténa gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde Sacerdos adspergat viam et currus aqua benedicta.

—*— Benedictio pontis novi. —*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

ADesto, Dómine, supplicatióibus nostris: et pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt, benedícere dignáre; ut inter próspéra hujus mundi et advérsa tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum.
 ℞. Amen.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et mittere dignáre sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, vísitet, et deféndat pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.
 Deinde adspergat aqua benedicta.

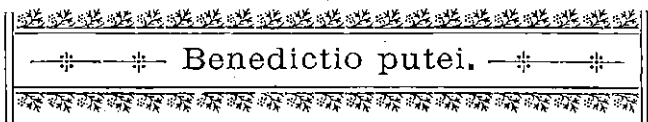
—*—*— Benedictio fontis. —*—*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Supplices deprecámur, Dómine, cleméntiam pietátis tuæ : ut aquam fontis hujus cœlesti benedictiône sancti✠fices, et ad commúnem vitæ usum concédas esse salúbrem; et ita omnem diabólicæ tentatiónis incúrsum inde fugáre dignéris, ut quicúmque ex eo háuserint vel bíberint, vel in quibuscúmque necessariis úsibus hausta aqua usi fúerint, totius virtútis ac sanitátis dulcédine perfruántur, tibi que sanctificatóri et salvatóri ómnium Dómino grátias ágere mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Fontem adspergat aqua benedicta.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui in hujus pútei altitúdinem per crepídinem fistulárum cópiam aquárum manáre jussísti : præsta, ut te juvánte atque bene✠dicénte per nostræ offíciū functionis, repúlsis hinc phantasmáticis collusió nibus, ac diabólicis insídiis, purificátus

atque emundatus semper hic puteus perseveret. Per Christum Dominum nostrum.
 ℞. Amen.

Puteum adspargat aqua benedicta.

—*—*— Benedictio ignis. —*—*

℞. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℞. Dominus vobiscum.
 ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Domine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor omnium luminum: novum hunc ignem sanctifica; et præsta, ut ad te, qui es lumen indeficiens, puris mentibus, post hujus sæculi caliginem pervenire valeamus. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspargat aqua benedicta.

* Benedictio fornacis calcariæ. *

℞. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℞. Domine, exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℞. Dominus vobiscum.
 ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

QMnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui olim altáre tuum de lapídibus constrúctum calce levigáre jussísti, ut per Deuteronomium in eo scriptum tuórum servarétur memória mandatórum : te súplices exorámus, béne†dic hanc fornácem, et ab ea longe repúlta omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósam reddas illam et aptam; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis de tua benignitáte calcem recípiant congruéntem; quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiae salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

Benedictio fornacis fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum. † † † † † †

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hómínium inservíre; qui modo coércens vim flammárum tres púeros in camíno ignis illæsos custodísti, et modo illam adáugens viros illos, qui sanctos míserant in fornácem, consumpsísti: te súpplíces exorámus, béne † dic hunc clíbanum, et ab eo longe repúlta omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósum reddas illum et aptum; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis metálli matériam recípiant congruéntem (*vel láterum vel tegulárum cópiam recípiant congruéntem*): quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiaë salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Et adspergat fornacem aqua benedicta.

—*— Benedictio seminum. —*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

TE rogámus, Dómine, ac pétimus : ut hos fructus séminum bene † dicere, plácido lenis auræ afflátu fovére, rore cœlésti fecundáre, et incólumes propter usum animárum et córporum ad pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde adspergat aqua benedicta.

Benedictio horrei seu segetum demessarum. — * — * — * — * — *

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui de rore cœli abundántiam, et de pinguedine terræ vitæ substántiam homínibus conférre non désinis : piíssimæ majestáti tuæ pro colléctis frúctibus grátias ágimus, tuam cleméntiam exorántes; ut has ségetes, quas de benignitáte tua suscepimus, bene † dicere, conserváre, et ab omni noxa deféndere dignéris; simúlque concéde, ut quorum in bonis replésti desiderium, de tua custódia gloriéntur, mise-

ricórdias tuas sine fine colláudent, et sic tránseant per bona temporália, ut non amíttant æténa. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspergat aqua benedicta.

—*—*— Benedictio pistrini. —*—*

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, qui in pœnam peccáti dixísti : In sudóre vultus tui vescéris pane tuo; béne†dic pistrínium istud, quod ad teréndum fruméntum eréctum est, ut inde panis conficiátur ad nostram sustentatiónem, Angelúmque lucis ac defensiónis ei assignáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

——*— Benedictio adulti ægrotantis. —*—*

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens dicat :

℣. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subjungat :

℣. Adjutórium nostrum † in nómine
Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Ntróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingressum pax et misericórdia tua : effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum : et bénedic nostræ conversatióni : Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spírítu sancto in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

RESPICE, Dómine, fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam créasti : ut castigatióibus emendátus (*vel* emendáta), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (*vel* salvátam). Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

MISERICORS Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam,

ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferat actiónes : Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde, extendens dexteram versus caput ægroti, dicat :

DOMINUS Jesus Christus apud te † sit, ut te deféndat : intra te † sit, ut te consérvet : ante te † sit, ut te ducat : post te † sit, ut te custódiat : super te † sit, ut te benedícat : Qui cum Patre et Spíritu sancto. vivit et regnat in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. *℞.* Amen.

Demum adspergat infirmum aqua benedicta.

Eadem benedictio pro pluribus
infirmis. — † — † — † — † — † — † — † —

Sacerdos cubiculum ægrotantium ingrediens dicat:

℞. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmos accedens subjungat :

℞. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Ntróëat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingrèssum pax et misericórdia tua: effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis málgna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bédedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spírítu sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

RESPICE, Dómine, fámulos tuos (*vel* fámulas tuas) in infirmitáte córporis laborántes, et ánimas réfove quas creásti: ut castigatió nibus emendáti (*vel* emendátæ), continuo se séntiant tua miseratióne salvátos (*vel* salvátas). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

MISERICORS Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hos fámulos tuos (*vel* has fámulas tuas) super lectum dolóris sui jacéntes, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propi-

tius adesto eis, Dómine, quatenus prístina sanitate recépta, grátiarum tibi, in Ecclé-
sia tua, réferant actiões : Qui vivis et re-
gnas Deus in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotos,
dicat :

DOMINUS Jesus Christus apud vos † sit,
ut vos deféndat : intra vos † sit, ut vos
consérvet : ante vos † sit, ut vos ducat :
post vos † sit, ut vos custódiat : super
vos † sit, ut vos benedícat : Qui cum Pa-
tre et Spírítu sancto vivit et regnat in sæ-
cula sæculórum. *℞.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et
Fílii †, et Spírítus sancti, descéndat super
vos, et máneat semper. *℞.* Amen.

Demum adspergat infirmos aqua benedicta.

Benedictio mulieris prægnantis in
periculis partus. —*—*—*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Salvam fac ancíllam tuam.

℞. Deus meus sperántem in te.

℞. Esto illi Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℞. Nihil profíciat inimícus in ea.

℞. Et filius iniquitátis non appónat no-
cère ei.

- ✠. Mitte ei Dómine auxiliúm de sancto.
 ✠. Et de Sion tuére eam.
 ✠. Dómine exaúdi oratióem meam.
 ✠. Et clamor meus ad te véniat.
 ✠. Dóminus vobíscum.
 ✠. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

 Mnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quæsumus; ut ejúsdem fidei firmitáte hæc fámula tua N. ab ómnibus semper muniátur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

Orémus.

DOMINE Deus, ómnium Creátor, fortis et terríbilis, justus et miséricors, qui solus bonus et pius es; qui de omni malo liberásti Israël, fáciens tibi patres nostros diléctos, et sanctificásti eos manu Spírítus tui; qui gloriósæ Vírginis Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spírítu sancto cooperánte præparásti; qui Joánnem Baptístam Spírítu sancto replésti, et in útero matris exsultáre fecísti : áccipe sacrificium cordis contríti, ac fervens desidérium fámulæ tuæ N., humíliter supplicántis pro conservatióne prolis, quam ei dedísti concípere : custódi partem tuam, et ab omni dolo et injúria duri hostis defénde; ut obstetricánte

manu misericórdiæ tuæ foetus ejus ad lucem prósperè véniat, ac sanctæ generatióni servétur, tibi que in ómnibus júgiter desérviat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat etc. *℞.* Amen.

Deinde Mulier adspergatur aqua benedicta, et interim dicatur :

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

℞. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.

℞. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

℞. Angelis suis Deus mandávit de te.

- ℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
 ✎. Dómine exáudi oratiónem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te véniat.
 ✎. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatió-
 nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea,
 et a præsentí fámula tua N. longe repélle :
 Angeli tui sancti hábitent in ea, qui eam
 et ejus prolem in pace custódiant, et be-
 ne†díctio tua sit super eam semper.
 Salva eos, omnípotens Deus, et lucem eis
 tuam concéde perpétuam. Per Christum
 Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Benedíctio Dei omnípoténtis, Patris †,
 et Fílii †, et Spíritus † sancti, descéndat
 super te, et prolem tuam, et máneat sem-
 per. ℞. Amen.

—‡—‡— Benedictio infantis. —‡—‡—

✎. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

✎. Deus noster miserétur.

℞. Custódiens párvulos Dóminus.

✎. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

✎. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bominé Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ante ómnia sæcula génitus, in tẽmpore tamen infans esse voluisti, et hujus ætátis díligris innocẽntiam; qui párvulos tibi oblátos amáner compléxus es, iisque benedixisti : infántem istum præveni in benedictiõnibus dulcẽdinis, et præsta, ne malítia mutet intelléctum ejus; eique concède, ut proficiens ætáte, sapiéntia et grátia, tibi semper placére váleat. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde infantem adspergat aqua benedicta in modum crucis, dicens :

Pax et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℞. Amen.

† Si fuerint plures, Oratio et Benedictio dicantur in numero plurali.

Benedictio pueri ad obtinendam
super ipsum misericordiam Dei.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixisti : Sinite párvulos venire ad me, tálíum est enim regnùm cœlórum; super hunc púerum tuum virtutem bene†dictionis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ et paréntum illíus fidem ac devotíonem réspice; ut virtúte ac sapiéntia apud Deum et hómínes profíciens, ad optátam pervéníat senectútem, et salútem consequátur ætérnam. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *dicitur secreto.*

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

✠. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa-tris, et Fí-lii, et Spíritus † sancti, descéndat super te, et máneat semper. ✠. Amen.

Benedictio puerorum cum præsertim in Ecclesia præsentantur. —✠—

Die et hora constitutis, pueri conveniant in Ecclesiam, quos ibi a parentibus vel magistris associari maxime deceret, ut in silentio et modestia facilius se componant. Quibus per ordinem dispositis, et pueris a puellis, si adsint, separatis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevissimo ac simplici sermone eos alloquatur, prout opportunum sibi visum fuerit.

Deinde stans versus eos dicat :

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

✠. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Psalmus 112. incipitur a secundo versu : Sit nomen Dómini. *ut supra pag. [80].*

Et repetitur Antiphona : Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Qui Psalmus cum sua Antiphona, si paucis tantum, aut minus solemniter conferatur Benedictio, omitti poterit.

Finito Psalmo et repetita Ant., Sacerdos dicit :

℣. Sinite párvulos veníre ad me.

℞. Tálíum est enim regnum cœlórum.

℣. Angeli eórum.

℞. Semper vident fáciem Patris.

℣. Nihil profíciat inimícus in eis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos et ad te veniéntes compléxus es, manúsque super illos impónens benedixísti eis, atque dixísti : Sinite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos, tálíum est enim regnum cœlórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris meí; réspice, quæsumus, ad puerórum (*vel* puellárum, *si solæ adsunt puellæ*) præsentíum innocéntiam, et ad eórum paréntum devotiónem, et cleménter eos (*veleas*) hódie per ministérium nostrum béne+dic; ut in tua grátia et misericórdia semper profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, et mandáta tua custódiant, et ad finem optátum feliciter pervéniant : per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spírítu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

DEFENDE, quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitaté famíliam : et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiám míttere dignáris : largíre supplicibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et æténa societáte gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens :

Benedícat vos Deus, et custódiat corda vestra et intelligéntias vestras, Pater, et Fílius †, et Spíritus sanctus. *℟.* Amen.

Deinde adspergat pueros aqua benedicta in modum crucis.

Benedictio puerorum ægrotantium.

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Uctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in Rituali Romano, ubi de visitatione et cura Infirmorum, prout feret temporis opportunitas, et eorundem ægrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi poterunt sequentes preces.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

℣. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum adspergat nihil dicens.

Deinde dicere poterit supra infirmum Psalmum Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini pag. [80], cum Glória Patri. in fine.

Postea dicat :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur.

℞. Custódiens párvulos Dóminus.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.

℞. Tálium est enim regnum cœlórum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, cui cuncta adoléscent, et per quem adúlta firmántur : exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem : quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle, gratúmque

obséquium indesinenter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat, etc. ℞. Amen.

Orémus.

PATER misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ múltiplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ sed ipsi cörperi curatiónis grátiam benígnus infúndis : hunc párvulum infírmum (*vel* hanc párvulam infírmam) a lecto ægritudinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suisque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus proficiens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiões. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (*vel* puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmí, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Mariæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne

sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

Inítium sancti Evangélii secúndum
Joánnem.

✠. Glória tibi Dómine.

Dum Sacerdos dicit *Inítium etc.* facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non potest se signare.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est : in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum,

dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus : qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. (*Hic genuflectitur.*) Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis : et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiæ et veritatis.

℞. Deo gratias.

Postea benedicens puerum infirmum, subjungat dicens :

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii ✠, et Spiritus sancti, descendat super te, et maneat semper.

℞. Amen.

Deinde adspargat eum aqua benedicta.

✦ Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo vel loco, Orationes et Benedictio prædictæ dicuntur super eos numero plurali.

Benedictio vestium et cinguli quæ
deferuntur in honorem Beatæ Ma-
riæ Virginis. —*—*—*—*—*

Pro benedictione vestis.

℞. Adjutorium nostrum in nomine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℞. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Benedic, Dómine, vestem istam, in honórem et sub protectióne beatíssimæ Vírginis Maríæ suméndam : et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis; ut qui eam indúerit, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde vestis adspargatur aqua benedicta.

Pro benedictione cinguli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti : béne†dic, quæsumus, cingulum istud; et præsta, ut fámulus tuus, qui eo véluti sui córporis pœnitiáli ligámíne cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuus exsístat amátor, tuisque semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Deinde cingulum adspargatur aqua benedicta.

Benedictio linteaminum pro infirmis. — * — * — * — * — * — *

- ℣. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobiscum.
 ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui per tactum fimbriarum vestimentorum tuorum mulierem fluxu sanguinis laborantem, aliosque passim infirmos sanare dignatus es, et per sudaria, et semicinctia Apóstoli tui Pauli languores et spiritus nequam ab infirmis eadem virtute fugasti: præsta, quæsumus; ut qui his vestimentis, velis, et linteaminibus, quæ in tuo nomine benedicimus, induti vel operati fuerint, sanitatem mentis et corporis percipere mereantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Benedictio cujuscumque medicinæ.

- ℣. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobiscum.
 ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui mirabiliter hóminem creásti, et mirabilius reformásti, qui váriis infirmitátibus, quibus detinétur humana mortálitas, múltiplici remédio succúrrere dignátus es : propítius esto invocatióibus nostris, et sanctam tuam de cœlis bene†dictiõnem super hanc medicinam infúnde; ut ille, qui eam sumpserit (*vel* hi, qui eam sumpserint), sanitátem mentis et córporis percípere mereátur (*vel* mereántur). Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Et mox adspergat medicinam aqua benedicta.

Benedictio panis et placentarum.

Domine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus, et ætérnæ vitæ : bene†dicere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto; ut omnes ex eo digne gustántes, inde córporis et ánimæ desiderábilem percípiant sanitátem. Per Christum Dñum nostrum. ℞. Amen.

— † — Benedictio cerevisiæ. — † —

Benedic †. Dómine creatúram istam cerevisiæ, quam ex ádipe fruménti producere dignátus es : ut sit remédium salutáre humano géneri; et præsta

per invocatiónem nóminis tui sancti, ut quicumque ex ea bíberint, sanitátem córporis, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

—*— Benedictio casei et butyri. —*—

BIgnáre, Dómine Deus omnípotens, bene†dicere, et sancti†ficáre hanc creatúram cásei et butyri, quam ex ádipe animálium producere dignátus es : ut quicumque ex pópulis tuis fidélibus de eis coméderint, omni benedictióne coelésti, et grátia tua saturáti, repleántur in bonis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

—*—*— Benedictio laridi. —*—*—

Bene†dic, Dómine, creatúram istam laridi, ut sit remédium salutáre géneri humano : et præsta per invocatiónem tui sancti nóminis; ut quicumque ex eo sumpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

—*— Benedictio volucrum. —*—

DEus, univérſæ cónditor natúrae, qui inter céteras diversárum creaturárum spécies, pro humáni géneris usu étiam volatílium genus ex aqua producere dignátus es; de quibus Noë ex arca egrédiens holocáustum tibi plácitum obtulit; et qui pópulo tuo ex Ægypto educto per Móysen servum tuum, munda ab immúndis ségregans, ut de iis éderent, præcéptum dedísti: te súpplīces rogámus, ut has mundárum ávium carnes bene†dicere, et sancti†ficáre dignéris; ut quicúmque ex iis coméderint, benedictiónis tuæ abundántia repleántur, et ad ætérnæ vitæ páscua pervenīre mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

—*—*— Benedictio apum. —*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum, et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírītu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui creásti cœlum et terram, et ómnia animália super ea et in eis existéntia, ut eis uteréntur hómīnes; quique

jussisti per ministros sacrosanctæ Ecclesiæ cæreos ex opéribus apum eductos in templo, dum sacrum perágitur ministérium, in quo conficitur et súmitur sacrosanctum corpus et sanguis Jesu Christi Fílii tui, accéndi : descéndat tua sancta bene-†díctio super has apes et hæc alveária; ut múltiplicent, fructíficent et conservéntur ab ómnibus malis, ita ut fructus ex eis proveniéntes ad laudem tuam, Fílii et Spíritus sancti, beatissimæque Víriginis Mariæ dispenséntur. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Et alvearia adspergantur aqua benedicta.

Benedictio pecorum et jumentorum

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Deus, rex cæli et terræ, Verbum Patris, per quod ómnia facta sustentatióni nostræ trádicta sunt, réspice quæsumus humilitátem nostram : et sicut nostris labóribus et necessitatibus subventiÓNem tribuísti, ita tua benigníssima miseratiÓne, ac cœlesti benedictiÓne, hæc pécora et arménta (hoc pecus

et arméntum) bene†dicere, tuéri, et custodíre, ac fámulis tuis cum temporáli provéntu grátiam perpétuam largíri dignéris; ut cum gratiárum actióne nomen sanctum tuum laudétur et glorificétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

In nómine Pa†tris, et Fí†lii, et Spíritus † sancti. *℟.* Amen.

Benedictio equorum et animalium.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui gloriósum beátum Antónium, váriis tentatióibus probátum, inter mundi hujus

túrbines illæsum abíre fecísti : concéde fámulis tuis; ut et præcláro ipsíus proficiámus exémplo, et a præsentis vitæ perículis ejus méritis et intercessióne liberémur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Orémus.

BENE+DICTIONEM tuam, Dómine, hæc animália accípiant : qua córpore salvéntur, et ab omni malo per intercessiónem beáti Antónii liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

Benedictio animalium peste vel alio morbo laborantium. —*—*—*

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, dicat :

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℞. Hómines et juménta salvábis Dómine.

℞. Quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

℣. Aperis tu manum tuam.

℞. Et imples omne animal benedictione.

℣. Dómine exáudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, qui labóribus hóminum étiam de mutis animálibus solátia subrogásti : súpplices te rogámus; ut sine quibus non álitur humána condítio, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

MISERICORDIAM tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut hæc animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo atque bene†dictionis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potestas, nec ultérius ægrótent. Tu eis, Dómine, sis defénsor vitæ, remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc. ℞. Amen.

Orémus.

AVERTE, quæsumus Dómine, a fidélibus tuis cuncta propítius flagélla : et morborum in animália sæviéntium depélle perníciam; ut quos mérito plectis dévios, foveas tua miseratióne corréctos. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Et adspérgat aqua benedicta.

Benedictio pecorum et jumentorum
 gravi infirmitate vexatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Isericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut hæc animália quæ gravi infirmitate vexántur, in nómine tuo, atque tuæ bene†dictiónis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas; et ne ultérior ægrótent, tu eis Dómine, sis defénsio vitæ, et remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Benedictio salis vel avenæ pro animalibus. — * — * — * — * — *

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Deus, ómnium cónditor et conservátor, cujus in manu est ánima omnis vivéntis, et spíritus univérsæ carnis : exáudi, quæsumus, tuórum fidélium preces, et hanc creatúram salis (*vel* avenæ) tua bene†dictione, tuæque invisíbilis operatiónis virtúte perfúnde; ut animália quæ necessitatibus humánis tribúere dignátus es, cum ex eo (*vel* ex ea) gustáverint, ab omni morbo illæsa reddántur, et a maligni spíritus incúrsu, te protegente, custodiántur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Adspergat sal vel avenam aqua benedicta.

Benedictio stabuli equorum, boum
et aliorum armentorum. —✻—✻—

R. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

R. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui Fílium tuum unigénitum, Redemptórem nostrum, in stábulo nasci, et inter duo animália in præsépio reclinári voluísti : béne†dic, quæsumus, hoc stábulum, et defénde illud ab omni nequítia

vel versútia diabólicæ fraudis; ut juméntis, pecóribus, ceterísque animántibus efficiátur locus sanus, et ab omni impugnatione secúrus. Et quóniam cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsepe dómini sui: misericórditer tríbue fámulis tuis, quos ad imáginem tuam creásti, paulo minus ab Angelis minuísti, et sub quorum pédibus subjecísti oves et boves univérsas, insuper et pécora campi; ne comparéntur juméntis insipiéntibus, et ne fiant sicut equus et mulus, quibus non est intelléctus; sed te solum Deum auctórem bonórum ómnium agnóscant, et in servítio tuo fidéles perseverént, quátenus de percéptis munéribus tibi grátias exhibéntes, benefícia potióra percípere mereántur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde, si tunc in stabulo congregata fuerint animalia, addere poterit Sacerdos sequentes Orationes: *Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum, etc. et Benedictionem tuam, etc.* uti supra in benedictione equorum et animalium, pag. [94].

Postea adspergat aqua benedicta stabulum et animalia.

—‡— Benedictio ad omnia. —‡—

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, cujus verbo sanctificántur ómnia, benedictiónem tuam effúnde super creatúram istam (*vel* creatúras istas) : et præsta, ut quisquis ea (*vel* eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde illam (*vel* illas) Sacerdos adspergit aqua benedicta.

BENEDICTIONES RESERVATÆ

ab Episcopo vel Sacerdotibus facultatem habentibus faciendæ. —‡—

Benedictio solemnior novæ Crucis.

NOva Crux, seu Tabula, in qua Crucifixus est depictus, hoc modo benedicitur. Paratis thure, thuribuloque cum igne, aqua benedicta, Sacerdos delegatus superpelliceo, stola, et pluviali rubri coloris indutus, stans dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

BENE † DIC, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte diáboli, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Qui cum Deo Patre et Spírítu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

ROGAMUS te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus : ut dignéris benedícere † hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humano : sit solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum : sit solámen et protéctio ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℞. Amen.

Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus ante pectus, Præfationem.

℣. Per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
 ℞. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : cujus sanctum ac terríbile Nomen, inter céteras visíbiles creatúras, ligna quoque fructífera laudáre ac benedícere non cessant : qui in figúram unigénitæ Sapiéntiæ tuæ ligno vitæ a princípío paradísium voluptátis ornásti, ut ejúsdem fructu, sacro mystério, Protoparéntes nostri géneris mortem cavére, et vitam admonéres obtinére perpétuam : quique nos vétitæ árboris attáctu justæ morti addíctos, ejúsdem coætérnæ tibi Sapiéntiæ, Dei et Dómini nostri Jesu Christi, innóxia morte ad vitam misericórditer revocáre dignátus es : Te súpplices exorámus, ut hoc singuláre signum, quod ad extrémum primi illius sacratíssimi vexílli, quo pretíoso Fílii tui ságuine triumphásti, fidélium tuórum devotióne compáctum, erectúmque est, coelésti tua bene † dictione sanctificáre dignéris ; ut ómnibus hic génuá flecténtibus, ac tuæ Majestáti supplicántibus, largior et cordis compúnctio, et admissórum indulgéntia concedátur, atque intercedénte ipsa victoriosíssima unigéniti Fílii tui passióne, et tibi plácita postuláre, et cítius váleant postuláta percípere. Da, quæsumus, clementíssime Pater, in quo vívimus, mové-

mur et sumus : ut, quóties triúmphum divínæ humilitátis, quæ supérbiam nostri hostis dejécit, óculis intuémur quotiésque mente recólimus, et contra hostem ipsum fidúciam fortitúdinis, et majórem tibi devótæ humilitátis grátiam consequámur : quátenus in illo treméndo tuæ Majestátis exámine, cum pavéntibus eleméntis, cœlorúmque commóti virtútibus, signum istud gloríficum redemptiόνis nostræ apparúerit in cœlo, ipsi de morte ad vitam transíre, ac perpétua beátæ resurrectiόνis vidére gáudia mereámur. *Quod sequitur, dicitur submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit* : Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui beátæ Crucis patíbulum, quod prius erat sceléstis ad pœnam, convertísti redemptis ad vitam : concéde plebi tuæ, ejus vallári præsidio, cujus est armáta vexillo.

SIT ei Crux fídei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prósperis adjuvâmen : sit ei in hostes victória, in civitáte custódia, in campis protéctio, in domo fultúra : ut per eam Pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✝ vincénte, convérsa est in salútem.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Orémus.

SANCTI✠FICA, Dómine Jesu Christe, signáculum istud passiónis tuæ : ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexillum : Qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Tum offertur Sacerdoti thus in navicula, quod stans benedicit, dicens :

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále, et ígneum esse cognóscitur : dignáre respícere, bene✠dícere, et sancti✠ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci, odórem ejus sentiéntes, effúgiant, et separéntur a plásmate tuo; ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis, quod pretióso Fílii tui sáanguine redemísti. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Quo facto, Sacerdos imponit thus in thuribulum. Deinde adspergit Crucem aqua benedicta, et mox eam incénsat. Tunc dicit adhuc stans :

Sanctificétur lignum istud in nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ sancti :

et benedictio illius ligni, in quo membra sancta Salvatoris suspensa sunt, sit in isto ligno; ut orantes, inclinantesque se propter Deum ante istam Crucem, inveniant corporis et animæ sanitatem. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis ante Crucem genibus ipsam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

¶ Si vero Crux est ex metallo vel lapide, loco præcedentis Orationis, videlicet: *Sanctificetur, etc.* Sacerdos stans dicit sequentem Orationem:

DEUS gloriæ, Deus excelsæ Sabaoth, fortissime Emmmanuel, Deus Pater veritatis, Pater sapientiæ, Pater beatitudinis, Pater illuminationis ac vigilationis nostræ; qui mundum regis, qui cuncta regna disponis, qui es bonorum collator munerum, et bonorum omnium attributor; cui omnes gentes, populi, tribus et linguæ serviunt; cui assistit omnis Angelorum légio; qui largiris famulis tuis fidem et laudem tui nominis, ut debita tibi oblata persolvant; cui prius fides offerentium complacet, deinde sacrificatur oblatio: quæsumus exorabilem misericordiæ tuæ pietatem, ut sanctifices tibi hoc signum Crucis, et consecres, quod tota mentis devotione famulorum tuorum religiosa fides construxit, trophæum scilicet victoriæ tuæ ac redemptionis nostræ, quod in amorem Christi triumphalis glória consecravit.

Adspice hoc signum Crucis insuperabile, per quod diaboli exinanita est potestas, mortalium restituta libertas : quæ licet fuerit aliquando in poenam, sed nunc versa est in honorem per gratiam, et quæ reos quondam puniebat supplicio, nunc et noxios absolvit a debito. Et tibi quid per hoc placere potuit, nisi id, per quod tibi placuit nos redimere? Et nullum tibi debitum amplius munus est, quam quod tibi tunc corporis dedicavit affixio : nec tibi est magis familiaris oblatio, quam quæ familiari manuum tuarum extensione sacra est. Illis ergo manibus hanc Crucem accipe, quibus illam amplexus es, et de sanctitate illius hanc sanctifica : et sicuti per illam mundus expiatus est a reatu, ita offerentium famulorum tuorum animæ, devotissimæ hujus crucis merito, omni careant perpetrato peccato, et tuæ veræ Crucis obtectu enitescant successibus assiduis triumphatores. Radiet hic unigeniti Filii tui Domini nostri splendor divinitatis in auro, emicet gloria passionis ejus in ligno; in Cruce rutillet nostræ mortis redemptio; in crystalli splendore vitæ nostræ purificatio. Sit suorum protectio, spei certa fiducia; eos simul cum gente et plebe fide confirmet, spe et pace consociet; augeat triumphis, amplificet in secundis, proficiat eis ad perpetuitatem temporis, ad vitam æternitatis, ut eos temporali florén-

tes glória múniat, et ad perpétuam redemptos corónam, ad regna cœléstia poténti virtúte perdúcat. Præsta per propitiatió-nem sánguiniſ ejus, per ipsum datórem qui seípsum dedit redemptionem pro multis, qui se hóstiám pro delíctis offerre dignátus est, qui exaltátus in ligno Crucis suæ principátus et potestátes humiliávit, qui tecum sidéreo cónsudet throno, indissolúbili connexioné Spíritus sancti, per infinita sæculórum sæcula. ℞. Amen.

Tum Sacerdos flexis genibus, eam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

Benedictio ostensorii pro SS. Sacramento fidelium venerationi exponendo. — * — * — * — * — * — *

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, vásculum istud, pro Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi Córpoſe fidelium venerationi exponéndo fabrefáctum, bene†dicere, et sancti†ficáre dignáre : ut

omnes, qui eúndem Unigénitum in hoc sæculo pio afféctu venerántur, et in futúro perpétuam pietátis suæ mercédem accípiant. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde Sacerdos ostensorium adspergat aqua benedicta.

Benedictio capsarum pro Reliquiis

Sanctorum includendis. —*—*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedic, Dómine, cápsulam hanc Sanctórum tuórum Reliquiis condéndis præparátam : et præsta; ut quicúmque eas pro mentis afféctu veneráti fúerint, ipsis Sanctis tuis intercedéntibus, ómnium delictórum suórum véniam obtíneant, et contra omnes adversitátes tuo semper muniántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde Sacerdos adspergat Capsam aqua benedicta.

Benedictio vasorum pro sacris
Oleis includendis. —✻—✻—✻—✻—

✻. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

✻. Qui fecit cœlum et terram.

✻. Dóminus vobíscum.

✻. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

 Xáudi Dómine, Pater clementíssime, preces nostras : et hęc purificánda vasa, Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene✻dicere et sancti✻ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.

✻. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt : súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spírítus immúndus confúsus longe discédát, et per tuam bene✻dictionem ad usum et ministérium Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum.

✻. Amen.

Deinde adspergit ea aqua benedicta.

Benedictio sacrorum Vasorum et
aliorum Ornamentorum in genere.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

 Xáudi Dómine, Pater clementíssime, preces nostras : et hæc purificánda vasa et ornáménta sacri Altáris, atque Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene dicere, et sanctificáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, a quo ómnia munda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt : súpplíces omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis et ornáméntis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spírítus immúndus confúsus longe discédât, et per tuam benedictiónem ad usum et ministérium sancti Altáris et Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde adspergit ea aqua benedicta.

Benedictio simplex novæ campanæ quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat. — * — * — * — * — *

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Adspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátiis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne próicias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam : * áuribus
pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus
me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : *
et non proposuérunt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dó-
minus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in ve-
ritáte tua dispérde illos.

Voluntáriesacrificábotibi : * et confitébor
nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti
me, * et super inimícos meos despéxit ócu-
lus meus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 56.

MISERERE mei Deus, miserére mei : *
quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, *
donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum
qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit
in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et ve-
ritátem suam : * et erípuit ánimam meam
de médio catulórum leónum : dormívi con-
turbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acú-tus.

Exaltáre super cœlos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes vé-ritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confi-teántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confi-
teántur tibi pópuli omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, be-
nedícat nos Deus : * et métuant eum om-
nes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 69.

DEUS in adjutórium meum inténde : *
Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui
quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et erubéscant : *
qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes : * qui
dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui
quærunť te : * et dicant semper : Magni-
ficétur Dóminus, qui díligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus
áduva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : *
Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 85.

INCLINA Dómine aurem tuam, et exáu-
di me : * quóniam inops et pauper sum
ego.

Custódi ánimam meam, quóniam san-
ctus sum : * saluum fac servum tuum,
Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vé-nient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingré-diar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine; Deus meus, in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miserícors : * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 129. De profúndis, p. 193, cum
Glória Patri. Sicut erat.

℣. Kyrie eléison. ℞. Christe eléison.

℣. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui rerum ómnium cursum in mundo ineffábili sapiéntia disposuísti : præsta quæsumus, ut hoc vásculum ad actiónum sériem indicándam destinátum, tuæ bene✠dictiõnis rore perfúndas, quo cuncta juxta órđinem fiant, et quævis inde maligni spírítus perturbátio arceátur. Per Dóminum...

Nunc Officians ponit incensum in thuribulum et benedicit; et primum adspersit circumeundo campanam, choro dicente :

Adspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde incensat circumeundo campanam, choro dicente :

Dirigátur Dómine orátio mea, sicut incénsus in conspéctu tuo.

Tum producto Officians super Campanam signo crucis, discedit cum Ministris.

—*— Benedictio telegraphi. —*—

Clerus vel a proximiori Ecclesia, vel ab alio aliquo loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Telegraphi, canendo vel recitando Canticum :

Benedíctus Dóminus Deus Israël : *
quia visitávit, et fecit redempti-
onem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate et justitia coram ipso, *
omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis : *
praebis enim ante faciem Domini,
parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : *
in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri : *
in quibus visitavit nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et in
umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes
nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesia-
stica dignitate constitutus, intonabit Antiphonam :

Antiph. Benedictus es Domine, qui ponis
nubem adscensum tuum : qui ambulat super
pennas ventorum, qui facis Angelos tuos
spiritus, et ministros tuos ignem urentem.

Post eam

Psalmus 103.

BENEDIC anima mea Domino : * Dó-
mine Deus meus, magnificatus es vehe-
ménter.

Confessionem et decorem induisti : *
amictus lumine sicut vestiméto.

Exténdens caelum sicut pellem : * qui
tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem adscensum tuum : *
qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis Angelos tuos, spiritus : * et
ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Adscéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo, * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis, petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in tēpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti tēnebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiaē silvæ.

Cátuli leónum rugiētes, ut rápian, * et quærant a Deo escam sibi.

Órtus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatióem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum máni-bus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in tēpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiēte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Avertēte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quám diu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defícient peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Glória Patri. Sicut erat.

Ac repetita Antiphona, incipiet in hunc modum Benedictionem :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Orémus.

DEUS, qui ámbulas super pennas ventórum, et facis mirabília solus : concéde, ut cum per vim huic metálo índitam fulmíneo ictu celérius huc abséntia, et hinc álio præsentia transmíttis; ita nos invéntis novis edócti, tua grátia opitulánte, prómptius et facílius ad te veníre valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspergit Telegraphum aqua benedicta.

Benedictio viæ ferreæ et curruum.

Clerus, vel a proximiori Ecclesia, vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Viæ ferreæ, canendo vel recitando :

Antiphona.

IN viam pacis et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus : et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via, ut cum pace, salute, et gaudio revertamur ad propria.

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus. *ut supra, pag. [118].*

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus, repetita Antiphona, intonabit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℞. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis.

℞. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℞. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℞. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti : dignáre, quæsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene †dicere, et benígna semper tua providéntia tuéri ; ut dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum currétes, ad cœléstem pátriam feliciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amén.

Orémus.

PROPITIARE Dómine Deus supplicatió-
nibus nostris, et béne†dic currus istos
déktera tua sancta, adjúnge ad ipsos san-
ctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis ve-
héntur, líberent et custódiant semper a pe-
rículis univérsis : et quemádmódu viro
Æthíopi super currum suum sedénti, et sa-
cra elóquia legénti, per Levítam tuum Phi-
líppum fidem et grátiam contulísti; ita fá-
mulis tuis viam salútis osténde, qui tua grá-
tia adjúti, bonísque opéribus júgiter inténti,
post omnes viæ et vitæ hujus varietátes
æténa gáudia cónsequi mereántur. Per
Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde adspérgit viam et currus aqua bene-
dicta:

Post utramque Benedictionem dicitur *Te Deum*,
cum Oratione *Deus cujus misericórdiæ, etc.* ut in-
fra, pag. [147].

Benedictio deprecatoria contra mu- res, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva. —*—*—*

Sacerdos indutus superpelliceo et stola coloris
violacei, veniat ad agros, a locustis, bruchis vel
aliis animalibus noxiis vexatos, et dicat :

Antiphona. Exsúrge Dómine, ádjuva
nos : et líbera nos propter nómen tuum.

Psalmus. Deus áuribus nostris audívimus : patres nostri annuntiavérunt nobis.

℣. Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Antiphona : Exsúrge etc.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Reces nostras, quæsumus Dómine, cleménte exáudi : ut qui juste pro peccáti nostris affligimur, et hanc múrium (*vel locustárum, seu bruchórum, aut vérmium, sive aliorum animalium*) persecutióne pátimur, pro tui nóminis glória ab ea misericórditer liberémur; ut tua poténtia procul expúlsi (*vel expúlsæ*) nulli nóceant, et campos, agrósque nostros in tranquillitáte ac quiéte dimíttant, quátenus ex eis surgéntia et orta tuæ majestáti deserviant, et nostræ necessitáti subvéniant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ómnium bonórum remunerátor, et peccatórum máximus miserátor, in cuius nómine ómnia genuflectúntur, cœléstia, terréstria, et inférnalia : tua poténtia nobis peccató-

ribus concéde; ut quod de tua misericórdia confísi ágimus, per tuam grátiam effíccam ejus consequámur efféctum; quátenus hos pestíferos mures (*seu locústas, vel bruchos, aut vermes, sive alia animalia*) per nos servos tuos maledicéndo maledícas, segregándo ségreges, exterminándo extérmines; ut per tuam cleméntiam ab hac peste liberáti, gratiárum actiónes majestáti tuæ líbere referámus. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

Exorcismus.

EXORCIZO vos pestíferos mures (*vel locústas, seu bruchos, aut vermes, sive alia animalia*), per Deum Patrem † omnipoténtem, per Jesum Christum † Fílium ejus únicum, per Spíritum † sanctum ab utróque procedéntem, ut conféstim recedátis a campis et agris nostris, nec ámplius in eis habitétis, sed ad ea loca transeátis, in quibus némini nocére possítis: pro parte omnipoténtis Dei, et totíus cúriæ coeléstis, et Ecclésiæ sanctæ Dei vos maledícens, ut, quocúmque iéritis, sitis maledícti (*vel maledíctæ*), deficientes de die in diem in vos ipsos (*vel ipsas*), et decrescéntes; quátenus reliquiæ de vobis nullo in loco inveniántur, nisi necessáriæ ad salútem et usum humánum. Quod præstáre dignétur, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ✠. Amen.

Postremo aqua bened. adspergantur loca infecta.

✠ Benedictio habitus clericalis. ✠

Si quis militiæ clericalis candidatus, impetrata facultate induendi ejusdem ordinis habitum, ipsum petierit a Sacerdote benedici, Sacerdos delegatus habitum clericalem, quem induendus genuflexus brachiis sustentat, hac forma benedicat :

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℟. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam : ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ vel humilitátis indícium, deponéntes ignominiam sæculáris hábitus, ferre sanxérunt, tu ita bene † dicere dignéris, ut hi fámuli tui, qui hoc indúti fúerint (*si unus fuerit* : hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit) vestiménto, te quoque indúere mereántur (*vel mereátur*), et inter réliquos hómines conversatióne sancta tibi agnoscántur esse dicáti (*vel agnoscátur esse dicátus*). Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde vestes seu vestem adspergit aqua benedicta.

Benedictio cingulorum in honorem
sancti Josephi, Sponsi B. M. V. —#—

In Dioccesibus, quibus a S. Apostolica Sede privilegium conceditur benedicendi Cingula in honorem S. Josephi Sponsi B. M. V., Sacerdotes adhibere debent hanc formulam, a S. Rituum Congregatione approbatam die 19. Septembris 1859.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui virginitatis consílium et amórem íngeris atque castitátem præcipis : orámus cleméntiam tuam, ut hæc cingula castitátis tésseram bene † dicere, et sancti † ficáre dignéris, ut quicúmque pro castitáte servánda illis præcíncti fúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponso, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servent, atque véniam peccatórum suórum obtíneant, et sanitátem mentis et córporis percípíant, vitámque consequántur ætérnam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens ætérne Deus: ut puríssimæ Vírginis Mariæ, ejúsque sponsi Joséphi, integérrimam virginitátem venerántes, eórum intercessiόνibus puritátem mentis et córporis consequámur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui sanctíssimo viro Josépho puríssimam Mariám semper Vírginem, et púerum Jesum commisísti: te súpplīces exorámus; ut fidéles tui, qui his cíngulis in honórem, et sub protectiόνē ejúsdem sancti Joséphi præcíncti fúerint, te largiēte, et ipso intercedēte, in castitáte semper devóte persístant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

DEUS, innocéntiæ restitútor et amátor: quæsumus, ut fidéles tui, qui hæc cíngula adhibúerint, intercedēte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponso, in lumbis suis sint semper præcíncti, et lucérnas ardéntes gestent in mánibus suis; ac símiles sint homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis, ut cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant

ei, et in ætérna gáudia récipi mereántur.
 Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.
 ℞. Amen.

Deinde Sacerdos, imposito thure in thuribulo, aqua benedicta adspergit cingula, dicens : *Adspérges me, etc.* postea incensat, et tandem dicit :

℞. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus sperántes in te.

℞. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

℞. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS miséricors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihilque boni perfícitur : adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures, et fidéles tuos, qui in tuo sancto nómine cingulo benedícto in honórem et sub protectióne sancti Joséphi præcíncti fúerint, a mundi impedíménto, vel sæculári desidério defénde; et concéde eis, ut in hoc sancto propósito devóti persístere, et remissióne percépta ad electórum tuórum váleant perveníre consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, etc.

℞. Amen.

Benedictio puerorum et puellarum in festis piæ Unionis a Sancta Infantia nuncupatæ. —✻—✻—✻—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Uæsumus, omnípotens Deus, púeris istis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, bene †dicere dignáre: et per virtútem sancti Spírítus corda eórum corróbora, vitam sanctífica, castimóniam prómove, sensus eórum bonis opéribus únice inténtos custódi, próspera tríbue, pacem concéde, salútem confer, caritátem largíre, et ab ómnibus diabólicis atque humánis insídiis tua protectióne et virtúte semper defénde; ut, te miseránte, paradísi réquiem tandem feliciter assequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos, et ad te veniéntes, complectebáris, (*hic ponat manus super capita puerorum*) manúsque super illos impónens, eis bene-

dicébas, dicens : Sinite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos : tálíum est enim regnum cœlórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quæsumus, ad puerórum et puellárum præsentíum devotiónem, et benedíctio tua copíosa super illos descéndat, ut in tua grátia et caritaté proficiant, te sápiant, te diligant, te tímeant, mandáta tua custódiant, et ad exoptátum finem pervéniant, per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa†tris, et Fí†lii, et Spíritus † sancti, descéndat super vos, custódiat atque dírigat vos, et máneat semper vobíscum. *℟.* Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

Instructio pro Sacerdotibus quibus summus Pontifex facultatem delegat benedicendi coronas, rosaria, cruces, crucifixos, parvas statuas et sacra numismata cum adnexarum indulgentiarum elencho. —*—

Triusque sexus Christifideles in primis admonitos vult Sanctitas Sua, ut quis consequi valeat Indulgentias, quas in præfata Benedictione concedit, necessario requiri aliquod ex enuntiatis Numismatibus, Coronis etc. secum habere, aut apud se retinere.

Item orationes, devotasque preces infrascriptas, uti conditiones pro Indulgentiarum consecutione requisitas, unumquemque teneri recitare, vel secum deferendo Coronam Crucifixum etc., vel si quis secum non habeat, eadem in cubiculo vel alio decenti loco suæ habitationis retinere, et coram eis respectivas preces recitare debet.

Præterea ab hujusmodi Benedictione Sanctitas Sua rejicit Imagines sive impressas sive depictas, necnon Cruces, Crucifixos, parvas Statuas, Numismata, (vulgo Medaglie, médailles nuncupata), quæ ex ferro, stanno, plumbo, vel ex fragili alia materia, facilisque consumptionis conficiuntur.

Vult denique Sanctitas Sua Imagines et Icones benedicendas repræsentare Sanctos vel jam canonizatos, vel in Martyrologio Romano descriptos.

His pro clariori intelligentia prænotatis Indulgentiarum series, quas quis consequi potest, necnon piorum operum implendorum elenchus recensetur, prout infra, videlicet :

QUICUMQUE semel in singulas hebdomadas Coronam Domini, aut Beatissimæ Virginis, vel Rosarium, ejusque tertiam partem, aut Officium sive divinum sive parvum ejusdem Beatissimæ Virginis, vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales, vel Graduales recitabit; aut rudimenta fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut Missam audire, vel, si Sacerdos est, celebrare consuevit; si vere pœnitens, et Sacerdoti per Ordinarium approbato confessus, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, in quolibet ex diebus infrascriptis, nimirum diebus festis Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi; tum diebus Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis et Conceptionis B. Mariæ Virginis; necnon diebus Nati-

vitatis sancti Joannis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Andreae, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi et Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis et Judæ, Mathiæ, sancti Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, atque Omnium Sanctorum; piasque ad Deum preces fuderit pro hæresum atque schismatum extirpatione, fidei catholicæ prapagatione, pace et christianorum principum concordia, ceterisque Romanæ Ecclesiæ necessitatibus, in unoquoque præfatorum dierum plenariam Indulgentiam consequetur.

Qui eadem aliis festis Domini, aut Beatæ Virginis Mariæ peregerit, in quolibet eorum participet Indulgentiam septem annorum, ac totidem quadragenarum : qui vero quavis Dominica vel alio anni Festo, Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum. Qui demum in alio quocumque anni die ea præstabit, Indulgentiam centum dierum.

Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam aut Rosarium aut Officium B. Mariæ Virginis, vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis, et Laudes, aut septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis et earumdem Precibus, quo die id egerit, Indulgentiam centum dierum acquirat.

Quisquis animam suam Deo in articulo mortis devote commendans, ipsamque mortem æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac sacra Communione refectus, si valeat, alioquin contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam Indulgentiam consequetur.

Quicumque ante Missæ celebrationem, vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii, vel parvi B. Mariæ Virginis, aliquam devotam præparationem præmiserit, quinquaginta dierum Indulgentiam, qualibet vice id egerit, percipiet.

Qui detentos in carcere, aut ægrotos in nosocomiis visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut doctrinam christianam in Ecclesia vel domi filios aut propinquos aut famulos docuerit, toties Indulgentiam biscentum dierum consequetur.

Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane aut meridie aut vespere consuetas preces *Angelus Dómini etc.* dicet, vel si eas ignoret, semel Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam; vel dato signo sub horam noctis orandi pro Defunctis, Psalmus *De profundis*, aut si hunc nescit, Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitabit, centum dierum indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

Eandem pariter consequetur Indulgentiam, qui Feria sexta devote cogitaverit de Passione ac Morte Domini nostrí Jesu Christi, terque Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitaverit.

Quisquis vere pœnitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter Oratione Dominica et Angelica Salutatione devote repetitis in honorem sanctissimæ Trinitatis, et ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi quinquies devote eandem Orationem et Salutationem recitet, eandem Indulgentiam consequetur.

Omnes et singulas antedictas Indulgentias unusquisque memoratis diebus poterit aut pro seipso adipisci, aut fidelibus defunctis per modum suffragii applicare.

Declarat insuper Sanctitas Sua concessione præfata Indulgentiarum nullo modo derogari Indulgentiis, quas alii Summi Pontifices prædecessores jam concessere pro nonnullis ex supra indicatis piis operibus, volens easdem suorum prædecessorum concessionem in suo robore permanere.

IN distribuendis autem hujusmodi Coronis, Crucibus etc., earumque usu, Sanctissimus Dominus noster servari jubet Decretum fel. record. Alexandri VII. editum sub die 6. Februarii 1657; nimirum, ut Coronæ, Cruces, Rosaria etc, ut supra benedicta, quoad Indulgentias non trans-eant personam illorum, quibus concessa sunt, aut quibus ab iis prima vice distribuuntur; nec aliqua re ex prædictis deperdita, pro ea subrogari altera ullo modo possit, quacumque concessione aut privilegio in contrarium non obstante: nec non eadem commodari, aut precario dari non possint pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas: tum etiam præfata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint, juxta dispositionem Decreti Sacræ Congregationis Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum, editi die 5. Junii 1721.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum fel. record. Benedicti XIV., datum die 19. Augusti 1752, quo expresse declarat Missas ad Altare (in quo aliqua ex præfatis sive Crucifixi sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dictæ Imaginis nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vetat ne quisquam, quem infirmis morti proximis assistere contigerit, benedictionem cum Indulgentia plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione Benedicti XIV. incipiente *Pia Mater*, satis provisum jam fuit

—‡— BENEDICTIONES PROPRIÆ —‡—

nonnullorum Ordinum regularium

Quæ sequuntur benedictiones, non nisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

Benedictio et impositio scapularis

Sanctissimæ Trinitatis. —‡— ‡ —‡—

*Propria Ordinis Ss. Trinitatis Redemptionis
Captivorum.*

Sacerdos indutus superpelliceo et stola albi coloris, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis induere dignátus es : obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam; ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocén-

tiae et humilitatis indicium abrenuntiantes saeculo ferre sanxerunt, tu ita bene + dicere digneris, ut hic famulus tuus (*vel* famula tua) N. qui (*vel* quae) hoc indutus (*vel* induta) fuerit vestimento, te quoque induere mereatur. Qui vivis et regnas per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Postea adspersit aqua benedicta.

Modus imponendi dictum scapulare

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oramus.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris : ut hunc famulum tuum (*vel* famulam tuam), cui in tui nomine habitum Religionis sanctissimae Trinitatis imponimus, tu ita bene + dicere digneris; ut te largiente devotus (*vel* devota) persistat, et vitam consequi mereatur aeternam. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Nunc imponitur sacrum Scapulare a Sacerdote dicente :

Accipe habitum sanctissimae Trinitatis, in augmentum fidei, spei, et caritatis : in

nómine Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dedísti fámulo tuo (*vel fámulæ tuæ*) in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus, qui per sanctos Joánnem et Felícem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captivos, cœlitus institúere dignátus es : præsta, quæsumus; ut eórum suffragántibus méritis a captivitate córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberétur hic fámulus tuus (*vel hæc fámula tua*). Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Suscípiat te sanctíssima Trínitas in número confrátrum, consororúmque Confraternitátis nostræ : et licet te indigne suscípimus, in oratióne nostris precámur, ut tibi sanctíssima Trínitas concédatur tempus bene vivéndi, constantiam perseverándi; et sicut nos hódie fráterna caritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est aucatrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere

dignétur in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Datur benedictio, dicendo : Pax et benedictio Dei omnipoténtis, Patris †, et Fílii †, et Spíritus † sancti descéndat super te (*vel super vos*), et máneat semper. ℞. Amen.

Benedictio trisagii SS. Trinitatis.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMnípotens et miséricors Deus, qui per Fílium tuum unigénitum, ac per Prophétas et Apóstolos tuos, sanctíssimæ Trinitátis mystérium reveláre dignátus es, ut sanctórum Angelórum choros imitántes in terris, dignas et devótas tibi laudes referámus : tuam obsecrámus cleméntiam ; ut hæc triságia (*vel hoc triságium*), quæ (*vel quod*) in honórem et laudem ejúsdem sanctíssimæ Trinitátis ab Ecclésia fidéli dicáta sunt (*vel dicátum est*), bene † dicas, et sanctífices, eisque (*vel eíque*) tantam infúndas Spíritus sancti virtútem, ut quicumque horum quódlibet portáverit, atque in domo sua reverénter serváverit, seu devóte recitáverit, tua diví-

na virtúte ab ómnibus ánimæ et córporis perículis eruátur; sitque consors et párticeps grátiarum ómnium, privilegiórum et indulgentiárum, quæ ab Apostólica Sede concéssa fúerint; atque in éxitu suo a sanctis Angelis tuis in conspéctu divínæ majestátis præsentári mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat, etc. ℞. Amen.

Postea adspergatur aqua benedicta.

Methodus pro erigendis stationibus Viæ Crucis. — * — * — * — *

*Propria Ordinis Minorum Observantium
S. Francisci.*

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, uno saltem clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum aquæ benedictæ cum adpersorio, et thuribulum cum incensi navicula, adscendit Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate piæ exercitiæ Viæ Crucis populum alloquetur. Deinde genuflexus in infimo gradu intonabit Hymnum: *Veni Créator Spíritus etc.* ut supra pag. [55]

℞. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℞. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defēde, quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedēte, pópulum istum (*vel* famíliam istam) ab omni adversitatē : et toto corde tibi prostrátum (*vel* prostrátam), ab hóstium propítius tuere clemēter insídiis.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, adspirādo præveni, et adjuvādo prosēquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiatur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Benedictio tabularum pictarum si
adsunt. * * * * * *

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imáges sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitatem ad imitándum memóriæ óculis meditémur : has, quæsumus, imáges, in honórem et memóriam

unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas, bene†dicere, et sancti†ficáre dignéris; et præsta, ut quicumque coram illis unigénitum Fílium tuum suppliciter cólere, et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu, a te grátiam in præsentí, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tunc Sacerdos eas adspersit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

Benedictio crucium quæ ex ligno
esse debent. — * — * — * — * — *

R. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

R. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Iogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus: ut dignéris bene†dicere hæc signa Crucis tuæ, ut sint remédia salutária géneri humano; sint solíditas fídei, bonórum óperum proféctus, et redémpció animárum; sint solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

BENE✠DIC, Dómine, has Cruces, quia per Crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudebat in prævaricatioe primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem.

Tunc Sacerdos eas adspargens dicat :

Sanctificéntur ista Crucis signa in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ sancti : ut orántes, inclinántesque se propter Deum ante istas Cruces, invéniant sanitátem ánimæ, et córporis. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde cantatur sequens

Hymnus.

VEXILLA Regis pródeunt, * Fulget Crucis mystérium, * Qua vita mortem pértulit, * Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ * Mucróné diro, críminum * Ut nos laváret sórdibus, * Manávit unda, et ságuine.

Impléta sunt, quæ cóncinit * David fidéli cármine, * Dicéndo natióibus : * Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida, * Ornáta regis púrpora, * Elécta digno stípíte * Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis * Prétium pepéndit sæculi, * Statéra facta córporis, * Tulítque prædam tártari.

O Crux; ave, spes única, * Hoc passió-
nis témpore, * Piis adáuge grátiam, *
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas, * Colláudet
omnis spíritus : * Quibus Crucis victó-
riam * Largíris, addé præmium. Amen.

Loco Versus *Hoc passiónis témpore*, qui dicitur
tempore Passionis, tempore paschali dicitur :
Paschále quæ fers gáudium; alio tempore : *In hac
triúmphí glória*.

Hymnus.

STABAT mater dolorósa * Juxta Cru-
cem lacrimósa, * Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem, * Contristá-
tam et doléntem, * Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta * Fuit illa be-
nedícta * Mater Unigéniti!

Quæ moérébat, et dolébat, * Pia mater,
dum vidébat * Nati pœnas íncltyti.

Quis est homo, qui non fleret, * Matrem
Christi si vidéret * In tanto supplicio?

Quis non posset contristári, * Christi
matrem contemplári * Doléntem cum Fí-
lio?

Pro peccátis suæ gentis * Vidit Jesum
in torméntis, * Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum * Moriéndo
desolátum, * Dum emísit spíritum.

Eia mater, fons amóris, * Me sentíre
vim dolóris * Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum * In amándo
Christum Deum, * Ut sibi compláceam.

Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes: quod et fiet in ceteris Stationibus. Quibus finitis cantatur

Hymnus.

TE Deum laudamus: * te Dóminum confitemur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et universæ potestates:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestatis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum chorus:

Te Prophetarum * laudabilis número:

Te Mártirum candidatus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclésia:

Patrem * immensæ majestatis:

Venerandum tuum verum, * et únicum Fílium:

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberandum suscepturus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis aculeo, * aperuisti
credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória
Patris.

Judex crederis * esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni,
* quos pretioso Sanguine redemisti.

Æterna fac cum Sanctis tuis * in glória
numerari.

Salvum fac populum tuum Dómine, *
et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usque in
æternum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum, *
et in sæculum sæculi.

Dignare Dómine die isto * sine peccato
nos custodire.

Miserere nostri Dómine, * miserere
nostri.

Fiat misericordia tua Dómine super
nos, * quemadmodum speravimus in te.

In te Dómine speravi : * non confundar
in æternum.

✠. Benedicamus Patrem, et Fílium, cum
sancto Spíritu.

✠. Laudemus, et superexaltemus eum
in sæcula.

Orémus.

DEUS, cujus misericordiæ non est número,
et bonitatis infinitus est thesaurus,
piíssimæ majestati tuæ pro collatis donis

grátias ágimus : tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédís, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum Cruce.

Formula ad fidem faciendam de
erectione Viæ Crucis. —*—*—*—*

Igore facultatis mihi commissæ Ego
N. N. Viam Crucis cum annexis
Indulgentiis erexi in loco ut supra
in precibus etc. juxta regulas a S. Indulgentiarum Congregatione die 10. Maii 1742 præscriptas. In quorum fidem testimonium hoc mea manu exaravi hac die etc.

Benedictio et impositio habitus vel
scapularis nigri SS. Crucis et Pas-
sionis D. N. J. C. —*—*—*—*

*Propria Congregationis Clericorum Regularium
Ss. Crucis et Passionis D. N. J. C.*

Sacerdos indutus superpelliceo et stola rubea, eo genuflexo cui Habitus vel Scapulare est imponendum, dicit :

- ℞. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
- ℞. Qui fecit cœlum et terram.
- ℞. Dóminus vobíscum.
- ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui pro redemptione mundi voluisti nasci, circumcidi, a Judæis reprobâri, a Juda traditôre ôsculo tradi, vînculis alligâri, sicut agnus innocens ad vîctimam duci, atque conspêctibus Annæ, Căiphæ; Pilâti et Herôdis indecênter offerri, a falsis têtibus accusâri, flagellis et opprôbriis vexâri, sputis cônspui, spinis coronâri, côlaphis cædi, arúndine pèrcuti, fácie velâri, vêtibus éxui, cruci clavis affigi et láncea vulnerâri : tu Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, et sanctam crucem et mortem tuam, hujus fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*) intellêctum illúmina, affêctum inflámma, ut caritátis tuæ dulcêdine perfúsus (*vel perfúsa*) lácrimas compunctiônis júgiter effúndat, totâque virtúte te díligat, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectiône perficiat. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es : te humíliter deprecámur; ut hoc induméntum, quod in memóriam tuæ sanctíssimæ passiónis et mortis institútum fuit, bene-† dicere, et sancti-†ficáre dignéris; ut hic fámulus tuus (*vel* hæc fámula tua), qui (*vel* quæ) ipsum gestáverit, ejúsdem Passiónis párticeps efféctus (*vel* effécta), ætérnam glóriam tuam cónsequi mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Habitum vel Scapulare adspergit aqua benedicta, et illud imponit, dicens :

Induat te Dóminus novum hóminem, ut hac lúgubri pœniténtiæ téssera munítus, júgiter adspicias ad Jesum, quem manus impiórum confixerunt, et dóleas super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

℞. Amen.

Deinde subjungit :

Et ego ex facultáte mihi concéssa recípio te ad participatióem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólicó privilegio gaudet Congregátio Sanctíssimæ Crucis et Passiónis Dómini nostri Jesu Christi. In nómine Patris, et Fílii, † et Spíritus sancti. Amen.

In fine tandem :

Pássio Dómini nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

Benedictio scapularis rubri Passio-
nis et Sacratiss. Cordis D. N. J. C.
nec non et Cordis amantissimi et
compatientis B. Mariæ Virg. Imma-
culatæ. — † — † — † — † — † — † — † —

Propria Congr. Missionum.

Genuflexo qui suscepturus est Scapulare, Sacerdos superpelliceo et stola rubra indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bomine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus, temetípsum exinanivisti, formam servi accípiens, et factus obédiens usque ad mortem Crucis : tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiméti, quod in honórem et mémóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, tuíque sacratíssimi Cordis, necnon et Cordis amantíssimi ac compatiéntis Immaculatæ Matris tuæ institútum fuit, atque ut illo indúti hæc mystéria devótius récolant, benedícere † dignéris; ut hic fámulus tuus qui (*vel* hæc fámula tua quæ) ipsum gestáverit, te quoque, per tua mérita et inter-

cessiónem beatíssimæ Vírginis Mariæ, indúere mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Hic Sacerdos sacrum Scapulare aqua benedicta adspergit, et illud imponit, dicens :

Accipe, caríssime frater (*vel* caríssima soror), hunc hábitum benedíctum, ut véterem hóminem exútus (*vel* exúta) novúmque indútus (*vel* indúta) ipsum digne pérferas, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde subjungit :

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (*vel* vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium huic sancto scapulári, in grátiam Congregatiónis Missiósionis, concéssa sunt. In nómine Patris, et Fílii, † et Spíritus sancti. Amen.

Denique dicatur trina vice versiculus sequens :

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretiósó sánguine redemísti!

Benedictio Coronarum pretiosissimi Sanguinis. — * — * — * — * — *

Propria Congr. Miss. pretios. Sanguinis.

Constat Corona precatoria triginta tribus granulis, in septem distinctis partes, quarum quæque quinque habet granulos, septima parte excepta, quæ tantum tres numerat; ut ita honorentur septem Sanguinis Christi præcipuæ effusiones recitatione 33 *Pater noster* et 7 *Gloria*.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

✠. Qui fecit cœlum et terram.

✠. Redemísti nos Dómine in Sáanguine tuo.

✠. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

✠. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni.

✠. Quos pretiósó Sáanguine redemísti.

✠. Dómine exáudi oratiónem meam.

✠. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cœlis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Mariæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut has Corónas in honórem, et laudem pretiósí Sáanguinis ejúsdem Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene † dicas, et sanctí † fices, eisque tantam infúndas virtútem † Spírítus sancti, ut quicúmque harum quámli-
bet secum portáverit, aut in domo sua reveré-
nter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo

liberétur, et post éxítum suum, méritis ipsíus pretiosíssimi Sánguini, ad ætérnam beatitúdinem feliciter pervéniat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum,

℟. Amen.

Adspergantur aqua benedicta.

Benedictio Rosariorum B. M. V.

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cœlis in terram descéndere, et de Beatíssimæ Víriginis Mariæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diaboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hæc signa Rosárii, in honórem et laudem ejúsdem

Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene † dicas, et sanctí † fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus sancti, ut quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum, et indulgentiárum, quæ eidem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa Beatíssima Vírgine María Dei Genitríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc.

℟. Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

Benedictio habitus ac receptio

Confratrum B. Mariæ Virginis de

Monte Carmelo. — † — † — † — † — † —

Propria Ordinis Carmelitarum.

Sodalitati huic nomen daturus, ipso die ad Pœnitentiæ atque Eucharistiæ Sacramenta accedat, ut plenariam Indulgentiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpelliceum induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit Sacerdos stans dicat :

Suscépipimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui : secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est dextera tua.

Kyrie eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

SUSCIPIAT te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te suscépipimus in oratió nibus nostris. Concédát tibi Deus per Unigénitum suum, mediató-

rem Dei et hóminum; tempus bene vivendi, locum bene agendi, constantiam bene perseverandi, et ad æternæ vitæ hereditatem feliciter perveniendi : et sicut nos hodie fraterna caritas spirituáliter jungit in terris, ita divína pietas, quæ dilectionis est auctrix et amatrix, nos cum fidélibus suis conjungere dignetur in cœlis. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

ÆTERNE Pater et omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere voluísti : obsecramus, imménsam tuæ largitátis bene-†dictionem in hoc genus effluere vestiménti, quod sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium a renuntiántibus sæculo gestári sanxérunt; et sic ipsum bene-†dicere dignéris, ut quicúmque eo usus fúerit, indúere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Orémus.

SUPPLICITER te, Dómine, rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (*vel ancíllæ tuæ*) imponéndum bene†dício tua benígna descéndat : ut sit bene†dícus, atque divína virtúte procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima. *℟. Amen.*

Adspergat habitum aqua benedicta, et imponendo dicat :

Accipe vir devóte (*vel devóta múlíer*) hunc hábitum benedíctum : precántes sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitaté deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam. *℟. Amen.*

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris : et hunc fámulum tuum (*vel hanc ancíllam tuam*), quem (*vel quam*) Sodalitatí sanctæ Religiónis Carmelitárum sociámus, perpétua tribue firmitáte corroborári, ut, perseveránti propósito, in omni sanctitaté tibi váleat famulári.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (*vel ancíllam tuam*) subsidiis pacis, et beátæ Mariæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, a cunctis hóstibus redde secúrum (*vel secúram*).

Bene†dícat te cónditor cœli et terræ, Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad Beatíssimæ Vírginis Mariæ de Monte Carmélo Societátem et Confrater-

nitatem : quam precamur, ut in hora obitus tui conterat caput serpentis, qui tibi est adversarius, et tandem tanquam victor palmam, et coronam sempiternæ hereditatis consequaris. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Si autem habitus solum sit benedicendus, incipitur a *V.* *Adjutorium nostrum*, usque ad *Orationem Suppliciter*, inclusive.

Deinde adspergat Confratrem aqua benedicta, et subjungat :

Ego auctoritate, qua fungor, et mihi concessa, recipio te ad Confraternitatem sacrae Religionis Carmelitarum, et investio, ac participem te facio omnium bonorum spiritualium ejusdem Ordinis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

His expletis describatur Confratris nomen in codice Confraternitatis, et paucis, sed efficacioribus verbis Sacerdos eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam matrem prosequi fas erit.

Formula brevior benedicendi et imponendi Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo ab omnibus adhibenda Sacerdotibus facultatem habentibus adscribendi Christifideles Confraternitati ejusdem Scapularis. —*—

(Decret. S. R. C. 24 Julii 1888.)

℣. Ostēde nobis Dómine misericórdiam tuam.

℞. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, humáni géneris Salvátor, hunc hábitum quem propter tuum tuæque Genitrícis Vírginis Mariæ de Monte Carmélo amórem servus tuus devóte est delatúrus, délixtera tua sanctífica, ut eádem Genitríce tua intercedénte, ab hoste maligno defénsus in tua grátia usque ad mortem perseveret : Qui vivis.

Deinde adspergat aqua benedícta habitum et postea ipsum imponat dicens :

Accipe hunc hábitum benedíctum precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus mé-

ritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitaté deféndat atque ad vitam perdúcat ætérnam. Amen.

Deinde dicat :

Ego, ex potestáte mihi concéssa, recípio te ad participatióem ómnium bonórum spirituálium, quæ, cooperánte misericórdia Jesu Christi, a Religiósis de Monte Carmélo peragúntur. In nómine Patris et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Bene✠dícat te Cónditor cœli et terræ Deus omnípotens, qui te cooptáre dignátus est in confraternitátem beátæ Mariæ Vírginis de Monte Carmélo, quam exorámus, ut in hora óbitus tui, cónterat caput serpéntis antíqui; atque palmam et coronam sempitérnam hereditátis tandem consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

Adspergat aqua benedícta.

Benedictio et impositio scapularis

cærulei B. Mariæ V. Immaculatæ.

Propr. Cler. Regul. Theatinorum.

Qui suscepturus est Scapulare, genuflectat : et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute :

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

✠. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus : ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam Conceptiónis Beátæ Mariæ Vírginis Immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene † dicere dignéris; ut hic fámulus tuus, qui eo usus fúerit (*vel* hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit; *si plures suscepturi sint, dicatur* : hi fámuli tui qui eo usi fúerint; *vel* : hæ fámulæ tuæ quæ eo usæ fúerint), eádem beáta María Vírgine intercedénte, te quoque indúere mereátur (*vel* mereántur). Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo adspergit Scapulare vel Scapularia aqua benedicta : deinde illud imponit, dicens :

Accipe frater (*vel* soror) Scapuláre Conceptiónis Beátæ Mariæ Vírginis Immaculátæ : ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútus (*vel* exúta) et ab omni peccatórum inquinaménto mundátus (*vel* mundáta), ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea subjungit :

Et ego, ex facultate mihi concessa, recipio te (*vel* vos) ad participationem bonorum omnium spirituum, quæ in Clericorum Regularium Congregatione ex gratia Dei fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostolicæ privilegium concessa sunt.

In nomine Patris, et Filii ✠, et Spiritus sancti. . ℞. Amen.

Describat nomen ejus (vel nomina eorum) in libro consueto : et dicat, trina vice, flexis genibus, Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis).

Laudes ac gratiæ sint omni momento sanctissimo ac divinissimo Sacramento.

Et benedicta sit sancta et immaculata Concèptio Beætæ Virginitatis Mariæ.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias 200 dierum consequendas. (Rescr. Pii VI. d. 21. Nov. 1793; Decr. Pii VII. d. 30. Junii 1818.)

Benedictio et impositio scapularis

B. Mariæ Virg. de Mercede. —✠—✠—

Propria Ord. B. M. V. de Mercede Redempt. Capt.

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit :

℞. Ostende nobis Dómine misericórdiam tuam.

℞. Et salutáre tuum da nobis.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita benedícere dignéris, ut qui eo usus fúerit, te indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde adspergat habitum aqua benedicta, et eo postulantem induat, dicens :

Ego auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri et Pauli, et mihi commíssa, do tibi hábitum Religiónis Beátæ Mariæ de Mercéde, propter devotiónem, quam geris ad sacratíssimam et immaculátam Matrem Dei Mariám, et Ordinem ejus sub nómine fundátum : cum quo in præsentí grátiam Spíritus sancti adipísci váleas, et in futúro sæculo glóriam ætérnam, quæ præmium est electórum. In nómine Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti. *℞.* Amen.

Postea dicatur Hymn. Veni Créator Spíritus etc. ut supra pag. [55]

℞. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.

℞. Et renovábis fáciem terræ.

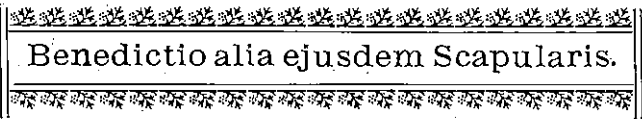
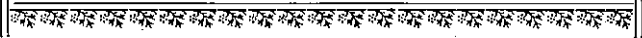
℞. Salvum fac servum tuum (*vel ancíllam tuam*). *℞.* Deus meus, sperántem in te.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

ADESTO, Dómine, supplicatióibus nostris; et hunc fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) bene † dícere dignéris, cui in tuo sancto nómine hábitum sanctæ Religiónis Beátæ Mariæ de Mercéde impónimus, quem ex devotióne cupit portáre, dum vitam dúxerit in humánis; ut, te largiénte, et devótus (*vel* devóta) in Ecclésia persístere, et vitam percípere mereátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

 Benedictio alia ejusdem Scapularis.

Propria ejusdem Ordinis.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

℞. Et salutáre tuum da nobis.

℞. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hoc genus

vestmentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene†dicere dignéris, ut qui hoc usus fúerit, te indúere mereátur. Qui vivis et règnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

PATER misericordiárum et Deus totiús consolatiónis, qui te máxime miráblem et laudábilem præbes in gloriosíssima Vírgine María, unigéniti Fílii tui matre, qui nobis eam in misericórdiæ matrem donásti, captivórumque redemptrícem effecísti, in ipsáque glorificári cómplaces : tuam súplices exorámus cleméntiam; ut super hoc signum (scapuláre *seu* vestiméntum), pro ipsíus sanctíssimæ Vírginis veneratióne adaptátum, et super quámlibet ipsíus partem, sacram tuam bene†dictionem benignus effúndas; et præstes, ut qui eam devóte colúerit, potentíssimum redemptrícis supérnæ experiátur auxiliúm, tuámque misericórdiam piíssimam in præsentí et in futúro sæculo. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

CLEMENTISSIME Dómine Deus, qui Beatíssimam Vírginem Mariám, Fílii tui felicíssimam matrem, byssino splendénti et cándido in ætérnum fulgére fecísti : bene†dicere, quæsumus, velis album istud operiméntum, in ejúsdem Vírginis

Matris, captivórum auxiliátricis; honórem consecrátum; ut, qui venerétur devóte, a malis ómnibus sit liber, et supérno byssino in cœlis vestíri mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

Benedictio et impositio scapularis

B. Virg. Mariæ sub titulo Salus Infirmorum. — * — * — * — * — * — *

Propria Clericorum Regul. Infirmis Ministrantium.

FORMULA BENEDICENDI SCAPULARE.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióem mea

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic, Dómine, quæsumus, induméntum hoc : et præsta, ut quicumque illud in honórem Mariæ Deíparæ Salútis Infirmórum sumpserint, mentis et córporis sanitáte gáudeant, et in hora éxitus sui ad vitam perducántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspargatur aqua benedicta.

FORMULA BENEDICENDI PARVAS
CRUCES RUBRI COLORIS SCAPULA-
RIBUS ADNECTENDAS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

 Ene✠dic, Dómine, cruces istas, ut
sint remédium salutáre fidélibus :
et præsta per invocatióem sancti
Nóminis tui, ut quicúmque eas portáve-
rint, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam
accípiant. Per Christum Dóminum no-
strum. ℟. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui cru-
cis signum pretiósó Fílii tui sánguine con-
secrásti, per eámdem sanctíssimam cru-
cem, et mortem ipsíus Fílii tui Jesu Chri-
sti, mundum redímere voluísti, ac per
ejúsdem venerábilis crucis virtútem hómi-
num genus ab antíqui hostis tyránnide li-
berásti : te suppliciter exorámus, ut tua
pietáte has cruces bene✠dicere dignéris,
et cœléstem ejus virtútem et grátiam im-
pertíri; ut quicúmque eas super se gestá-
verit, cœléstis grátiaë plenitúdinem recípe-
re, et Christum contra omnes diabólicas

versútias defensórem habére mereátur :
qui tecum, et cum Spírítu sançto vivit et
regnat, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

FORMULA BENEDICENDI CORONAM
DOMINI PRO AGONIZANTIBUS.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Benedíces corónæ anni benignitátis
tuæ.

℞. Et campi tui replebúntur ubertáte.

℞. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui in simili-
túdinem hóminum factus, et in
mundo conversátus, tam multa
pati pro hóminum salúte, et in cruce mor-
tem subíre voluísti : dignáre, quæsumus,
hanc bene†dicere et sancti†ficáre Corónam;
ut qui eam pie gestáverit, et devóte
recitáverit, múltiplici grátia et indulgén-
tia tuæ dono ditátus, ætérnam in cœlo co-
rónam obtinére mereátur : et fidéles étiam
totó orbe terrárum in extrémis laborántes,
misericórdia tua adjúti, de agóne ad per-
pétuam tuæ claritátis glóriam pertíngere
váleant. Per te, Jesu Christe Salvátor

mundi : qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde adspargatur aqua benedicta.

ORATIONES RECITANDÆ CUM FIDELIS PIÆ SOCIETATI ADSCRIBUNTUR.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióem meam

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens et miséricors Deus, te humíliter deprecámur : ut qui piæ huic Societáti nomen déderint, beatíssimam Vírginem Mariám infirmórum salútem exoránte, et córporum medélam obtíneant, et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, eíque moriéti una cum ipsa Immaculáta Vírgine adstitísti : concéde; ut, eo intercedénte, in hora éxitus nostri sanctíssimum tuum et Mariæ nomen invocémus, atque ætérnam ingredi réquiem valeámus : Qui vivis et regnas, etc. *℞.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui sanctum Camillum singuláři caritátis prærogatíva decorásti, ac novæ prolis ad infirmórum subsídium effecísti patrem : ejus méritis et intercessióne concéde; ut, qui ægrotándo labórant, ad ánimæ salútem proficiant sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

FORMULA ADHIBENDA DUM SCAPULARE PORRIGITUR.

Accipe frater. (*vel* soror) hábitum hunc, singuláre signum piæ Societátis sub título sanctíssimæ Vírginis de Salúte, ac sanctórum Joséphi et Camilli, ut ita indútus (*vel* indúta) sub eórum patrocínio perpétuo vivas.

℟. Amen.

FORMULA ADHIBENDA DUM CORONA PORRIGITUR.

Accipe corónam Dómini nostri Jesu Christi, in memóriam passiónis ejus contéxtam : ut cum eum ore laudáveris, omnes in agóne constitúti patiénter dolóres sustíneant, et ad vitam pervéniant sempitérnam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Benedictio et impositio cincturæ
 Beatæ Mariæ Virginis. —✻—✻—✻—

Propria Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus,
 dicat :

✻. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

✻. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

✻. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens et miséricors Deus, qui
 peccatóribus, pietátis tuæ miseri-
 córdiam quæréntibus, véniam et
 misericórdiam tríbuis : orámus cleméntiam
 tuam ; ut hanc corrígiam bene † dícere, et
 sanctificáre dignéris, ut omnis persóna,
 quæ pro peccátis suis illa præcíncta fúerit,
 atque eam portáverit, gratam tibi conti-
 néntiam, mandatorúmque tuórum obe-
 diéntiam servet, et intercedéntibus Beáta
 María semper Vírgine, ac sanctis Augu-
 stíno, et Mónica, véniam peccatórum
 suórum obtíneat, et vitam consequátur
 ætérrnam. Per Christum Dóminum no-
 strum. ℞. Amen.

Orémus.

PRECAMUR te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : ut hanc corrigiam in signum puritátis bene†dicas, ad restringéndos lumbos et renes, et voluntátem sub tua lege compriméndam; ut quicumque illam devotiónis stúdio semper portáverit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam, et indulgéntiam tuæ sanctíssimæ misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui discípulos tuos oráre docuísti : súscipe, quæsumus, bene†dicéndo oratiónes famulórum, famularúmque tuárum; ut illórum orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Qui vivis.

℟. Amen.

BENEDICTIO PERSONÆ.

Orémus.

ADesto, Dómine supplicatióibus nostris : ut hic fámulus tuus (*vel* hæc fámula tua), cui in tuo sanctíssimo nómine hanc corrigiam impónimus, te largiénte semper devóte in sancta religióne persístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde ipsam adspergat aqua benedicta.

Postea eam cingens corrigia, dicat :

Accipe corrigiam super lumbos tuos : ut sint lumbi tui præcincti, in signum temperantiae et castitatis. In nomine Patris, et Filii †, et Spiritus sancti. Amen.

Deinde dicat Sacerdos :

Dominus qui coepit in vobis opus bonum, et ipse perficiat : et augmentum gratiae et gloriae, meritis beatae Mariae semper Virginis, et sancti Augustini, ejusque devotissimae matris Monicae, vobis concedat. Amen.

Et ego auctoritate qua fungor, indultoque Apostolico mihi commisso, vos recipio, atque accepto : et participes omnium bonorum, quae fiunt per totum Ordinem sancti Augustini, constituo.

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii †, et Spiritus sancti, descendat super vos, et maneat semper. ℞. Amen.

Benedictio coronae septem Dolorum B. Mariae Virg. — † — † — † — †

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

Sacerdos super pelliceo ac stola alba indutus, dicat :

℞. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit caelum et terram.

℞. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

OMnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiã caritãtem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro redemptióne nostra de cœlis ad terram descéndere, carnem suscipere, et crucis torméntum subíre voluísti : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hanc coronã, in memóriã septem dolórum Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicãtam, bene†dicas, et sancti†fices, et ei tantam Spíritus sancti virtútem infúndas, ut quicúmque eam recitãverit, ac secum portãverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo a Beatíssima Vírgine Mariã tibi bonis opéribus coronãtus præsentãri mereãtur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

Deinde Sacerdos adspergat coronã aqua benedicta. Postea eam porrigens, dicat :

Accipe coronã beatæ Mariæ Vírginis, in memóriã septem dolórum suórum contéxtã : ut dum eam ore laudãveris, ejus pœnas toto corde compatiãris. Amen.

Deinde benedicens dicat :

Pax et benedictio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii † et Spíritus sancti descéndat super te (*vel* super vos), et máneat semper. ✠. Amen.

Benedictio cinguli S. Thomæ Aquinatis ad servandam castitatem. #—

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecramus imménsam cleméntiam tuam : ut sicut ministério Angelórum sanctum Thomam Aquinátem cingulo castitátis cingere, et a labe córporis ac animæ præserváre fecísti; ita ad honórem et glóriam ejus bene †dicere, et sancti †ficáre dignéris cingula ista : ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenuerit, ab omni immunditia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum Angelórum tibi digne præsentári mereátur. Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Et adspargatur aqua benedicta.

Benedictio numismatum S. Benedicti. —*—*—*—*—*—*—*

Propria Ordinis S. Benedicti.

Sacerdos benedicturus Numismata sancti Benedicti, incipit absolute :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Xorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem † omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúr-sus, omne phantásma sátanæ, eradicáre et effugáre ab his numismátibus : ut fiant ómnibus qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis : in nómine Patris † omnipoténtis, et Jesu † Christi Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus sancti † Parácliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Kyrie eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.

℞. Dóminus benedícet pópulum suum

in pace.

℣. Mitte nobis Dñe auxiliú de sancto.

℞. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplíces te rogámus, ut per intercessióem sancti Benedícti, his sacris numismátibus, lítteris ac caractéribus a te designáti, tuam benedictióem infúndas: ut omnes qui ea gestáverint, ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatióis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur; omnésque diáboli insídias et fraudes, per auxiliú misericórdiæ tuæ, effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℞. Amen.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióe de Vírgine nasci, circumcídí, a Judæis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes cruci-

fígi, lancea vulnerári, et tandem in cruce mori : per hanc tuam sanctíssimam passió-nem humíliter exóro; ut omnes diabólicas insídias et fraudes expéllas ab eo, qui no-men sanctum tuum, his lítteris ac caracté-ribus a te designáti, devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere digné-ris. Qui vivis et regnas in sæcula sæculó-rum. ℞. Amen.

Benedíctio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii✠, et Spíritus sancti descéndat super hæc numísmata, ac ea géstántes, et máneat semper. Amen.

Deinde Sacerdos adspersit numismata aqua benedicta.

Benedictio et impositio chordæ

S. Francisci Assisiensis. —*—*—*

Propria Ord. Minorum Conventualium.

Sacerdos indutus superpelliceo ac stola alba, dicat :

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Ora pro nobis, beáte Pater Francisce.

℞. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

℞. Dómine exáudi oratiómem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

QEus qui, ut servum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluisti: bene dic, quaesumus, funem istum, et praesta; ut famulus tuus qui eo velut ligamine poenitentiali sui corporis cingetur, vinculoꝝ ejusdem Domini nostri Jesu Christi perpetuo memor existat, et in ordine, quem assumpsit, perenniter perseveret, tuisque cum affectu semper obsequiis se alligatum esse cognoscat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculoꝝ. *℞.* Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempiternae Deus, qui omnibus peccatoribus, quaerentibus veniam et misericordiam, quaesita et optata misericorditer tribuisti: oramus immensam clementiam tuam; ut has chordas (*vel* hanc chordam) bene dicere, et sanctificare digneris; ut quicumque iis (*vel* ea) pro peccatis suis cincti fuerint (*vel* cinctus fuerit), et clementiam tuam imploraverint (*vel* imploraverit), meritis et intercessione beatissimi servi tui Francisci veniam et indulgentiam suorum peccatorum, fructumque tuae sanctae misericordiae consequantur (*vel* consequantur). Per Christum Dominum nostrum. *℞.* Amen.

Deinde adspargatur aqua benedicta; mox Sacerdos cingendo eum chorda, dicat :

Accipe chordam super lumbos tuos : ut sint lumbi tui præcincti in signum castitatis. In nómine Patris, et Fílii, † et Spíritus sancti. ℞. Amen.

Benedictio et impositio cinguli lanei pro Chordigeris S. Francisci de Paula. *—*—*—*—*—*—*

Propria Ordinis Minimorum.

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, signans se signo crucis, dicit :

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Mnípotens, sempitérne et miséricors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, tribuísti : orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cingulum láneum (*vel* hæc cingula lánea) bene † dicere et sanctificáre dignéris; ut quicumque pro peccátis suis cincti fúerint, et misericórdiam tuam imploráverint, intercedénte beáto Francíscó, véniam et indulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Adspersit aqua benedicta; deinde porrigit, dicens:

Accipe cingulum super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcincti in signum castitatis et temperantiae. In nomine Patris, † et Filii, et Spiritus sancti. ℞. Amen.

Formula benedictionis aquæ sancti
Vincentii Ferrerii pro infirmis.—*—

Propria Ordinis Prædicatorum.

℞. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℞. Sit nomen Domini benedictum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℞. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℞. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Ajestatem tuam, Domine, supplices exoramus, ut qui in deserto eremi petram benedixisti, ut bis a virga Moysi percussa, aquæ ex ea largissime egrederentur, et geminam illam percussionem sacramentum Passionis, et duo ligna Crucis significare voluisti; tua quoque benignitate et clementia per ejusdem sanctæ Crucis mysterium, aquam istam larga benedictione † sanctifices, ut omnis infirmus, qui de ea biberit, vel ex ea

adspersus fuerit, sentiat statim salutarem tuæ benedictionis effectum. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

BENEDICO hanc aquam in nomine Dei Patris † omnipotentis, qui hoc ad usum humanum gratum creavit elementum, ut sit sordium lavacrum corporis et animæ, mira omnipotentia elevatum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigerium sit æstuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsti submersiónem sacraméntum novæ legis præsignavit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, apértis cataráctis cœli plúere fecit eam quadraginta diébus et quadraginta nóctibus super terram, hanc aquam bene † dícat, et sanctí † ficet, ut ad sui sancti Nóminis et S. Vincéntii invocatiónem ægrótum sanet, consólidet infirmum, dejéctum érigat, immúndum puríficet ac peténti ab eo salutem poténter restítuat. In nómine Pa † tris et Fí † lii et Spíritus † sancti. ℞. Amen.

Sacerdos tangens vas aquæ Reliquia vel Imagine S. Vincentii, dicat :

Orémus.

ADESTO, Dómine, supplicatióibus nostris, et eleménto huic aquæ méritis S. Vincéntii, cujus Relíquia (*vel* Imáagine) tángitur, virtútem tuæ iterátæ benedi † ctiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salutem. ℞. Amen.

In nómine Pa+tris, et Fí+lii, et Spíri-
tus + sancti. Amen.

Quatuor Cruces in hac Oratione præsignatæ,
fieri debent cum Reliquia vel Imagine. Sacerdos
dicat :

Antiphona. Adsit nobis propítius in hujus
vitæ véspere, ad Christum nos Vincéntius
tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.

℞. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

Orémus.

DEUS, qui géntium multitúdinem, mira
beáti Vincéntii Confessóris tui prædica-
tione, ad agnitionem tui nóminis venire
tribuisti : præsta, quæsumus; ut quem
ventúrum júdicem nuntiávit in terris, præ-
miatórem habére mereámur in cœlis. Per
Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Modus benedicendi aquam S. Ignatii.

Pro Societate Jesu approbatus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis, ad invocatióem nóminis tui benígnus assiste, ut intercedénte beáto Ignátio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritudine liberátos et sanitáte donátos, dextera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc. *℟.* Amen.

Immergitur aquæ numisma, seu Reliquiarium sancti Ignatii, et immersum tenetur usque ad finem hujus Orationis :

BENEÐIC, Dómine, hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno, et per intercessiόem beáti Ignátii, cujus numisma (*vel* relíquiæ) in eam immérgitur, (*vel* immergúntur) præsta, ut quicumque ex ea sumpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutelám percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Educitur ex aqua numisma seu Reliquiarium.

Orémus.

DEUS, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsidio militántem Ecclésiám roborásti : concéde; ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum

ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Formula benedicendi quatuor Scapularia SS. Trinitatis, Passionis D. N. J. C. Immaculatæ Conceptionis, ac Septem Dolorum B. M. V. —‡—‡—

Pro Sacerdotibus Congreg. SS. Redemptoris.

℥. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℥. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℥. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, ómnium caput fidélium, et humáni géneris salvátor, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam, ut induménta hæc in obséquiium Sanctíssimæ Trinitátis institúta, nec non in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiόνis tuæ, in honórem beatíssimæ Vírginis Matris tuæ sine labe concéptæ, dolorésque tuos ac vices peramánter doléntis, ita bene †dícere et sancti †ficáre dignéris, ut

qui (*vel* quæ) ea assumpserint, eadem Genitrice tua intercedente, te quoque salutare nostrum, corpore et anima induere mereantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. *℟.* Amen.

Sacerdos adspergat aqua benedicta.

Modus induendi.

Sacerdos omnibus scapularia singillatim imponat, ac deinde formulam proferat supra omnes simul.

- I. Accipite habitum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis in fidei, spei, et caritatis augmentum, ut induatis novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia et sanctitate.
- II. Accipite scapulare Passionis Domini nostri Jesu Christi, ut veterem hominem exuti novumque induti, ipsum digne perferatis, et ad vitam perveniatis sempiternam.
- III. Accipite scapulare devotorum Beatae Mariæ Virginis sine labe conceptæ, ut ejus intercessione ab omni inquinamento mundati, ad vitam perveniatis æternam.
- IV. Accipite habitum servorum Beatae Mariæ Virginis septem dolores ejus devôte recolentium, ut dolores ipsos assidue recogitantes, passionem Domini nostri Jesu Christi in corde et corpore vestro impressam jûgiter teneatis.

Ego ex facultate apostolica mihi delegata, recipio vos in participationem bonorum spirituálium et Indulgentiarum, quibus prædicti Ordines seu Congregationes pollent. In nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperantes in te.

℣. Mitte eis auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuere eos.

℣. Esto eis Dómine turris fortitudinis.

℞. A facie inimici.

℣. Nihil proficiat inimicus in eis.

℞. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.

℣. Dómine exáudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ADESTO Dómine supplicationibus nostris, et quibus in tuo Nómine sacros hábitus imposúimus, ita bene✠dicere dignéris, ut tuæ grátiae cooperantes, vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ sancti descéndat super vos et máneat semper. Amen.

Formula recitetur numero singulari, si uni tantum personæ sint scapularia imponenda.

BENEDICTIONES NOVISSIMÆ

Absolutio generalis et Benedictio
Papalis pro regularibus Ordini-
bus et Tertiariis ad eos perti-
nentibus. — † — † — † — † — † — † —

Ss. D. N. Leo PP. XIII. per Breve Apostolicum *Quo universi* d. d. 7. Julii 1882 circa absolutionis tum generalis, tum in articulo mortis, tum Papalis benedictionis formulas sequentia decrevit :

I. Pro Absolutione in articulo mortis retineatur in omnibus formula præscripta in Constitutione sa. me. Benedicti Papæ XIV. Pia Mater, addito tantum ad Confiteor nomine Sancti proprii Fundatoris.

(Quæ formula invenitur in Rituali Romano pag. 137.)

II. Benedictio Summi Pontificis nomine imperianda detur cum formula approbata in Constitutione ejusdem sa. me. Benedicti Papæ XIV. Exemplis Prædecessorum, sed nonnisi bis in anno, et sub conditione quod hæc Benedictio numquam detur eodem die et in eodem loco, ubi Episcopus eam imperiat.

(Quam formulam habes in Rituali Romano pag. 348.)

III. In Absolutione generali pro Regularibus cujuscumque Ordinis, atque in Benedictione cum Indulgentia plenaria pro Tertiariis Sæcularibus adhibeantur omnino duæ insequentibus formulæ a Rmo Assessore Sacræ Rituum Congregationis propositæ atque ab eadem approbatæ, abrogatis penitus et suppressis quibuscumque aliis formulis hucusque usitatis, videlicet :

I. — FORMULA ABSOLUTIONIS GENERALIS PRO REGULARIBUS cujuscumque Ordinis hoc privilegio fruentibus.

Antiph. Ne reminiscaris, Dómine, delicta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

✠. Sed líbera nos a malo.

✠. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

✠. Et salutáre tuum da nobis.

✠. Dómine exáudi oratiónem meam.

✠. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium est, miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplícum preces, et confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus et pacem.

Ineffáblem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Completis precibus, ab uno ex adstantibus dicitur *Confiteor*. addito nomine proprii Fundatoris.

Deinde Sacerdos dicit :

Misereátur vestri etc. Indulgéntiam, absolutiónem etc.

Postea subjungit :

DOMINUS noster Jesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ passiónis vos absolvat et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli et Summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commíssa, absolvo vos ab omni vínculo excommunicatiónis majóris, vel minóris, suspensiónis et interdícti, si quod forte incurrístis, et restítuo vos unióni et participatióni fidélium, necnon sacrosánctis Ecclésiæ Sacraméntis.

Item eádem auctoritáte absólvo vos ab omni transgressióne votórum et régulæ, constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum majórum nostrórum, ab ómnibus pœniténtiis oblitis, seu étiam negléctis, concédens vobis remissionem et indulgentiam ómnium peccatórum, quibus contra Deum et próximum fragilitáte humana, ignorántia, vel malítia deliquístis, ac de quibus jam conféssi estis : In nómine Patris † et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

II. — FORMULA BENEDICTIONIS CUM INDULGENTIA PLENARIA PRO TERTIARIIS SÆCULARIBUS, ceterisque omnibus communicationem privilegiorum et gratiarum cum iisdem, vel cum Regularibus cujuscumque Ordinis habentibus.

Antiph. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine; inclína aurem tuam ad preces nostras; parce, Dómine, parce pópulo tuo, quem redemísti Sanguine tuo pretiósso, ne in ætérnum irascáris nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitteeis Dómine auxílium de Sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis.

℞. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium est, miseréri semper et párcere, súscipe deprecatióem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus et pacem.

Ineffáblem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Dicto deinde *Confíteor etc.*, *Misereátur etc.*, *Indulgéntiam etc.*, sacerdos prosequitur :

Dóminus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille vos absólvat ab

omni vīnculo delictōrum, ut habeātis vitam ætērnā et vivātis in sæcula sæculōrum. Amen.

Per sacratissimam passiōem et mortem Dōmini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatissimæ semper Vīrginis Mariæ, beatōrum Apostolōrum Petri et Pauli, beāti Patris nostri N. et ómnium Sanctōrum, auctoritāte a Summis Pontificibus mihi commissa, plenāriam indulgētiā ómnium peccatōrum vestrōrum vobis impertior. In nōmine Patris † et Fīlii et Spīritus sancti. Amen.

Si hæc indulgentia immediate post sacramentalem absolutionem impertiatur, reliquis omissis, Sacerdos absolute incipiat a verbis : *Dōminus noster Jesus Christus etc.* et ita prosequatur usque ad finem, plurali tantum numero in singularem immutato.

—*— Benedictio bombycum. —*—

Adprobata pro Archidiœcesi Lugdunensi.

℣. Adjutōrium nostrum in nōmine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dōminus vobiscum.

℞. Et cum spīritu tuo.

Orémus.

DEus, ómnium creātor et rēctor, qui in animālium creatiōne sīmilis suæ speciēi propagāndæ virtūtem contulisti, quæsumus, ut hæc bómbycum sé-

mina bene†dicere, fovére ac multiplicáre tua pietáte dignéris, ut sancta altária tua, eórum opéribus adornáta, et fidéles tui eís-dem fulgéntes, te, uti bonórum ómnium largitórem, toto corde gloríficent: qui cum Unigénito tuo et Spírítu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Deinde adspérgatur aqua benedicta.

Benedictio cinguli quod gestatur
in honorem B. M. V. vel alicujus
Sancti.¹ —*—*—*—*—*—*

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, béne†dic, quæsumus, hoc cingulum, et præsta, ut qui (*vel* quæ) illud gestáverit, Beatíssimæ Vírginis Matris tuæ (*vel* Sancti N., *seu* Sanctæ N.) protectióne munítus (*vel* muníta) ab ómnibus perículis deféndi, atque ánimæ et córporis sanitátem percípere mereátur. Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Deinde Sacerdos adspérgat aqua benedicta.

¹ Qui tamen Albo Sanctorum a Sede Apostolica adscriptus sit.

✠ Benedictio vini pro infirmis. ✠

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bomine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecisti; benedícere et sanctificáre dignéris hanc creatúram vini, quam ad sustentatiónem servórum tuórum tribuísti; ut ubicúmque fusum fúerit, vel a quólibet potátum, divína opuléntiæ tuæ benedictióne repleátur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro fámulo tuo infirmo (*vel fámula tua infirma, seu fámulis tuis infirmis, si fuerint plures*), pro quo (*vel pro qua, sive pro quibus*) misericórdiæ tuæ implorámus auxiliúm; ut, rédita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat (*vel réferant*) actiões. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

✠ Benedictio domus scholarum. ✠

Sacerdos ingrediens adspergat cubicula aqua benedicta, dicens :

℣. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui Apóstolis tuis præcepísti, ut in quamcúmque domum intrárent, pacem illi adprecaréntur, sanctí✠fica, quæsumus, per ministérium nostrum hanc domum púeris (*vel* puéllis) educándis destinátam; effúnde super eam tuæ bene✠dictionis et pacis abundántiam, fiat eis salus, sicut dómui Zachæi, te intránte, facta est; manda Angelis tuis, ut eam custódiant, et ab ea omnem inimíci repéllant potestátem; reple docéntes in eá spírítu sciéntiæ, sapiéntiæ et timóris tui; discéntes cœlesti grátia fove, ut quæ salutáriter edocéntur, intelléctu cápíant, corde retíneant, ópere exsequántur; atque omnes habitátóres ejus virtútum ómnium opéribus tibi pláceant, ut in ætérnam domum in cœlis aliquándo récipi mereántur. Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi, qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

—*— Benedictio uvarum. —*—

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bene dic, Dómine, hos fructus novos víneæ, quos tu rore cœli, et abundantia pluviárum, et téporum serenitate atque tranquillitate, ad maturitatem perdúcere dignátus es, et dedísti eos ad usus nostros cum gratiárum actióne percípere in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in unitate Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Deinde adspergat aqua benedicta.

Benedictio aquæ in honorem

S. Adelhaidis. —*—*—*—*—*

Adprobata pro Archidiœcesi Coloniensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Idelium Deus ómnium fortitúdo, et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui magnis fébribus déntam, pio motus rogatiónis afféctu sanásti : sanctí+fica et béne+dic creatúras has (panis et) aquæ tuo sanctíssimo nómine, et méritis sanctæ Adelháidis Vírginis, quam, spreto sæculo, servítio tuo glorióse mancipáre dignátus es : præsta ejúsdem intercedéntibus méritis, ut quicúmque morbórum vexatióibus gravántur, per hujus (panis et) aquæ sumptiónem húmílem a cunctis ánimæ et córporis languóribus liberéntur, atque incólumes Ecclésiæ tuæ repræsentári mereántur, ut gratiárum in ea tibi júgiter réferant actiões. Qui vivis et regnas.

℟. Amen.

Orémus.

BENEDIC+Dómine méritis sanctæ Adelháidis creatúras has (panis et) aquæ, qui glorióso córpore tuo benedixísti aquas Jordánis et panes in desérto, ac præsta, ut omnes gustántes ex ea tam córporis quam ánimæ recípiant sanitátem. Qui vivis et regnas.

℣. Ora pro nobis sancta Adelháidis.

℟. Ut digni efficiámur promissióibus Christi.

Orémus.

CONCEDE quæsumus, omnípotens et miséricors Deus, ut per virtútem benedi-

ctiōnis hujus aquæ (et panis) et per méri-
tum passiōnis Dómini nostri Jesu Christi
et per intercessiōnem beátæ Víriginis Ma-
ríæ ac sanctæ Adelháidis et ómnium Sanctó-
rum omnes fidéles, qui pie ac devóte aquam
istam gustáverint, ánimæ et cōrporis sani-
tátem recíperere váleant, ac in tuo servítio
semper permanére. Per Dóminum no-
strum. *℟.* Amen.

Benedíctio † Dei omnipoténtis etc.

Adspargatur aqua benedicta.

Modus benedicendi aquam in ho-
norem S. Willibrordi. —*—*—*

Ad probatus pro Archidiœcesi Coloniensi.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cœlum, et terram.

EXORCISMUS PRÆDICTÆ AQUÆ.

EXorcízote, creatúra aquæ per Deum
vivum, † per Deum verum, † per
Deum sanctum, † ut fíeri váleas
remédium salútis ánimæ et cōrporis per
eum qui ventúrus est judicáre vivos et
mórtuos et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Orémus.

BENEDIC † Dómine hanc aquam advér-
sus humáni géneris inimícum et super eam
Spíritum sanctum tuum mitte, ut armáta

cœlesti virtute gravissimum persequatur inimicum vel morbum et cunctis sumētib-
bus proficiat ad salutem. Per Dōminum
nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

BENEDIC † Dōmine omnipotens has
aquas, quas ad usum gēneris humāni, ad
abluēdum ōnium peccatōrum crīmīna
præstitisti, ut invocāto super eas nōmine
sancto tuo, ubicūmque adspersæ fuerint
vel potatæ, salutāris tui munus inviolābile
per has aquas tribuātur, et omne, quod
sordidum est, effugētur, et tuæ pietātis be-
neficio in ōnibus præstetur sānitas cōr-
poris et ānimæ per eum, qui ventūrus est
judicāre vivos et mōrtuos et sæculum per
ignem. ℞. Amen.

Orémus.

BENEDIC † Dōmine sancte Pater, hanc
creatūram aquæ, ut sit remēdium humāno
gēneri ad ōmnia mala cōrporis et ānimæ
tollēnda et ōmnia nōxia inimīci expellēnda,
et præsta in ea per invocatiōnem sanctīssi-
mi nōminis tui tutelam mentis et cōrporis.
Per Dōminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

DEUS, qui in diversārum natiōnum po-
pulis præclāros veræ fidei constituisti pro-
pagatōres : concēde quæsumus ; ut omnes,
qui ad sanctīssimi Doctōris nostri Willi-
brōrdi patrocīnia confūgiunt, præsentis

incolumitatis prosperitatisque gaudium et futuræ beatitudinis gloriam consequantur. Per Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Benedictio Dei † Patris et Fílii † et Spíritus † sancti descéndat super hanc aquam et máneat semper. *R.* Amen.

Dein adspargatur aqua benedicta.

Benedictio aquæ in festo Lanceæ et Clavorum Domini. — † — † — † — † —

Adprobata pro Archidiecési Coloniensi.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Quomine Jesu Christe, qui pro salute mundi passus es de corde tuo aquam et sánguinem per lanceam militis emanare : concéde propítius; ut præsens aqua hujus sacræ lanceæ tactu benedicatur ac sanctificetur, ut sit ómnibus suméntibussalus ánimæ et córporis, et ubi-cúmque fúerit adspérsa, per sanctíssimæ Passiónis tuæ invocatiónem omnis infestatio immúndi spíritus abigatur infirmitásque procul pellátur, sánitas mentis ac córporis tribuátur per te, Salvátor mundi, qui vivis

et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Imponitur Reliquia S. Lanceæ in aquam dicendo :

In nómine Patris et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Interim cum Reliquia S. Lanceæ efformet crucem per aquam.

Adprobata pro Archidiœcesi Coloniensi.

Petentes benedictiones conferunt *panem et aquam*, et Sacerdos stola indutus hæc benedicit coram expositis reliquiis, ut infra sequitur : dein benedicuntur et ipsi petentes, prout etiam inferius sequitur. Tum insinuatur, ut de pane et aqua benedicta sumant per novem dies, ter de die, scilicet mane jejuni, ante prandium et ante cœnam; deinde orent singulis his diebus *semel Credo et novies Pater et Ave*, et his novem diebus suscipiant interea Ss. Sacramenta Pœnitentiæ et Eucharistiæ et singulis annis festum S. Huberti venerentur ut præceptum, offerant ad altare, osculentur sacras reliquias et sic abeant in pace.

BENEDICTIO AQUÆ, SALIS ET PANIS IN HONOREM S. HUBERTI contra morsum rabidi canis tam pro hominibus quam jumentis in Ecclesia olim parochiali Beatæ Mariæ Virginis in pasculo ac Sacello S. Huberti in præsentia Reliquiarum ejusdem S. Episcopi usitata.

EXORCISMUS AQUÆ.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
℞. Qui fecit cœlum et terram.

EXORCIZO te creatúra aquæ, in nómine Patris † omnipoténtis et in nómine Jesu † Christi Fílii ejus et in nómine Spíritus † sancti, ut omne virus rabiéi et omnis spíritus immúndus et incúrsio sátanæ superétur et expellátur, et ut fias aqua exorcizáta ad expelléndam et effugándam rábiem et venénum ejus, et omnem morbum tam hóminum quam pécorum et invídiam malórum spírituum atque omne phantásma inimíci, et ut ipsum virus rabiéi et stabíliter ipsum inimícum eradicáre váleas, per virtútem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sæculum per ignem. ℞. Amen.

EXORCISMUS SALIS.

EXORCIZO te creatúra salis per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum totíus creatúræ, ut efficiáris sal exorcizátum ad evacuándam et expelléndam rábiem et omne virus ejus, inimícumque et omnem virtútem ejus atque étiam omnem morbum tam hóminum quam pécorum, quæ necessitatibus humanis dignátus es donáre, ut possint salva ad usus necessários profícere, et hómines salváti mente et córpore cóngruam tibi exhibeant servitútem per virtútem Dómini nostri Jesu Christi, per quem creáta sunt ómnia et perficiúntur univérsta, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sæculum per ignem. ℞. Amen.

BENEDICTIO PANIS.

Orémus.

Domine sancte Pater omnipotens ætérne Deus, benedícere † dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne, ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis, atque contra omnes morbos et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, panem vivum, qui de cœlo descéndit, et dat vitam et salútem mundo, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc. *℟.* Amen.

Adspargatur aqua benedicta et fiat commixtio salis per modum crucis dicendo :

Hæc commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine † Patris et † Filii et Spíritus † sancti, ut prosit tam homínibus quam animálibus ad sanitátem.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit, Dóminus super aquas multas; hómines et juménta salvábis, Dómine, quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus; áperis tú manum tuam et imples omne ánimál benedictióne.

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS invisíbilis et insuperábilis impérii Rex, imménsam pietátem et misericórdiam tuam per sanctum et treméndum nomen Filii tui súpplíces deprecámur, ut super

has creatúras panis et aquæ bene†dicti-
 onem tuam per poténtiam invisíbilis opera-
 tiónis infúndas, et hómines páriter et ju-
 ménta, quæ in usum et cómmodum hómi-
 num cóndere dignátuses, cum ex eísdem ac-
 céperint vel gustáverint, hæc bene†dictio
 et sancti†ficatio salvet et a rábie et ab
 omni noxa et incúrsu malíno, te prote-
 génte, custódiat. Per Christum Dóminum
 nostrum. *℞. Amen.*

Orémus.

PRÆSTA Dómine benedictiõnem † co-
 piósam super has creatúras panis et aquæ, ut
 fiant salúbre remédium tum homínibus tum
 béstiis advérsus rábiem omnésque malíni
 hostis insídias, et læsis ad recuperatiõnem
 sanitátis, íntegris vero sanísque ad conser-
 vatiõnem poténter et efficáciter proficiant.
 Per Christum Dñum nostrum. *℞. Amen.*

Orémus.

DOMINE Deus Pater omnípotens, per
 quem disponúntur ómnia, quæ ad usum
 vitæ possidémus, béne†dic étiam has
 creatúras panis et aquæ ad effugándum
 inimícum arcendámque rábiem ab homí-
 nibus vel juméntis, et per virtútem glorio-
 síssimi nóminis Jesu Christi Fílii tui, quod
 cunctis malígnis spirítibus est treméndum
 atque terríbile, hujus panis et aquæ usum
 ómnibus suméntibus salúbrem fac esse
 medicínam. Per eúndem Christum Dó-
 minum nostrum. *℞. Amen.*

Orémus.

DEUS qui labóribus hóminum étiam ex mutis animálibus solátia præbuísti : súplices te rogámus; ut sine quibus non álitur humána condítio, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Subjungitur Oratio de S. Huberto.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui beáti et gloriósi Confessóris Hubéрти Pontíficis et Patróni nostri méritis diversos sæpe languóres morbósque depulísti : concéde propítius; ut cuncti qui ipsíus implórant auxílium, ab infestatióne dæmonum, a subitáneá et improvísá morte, a rábie et ab omni malo ac perículo ánimæ et córporis júgiter liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

AVERTE, quæsumus Dómine, a fidélibus tuis cunctos miserátus erróres, et sæviéntis morbi (rabiéi) qui grassátur in animália, depélle perníciam, ut quos suo mérito flagéllas dévios, fóveas tua miseratióne compúctos. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc. *℟.* Amen.

Benedictio super hominem pronuntianda, imponendo stolam capiti ipsius. (Si plures sunt, om-

nia dicuntur numero plurali.) Sacerdos versus hominem genuflectentem dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Salvum fac servum tuum (salvam fac servam tuam).

℞. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum (eam).

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS infirmitátis humánæ præsidium, auxilií tui super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) osténde virtútem, ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, (adjúta) Ecclésiæ tuæ sanus (sana) et a rábie incólumisrepræsentári mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.

℞. Stolam glóriæ índuit eum.

Orémus.

DEUS, qui ánimæ sancti Hubérti Confessóris tui atque Pontíficis perénnem glóriam contulísti : concéde propítius; ut cuncti, qui ipsíus implórant auxiliúm, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Stola imponatur; si adsint plures, binis et binis imponatur.

Per intercessiōnem sancti Huberti Pontificis et Patrōni nostri liberet te (vos) Deus a rābie et ab omni malo cōrporis et animæ et perdūcat te (vos) in vitam ætérnam. In nómine Patris † et Fílii † et Spíritus † sancti. ℞. Amen.

Formula inscribendi in album confraternitatis S. Huberti Patroni si quis velit inscribi, quod tamen necesse non est. — * — * — * — * — *

Ante inscriptionem Sacerdos stola indutus dicit :

℞. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Orémus.

Actiōnes nostras, quæsumus Dómine adspirādo præveni et adjuvādo proséquere, ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incípiat, et per te cœpta finiatur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Post inscriptionem.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui beati et gloriósi Confessóris Huberti Pontificis et Patrōni nostri méritis diversos

sæpe languóres morbósque depulísti : concéde propítius; ut cuncti, qui ejus implórant auxílium, ab infestatióne dæmonum, a subitánea et improvísá morte, a rábie et ab omni malo ac perículo ánimæ et córporis júgiter liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

O RADIOSA lampas supra candelábrum pósita, o méritis præcípuis ínclyte Hubérte! per tua suffrágia, languéntium suscípiens vota, confer cunctis tibi devótis vitæ subsidia, et per tua mérita evádere váleant insánias, morbos et cuncta perícula ánimæ et córporis. ℞. Amen.

Benedíctio Deí omnipoténtis Patris † et Fílii † et Spíritus † sancti descéndat super te (vos) et máneat semper. ℞. Amen.

Benedictio peregrinorum ægrotantium. —*—*—*—*—*—*—*

Adprobata pro Diœcesi Quebecen.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola albi coloris, ponet extremitatem stolæ super caput infirmi, evangeliumque recitabit modo sequenti; si plures sint infirmi, stolam ipse teneat elevatam manu dextra, et benedictiones dicat in plurali.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℞. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Cap. 13.)

℞. Glória tibi Dómine.

IN illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscondito in agro : quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósá margaríta, ábiit, et vëndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cœlórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatione sæculi : exhibunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínium ignis : ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei : Etiam. Ait illis : Ideo omnis scribe doctus in regno cœlórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

Post Evangelium benedicat infirmum dicens :

Benedíctio Dei Pa+tris, et Fí+lii, et Spíritus + sancti descéndat super te, et máneat semper.

Deinde porriget extremitatem stolæ deosculandam infirmo, ipsumque adsperget aqua benedicta, dicens :

Adspérgat te Deus rore grátiaæ suæ in vitam ætérnam. ℞. Amen.

Formula benedictionis in honorem,
 et cum invocatione B. Mariæ Vir-
 ginis sub titulo Auxilium Christia-
 norum. —*—*—*—*—*—*—*

Adprobata pro Diœcesi Taurinensi.

Sacerdos superpelliceo ac stola indutus dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Ave María etc.

Sub tuum præsidium confúgimus, san-
 cta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne
 despicias in necessitatibus nostris, sed a
 periculis cunctis libera nos semper, Virgo
 gloriósa et benedícta.

℣. María, Auxílium Christianórum.

℟. Ora pro nobis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, qui
 gloriósa Virginis matris Mariæ
 corpus et ánimam, ut dignum Fílii
 tui habitáculum éffici mererétur, Spírítu
 sancto cooperánte, præparásti; da, ut cujus
 commemoratióne lætámur, ejus pia inter-

cessiōne ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Et personam benedicendam adspergit aqua benedicta.

Benedictio vestis ex voto assumendi.

Adprobata pro Diœcesi Lugdunensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Quomine Jesu Christe, qui pro nostra salute suscipiens humanam naturam, te vestiménto carnis indúere dignátus es, benedictiōne sancta bédic ista vestiménta, quæ pro grátiis tibi exsolvéndis cum omni devotiōne sanctóque voto, ac veneratiōne beatíssimæ Mariæ, (*vel* beáti N.) fámulus tuus (*vel* fámula tua) super se susceptúrus est (*vel* susceptúra est) : infúnde in eum (*vel* in eam), quæsumus, tuam sanctam benedictiōnem, ut cum primum indúerit hoc religiōnis símile vestiméntum, intercedénte beatíssima Vírgine María, (*vel* beáto N.) descéndat super eum (*vel* eam) grátia tua, et prótegat eum (*vel* eam) ab omni malo mentis et córporis : Qui vivis et regnas. *℟.* Amen.

Et adspergat aqua benedicta.

Benedictio loci in quo, licentia ab
 Ordinario data, transitorie seu ad
 tempus Missa celebranda est. —✠—

Adprobata pro Diœcesi Lugdunensi.

- ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

BEus, qui loca tuo nómini dicánda
 sanctíficas, effúnde super hanc ora-
 tiónis domum grátiam tuam; ut ab
 ómnibus hic nomen tuum invocántibus
 auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per
 Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Et adspergat aqua benedicta.

Benedictio rogi quæ fit a Clero ex-
 tra Ecclesiam in Vigilia Nativitatis
 S. Joannis Baptistæ. —✠—✠—✠—

Adprobata pro Diœcesi Tarbiensi.

- ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Deus, Pater omnipotens,
 lumen indeficiens, qui es conditor
 omnium luminum : novum hunc
 ignem sanctifica, et præsta; ut ad te, qui
 es lumen indeficiens, puris mentibus post
 hujus sæculi caliginem pervenire valeamus.
 Per Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

Et sacerdos adspersat ignem aqua benedicta.
 Deinde a Clero cantetur sequens hymnus :

UT queant laxis resonare fibris
 Mira gestorum famuli tuorum,
 Solve polluti labii reatum,
 Sancte Joannes.

Nuntius celso veniens Olympo,
 Te patri magnum fore nasciturum,
 Nomen, et vitæ seriem gerendæ,
 Ordine promit.

Ille promissi dubius superni,
 Perdidit promptæ modulus loquellæ;
 Sed reformasti genitus peremptæ
 Organa vocis.

Ventris obstruso recubans cubili,
 Senseras Regem thalamo manentem :
 Hinc parens, nati meritis, uterque
 Abdita pandit.

Sit decus Patri genitæque Proli,
 Et tibi compar, utriusque virtus
 Spiritus semper, Deus unus, omni
 Temporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.

℞. Cui nomen erat Joáannes.

Orémus.

DEus, qui præsentem diem honorabilem nobis in beáti Joánnis nativitate fecisti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Formula benedictionis aquæ

S. Vincentii a Paulo pro infirmis.

Propria Congr. Missionis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, qui benedictionis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis, ad invocatióem sanctíssimi nó-

minis tui benígnus assiste; ut, intercedénte beáto Vincéntio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, délixtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos accipiat Reliquiam vel Numisma S. Vincentii a Paulo, immittat in aquam, et dicat :

Béne†dic Dómine hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno, et per intercessiónem beáti Vincéntii Confessóris tui, cujus Reliquiæ (*vel* Numísma) in eam immergúntur (*vel* immérgitur), præsta; ut quicúmque ex ea sumpserint, sanitátem córporis, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hic educitur ex aqua Reliquiarium, vel Numisma.

Ant. Páuperes Sion saturábo pánibus, sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

℣. Parásti indulcédine tua páuperi Deus.

℟. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa.

Orémus.

DEUS, qui ad salutem páuperum et cleri disciplinam novam in Ecclésiá tua per beátum Vincéntium famíliam congregásti :

da quæsumus; ut eódem nos quoque spíritu fervéntes, et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Benedictio infirmorum cum ligno
SS. Crucis D. N. J. C. seu signum
S. Mauri Abbatis. —*—*—*—*

Adprobata pro Ordine S. Benedicti.

Antea rite exponatur Reliquia veræ Crucis Dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis, et firma fiducia, ut adjutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres *Pater* totidemque *Ave María* et *Glória* in honorem Sanctissimæ Trinitatis : tum sacerdos Ordinis S. Benedicti indutus stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctæ Crucis coram infirmo, dicit :

℞. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℞. Pes meus stetit in dirécto.

℞. In ecclésiis benedícam te Dómine.

Invocatio.

ER sanctíssimum nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Maurus per sequéntia verba ægrótos saná-

vit, et in qua ego, licet indignus peccator, eásdem preces super te humíliter prófero.

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adjútus méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus, o N., et incólumis super pedes tuos rectus. In nómine Patris † et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Antiph. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cujus livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum. ℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.

℣. Dómine exáudi oratiómem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS ómnium cónditor creaturárum, qui ad restauratiómem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosáncctum ac gloriósum vivíficæ Crucis lignum vulneribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subveníre dignátus es: ipse hunc fámulum tuum N. per vitális hujus signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem

apud te impetrare quod in nomine tuo peteret. Tu per ipsius intercessionem cunctos ab hoc famulo tuo languores repellere dignare : ut sanitate percepta, gratiarum actionem referat nomini sancto tuo : Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in secula seculorum. *℟.* Amen.

Signum.

PER invocationem Immaculatae Dei Matris et semper Virginis Mariae, et per intercessionem sanctorum Benedicti et Mauri.

Potentia ✠ Dei Patris, Sapientia ✠ Dei Filii, Virtus ✠ Spiritus sancti liberet te ab ista infirmitate. Amen.

Sicut fuerit beneplacitum ejus sic fiat, et fiat tibi sicut petis et desideras ad laudem et honorem sanctissimae Crucis Domini nostri Jesu Christi.

Ultimo benedicat infirmo Reliquia S. Crucis, dicens :

Benedictio Dei omnipotentis, Patris ✠ et Filii et Spiritus sancti descendat super te et maneat semper. Amen.

Et porrigit ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vi- ces, sive diversis diebus, sive eadem die, juxta necessitatem. Tres etiam Missae votivae si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate, et pro defunctis celebrandae erunt : alioquin Beatissimae Virginis Mariae Rosarium in tres partes distribu- tum juxta praefatam intentionem infirmus, si pot- est, recitabit vel recitare faciet.

Formula benedictionis panis et
 aquæ sub invocatione S. Machuti
 Episcopi. —*—*—*—*—*—*

Adprobata pro Diœcesi Buscoducen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, qui
 solo verbo ómnia creásti, et per
 Fílium tuum hóminem pérditum
 redemísti, ac Spírítum sanctum tuum fidé-
 lium córdibus infudísti, sanctæque Trini-
 tátis fidem per Apóstolos tuos eorúmque
 successóres in toto mundo prædicáre fecí-
 sti, pro cujus fidei propagatióne gloriósus
 Conféssor tuus Machútus plúrimos sustí-
 nuit labóres, quos tibi gratos fuisse multis
 miráculis declaráre dignátus es; fámulos
 tuos ad ejus patrocínia fugiéntes clemén-
 ter exáudi, et hanc creatúram panis et
 aquæ cœlésti benedictióne † sanctífica

tuámque virtútem désuper infúnde : et præsta; ut qui fide íntegra illis usi fúerint, ab omni illusióne diabólica et univérsis malis, languóribus et infirmitátibus, ejus intercessióne liberéntur, et in sanctis tuis, per quos mirabília operáris, majestátem tuam colláudent, et in Ecclésia tua gratiárum tibi réferant actiões. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Bene † dicitio Dei Patris omnipoténtis, et Filii, et Spíritus sancti descéndat super hanc substántiam panis et aquæ, ut ad effugándos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátia sumat efféctum, sitque ómnibus eam suméntibus adjutórium et remédium.

Orémus.

DEUS, cujus Unigénitus Jesus Christus Dóminus noster Apóstolis tuis dixit “qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciat, et majóra horum fáciat”; quique beátum Machútum Confessórem tuum atque Pontíficem dono curatiónis mirabíliter ornásti; quæsumus; ut ipsíus deprecatióne hæc múnera suscípias, eisque uténtibus salutária esse concédas. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Per mérita sancti Machúti benedicántur hæc múnera in nómine Patris † et Filii et Spíritus sancti. *℟.* Amen.

Crux in hac oratione præsignata fieri debet cum Reliquia vel Imagine S. Machuti.

Modus benedicendi aquam S. Alberti pro Ordine Carmelitarum Excalceatorum. — * — * — * — * — *

Adprobatus pro Ord. Carmelit. Excalc.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel saltem stola ad collum posita, ministro cum accensa candela comitante, accedens ad locum, ubi Reliquiæ sancti Alberti sunt repositæ, extrahit illas reverenter, et, aqua benedicenda in vase decenti præparata, dicit :

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℟. Sit nomen Dómini benedíctum.

℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℟. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Quomine Jesu Christe, fidélium ómnium fortitúdo et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui fébribus magnis deténtam perfécte sanásti, sanctificáre et bene dícere dignéris creatúram hanc aquæ : ut, intercedénte beáto Albérto Confessóre tuo, quem, spreto sæculo, ad almæ Genitrícis tuæ Vírginis Mariæ religionem vocáre dignátus es, quicúmque fébrium vexatióne gravántur, per hujus aquæ húmilem sumptiónem a cunctis áni-

mæ et cõrporis languõribus liberentur, atque Ecclésiæ tuæ incólumes repræsentári mereántur, gratiárum Tibi actiõnes in ea júgiter referentes : Qui vivis et regnas in sæcula sæculõrum. *R.* Amen.

Deinde accipiens reverenter Reliquias immergit eas in aquam in modum Crucis simul dicens :

Béne✠dic Dómine méritis sancti Albér-
ti creatúram hanc aquæ, qui glorióso tuo
cõrpore benedixísti aquas Jordánis : et præ-
sta, ut omnes gustántes ex ea tam cõrporis
quam ánimæ recípiant sanitátem. Qui vivis
et regnas in sæcula sæculõrum.

R. Amen.

Deinde dicitur :

Antiphona. O Albérte, norma mundítiæ,
puritátis et continétiæ, ora Matrem mi-
sericórdiæ, ut in hac valle misériæ nos de-
féndat ab omni labe, et, exúto mortáli cõr-
pore, perfruámur ætérna réquie.

V. Ora pro nobis, beáte Albérte.

R. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

Orémus.

CONCEDE quæsumus, omnípotens et
miséricors Deus : ut, intercedénte beáto
Albérto Confessóre tuo, omnes fidéles, qui
pie et devóte aquam istam gustáverint, áni-
mæ et cõrporis sanitátem recíperere et in tuo
sancto servítio permanére váleant. Per
Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ritus erigendi stationes Viæ Matris
 Dolorosæ seu in honorem Septem
 Dolorum B. M. V. —*—*—*—*

*Proprius Ordinis Servorum B. M. V. et adprobatus
 die 10. Martii 1883.*

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, comitantibus Clericis, vel aliis ministris, cum vasculo aquæ benedictæ, et adpersorio, necnon thuribulo ac navicula incensi adscendit ad Altare, ibique, habito ad populum brevi sermone super excellentia et utilitate pii exercitii Viæ Matris Dolorosæ, genuflexus in infimo gradu intonat Hymnum.

Veni Créator Spíritus : *quem chorus
 prosequitur* : *Mentes tuórum vísita,* *
Imple supérna grátia, * *Quæ tu créasti
 péctora.*

Qui díceris Paráclitus, * *Altíssimi do-
 num Dei,* * *Fons vivus, ignis, cáritas,* * *Et
 spirítalis únctio.*

Tu septifórmis múnere, * *Dígitus Pa-
 térnæ délixteræ,* * *Tu rite promíssum Pa-
 tris,* * *Sermóne ditans gúttura.*

Accénde lumen sénsibus, * *Infúnde
 amórem córdibus,* * *Infírma nostri córpo-
 ris* * *Virtúte firmans pérpeti.*

Hostem repéllas lóngius, * *Pacémque
 dones prótinus :* * *Ductóre sic te prævio* *
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem, * Noscámus
atque Fílium : * Teque utriúsque Spíri-
tum * Credámus omni tēpore.

Deo Patri sit glória, * Ejúsque soli Fí-
lio, * Cum Spíritu Paráclito, * Nunc et per
omne sæculum. Amen.

Tempore Paschali :

Deo Patri sit glória, * Et Fílio, qui a
mórtuis * Surréxit, ac Paráclito, * In sæ-
culórum sæcula. Amen.

℣. Emítte Spíritum tuum et creabúntur.
℞. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

DEus, qui corda fidélium sancti Spí-
ritus illustratióne docuísti; da no-
bis in eódem Spíritu recta sápere,
et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde, quæsumus Dómine, beáta
María semper Vírgine intercedénte, istam
ab omni adversitaté civitatem (*vel* famí-
liam *vel* istum . . . pópulum); et toto corde
tibi prostrátam (*vel* prostrátum) ab hó-
stium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiões nostras, quæsumus Dómine,
adspirándo præveni, et adjuvándo prosé-
quere : ut cuncta nostra orátio et operátio,
a te semper incípiat, et per te cœpta finiá-
tur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde fit benedictio tabularum pictarum seu
imaginum Stationum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui sanctórum tuórum imáginés sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur : has, quæsumus, imáginés in honórem et memóriam perdoléntis Vírginis Deíparæ adaptátas bene†dicere et sancti†ficáre dignéris : et præsta; ut quicumque coram illis dolóres, quos beáta Virgo María in vita, passióne, et morte unigéniti Fílii sui Dómini nostri Jesu Christi sustínuit, recólere et venerári studúerit, illíus méritis et intercessióne a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde ponit incensum in thuribulo illud benedicens, quo facto, accepto adpersorio adspersit imagines seu tabulas dicens Antiphonam :

Adspérges me Dómine hyssópo et mundábor, lavábis me et super nivem dealbábor; deinde accepto thuribulo eas thurificat nihil dicens. In Oratorio privato omitti poterit incensatio.

: Completa benedictione imaginum seu tabularum, Sacerdos, præcedentibus Clericis cum cruce

et duobus intorticiis vel candelis accensis, processionaliter pergit ad locum primæ stationis, deosculatur primam tabulam et vel per se vel per Clericum collocat eam in loco præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentem. Idem ritus servabitur in colloca-tione reliquarum Stationum. Quibus collocatis, pergit ad aram vel ante imaginem perdolentis Virginis Mariæ interim decantans partem diei respondentem : *Stabat Mater dolorosa etc.* ut supra pag. [148] concludens cum sequenti Versiculo et Oratione.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

℞. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus.

DEUS, in cujus passione secundum Si-meonis prophetiam dulcissimam animam gloriosæ Virginis et Matris Mariæ doloris gladius pertransiuit : concede propitius; ut qui dolorum ejus memoriam recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Deinde cantatur Hymnus. *Te Deum* ut supra pag. [149].

℣. Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu.

℞. Laudemus et superexaltemus eum in sæcula.

Orémus.

DEUS, cujus misericordiæ non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimæ majestati tuæ pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam

exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eisdem non deserens ad præmia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Demum Sacerdos genuflexus ter invocet Patrocinium dolorosæ Matris dicens :

Virgo dolorosissima, ora pro nobis. populo idem respondente; postea adscendit super altare et conversus ad populum illum benedicit, dicens :

Nos cum prole pia, benedicat dolorosa Virgo Maria.

Ritus benedicendi et imponendi
scapulare sancti Michaelis Archan-
geli pro Archisodalitio hoc sub titulo in
perinsigni Ecclesia Collegiata Sancti An-
geli in Foro Piscium Romæ erecto, et pro
aliis hujusmodi sodalitatibus extra Urbem
eidem rite aggregatis. —*—*—*—*

Notandum quod benedictio et impositio Scapularis fieri debet a Sacerdote, qui præest Consilio directivo, aut ab alio Sacerdote ab eo legitime delegato.

Sacerdos itaque superpelliceo et stola indutus, dicat :

R. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

R. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Mnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiám tuam contra diabólicas nequítias per sanctum Michaélem Archángelum deféndere dignáris : te súpplices exorámus; ut hoc signum ad excítandam et fovéndam inter fidéles tuos in tantum Patrónum devotiónem institútum, bene✠dícas et sanctí✠fices; et iis, qui illud gestáverint, ejúsdem sancti Archángeli auxílio roborátis, inimícos ánimæ et córporis in vita et in morte superáre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Adspergit Scapulare aqua benedicta, ac deinde imponit, dicens :

Accipe Frater (*vel* Soror) scapuláre sancti Michaélis Archángeli, ut, eo júgiter interveniénte, vitam sanctam dúcere váleas. Amen.

Orémus.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, benígnus exáudi, et hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) speciáli patrocínio sancti Michaélis Archángeli commísum (*vel* commíssam) bene✠dícere dignéris; ut, per ejus intercessiÓNem, quám libet offénsam tuam evitándo et impediéndo, in tuo famulátu própriam aliorúmque sanctificatiÓNem cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ritus benedicendi atque imponendi
 scapulare S. Josephi Sponsi B. M. V.
 pro sodalitate sub ejus titulo cano-
 nice erecta in Ecclesia Sancti Nico-
 lai civitatis Veronensis. —*—*

Adprobatus die 23. Aug. 1883.

Sacerdos superpelliceo et stola indutus dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui fideles
 tuos induis vestiméntis salutis, et
 induménto justitiæ circúmdas :
 dignáre quæsumus, bene†dicere et san-
 cti†ficáre hoc genus vestimentórum su-
 méndum in honórem et sub protectióne
 sancti Joséphi, tuæ Immaculátæ et sem-
 per Vírginis Genitrícis puríssimi Sponsi et
 Ecclésiæ Patróni : et præsta, per invoca-
 tiónem sancti tui Nóminis; ut qui hoc
 vestiménto indúti fúerint, ejúsdem beatís-
 simi Patróni auxílio suffúlti, vestem nu-
 ptiálem caritátis semper hábeant, atque ab
 ingruéntibus malis præserváti, córporis sa-
 nitátem et ánimæ tutelam percípiant. Qui

vivis et régnas cum Deo Patre et Spíritu sancto in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde adspergat scapulare aqua benedicta, et imponat novo sodali.

Benedictio panis, vini, aquæ et fructuum contra gutturis ægritudinem in festo sancti Blasii Ep. Mart.

Adprobata pro Diœcesi Urgellensi die 25. Sept. 1883.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

S Alvátor mundi Deus, qui hodiérnam diem beatíssimi Blásii martyrio consecrásti, quique eídem inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut, quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; ineffáblem misericórdiam tuam suppliciter exorámus, et pétimus: ut hos panes, vinum, aquam et fructus, quæ plebs fidélis tibi devóte hódie ad sanctificándum áttulit, tua pietáte bene†dicere et sancti†ficare dignéris: ut qui ex his gustáverint, ab omni gútturis plaga, et quavis ália ánimæ et córporis infirmitáte,

méritis et intercessióne ejúsdem beáti Blá-
sii Mártiris tui atque Pontíficis, plenam
recípiant sanitátem : Qui vivis et regnas
Deus in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Deinde Sacerdos res adspergit aqua benedicta.

Formula benedictionis cingulorum
in honorem sanctæ Philumenæ Vir-
ginis et Martyris. —✠—✠—✠—✠—

*Adprobata pro Archidiœc. Parisiensi
die 20. Dec. 1883.*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bomine Jesu Christe, béne†dic,
quæsumus, hoc cingulum, et
præsta : ut qui (*vel* quæ) illud
gestáverit, sanctæ Philúmenæ Vírginis et
Mártiris protectióne munítus (*vel* muníta),
ab ómnibus perículis deféndi, atque ánimæ
et córporis sanitátem percípere mereátur :
Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæcu-
lórum. ℞. Amen.

Deinde Sacerdos adspergat aqua benedicta.

Benedictio Machinæ ad excitandam lucem electricam. —*—*—

Clerus a proximiori Ecclesia vel ab aliquo alio loco ad hoc parato procedat usque ad stationem machinæ benedicendæ canendo vel recitando Canticum *Benedictus Dominus Deus Israel* (pag. 256), cum *Glória Patri*.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus intonabit.

Añã. Lux orta est justo : rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dominus regnâvit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Ac repetita Antiphona dicet :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa Beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui es conditor ómnium lúminum, béne†dic hanc

máchinam ad lumen excitándum nóviter cónditam; et præsta, ut ad te, qui es lux indeficiens, post hujus sæculi caliginem pervenire valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspergit machinam aqua benedicta.

Formula benedictionis Vexilli cujuslibet piæ Societatis. —*—*—*

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Iomine Jesu Christe, cujus Ecclésia est velut castrórum ácies ordináta: bene+dic hoc vexillum, ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti *N.* (vel beátæ *N.*) inimicos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sæculo superáre, et post victóriam in cœlis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe, qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spírítu sancto in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde vexillum adspergatur aqua benedicta.

EXORCISMUS

in satanam et angelos apostaticos
jussu Leonis XIII. Pont. Max. Editus.

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Psalmus 67.

Xsúrgat Deus et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defícient; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Psalmus 34.

JUDICA Dómine nocéntes me; * expúgna impugnántes me.

Confundántur et revereántur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Ángelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, et lúbricum : * et Ángelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi in-

téritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; et cáptio quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto :

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ad S. Michaelem Archangelum.

Precatio.

Rinceps gloriosíssime cœléstis militiæ, sancte Míchael Archángle, defénde nos in proelio et *colluctatione*, quæ nobis est *advérsus príncipes et potestates, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirítuália nequitiæ, in cœlestibus*. (Ephes. 6.) Veni in auxílium hóminum; quos *Deus creávit inexterminábiles, et ad imáginem similitúdinis suæ fecit, et a tyránnide diáboli emit pretio magno*. (Sap. 2. — I. Cor. 6.) Proeliáre hódie cum beatórum Angelórum exércitu proelia Dómini, sicut pugnásti olim contra ducem supérbie lucíferum et ángelos ejus apostáticos; *et non valuérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo. Sed projéctus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocátur diábolus et sátanas, qui sedúcit univér-*

sum orbem; et projectus est in terram, et angeli ejus cum illo missi sunt. (Apoc. 12.)
 En antiquus inimicus et homicida vehementer erectus est. Transfiguratus in angelum lucis, cum tota malignorum spirituum caterva late circuit et invadit terram, ut in ea deleat nomen Dei et Christi ejus, animasque ad æternæ gloriæ coronam destinatas furatur, mactet ac perdat in sempiternum interitum. Virus nequitiæ suæ, tamquam flumen immundissimum, draco maléficus transfundit in homines depravatos mente et corruptos corde; spiritum mendacii, impietatis et blasphemiae; habitumque mortiferum luxuriæ, vitiõrum omnium et iniquitatum. — Ecclesiam, Agni immaculati sponsam, vaferrimi hostes repleverunt amaritudinibus, inebriarunt absinthio; ad omnia desiderabilia ejus impias miserunt manus. Ubi sedes beatissimi Petri et Cathedra veritatis ad lucem gentium constituta est, ibi thronum posuerunt abominationis impietatis suæ; ut percusso Pastore, et gregem disperdere valeant. — Adesto itaque, Dux invictissime, populo Dei contra irrumpentes spirituales nequitiæ, et fac victoriam. Te custodem et patronum sancta veneratur Ecclesia; te gloriatur defensore adversus terrestrium et infernorum nefarias potestates; tibi tradidit Dominus animas redemptorum in superna felicitate locandas. Depre-

cáre Deum pacis, ut cónterát sátanam sub pédibus nostris, ne ultra váleat captívos tenére hómines, et Ecclésiæ nocére. Offer nostras preces in conspéctu Altíssimi, ut cito anticipent nos misericórdiæ Dómini, et apprehéndas draconem serpéntem antiquum, qui est diábolus et sátanas, ac ligátum mittas in abyssum, *ut non seducat amplius gentes.* (Apoc. 20.)

Hinc tuo confísi præsidio ac tutéla, sacra ministérii nostri auctoritáte, ad infestationes diabólicæ fraudis repelléndas in nómine Jesu Christi Dei et Dómini nostri fidéntes et secúri aggrédimur.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

℞. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℞. Quemádmódum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratióne[m] meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, invocámus nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam súpplícés expóscimus: ut per intercessióne[m] immaculátæ semper Vírginis Dei Genitrícis Mariæ, beáti Michaélis Archángeli, beáti Joseph ejúsdem

beátæ Vírginis Sponsi, beatórum Apostolórum Petri et Pauli et ómnium Sanctórum, advérsus sátanam, omnésque álios immúndos spíritus, qui ad nocéndum húmano géneri animásque perdéndas pervagántur in mundo, nobis auxiliúm præstáre dignéris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ✠. Amen.

Exorcismus.

Xorcizámus te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversáarii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab animábus ad imáginem Dei cónditis ac pretiósó divíni Agni sanguíne redémtis ✠. Non ultra áudeas, serpens callidíssime, decípere húmanum genus, Dei Ecclésiám pèrsequi, ac Dei éléctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperat tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri adhuc præsumis; *qui omnes hómines vult salvos fieri, et ad agnitiónem veritátis venire.* (I. Tim. 2.) Imperat tibi Deus Pater ✠; ímperat tibi Deus Fílius ✠; ímperat tibi Deus Spíritus sanctus ✠. Imperat tibi majéstas Christi, ætérnum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salúte géneris nostri tua invídia pèrditi, *humiliávit semetípsum fa-*

ctus obédiens usque ad mortem (Phil. 2.); qui Ecclésiám suam ædificávit supra firmam petram, et portas ínferi advérsus eam numquam esse prævalitúras edíxit, cum ea ipse permansúrus *ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi.* (Matth. 28., 20.) Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠, omniúmque cristiánæ fídei Mysteriórum virtus ✠. Imperat tibi excélsa Dei Géni-trix Virgo María, ✠ quæ superbíssimum caput tuum a primo instánti immaculátæ suæ conceptionis in sua humilitáte contrívit. Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Apostolórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis, ac pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠.

Ergo, drago maledícite et omnis légio diabólica, adjurámus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum qui *sic... diléxit mundum, ut Filium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed habeat vitam ætérnam* (Jo. 3.) : cessa decípere humánas creatúras, eisque ætérnæ perditionis venénum propináre : désine Ecclésiæ nocére et ejus libertáti láqueos injícere. Vade sáтана, invéntor et magíster omnis falláciæ, hostis humánæ salútis. Da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis; da locum Ecclésiæ uní, sanctæ, cathólicæ, et Apostólicæ, quam Christus

ipse adquisívit sángine suo. Humiliáre sub poténti manu Dei; contremísce et éffuge, invocáto a nobis sancto et terríbili nómine Jesu, quem ínferi tremunt, cui Virtútes cœlórum et Potestátes et Dominationés subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócbus laudant, dicéntes : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est Deus præter te, nec esse potest nisi tu créator ómnium visibílium et invisibílium, cujus régni non erit finis : humíliter majestáti glóriæ tuæ supplicámus, ut ab omni infernálium spírítuum potestáte, láqueo, deceptióne et nequítia nos poténter liberáre, et incólumes custodíre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.

Ut Ecclésiám tuam secúra tibi fácias libertáte servíre; Te rogámus, audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliare digneris; Te rogamus, audi nos.

Et aspergatur locus aqua benedicta.

Ex audientia Sanctissimi

die 18 Maii 1890.

Ss̄mus D. N. LEO divina Providentia PP. XIII. omnibus R̄m̄is Episcopis, nec non Sacerdotibus ab Ordinariis suis legitime ad id auctoritatem habentibus, qui exorcismum supra expressum devote semel in die recitaverint, partialem tercentum dierum indulgentiam singulis diebus lucranda : iisdem vero per totum mensem id peragentibus, confessis, ac sacra Eucharistia relictis, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam semel in mense, die eorum arbitrio designanda, pariter lucranda impertitus est : quem etiam animabus Christifidelium in purgatorio detentis applicari posse declaravit. Præsentibus in perpetuum valituris.

† D. ARCHIEPISCOPUS TYRENSIS,
S. C. de Propaganda Fide Secretarius.

Formula benedicendi atque imponendi scapulare^r B. M. V. a Bono Consilio. (*Adprobata die 21. Dec. 1893.*)

^r Scapulare istud conficiatur ex binis de more partibus laneis albi coloris simul conjunctis per duplicem chordulam, seu vitam. Altera pars habeat superimpositam impressam, in serica vel simili materie, Imaginem B. Mariæ, quæ colitur in Sanctuario Genestani cum verbis inscriptis : *Mater Boni Consilii*. Pars vero altera referat applicitum stemma pontificale, videlicet trinam coronam cum clavibus et verba inscripta latine seu vernacule : *Fili acquiesce consiliis ejus* (Leo XIII.)

Suscepturus Scapulare genuflectit, ac Sacerdos stola alba indutus dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Ōsténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℞. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Comine Jesu Christe, qui magni consilii ángelus, et admirábilis consiliárius homínibus per Incarnatió-nem tuam adfuísti : hoc Scapuláre beátæ Mariæ Matris tuæ a Bono Consílio bene † dícere dignéris, ut hæc insígnia gestántes per grátiam tuam recta consília secúti bonis pérfrui mereántur ætérnis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Postea aspergit Scapulare aqua benedicta, atque illud imponens dicit :

Accipe, frater (vel soror), hæc insígnia beátæ Mariæ Vírginis, Matris Boni Consilii : ut, ea inspiránte, quæ Deo plácita sunt digne semper perficias, et cum electis suis consociári mereáris. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Tunc prosequitur :

℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consilii.

℞. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

DEUS, qui Genitrícem dilécti Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es : concéde, quæsumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes, secúndum cor tuum vívere, et ad cœléstem pátriam feliciter pervenire valeámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Formula benedicendi ac imponendi
scapulare in honorem sancti Joseph
Sponsi B. M. V. protectoris ecclesiæ
universalis. —*—*—*—*—*

(Adprobata pro Ord. Min. S. Franc. Capuccin.)

Suscepturus Scapulare genuflectat, et Sacerdos, stola alba indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui custodiæ sancti Joseph, Sponsi Immaculatæ Genitricis tuæ Mariæ, committi voluisti, hoc vestimentum genus ad Ecclesiæ tuæ fideliū tutamen institutum, bene ✠ dicere digneris; ut hic famulus tuus (vel famula tua) sub ejusdem sancti Joseph protectione pie et tute tibi servire valeat : Qui vivis.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta, illudque deinde imponit dicens :

Accipe frater (vel soror) Scapulare sancti Joseph Sponsi beatæ Mariæ Virginis, ut eo protectore et custode, contra diaboli nequities defensus (vel defensa), ad vitam pervenias sempiternam. Per Christum Dominum nostrum.

Deinde, flexis genibus, trina vice una cum ascripto, dicat vernaculo idiomate :

Sancte Joseph, Protector noster, ora pro nobis.

Benedictio et impositio S. Numismatis B. M. V. Immaculatæ.

(S. Rit. Congregat. 19. Aprilis 1895.)

Sacerdos benedicturus sacrum Numisma Immaculatæ Virg. Mariæ Conceptionis, superpellece et stola indutus absolute incipit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

GMnípotens et miséricors Deus qui per múltiples Immaculatæ Mariæ Virginitatis apparitiónes in terris mirabilia júgiter pro animárum salúte operári dignátus es, super hoc numismatis signum tuam benedictiónem benignus impénde, ut pie hoc recoléntes ac devóte gestántes, et illíus patrocínium séntiant et tuam misericórdiam consequántur. Per Christum Dóminum nostrum.

Deinde numisma aspergit aqua benedicta et ipsum postea imponens dicit :

• Accipe (si sint plures Accípite) sanctum numisma, (gesta gestáte fidéliter) et digna veneratióne proséquere (prosequímmini) : ut

piíssima et immaculáta cœlórum Dómina te (vos) prótegat atque deféndat; et pietá-tis suæ prodígia rénovans, quæ a Deo sup-pliciter postuláveris (postulavéritis) tibi (vobis) misericórditer ímpetret ut vivens et móriens (vivéntes et moriéntes) in ma-térno ejus ampléxu feliciter requiéscas (requiescátis). Amen.

Inde prosequitur :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Regína sine labe origináli concépta.

℞. Ora pro nobis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

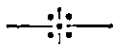
℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam Vírginem Mariám matrem tuam ab orígine immaculátam innúmeris miráculis claréscere voluísti : concéde, ut ejúsdem patrocínium semper implorántes, gáudia consequámur ætérna : Qui vivis.

—*— APPENDIX ALTERA. —*—

TYPOGRAPHUS LECTORI.

Sequentes Benedictiones in Rituali Romano non inveniuntur. Sed quum in plurimorum votis sit, ut etiam alias diversas Benedictiones in promptu habeant, hinc vulgatiores, quæ tamen authenticitatis nota gaudent, in unum colligere et Appendicis alterius nomine heic addere visum est.

Formula brevis conficiendæ aquæ baptismalis, præscripta a Concilio Baltimorensi Provinciali primo, et a Pio VIII. adprobata, ad usum Missionariorum Americæ Septemtrionalis. —*—*—*—*—*—*—*—*

EXorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis †, et in nómine Jesu Christi † Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus † sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli : ut omnis phantásia eradicé-tur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam :

ut qui ex ea baptizati fuerint, fiant templum Dei vivi, et Spiritus sanctus habitet in eis, in remissionem peccatorum : in nomine Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est iudicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. Amen.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, aquarum spiritualium sanctificator, te suppliciter deprecamur : ut hoc ministerium humilitatis nostræ respicere digneris, et super has aquas, abluendis et vivificandis hominibus præparatas, Angelum sanctitatis emittas ; ut peccatis prioris vitæ ablutis, reatque deterso, purum sacrato Spiritui habitaculum regenerationibus procuraret. Per Christum Dñum nostrum. Amen.

Infundat deinceps sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens :

Conjunctio Olei unctionis, et aquæ Baptismatis sanctificetur, et foecundetur. In nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ sancti. Amen.

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum crucis, et dicat :

Conjunctio Chrismatis sanctificationis et Olei unctionis et aquæ Baptismatis sanctificetur et foecundetur. In nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ sancti. Amen.

Denique dicat, benedicens ipsam aquam :

Sanctificetur et foecundetur Fons iste et ex eo renascentes. In nomine Pa✠tris, et Fi✠lii, et Sp✠ritus ✠ sancti. ƛ. Amen.

—✠— Benedictio Coronæ Domini. —✠—

Propria Ordinis Camaldulensium.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ. ℣. Et campi tui replebúntur ubertáte.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui in similitúdinem hóminum factus, trigínta et tribus annis conversátus in mundo, et multa passus pro hóminum salúte, in cruce demum mori voluísti; dignáre quæsumus, hanc (*vel* has) bene † dícere et sancti † ficáre coronam, quam (*vel* coronas, quas) beáto Michaéli Eremítæ Camaldulénsi ad vitam, passiónem et mortem tuam recoléndam institúere jussísti (*vel* inspirásti), ut qui eam (*vel* eas) pié gestáverit (*vel* gestáverint) et devóte recitáverit (*vel* recitáverint) múltiplici gratiárum et indulgentiárum consecutióne coronas in cœlo ætérnas obtinére mereátur (*vel* mereántur). Per te Jesu Christe, Salvátor mundi, qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

* Benedictio rosarii S. Josephi. *

Ex Breviario Ord. Carmelitarum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Orémus.

Genítipotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptióne nostra, de cœlis in terram descéndere, et beatíssimæ Vírginis Mariæ útero, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti, ut nos de potestáte inimíci eríperes, obsecrámus cleméntiam tuam, ut hoc Rosárium in honórem, et laudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui, ac perdilécti ejus Sponsi Joseph, conféctum, et dicátum, bene † dicas, eíque tantam sancti Spíritus virtútem infúndas † ut quicúmque hoc secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili, et invisíbili, semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo, a beatíssimis illis Sponsis, plenus bonis opéribus tibi præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

—‡ Benedictio annuli S. Josephi. ‡—

Ex Breviario Ord. Carmelitarum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Orémus.

DEus, cujus verbo sanctificántur ómnia, quæ percípimus, effúnde quæsumus, bene † dictionem tuam super nos et super hunc ánnulum, ut per intercessiónem beátæ Mariæ semper Vírginis, ac ejus Sponsi Joseph, quæcúmque præsentis vitæ necéssitas póstulat, misericórditer cum gratiárum actióne assequámur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

Benedictio coronarum S. Birgittæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMnípotens et miséricors Deus qui propter nímiam caritátem tuam qua dilexísti nos, Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptióne nostra de cœlis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis útero, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti ut nos eríperes de potestáte diaboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam ut has corónas in honórem et laudem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene✠dicas, et sanctí✠fices, eisque tantam infúndas virtútem Spíritus sancti ut quicumque eas portáverit, vel recitáverit, aut domi reverénter tenúerit, ab omni hoste et adversitáte semper et ubíque liberétur, indulgéntias lucrári possit juxta mandátum sanctæ Románæ Ecclésiæ, et in éxitu mortis suæ a beatíssima Vírgine tibi plenus méritis præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti etc.

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris et Fílii ✠ et Spíritus sancti descéndat super vos et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde adspergantur coronæ aqua benedicta.

Benedictio rosarum societatis

SS. Rosarii. — * — * — * — * — *

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus. .

Eus, créator et conservátor géneris humáni, dator grátiae spirituális, et largítor ætérnæ salutis; benedictióne tua sancta béne†dic has rosas, quas pro grátiis tibi exsolvéndis cum devotióne ac veneratióne beátæ sempérque Vírginis Mariæ, ejúsque rosárii, hódie tibi præsentámus et pétimus benedíci, et infúndi in eis per virtútem sanctæ cru†cis benedictiónem cœléstem; ut qui eas ad odóris suavitatē, et repelléndas infirmitates humáno úsui tribuísti, talem signáculo sanctæ cru†cis benedictiónem accípiant, ut quibuscúmque in infirmitátibus appósitæ fúerint, seu qui eas in dómibus suis portáverint, ab infirmitáte sanéntur, discédant diáboli, contremíscant et fúgiant pávidi cum suis minístris de habitatióne illis, nec ámplius tibi serviéntes inquietáre præsumant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde adspérgantur aqua benedicta.

Benedictio candelarum societatis

SS. Rosarii. —✻—✻—✻—✻—✻—

✻. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

✻. Qui fecit coelum et terram.

✻. Dóminus vobíscum.

✻. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu Christe, lux vera, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum; effúnde per intercessiónem Vírginis Mariæ Matris tuæ, (et per quíndecim ejus rosárii mystéria), bene✠dictionem tuam super hos céreos et candélas, et sanctífica eas lúmine tuæ grátiae; et concéde propítius, ut sicut hæc luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras, ita corda nostra invisíbili igne ac Spírítus ✠ sancti splendóre illustráta, ómnium vitiórum cæcitate cáreant; ut puro mentis óculo cernere semper possímus quæ tibi sunt plácita, et nostræ salúti útilia, quátenus post hujus sæculi caliginósa discrimina, ad lucem indeficiéntem pervenire mereámur. Qui vivis et regnas, etc.

✻. Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

Benedictio aquæ infirmis præstandæ

Ad consequendam sanitatem meritis et intercessionem beatissimæ Virg. et S. Torelli Confessoris.

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

Oratio.

DEus, qui miseratióne tua cœlesti homínibus nóxia súbtrahis, et benígna concédis, quique mota per Angelum tuum aqua languórem in probática piscína eripiéndò valetúdinem contulísti, infúnde in aqua ista tuæ benedictiónis rorem, ut de ea suméntes méritis et précibus beatíssimæ Mariæ Vírginis, ac sancti Torélli Confessóris sanitátem consequántur infírmi, paritérque fœcundátæ mulieres a malis ingruéntibus salvæ, partúsque suos ad sacrosáncti Baptísmi grátiam feliciter perdúcant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

(Breve 16. Decembris 1628.)

Benedictio aquæ cum Reliquiis

S. Petri, Martyris. —*—*—*

℞. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cœlum et terram.

℞. Dómine exáudi oratióne meam;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti; adésto propítius invocatióibus nostris et eleménto huic aquæ, quod beáti Petri Mártiris tui virtúte consignámus, virtútem tuæ bene+dictionis infúnde; ut per intervéntum ejúsdem Mártiris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre, dæmones ab eis ejiéciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimæ repéllens : et præsta, ut quicúmque eam sumpserint, vel ea adspérsi fúerint, ab omni adversitaté ánimæ et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

IMMENSAM cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus; ut hos fidéles tuos, ad reliquias beáti Petri Mártiris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene+dícere dignéris, ut per intervéntum ejúsdem Mártiris tui, ab omni ægritúdine mentis et córporis liberáti, tuáque hic et ubique misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viæ ac vitæ cursum, ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Benedictio palmarum vel aliorum
ramorum in Festo S. Petri Mart.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Bomine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne†dic hos arbórum ramos supplicatióibus nostris, et infúnde eis Dómine, per virtútem sanctæ cru†cis, per intercessiόem beáti Petri Mártiris, benedictiόem cœléstem, qui triumpháturus de hoste géneris húmáni per manus puerórum palmas et árborum ramos in honórem tuum adhibére voluísti, talémque benedictiόem signáculo sanctæ cru†cis accípiant, ut in quibuscúmque locis áliquíd ex eis pósitum fúerit, discédant príncipes tenebrárum et contremíscant et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis de locis vel habitatióibus illis. Non ibi nóceant fúlmina et tempestátes, non fructus terræ consúmat aut depérdat ulla intempéries eleméti, nihílque inquietet aut

moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo :
 Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde adspergantur aqua benedicta.

Benedictio scapularis nigri et rosarii
 seu coronæ Septem Dolorum B. M. V.

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus
 dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
 mini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

G Mnípotens sempitérne Deus, qui
 morte Unigéniti tui mundum col-
 lápsum restauráre dignátus es, ut
 nos a morte ætérna liberáres, et ad gáudia
 regni cœléstis perdúceres; réspice quæsu-
 mussuper hanc famíliam servórum tuórum
 in nómine Beatíssimæ Vírginis septem Do-
 lóribus sáucia congregátam, de cujus gré-
 mio hic famulus tuus (*vel* hęc famula
 tua) esse cupit (*vel* hi famuli tui esse
 cúpiunt) ut augeátur númerus tibi fidéli-
 ter serviéntium, et ómnibus sæculi et car-
 nis perturbatióibus liberátus (*vel* liberáta,
seu liberáti) et a láqueis diaboli secúrus

(*vel* *secúra*, *seu* *secúri*) intercessióne ejúsdem Beátæ Mariæ Vírginis, beatórum Augustíni et Philíppi ac septem nostrórum beatórum Patrum Ordinis Fundatórum vera gáudia possídeat (*vel* possídeant). Per Christum Dóminum nostrum.
 ℞. Amen.

Conversus ad habitum super Altare positum, Sacerdos dicit :

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es; obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundantiam, ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres nostri ad innocéntiæ humilitátisque indícium in memóriam septem Dolórum Beátæ Vírginis Mariæ nos ferre sanxérunt, ita bene†dicere dignéris, ut qui (*vel* *quæ*) illis fúerit indútus (*vel* *indúta*, *seu* *fúerint* *indúti*), córpore páriter et ánimo índuat (*seu* *índuant*) te Salvatórem nostrum : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Adspergit habitum aqua benedicta, dicens :

Adspérges me Dómine hyssópo et mundábor, lavábis me et super nivem dealbábor.

Deinde benedicit Rosarium Septem Dolorum ut supra pag. [175].

Sacerdos imponit habitum et cuilibet coram se genuflexo dicit :

Accipe caríssime Frater (*vel* *caríssima* Soror) hábitum Beátæ Mariæ Vírginis, sin-

guläre signum servórum suórum, in memóriam septem Dolórum, quos in vita et morte Unigéniti Fílii sui sustínuit; ut ita indútus (*vel* indúta,) sub ejus patrocínio perpétuo vivas. *R.* Amen.

Reddit Rosarium, dicens :

Accipe corónam Beátæ Mariæ Vírginis in memóriam septem Dolórum suórum contéxtam, ut dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. Amen.

Hortetur adscriptus ut regulas observet ad sacras indulgentias assequendas : denique datur benedictio :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te (*vel* super vos) et máneat semper. Amen.

Benedictio aquæ in honorem S. Ray-
mundi Nonnati pro infirmis. —*—

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Eus fidélium ómnium fortitúdo et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui fébribus magnis deténtam, piæ rogatiónis intúitu perfécte sanásti :

sanctificāre, et bene†dicere dignēris creatūram hanc aquæ in tuo sanctīssimo Nōmine, et Confessōris tui Raymūndi, quem spreto sæculo ad almæ Genitrīcis Vīrginis Mariæ religiōnem vocāre dignātus es : concēde, quæsumus, ejus gloriōsis mēritis, et intercessiōne, ut quicūmque fēbrium vexatiōne gravāntur, per hujus lotiōnem, adpersiōnem vel potiōnem aquæ, a cunctis animæ et cōrporis infirmitātibus liberentur, atque Ecclēsiæ tuæ incólumes representāri mereāntur, gratiārum tibi actiōnes in ea jūgiter referētes : Qui vivis, et regnas etc.

Orémus.

BENEDIC † Dōmine mēritis beāti Raymūndi creatūram hanc aquæ, qui gloriōso tuo cōrpore benedixisti aquas Jordānis, et præsta; ut omnes gustāntes ex ea, vel eam attingētes, tam cōrporis, quam animæ recipiant sanitātem : Qui vivis, et regnas etc.

Antiph. O Raymūnde, norma munditiæ, puritātis, et continētiæ! Ora Matrem misericōrdiæ, ut in hac valle miseriæ, nos defēdat a pravo scēlere, atque exūti a mortāli cōrpore perfruāmur ætērna réquie.

Orémus.

CONCEDE, quæsumus omnīpotens Deus, ut per virtūtem benedictiōnis hujus aquæ, et per mērita passiōnis Dōmini nostri Jesu Christi, per intercessiōnem beātæ

Maríæ Vírginis, et beáti Raymúndi, et ómnium Sanctórum, omnes fidéles, qui pie, et devóte aquam istam gustáverint, vel at-tígerint, ánimæ et córporis sanitátem vá-leant recípere, et in tuo sancto servítio permanére. Per eúndem Christum Dómi-num nostrum. Ɲ. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui de-dísti fámulis tuis in confessióne veræ fí-dei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. Ɲ. Amen.

Orémus.

CONCEDE NOS fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis, et córpo-ris sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Ma-riæ semper Vírginis intercessióne a præ-sénti liberári tristítia, et ætéRNA pérfrui læ-títia. Per Christum Dóminum nostrum.

Ɲ. Amen.

Orémus.

DEUS, qui in liberándis fidélibus tuis, ab impiórum captivitate beátum Raymún-dum Confessórem tuum mirábilem effe-císti : ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Christum Dóminum nostrum.

Ɲ. Amen.

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii ✠, et Spiritus sancti descendat super has aquas, et maneat semper. ℞. Amen.

Deinde adspersit aqua benedicta.

Benedictio candelarum quæ in honorem S. Raymundi Nonnati præsertim pro felici partu accendi solent. — * — * — * — * — * — * —

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede.

℞. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℞. Qui fecit cælum et terram.

℞. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, æternæ vitæ lumen, qui candelarum usus ad repellendas tenebras tribuisti; benedic candelas istas méritis beati Raymúndi Nonnati supplicatióibus nostris inclinátus, et infúnde eis per virtútem sanctæ crucis tuam bene-dictiÓNem cœlestem, talémque benedictiÓNem signáculo sanctæ Crucis ✠ accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiÓNibus illis, nec præsumant ámplius inquietáre, nec molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis etc.

Dicto *Orémus* adduntur tres orationes, *Omni-*
potens, Concède, Deus qui in liberándis, ut in præce-
denti benedictione aquæ, p. [250]. Deinde dicitur :

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et
Fílii † et Spíritus sancti descéndat super
has candélas, et máneat semper. Amen.

Adspergantur aqua benedicta.

Benedictio mirabilis olei S. Sera-
pionis Martyris. —*—*—*—*—*

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

GMNIPOTENS sempitérne Deus,
totíus humáni géneris phármacum
et levámen, sancti † ficáre dignéris
ólei creatúram hanc, quam bene † dícimus
in nómine tuo, strenuúque tui athlétæ Se-
rapiónis almi, ut ulcéribus, fractúris atque
omnígeni dolóris gravámine decumbéntes,
hoc sancto óleo perúnti, ejus qui in cru-
ciátu tot fuit truces perpéssus dolóres, in-
terveniéntibus précibus et juvámine, tem-
porálem séntiant opem, et salútem adipi-
scántur ætérnam. Per Christum Dóminum
nostrum. ℞. Amen.

Serápion athléta nóbilis, Mariánæ milítie sígnifer, Vírgini matri diléctus, passióne præclárus, intercède pro nobis ad Dóminum, qui in tot dolórum strépitu, virtútem tibi cóntulit et constántiam.

Orémus.

CORDA nostra tui amóris igne, Jesu Redémptor, inflámma : ut sicut beátus Serápion pro fidélibus rediméndis actus in crucem te sequútus occúbuit; ita pia ejus intercessióne nullis frangámur advérsis, et tuæ crucis semper inhæreámus ampléxibus : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Orémus.

MISERATOR et miséricors Dómine, béne†dic egrégiis méritis acerbíssimæ passiónis neotérici legis grátie Machabæi sancti Serapíonis Mártiris tui, et per virtútem tuæ béne†dictiõnis sanctífica óleum istud, et præsta; ut, quicúmque quovis dolóris género vexéntur, et in honórem Mártiris tui devóte sint perúnci, te adjuvante, córporis nanciscántur solámen, ac mentis medélam, te opitulánte, recípiant, ut tandem réddita sibi sanitáte gratiárum tibi in Ecclésia réferant actiões. Per Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii†, et Spíritus sancti, descéndat super hoc óleum, et máneat semper. Amen.

Sacerdos aqua benedicta adspergit oleum.

Benedictio scapularium pretiosi
sanguinis pro adscriptis. —✻—✻—

Scapularia fieri solent ex lana rubei coloris cum imagine Ss. Crucifixi, vel Ss. Cordis D. N. J. Sanguinem manantis super Calicem.

✻. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

✻. Qui fecit caelum et terram.

✻. Redemisti nos Domine in Sanguine tuo.

✻. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

✻. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni.

✻. Quos pretioso Sanguine redemisti.

✻. Domine exaudi orationem meam.

✻. Et clamor meus ad te veniat.

✻. Dominus vobiscum.

✻. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Térne Pater, et omnipotens Deus, qui Unigenitum tuum vestem nostrae mortalitatis induere, et Sanguinem suum pretiosum pro mundi salute effundere voluisti : obsecramus clementiam tuam, ut hoc genus vestimenti quod in signum devotionis fidelium erga salutis nostrae pretium institutum est, benedícere, et sanctificáre dignéris; ut quicumque eousus fuerit, induere mereatur eum-

dem Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat
in unitate etc. *R.* Amen.

Adspargatur aqua benedicta.

Benedictio funicularum et vit-
tarum. —*—*—*—*—*—*—*

Vittæ fiunt ex lana rubei coloris quæ si exterius
a mulieribus ferantur, a sinistro latere pendent.
Funiculi pariter ex lana rubea conficiuntur.

R. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

R. Redemísti etc. *ut supra*, p. [254].

Orémus.

GMnípotens sempitérne Deus, qui
Unigénitum Fílium tuum consti-
tuísti humáni géneris Redemptó-
rem, ac ejus Sáanguine placári voluísti, da no-
bis tuæ dilectiónis augméntum, et super hos
funiculos (*vel* super has vittas) bene-
dictionem tuam infúndere dignáre; ut qui-
cúmque eis cinctus fúerit, suórum delictó-
rum contritióne in terris habére mereá-
tur, et ab omni carnis labe, cunctisque pericu-
lis mentis et córporis liberátus, ad vitam
pervéniat ætérnam. Per eúndem Chri-
stum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Adspargantur aqua benedicta.

* Benedictio vestium votivarum. *

Vestes votivæ nigræ habentur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Redemísti etc. *ut supra, pag. [254].*

Orémus.

Domine sancte Pater omnípotens ætérne Deus a quo descéndit omne bonum, et omné donum, tibi grátias reférimus pro suscéptis votis, et per mérita pretiosíssimi Sánguinis dilécti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, ac per intercessiónem Beatíssimæ Vírginis Mariæ præsta fámulæ tuæ, quæ hanc vestem indúerit, salútem mentis, et córporis, ut te Creatórem ómnium recta fide colat, et in Fílium tuum Unigénitum Redemptórem mundi spem suam confírmet, teque summum bonum super ómnia díligat, ac sanctis mandátis tuis semper obédiat, donec ad ætérnam glóriam feliciter perducátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

· Adspérgatur aqua benedícta.

Benedictio aquæ in Vigilia Epiphaniæ Domini. —*—*—*—*—*

Statuta hora Sacerdos celebrans (tenens Mitram, si sit Episcopus, quam ad preces deponit) cum Diacono et Subdiacono, ille pluviali, isti dalmaticis induti albi coloris, præcedentibus Acolytis cum cereis accensis et Cruce (quæ ponuntur ad loca sua) aliisque de Clero, veniunt ad locum prope Altare majus, ubi paratum est vas cum sale, et alveolus cum aqua.

FORMULA BENEDICTIONIS AQUÆ.

(A. S. C. Rituum adprobata die 6 Decembris 1890.)

Primum, omnibus genuflectentibus, dicuntur cum cantu Litaniam Sanctorum, p. III.

Ubi dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.

Celebrans surgens, et gradatim elevando vocem, canit :

Ut hanc Aquam bene✠dicere dignéris, te rogámus audi nos.

Ut hanc Aquam bene✠dicere et sanctificáre dignéris, te rogámus audi nos.

Sequuntur Cantores :

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus
Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, etc.

Dicto ultimo *Kyrie eléison*, Celebrans canendo dicit : *Pater noster*, quod secreto prosequitur.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Deinde canuntur sequentes Psalmi.

Ps. 28. *Afferte Dómino filii Dei*, p. 29.

Ps. 45. *Deus noster refúgium, et virtus*, p. 396.

Ps. 146. *Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus*, p. 385.

Deinde Celebrans canendo dicit :

EXORCISMUS

contra satanam et angelos apostaticos.

EXorcizámus te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversárii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab ómnibus ad imáginem Dei cónditis ac pretiósó divíni Agni sán-guine redémp-tis ✠. Non ultra áudeas, ser-pens callidíssime, decípere humánum ge-nus, Dei Ecclésiám pérsequi, ac Dei elé-ctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperet tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri ad-huc præsúm-is; qui omnes hómínes vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis ve-níre. (*I. Tim. II.*) Imperat tibi Deus Pa-ter ✠ : Imperat tibi Deus Fílius ✠ : Impe-rat tibi Deus Spíritus sanctus ✠. Imperat tibi majéstas Christi, ætérnum Dei Ver-

bum caro factum ✠, qui pro salute generis nostri tua invidia perditum, humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem (*Phil. II.*); qui Ecclesiam suam edificavit supra firmam petram, et portas inferi adversus eam numquam esse prevalituras edixit, et cum ea ipse permansurus omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. (*Matth. XXVIII., 20.*) Imperat tibi sacramentum Crucis ✠, omniumque christianæ fidei Mysteriorum virtus ✠. Imperat tibi excelsa Dei Genitrix Virgo Maria ✠, quæ superbissimum caput tuum a primo instanti immaculatæ suæ conceptionis in sua humilitate contrivit. Imperat tibi fides sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et ceterorum Apostolorum ✠. Imperat tibi Martyrum sanguis, ac pia Sanctorum et Sanctarum omnium intercessio ✠.

Ergo, draco maledicte et omnis legio diabólica, adjuramus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui sic dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam (*Joann. III.*); cessa decipere humanas creaturas, eisque æternæ perditionis venenum propinare: desine Ecclesiæ nocere, et ejus libertati laqueos injicere. Vade, satana, inventor et magister omnis fallaciæ, hostis humanæ salu-

tis. Da locum Christo, in quo nihil invenisti de operibus tuis; da locum Ecclesiæ, uni, sanctæ, catholicæ, et apostolicæ, quam Christus ipse acquisivit sanguine suo. Humiliare sub potenti manu Dei; contremisce et effuge, invocato a nobis sancto et terribili nomine Jesu, quem inferi tremunt, cui Virtutes et Potestates et Dominationes subiectæ sunt; quem Cherubim et Seraphim indefessis vocibus laudant, dicentes : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Postea a Cantoribus canitur :

Antiphona. Hódie * cœlesti Sponso juncta est Ecclesiæ, quoniam in Jordane lavit Christus ejus crimina : currunt cum muneribus Magi ad regales nuptias, et ex aqua facto vino lætantur convivæ, allelúia.

Canticum Zachariæ. *Benedictus Dominus Deus Israël*, p. [118]. cum *Glória Patri*, in fine.

Canticum B. Mariæ Virg. *Magnificat * anima mea Dominum*, p. [41]. cum *Glória Patri*, in fine.

Et repetitur Antiphona.

Deinde Celebrans canit ut sequitur, et postea benedictionem Aquæ.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui hodierna die Unigenitum tuum Gentibus stella duce revelasti : concede propitius; ut, qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplandam spé-

ciem tuæ celsitudinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

EXORCISMUS SALIS.

EXORCIZO te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ, ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credéntium : et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis : et effúgiat, atque discédât a loco, in quo aspérsus fúeris, omnis phantásia et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Orémus.

IMMENSAM cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus : ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis ; et quidquid ex eo tactum vel respérsus fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatíone spíritális nequítia. Per Dóminum.

EXORCISMUS AQUÆ.

EXORCIZO te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ sancti : ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Orémus.

DEUS qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti : adésto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatióibus præparáto, virtútem tuæ bene✠dictionis infúnde : ut creatúra tua mystériis tuis sérvians, ad abigéndoſ dæmoneſ, morbósque pelléndoſ divínæ grátiae sumat effectum, ut quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respéserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens : discedánt omnes insídiæ laténtis inimíci : et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet aut quiéti, aspersione hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta ab

ómnibus sit impugnationibus defensa. Per Dóminum nostrum.

Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel sine cantu :

Commixtio salis et aquæ páriter fiat : in nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠sancti. ✠. Amen.

Canit deinde :

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS invictæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor : qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas : qui hostíles nequítias poténter expúgnas : te, Dómine, treméntes et súpplíces deprecámur ac pétimus : ut hanc creatúram salis et aquæ dignánte aspicias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices : ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatióem sancti nóminis tui, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur : terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præsentia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubique adesse dignétur. Per Dóminum.

Expleta benedictione, per Celebrantem aspergatur populus aqua benedicta.

Tandem solemniter canitur *Te Deum*.

℣. Dóminus vobíscum.

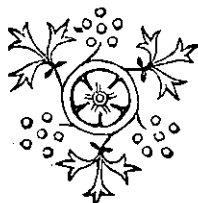
℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes, ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

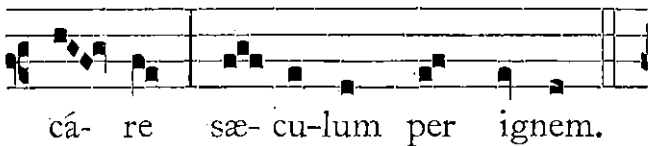
Tandem a Celebrante, si fuerit Episcopus, impertitur populo Benedictio : qua completa, omnes revertuntur, uti venerunt.

Aqua benedicta, uti supra, dispensatur fidelibus, ut ea devote utantur in eorum cubiculis, et etiam pro infirmis.

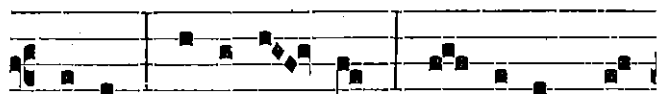

Additamenta.

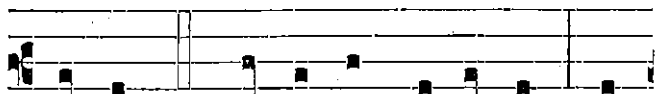
S. R. C. benigne concessit, ut in fine hujus Appendicis Ritualis Romani adderetur tam modus simplex cantus *Libera me Dómine*, qui ab eadem S. Congregatione pro Pontificalis Romani editione typica jam approbatus est, quam Decretum generale S. Congregationis S. R. U. Inquisitionis quoad benedictionem nuptialem d. d. 31. Augusti 1881.

Tremens factus sum e-go, et tí-
 me-o, dum discús-si-o vé- ne-rit,
 atque ventú-ra i- ra. *Repetitur:* Quando
 cœ-li mo-vén-di sunt et ter- ra.
 Dies il-la di-es i-ræ, ca-la-mi-
 tá-tis et mi-sé-ri-æ, di-es magna
 et a-má-ra val-de. *Repet.* Dum vé-

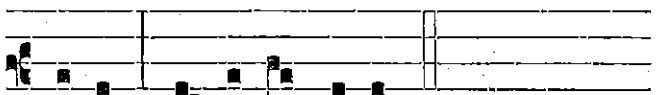
neris ju-di-cá- re sæ-culum per

ignem. ✽. Réqui-em æ-térnam dó-

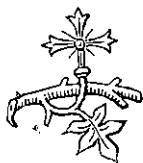

na e-is, Dó-mi-ne; et lux perpé-

tu-a lú-ce-at e-is.

Repetitur : *Libera me, Dómine.* usque ad
 ✽. *Tremens.*

EX S. CONG. S. R. U. INQUISIT.

Decretum Generale
quoad benedictionem nuptialem.

Feria IV. die 31. Aug. 1881.

In Congregatione generali S. R. et Universalis Inquisitionis habita coram Eñis ac Rñis DD. S. R. E. Cardinalibus in rebus fidei inquisitoribus generalibus, præhabito voto DD. Consultorum iidem Eñi ac Rñi DD. decreverunt :

Benedictionem nuptialem, quam exhibet Missale Romanum in *Missâ pro sponso et sponsa*, semper impertiendam esse in matrimoniis Catholicorum, infra tamen Missæ celebrationem, juxta rubricas, et extra tempus feriatum, omnibus illis conjugibus, qui eam in contrahendo matrimonio, quacunque ex causa non obtinuerint; etiamsi petant postquam diu jam in matrimonio vixerint, dummodo mulier, si vidua, benedictionem ipsam in aliis nuptiis non acceperit.

Insuper hortandos esse eosdem conjuges catholicos, qui benedictionem sui matrimonii non obtinuerunt, ut eam primo quoque tempore petant. Significandum vero illis, maxime si neophyti sint, vel ante conversionem ab hæresi valide contraxerint; benedictionem ipsam ad ritum et solemnitatem, non vero ad substantiam et validitatem pertinere conjugii.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

✠ **Fr. Vincentius Leo Sallua**

Archiepiscopus Chalcedonensis,
S. R. et Universalis Inquisitionis Commissarius Generalis

Juvenalis Pelami

S. Romanæ et Universalis Inquisitionis Notarius.

* INDEX APPENDICIS RITUALIS. *

De Sacramento Baptismi.

- Benedictio Fontis seu Aquæ baptismalis
(Formula brevior) [1]

De Sacramento Confirmationis.

- Decretum S. Congregationis Generalis de
Propaganda Fide diei 23. Aprilis 1774 [3]
Instructio pro simplici Sacerdote Sacram.
Confirmationis ex Sedis apostolicæ dele-
gatione administrante [4]

De Sacramento Eucharistiæ.

- Instructio a S. R. C. die 12. Septembris 1857
edita pro Sacerdote apostolicam facultatem
habente bis Missam eadem die celebrandi. [13]
Modus sacram Eucharistiam deferendi oc-
culte ad infirmos ob metum infidelium [16]
Decretum a S. R. C. die 9. Julii 1864 edi-
tum de specie olei pro nutrienda lampade
sanctissimi Sacramenti [16]
Litanïæ, Preces et Orationes, quæ dici de-
bent in expositione XL horarum in alma
Urbe. [17]
Litanïæ Lauretanæ B. Mariæ Virginis. [26]
Litanïæ sanctissimi Nominis Jesu [28]

De Benedictionibus.

Benedictiones non reservatæ.

- Benedictio populi cum Aqua benedicta,
diebus Dominicis impertienda. [32]
Benedictio vini in festo S. Joannis Evange-
listæ [34]
Alia Benedictio vini in festo S. Joannis
Apost. et Evang. [36]
Benedictio auri, myrrhæ et thuris in die
Epiphaniæ [39]

Benedictio cretæ in festo Epiphaniæ	[40]
Benedictio domorum in festo Epiphaniæ	[41]
Benedictio candelarum in festo S. Blasii Ep. et Mart.	[43]
Benedictio herbarum in festo Assumptionis B. M. V.	[45]
Benedictio seminum et segetum in festo Nativit. B. M. V.	[50]
Benedictio instrumentorum organi in Ec- clesia.	[51]
Benedictio vexilli processionalis	[53]
Benedictio metalli pro campana dum ære conflatur	[53]
Benedictio domus scholaris noviter erectæ	[55]
Benedictio primarii lapidis ædificii	[63]
Benedictio viæ ferreæ et curruum	[63]
Benedictio pontis novi.	[65]
Benedictio fontis	[65]
Benedictio putei	[66]
Benedictio ignis	[67]
Benedictio fornacis calcariæ	[67]
Benedictio fornacis fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum:	[68]
Benedictio seminum	[69]
Benedictio horrei seu segetum demessarum	[70]
Benedictio pistrini	[71]
Benedictio adulti ægrotantis	[71]
Eadem benedictio pro pluribus infirmis	[73]
Benedictio mulieris prægnantis in periculis partus	[75]
Benedictio infantis	[78]
Benedictio pueri ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei.	[79]
Benedictio puerorum cum præsertim in ec- clesia præsentantur	[81]
Benedictio puerorum ægrotantium	[83]
Benedictio vestium et cinguli quæ deferun- tur in honorem B. Mariæ Virg.	[87]
Benedictio lintheaminum pro infirmis	[89]

Benedictio cujuscumque medicinæ	[89]
Benedictio panis et placentarum.	[90]
Benedictio cerevisiæ	[90]
Benedictio casei et butyri	[91]
Benedictio laridi	[91]
Benedictio volucrum	[92]
Benedictio apum	[92]
Benedictio pecorum et Jumentorum	[93]
Benedictio equorum et animalium	[94]
Benedictio animalium peste vel alio morbo laborantium	[95]
Benedictio pecorum et jumentorum gravi infirmirate vexatorum	[97]
Benedictio salis vel avenæ pro animalibus	[97]
Benedictio stabuli equorum, boum et alio- rum armentorum	[98]
Benedictio ad omnia	[99]

*Benedictiones reservatæ, ab Episcopo vel aliis
Sacerdotibus facultatem habentibus faciendæ.*

Benedictio solemnior novæ Crucis	[100]
Benedictio ostensorii pro sanctissimo Sacra- mento fidelium venerationi exponendo	[107]
Benedictio capsarum pro Reliquiis Sancto- rum includendis	[108]
Bened. vasorum pro sacris Oleis includendis.	[109]
Benedictio sacrorum Vasorum et aliorum Ornamentorum in genere.	[110]
Benedictio simplex novæ campanæ quæ ta- men ad usum Ecclesiæ non inserviat	[111]
Benedictio telegraphi	[118]
Benedictio viæ ferreæ et curruum	[123]
Benedictio deprecatoria contra mures, locu- stas, bruchos, vermes et alia animalia no- civa	[125]
Benedictio habitus clericalis	[128]
Benedictio Cingulorum in honorem S. Jo- sephi Sponsi B. Mariæ Virg.	[129]
Benedictio puerorum et puellarum in festis piæ Unionis a Sancta Infantia nuncupatæ.	[132]

Instructio pro Sacerdotibus quibus summus Pontifex facultatem delegat benedicendi coronas, rosaria, cruces, cruxifixos, parvas statuas et sacra numismata. . . . [133]

Benedictiones propriæ nonnullorum Ordinum Regularium.

Quæ sequuntur Benedictiones, nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

- Bened. et impositio scapularis Ss. Trinitatis. [138]
 Modus imponendi dictum scapulare . . . [139]
 Benedictio Trisagii Ss. Trinitatis. . . . [141]
 Methodus pro erig. stationibus Viæ Crucis. [142]
 Benedictio tabularum pictarum si adsunt . [143]
 Bened. crucium quæ ex ligno esse debent . [144]
 Formula ad fidem faciendam de erectione Viæ Crucis [149]
 Benedictio et impositio habitus vel scapularis nigri Ss. Crucis et Passionis Domini nostri Jesu Christi [149]
 Benedictio scapularis rubri Passionis et sacratissimi Cordis D. N. J. C., necnon et Cordis amantissimi et compatientis B. Mariæ Virg. Immaculatæ [152]
 Bened. Coronarum pretiosissimi Sanguinis. [153]
 Benedictio Rosariorum B. Mariæ Virg. . . [155]
 Benedictio habitus ac receptio Confratrum B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo. [156]
 Benedictio et impositio scapularis B. M. V. de Monte Carmelo. (Formula brevior.) . [161]
 Benedictio et impositio scapularis cærulei B. Mariæ Virg. Immaculatæ [162]
 Bened. et imp. scapularis B. M. V. de Mercede. [164]
 Benedictio alia ejudem scapularis [166]
 Benedictio et impositio scapularis B. Mariæ Virg. Salutis Infirmorum [168]
 Formula benedicendi scapulare [168]
 Formula bened. parvas Cruces rubri coloris. [169]
 Formula benedicendi Coronam Domini pro agonizantibus [170]

Orationes recitandæ cum fideles piæ Societati adscribuntur	[171]
Formula adhibenda dum scapulare porrigitur	[172]
Formula adhibenda dum corona porrigitur	[172]
Benedictio et impositio cincturæ B. M. V.	[173]
Benedictio coronæ	[174]
Benedictio personæ	[174]
Benedictio coronæ septem Dolor. B. M. V.	[175]
Benedictio cinguli S. Thomæ Aquinatis ad servandam castitatem	[177]
Benedictio numismatum S. Benedicti	[178]
Bened. et impos. chordæ S. Francisci Assis.	[180]
Benedictio et impositio cinguli lanei pro Chordigeris S. Francisci de Paula	[182]
Formula benedictionis aquæ S. Vincentii Ferrerii pro infirmis	[183]
Modus benedicendi aquam S. Ignatii	[185]
Formula benedicendi quatuor Scapularia Ss. Trinitatis, Passionis D. N. J. C. Immac. Conceptionis ac VII Dolorum B. M. V.	[187]
Benedictiones novissimæ.	
Absolutio generalis et Benedictio papalis pro regularibus Ordinibus et Tertiariis ad eos pertinentibus	[190]
Benedictio bombycum	[195]
Benedictio cinguli, quod gestatur in honorem B. M. V. vel alicujus Sancti	[196]
Benedictio vini pro infirmis	[197]
Benedictio domus scholarum	[198]
Benedictio uvarum	[199]
Benedictio aquæ in honorem S. Adelhaidis	[199]
Modus bened. aquam in hon. S. Willibrordi	[201]
Benedictio aquæ in festo Lanceæ et Clavorum Domini	[203]
S. Huberti Benedictio	[204]
Benedictio aquæ, salis et panis in honorem S. Huberti contra morsum rabidi canis	[204]
Formula inscribendi in album confraternitatis S. Huberti Patroni	[210]

- Benedictio peregrinorum ægrotantium . [211]
- Formula Benedictionis in honorem, et cum invocatione B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum . [213]
- Benedictio vestis ex voto assumendi . [214]
- Benedictio loci in quo, licentia ab Ordinario data, transitorie seu ad tempus Missa celebranda est . [215]
- Benedictio rogi quæ fit a Clero extra Ecclesiam in Vigilia Nativit. S. Joannis Baptistæ. [215]
- Formula benedictionis aquæ S. Vincentii a Paulo pro infirmis . [217]
- Benedictio infirmorum cum ligno S. Crucis D. N. J. C. seu signum S. Mauri Abb. [219]
- Formula benedictionis panis et aquæ sub invocatione S. Machuti Episcopi . [222]
- Modus benedicendi aquam S. Alberti pro Ordine Carmelitarum Excalceatorum . [224]
- Ritus erigendi stationes Viæ matris dolorosæ seu in honorem septem dolorum B. M. V. [226]
- Ritus benedicendi et imponendi scapulare S. Michaëlis Archangeli . [230]
- Ritus benedicendi atque imponendi scapulare S. Josephi Sponsi B. M. V. pro sodalitate sub ejus titulo canonice erecta in Ecclesia sancti Nicolai civitatis Veronensis [232]
- Benedictio panis, vini, aquæ et fructuum contra gutturis ægritudinem in festo sancti Blasii Episcopi Martyris . [233]
- Formula benedictionis cingulorum in honor. sanctæ Philumenæ Virginis et Martyris . [234]
- Benedictio machinæ ad excitandam lucem electricam. . [235]
- Formula benedictionis vexilli cujuslibet piæ Societatis . [237]
- Exorcismus in Satanam et angelos apostaticos . [238]
- Formula benedicendi atque imponendi Scapulare B. M. V. a Bono Consilio. . [245]
- Formula benedicendi ac imponendi Scapu-

lare in honorem S. Joseph Sponsi B. M. V.
 protectoris Ecclesiæ universalis. [247]

INDEX APPENDICIS ALTERIUS.

- Formula brevis conficiendæ aquæ baptismalis pro Mission. Americæ Septemtr. [235]
 Benedictio coronæ Domini [237]
 Benedictio rosarii S. Josephi [238]
 Benedictio annuli S. Josephi [239]
 Benedictio coronarum S. Birgittæ [239]
 Benedictio rosarum Soc. Ss. Rosarii [241]
 Benedictio candelarum Soc. Ss. Rosarii [242]
 Benedictio aquæ infirmis præstandæ ad consequendam sanitatem meritis et intercessione B. M. V. et S. Torelli Conf. [243]
 Benedictio aquæ cum reliquiis S. Petri Martyris [243]
 Benedictio palmarum vel aliorum ramorum in festo S. Petri Martyris [245]
 Benedictio scapularis nigri et rosarii seu coronæ septem Dolorum B. M. V. [246]
 Benedictio aquæ in honorem S. Raymundi Nonnati pro infirmis. [248]
 Benedictio candelarum quæ in honorem S. Raymundi Nonnati præsertim pro felici partu accendi solent [251]
 Benedictio Mirabilis Olei S. Serapionis Martyris [252]
 Benedictio scapularium pretiosi Sanguinis pro adscriptis [254]
 Benedictio funiculorum et vittarum [255]
 Benedictio vestium votivarum [256]
 Benedictio aquæ in Vigilia Epiphaniæ Domini [273]
 Libera me Domine. — Modus simplex. [281]
 Decretum generale S. R. Univ. Inquis. quoad benedictionem nuptialem Fer. iv. [284]

INDEX PSALMORUM, CANTICO-
RUM, HYMNORUM quæ in his appen-
dicibus continentur. — * — * — * — *

Psalmi.

22. Dominus regit me.	[36]
50. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam	[111]
53. Deus, in nomine tuo salvum me fac	[113]
56. Miserere mei, Deus, miserere mei	[113]
64. Te decet hymnus, Deus, in Sion.	[45]
66. Deus misereatur nostri	[77]
69. Deus, in adjutorium meum intende	[22]
85. Inclina, Domine, aurem tuam	[115]
103. Benedic anima mea Domino : Domine Deus meus.	[119]
112. Laudate pueri Dominum	[80]
116. Laudate Dominum omnes Gentes	[54]
129. De profundis clamavi ad te Domine	[117]
140. Dirigatur, Domine, oratio mea	[61]
150. Laudate Dominum in sanctis ejus	[51]

Cantica.

Canticum Zachariæ. — Benedictus Domi- nus Deus Israël.	[118]
Canticum B. Mariæ Virg. — Magnificat	[41]
Canticum Ss. Ambrosii et Augustini. — Te Deum laudamus	[147]

Hymni.

Veni Creator Spiritus	[55]
Vexilla Regis prodeunt	[145]
Stabat mater dolorosa	[146]
Te Deum laudamus	[147]
Ut queant laxis	[216]

INDEX ALPHABETICUS BENEDI-
CTIONUM TAM RESERVATARUM
QUAM NON RESERVATARUM quæ
in Rituali et appendicibus continentur.

Benedictiones reservatæ littera *R*, propriæ nonnullorum Ordinum et Congregationum regularium littera *r* notantur.

Numeri paginorum [] signati indicant paginas Appendicum, ceteri ad ipsius Ritualis paginas lectorem remittunt.

A

Absol. gen. pro Regularibus elarg. <i>r</i> .	[191]
" " Tertiariis Francisc. elarg.	[193]
" " in art. mortis impertienda papa- lis <i>R</i> .	137
" " " " " Confr. Scap. B. M. V. VII Dolor. <i>r</i> .	[246]
Adelheidis S. benedictio aquæ	[199]
Adulti ægrotantis.	[71]
Adultorum ægrotantium	[73]
Æris pro campana conflanda	[53]
Agni paschalis	303
Agrorum et populorum <i>R</i> .	338
Animalium et equorum (<i>vide Pecorum</i>)	[94]
" laborantium peste vel alio morbo	[95]
" nocivorum, scil. benedictio de- precatória contra illa <i>R</i> .	[125]
Annuli S. Josephi <i>r</i> .	[239]
" nuptialis <i>r</i> .	278
Apostolica benedictio super populum <i>R</i> .	348
" " in articulo mortis <i>R</i> .	137
Apum	[92]
Aquæ i. e. Ordo ad faciendam aquam be- nedictam.	286
" baptismalis extra Sabbatum Paschæ et Pentec.	56

Aquæ baptismalis extra Sabbatum Paschæ et Pentec. forma brevior	[1]
„ benedictio in hon. S. Adelhaidis	[199]
„ „ „ „ S. Alberti <i>r.</i>	[224]
„ „ „ „ S. Huberti contra morsum rabidi canis	[204]
„ „ „ „ S. Ignatii <i>r.</i>	[185]
„ „ in festo Lanceæ et Clavor. Domini	[203]
„ „ pro infirmis intercess. B. M. V. et S. Torelli	[243]
„ „ cum reliquiis S. Petri Mart.	[243]
„ „ S. Raymundi Nonnati pro infirmis <i>r.</i>	[248]
„ „ in hon. S. Vincentii Ferrerii pro infirmis <i>r.</i>	[183]
„ „ in hon. S. Vincentii a Paulo <i>r.</i>	[217]
„ „ in hon. S. Willibrordi	[201]
„ „ in Vigilia Epiphaniæ	[273]
Auri in festo Epiphaniæ	[39]
Avenæ pro animalibus.	[97]

B

Baptismalis fontis <i>v.</i> Aquæ.	
Benedicti S. numismatum <i>r.</i>	[178]
Blasii S. in festo bened. candelarum	[43]
„ „ „ panis, vini, aquæ et fructuum	[233]
Bombycum	[195]
Butyri et casei	[91]

C

Calcariae fornacis	[67]
Campanæ novæ quæ tamen ad usum Eccle- siæ non inserviat <i>R.</i>	[111]
Candelarum in festo S. Blasii	[43]
„ in hon. S. Raymundi Nonnati pro felici partu	[251]
„ extra diem Purificationis	289

Candelarum Soc. Ss. Rosarii	[242]
Capsarum pro Reliquiis Sanctorum inclu- dendis <i>R.</i>	[108]
Casei et butyri	[91]
Cerevisiæ	[90]
Chordæ S. Francisci Assisiensis	[180]
Cincturæ B. Mariæ Virg. <i>r.</i>	[173]
Cinguli S. Francisci de Paula <i>r.</i>	[182]
„ in hon. B. M. V. vel alicujus Sancti.	[196]
„ S. Philumenæ	[234]
„ S. Thomæ Aquin. <i>r.</i>	[177]
„ et vestium quæ deferuntur in hon. B. M. V.	[87]
Cingulorum in honorem S. Josephi <i>R.</i>	[129]
Clericalis habitus <i>R.</i>	[128]
Cœmeterii novi <i>R.</i>	333
„ violati <i>R.</i>	336
Comestibilis cujuscumque	306
Cordis Ss. et Passionis scapularis <i>r.</i>	[152]
Coronæ S. Birgittæ <i>r.</i>	[239]
„ pro cincturatis <i>r.</i>	[174]
„ Domini <i>r.</i>	[237]
„ „ pro agonizantibus <i>r.</i>	[170]
„ S. Josephi <i>r.</i>	[238]
„ B. Mariæ Virg. <i>r.</i>	[155]
„ pretiosissimi Sanguinis <i>r.</i>	[153]
„ Septem Dolorum B. M. V. <i>r.</i>	[175]
„ Trinitatis <i>r.</i>	[138]
Corporalium <i>R.</i>	312
Cretæ in festo Epiphaniæ	[40]
Crucis novæ <i>R.</i>	314
„ „ benedictio solemnior <i>R.</i>	[100]
„ Ss. et Passionis D. N. J. C. scapula- ris <i>r.</i>	[149]
„ Viæ <i>r.</i>	[142]
Crucium lignear. pro erigendis Stationibus <i>r.</i>	[144]
Cujuscumque rei, seu ad omnia	[99]
Curruum et viæ ferreæ.	[63]
„ „ „ formula solemn. <i>R.</i>	[123]

D

Deprecatoria benedictio contra muros, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva <i>R.</i>	[125]
Dolorum VII B. M. V. scapularis <i>r.</i>	[246]
Domini Coronarum <i>r.</i>	[237]
Domorum in festo Epiphaniæ	[41]
,, ,, Sabb. S. Paschæ	290
,, ,, alio tempore facienda.	292
Domus novæ	294
,, scholarum	[198]
,, scholaris noviter erectæ	[55]

E

Ecclesiæ novæ <i>R.</i>	323
,, violatæ <i>R.</i>	329
Equorum et animalium	[94]
Esculentorum	303

F

Ferreæ viæ et curruum.	[63]
,, ,, ,, forma solemnior <i>R.</i> [123]	[123]
Fontis	[65]
,, baptismi extra Sabb. Paschæ et Pentec.	56
Fontis baptismi seu aquæ baptismi formula brevior pro Missionariis Peruanis	[1]
Fontis baptismi seu aquæ baptismi formula brevior pro Missionariis Americæ Septemt.	[235]
Fornacis calcariæ.	[67]
,, fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum	[68]
Francisci S. Assis. <i>vide</i> Chordæ.	
,, S. de Paula Cinguli <i>r.</i>	[182]
Fructuum novorum	306
Frugum et vinearum	296
Funiculorum et vittarum pro sodalit. pret. Sanguinis	[255]

H

Habitus clericalis <i>R.</i>	[128]
Herbarum in festo Assumptionis B. M. V.	[45]

Horrei seu segetum demessarum.	[70]
Huberti bened. contra morsum rabidi canis.	[204]

I

Ignatii S. bened. aquæ r.	[185]
Ignis	[67]
Immac. Concept. B. M. V. scapularis r.	[162]
Imaginum Domini nostri Jesu Christi, bea- tæ Mariæ Virg. et aliorum Sanctorum	315
Indumentorum sacerdotalium R.	309
Infantis (<i>vide</i> Pueri)	[78]
Infirmi et infirmorum	[73]
Infirmorum adultorum.	[73]
„ puerorum	[83]
„ cum Ligno Ss. Crucis seu Si- gnum S. Mauri Abb. r.	[219]
Instrumentorum organi in Ecclesia	[51]

J

Josephi S. annuli r.	[239]
„ cingulorum bened. R.	[129]
„ rosarii r.	[238]
Jumentorum et pecorum	[93]
„ „ „ gravi infirmitate vexatorum	[97]

L

Lanceæ et Clavorum in festo aquæ bened.	[203]
Lapidis primarii pro Ecclesia ædificanda R.	316
„ „ „ quocumque ædificio	[63]
Laridi	[91]
Linteaminum altaris R.	310
Linteaminum pro infirmis	[89]
Loci	293
„ in quo transitorie Missa celebranda est.	[215]

M

Machinæ ad excitandam lucem electricam.	[235]
Machuti S. sub invocat. bened. panis et aquæ.	[222]
Mapparum altaris R.	310
Mariæ beatæ Virginis sub titulo Auxilium Christianorum in honorem	[213]

Mauri S. Abbatis signum	[219]
Medicinæ cujuscumque	[89]
Mercede de B. M. V. scapularis <i>r.</i>	[164]
" " alia ejusd. scapul. <i>r.</i>	[166]
Metalli pro campana dum ære conflatur	[53]
Monte Carmelo B. M. V. scapularis <i>r.</i>	[156]
Mulieris post partum	280
Mulieris prægnantis in periculis partus	[75]
Myrrhæ in festo Epiphaniæ.	[39]

N

Navis novæ	295
Novæ Ecclesiæ <i>R.</i>	323
Novi cœmeterii <i>R.</i>	333
" pontis.	[65]
Novorum fructuum	306
Numismatis B. M. V. Immaculatæ	[249]
Numismatum S. Benedicti <i>r.</i>	[178]

O

Olei simplicis	307
" mirabilis S. Serapionis <i>r.</i>	[252]
Omnis rei, seu ad omnia	[99]
Oratorii publici <i>R.</i>	323
Organi in Ecclesia	[51]
Ornamentorum et Vasorum sacrorum in genere <i>R.</i>	[110]
Ostensorii pro Ss. Sacramento fidelium venerationi exponendo <i>R.</i>	[107]
Ovorum	304

P

Palmarum vel aliorum ramorum in festo S. Petri M.	[245]
Panis	304
" alia benedictio	305
Panis et placentarum	[90]
" S. Huberti	[206]
" et aquæ sub invocatione S. Machuti Episcopi	[222]
" vini, aquæ et fructuum in festo S. Blasii.	[233]

Papalis benedictio pro Regularibus	[190]
Paramentorum (<i>vide</i> Indumentorum).	
Passionis et Ss. Cordis scapularis <i>r.</i>	[152]
„ et Ss. Crucis scapularis <i>r.</i>	[149]
Pecorum et jumentorum (<i>vide</i> Animalium).	[93]
„ „ „ gravi infirmitate vexatorum.	[97]
Peregrinorum ad loca sancta prodeuntium.	297
„ post reditum.	300
„ „ „ ægrotantium.	[211]
Petri S. Mart. bened. aquæ cum ejus reliqu.	[243]
„ „ „ palmarum vel alio- rum ramorum.	[245]
Pistrini.	[71]
Placentarum et panis	[90]
Pontificia bened. <i>vide</i> Apostolica bened.	
Pontis novi	[65]
Populi apostolica benedictio <i>R.</i>	348
„ cum aqua benedicta, diebus Dominicis	[32]
Populorum et agrorum <i>R.</i>	338
Prægnantis mulieris in periculis partus	[75]
Pretios. Sanguinis Coronarum <i>r.</i>	[153]
„ „ Scapularium	[254]
„ „ funiculorum et vittarum.	[255]
„ „ vestium votivarum.	[256]
Primarii lapidis <i>vide</i> Lapidis	
Processionalis vexilli	[53]
Pueri ad obtinendam super ipsum miseri- cordiam Dei	[79]
Puerorum ægrotantium	[83]
„ cum præsertim in Ecclesia præ- sentantur	[81]
Puerorum et puellarum in festis piæ Unio- nis a S. Infantia nuncupatæ <i>R.</i>	[132]
Putei	[66]

R

Ramorum vel palmar. in festo S. Petri M.	[245]
Reconciliatio cœmeterii violati <i>R.</i>	336
„ Ecclesiæ violatæ <i>R.</i>	329

Rei cujuscumque, seu ad omnia	[99]
Rogi extra Ecclesiam in Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ	[215]
Rosarii Ss. confrat. candelarum	[242]
Rosariorum <i>vide</i> Coronarum.	
Rosarum societ. Ss. Rosarii	[241]
S	
Salis vel avenæ pro animalibus	[97]
„ in hon. S. Huberti	[205]
Sanguinis pretios. Coronarum <i>r.</i>	[153]
Scapularia iv. formula benedic. in genere <i>r.</i>	[187]
Scapularis cærulei B. M. V. immaculatæ <i>r.</i>	[162]
„ B. M. V. de Mercede <i>r.</i>	[164]
„ „ alia ejusdem scapular. <i>r.</i>	[166]
„ „ de Monte Carmelo <i>r.</i>	[156]
„ „ Salutis Infirmorum <i>r.</i>	[168]
„ „ Septem Dolorum <i>r.</i>	[246]
„ „ a Bono Consilio	[245]
„ Ss. Crucis et Passionis <i>r.</i>	[149]
„ S. Joseph	[232 et 247]
„ S. Michaëlis Archangeli <i>r.</i>	[230]
„ Passionis, Cordis D. N. J. C. et B. M. V. Immaculatæ <i>r.</i>	[152]
„ pretios. Sanguinis	[254]
„ Ss. Trinitatis <i>r.</i>	[138]
Scholaris domus noviter erectæ	[55]
Scholarum domus	[198]
Segetum demessarum seu horrei	[70]
„ in festo Nativitatis B. M. V.	[50]
Seminum	[69]
Seminum et segetum in festo Nativ. B. M. V.	[50]
Signum S. Mauri Abb. <i>r.</i>	[219]
Stabuli equorum, boum et aliorum armen- torum	[98]
Stationum Viæ Crucis <i>r.</i>	[142]
„ „ Matris dolorosæ <i>r.</i>	[226]
T	
Tabernaculi seu vasculi pro Ss. Euchari- stia conservanda <i>R.</i>	313

Tabularum pro Via Crucis <i>r.</i>	[143]
Telegraphi <i>R.</i>	[118]
Thalami	295
Thomæ S. Aquin. cinguli <i>r.</i>	[177]
Thuris in festo Epiphaniæ	[39]
Torelli S. bened. aquæ.	[243]
Trinitatis Ss. Scapularis <i>r.</i>	[138]
Trisagii Ss. Trinitatis <i>r.</i>	[141]

U

Uvarum	[199]

V

Vasculi pro Ss. Eucharistia conservanda <i>R.</i>	313
Vasorum sacrorum et aliorum ornamentorum in genere <i>R.</i>	[110]
„ pro sacris Oleis includendis <i>R.</i>	[109]
Vestis clericalis <i>R.</i>	[128]
„ ex voto assumendi	[214]
Vestium et cinguli quæ deferuntur in hon. beatæ Mariæ Virginis.	[87]
„ votivarum pro sodal. pret. Sanguin.	[256]
Vexilli cujuslibet piæ Societatis	[237]
Vexilli processionalis	[53]
Viæ Crucis <i>r.</i>	[142]
Viæ ferreæ et curruum.	[63]
„ „ „ forma solemnior <i>R.</i>	[123]
Vincentii S. Ferrerii bened. aquæ pro infirmis <i>r.</i>	[183]
Vincentii a Paulo bened. aquæ <i>r.</i>	[217]
Vinearum et frugum	296
Vini in festo S. Joannis Apost. et Evang.	[34]
„ alia benedictio	[36]
„ pro infirmis	[197]
Violatæ Ecclesiæ reconciliatio <i>R.</i>	329
Violati cœmeterii „ <i>R.</i>	336
Volucrum	[92]

W

Willibrordi S. bened. aquæ.	[201]

Supplementum.

Ritus et Formula Benedictionis atque Impositionis Scapularis Sacri Cordis Jesu.

Suscepturus Scapulare Sacri Cordis Jesu genu-
flectat, et Sacerdos Apostolica facultate pollens,
stola alba indutus, capite detecto dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericór-
diam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domine Jesu, qui ineffábiles Cordis
tui divítias Ecclésiæ sponsæ tuæ
singulári dilectiÓNis beneficio ape-
ruísti : hoc scapuláre ejúsdem Cordis tui
emblémate decorátum bene✠dícere di-
gnéris; ut quicúnque illud devóte gestáve-
rit, intercedénte beáta et clementíssima
Genitríce tua María, virtútibus et donis
cœlestibus ditári mereátur : Qui vivis et
regnas etc.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta illudque imponit, dicens :

Accipe, Frater, hoc scapuláre Sacri Cordis Jesu, quo ornátus in honórem et memóriam amóris et passiónis ejus, per intercessiónem beátæ Mariæ Vírginis matris Misericórdiæ, divínæ grátiae largitátem et ætérnæ glóriæ fructum conséqui mereáris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.¹

Deinde una vice cum adscripto dicat sive latino sive vernaculo idiomate sequentes preces jaculatorias :

Jesu mitis et húmilis corde, fac cor nostrum sicut cor tuum.

María mater grátiae, mater misericórdiæ, Tu nos ab hoste prótege, et mortis hora súscipe.

DÉCRETUM.

Quo Caritas Dei per Spiritum sanctum diffusa constanter maneat et regnet in cordibus hominum, mirabiliter confluunt divina sacramenta et religiosæ celebritates.

Inter has accensénda est solemnitas in honorem Sacri Cordis Jesu ab Ecclesia instituta, per quam non modo Cor Filii Dei et hominis adorandum et glorificandum proponitur, sed etiam symbolice renovatur memoria illius divini amoris quo idem Unigenitus Dei Filius humanam suscepit naturam, et factus obediens usque ad mortem, præbuit hominibus exempla virtutum, seque ostendit mitem et humilem corde. Verum studiosa fidelium pietas alios invexit modos, quibus ad eundem finem devotio erga Amantissimum Cor Jesu jucundis uberibusque fructibus ferax propagatur. Penes quamplurimos Christifideles pia ac laudabilis viguit ac viget consuetudo gestandi supra pectus emblemata ipsius S. Cordis Jesu, ad instar scapularis, quæ consuetudo a beata Margarita Alacoque quodam cœlesti lumine illustrata originem duxit, et ab Apostolica Sede partialibus indulgentiis locupletata est. Quum vero similis devotio foveatur et majora in dies capiat incrementa præsertim in Galliis finitimisque regio-

¹ Si scapulare mulieri imponatur, dicatur : *Accipe Soror* etc. Si vero pluribus, tum omnia plurali numero dicantur. ;

nibus; humiles enixæque preces SS^mo Domino Nostro Leoni Papæ XIII porrectæ sunt, ut ad majorem regni Christi ejusque divini amoris propagationem et gloriam provehendam, scapulare proprie dictum Sacri Cordis Jesu, cum apposito ritu et formula benedictionis atque impositionis approbare dignaretur. Hoc scapulare conficitur ex binis de more partibus laneis albi coloris, per duplicem chordulam seu vittam conjunctis, quarum una habet emblemata Sacri Cordis Jesu, prouti pingi solet, altera autem refert imaginem B: Mariæ V. sub titulo *Mater Misericordiæ*. Sanctitas porro Sua, has preces peramanter excipiens, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, scapulare supradescriptum benedicendum atque imponendum ritu et formula, quæ huic præjacent decreto, ab iis tantum quibus facultas ab Apostolica Sede concessa fuerit, approbare dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 4 Aprilis 1900.

CAJ. CARD. ALOISI MASELLA *Pro-Datarius*.

L. † S.

S. R. C. *Pro-Prefectus*.

D. PANICI *Secr.*

Ritus et Formula Benedictionis atque Impositionis Scapularis Sacrorum Cordium Jesu et Mariæ.

Suscepturus Scapulare Sacrorum Cordium Jesu et Mariæ genuflectat, et Sacerdos apostolica facultate pollens, stola alba indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Ōsténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Clementissime Deus, qui ad peccatorum salutem et miserorum perfugium Cor Filii tui Jesu Christi caritate et misericordia plenum et Cor beatae Mariae Virginis eidem simillimum esse voluisti, hoc scapulare in honorem et memoriam eorundem Sacrorum Cordium gestandum bene ✠ dicere digneris, ut hic famulus indutus meritis et intercessione ipsius Deiparae Virginis secundum Cor Jesu inveniri mereatur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta illudque imponit, dicens :

Accipe, Frater, Scapulare Sacrorum Cordium Jesu et Mariae, ut sub ejus protectione et custodia, utriusque Sacratissimi Cordis virtutes recolendo et imitando, resurrectionis gloriae dignus efficiaris. Per eundem Christum Dominum nostrum.†

Amen.

Deinde una vice cum adscripto dicat sive latino sive vernaculo idiomate sequentes preces jaculatorias :

Cor Jesu Sacratissimum, miserere nobis.

Cor Mariae immaculatum, ora pro nobis.

† Si scapulare mulieri imponatur, dicatur : *haec famula*, etc. *Accipe Soror* etc. Si vero pluribus, tum omnia plurali numero dicantur.

DECRETUM.

Quum postremo hoc tempore per acta Sacrorum Rituum Congregationis, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII ad cultum ac pietatem erga Divinum Cor Jesu atque Purissimum Cor Deiparæ Virginis Christifidelium animos magis magisque excitare atque inflammare studuerit, Rm̄us Dñus Joannes Ludovicus Robert, Massiliensis Episcopus tempus opportunum atque utile advenisse censuit ad ipsum Beatissimum Patrem accedendi enixeque rogandi, tum suum Antistitæ ac filiorum Cordis Jesu nomine, ut scapulare ejusdem Sacri Cordis Jesu in agonia facti necnon Amantissimi Cordis Mariæ perdolentis speciali ritu et formula benedicendum atque imponendum adprobare dignaretur. Hoc autem scapulare ex privata fidelium devotione jamdiu adhibitum, constat ex duabus de more partibus laneis albi coloris per chordulam seu vittam conjunctis, quarum una præfert emblemata duorum cordium, Jesu nempe iis insignibus ornati, quibus repræsentari solet, et Immaculatæ Matris Mariæ gladio perforati, subjectis utrique instrumentis Dominicæ Passionis; altera vero pars exhibet sanctam crucem ex panno rubri coloris. Sanctitas porro Sua, exquisita Sacrorum Rituum Congregationis sententia, supradescriptum scapulare una cum proprio ritu ac formula benedictionis et impositionis adhibendis ab iis tantum Sacerdotibus quibus ab Apostolica Sede facultas facta fuerit, adprobare dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 4 Aprilis 1900.

CAJ. CARD. ALOISI-MASELLA *Pro-Daturius*.

L. † S.

S. R. C. *Pro-Præ ectus*.

D. PANICI S. R. C. *Secr.*

Concordat cum originali. — IMPRIMATUR.

Tornaci, die 15 Octobris 1900.

Vict. DUREZ, Vic. Gen.

—*—*— EXORCISMUS —*—*

in satanam et angelos apostaticos

jussu Leonis XIII. Pont. Max. Editus.

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Ad S. Michaelem Archangelum.

Precatio.

QRinceps gloriosissime cœlestis militiæ, sancte Mícheal Archángele, defénde nos in proelio *advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirítuália nequítie, in cœlestibus.* (Ephes. 6.) Veni in auxiliúm hóminum; quod *Deus ad imáginem similitúdinis suæ fecit*, et a tyránnide diaboli *emit pretio magno.* (Sap. 2. — I. Cor. 6.) — Te custódem et patrónum sancta venerátur Ecclésia; tibi trádedit Dóminus ánimas redemptórum in supérna felicitáte locándas. Deprecáre Deum pacis, ut cónterat satánam sub pédibus nostris, ne ultra váleat captívos tenére hómines, et Ecclésiæ nocére. Offer nostras preces in conspéctu Altíssimi, ut cito antícipent nos misericórdiæ Dómini, et apprehéndas draconem, serpéntem antíquum, qui est diá-

bolus et sátanas, ac ligátum mittas in abyssum, *ut non sedúcat ámplius gentes.* (Apoc. 20.)

Exorcismus.

IN nómine Jesu Christi Dei et Dómini nostri, intercedénte Immaculáta Vírgine Dei genitríce María, beáto Micháele Archángelo, beátis Apóstolis Petro et Paulo et ómnibus sanctis, et sacra ministérii nostri auctoritáte confisi, ad infestatiónes diabólicæ fraudis repelléndas secúri aggrédimur.

Psalmus 67.

Xsúrgat Deus et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defícient; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

℞. Vicit Leo de tribu Juda, radix David.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℞. Quemádmódum sperávimus in te.

Xorcizámus te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversáarii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dó-

mini nostri Jesu ✠ Christi, eradicare et effugare a Dei Ecclesia, ab animabus ad imaginem Dei conditis ac pretioso divini Agni sanguine redemptis ✠. Non ultra audeas, serpens callidissime, decipere humanum genus, Dei Ecclesiam persequi, ac Dei electos excutere et cribrare sicut triticum ✠. Imperat tibi Deus altissimus ✠, cui in magna tua superbia te similem haberi adhuc presumis; *qui omnes homines vult salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire.* (I. Tim. 2.) Imperat tibi Deus Pater ✠; imperat tibi Deus Filius ✠; imperat tibi Deus Spiritus sanctus ✠. Imperat tibi Christus, æternum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salute generis nostri tua invidia perdit, *humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem* (Phil. 2); qui Ecclesiam suam edificavit supra firmam petram, et portas inferi adversus eam nunquam esse prevalituras edixit, cum ea ipse permansurus *omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.* (Matth. 28., 20.) Imperat tibi sacramentum Crucis ✠, omniumque christianæ fidei Mysteriorum virtus ✠. Imperat tibi excelsa Dei Genitrix Virgo Maria ✠, quæ superbissimum caput tuum a primo instanti immaculatæ suæ conceptionis in sua humilitate contrivit. Imperat tibi fides sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ceterorumque Apostolorum ✠. Imperat tibi

Martyrum sanguis, ac pia Sanctorum et Sanctarum omnium intercessio ✠.

Ergo, draco maledicte et omnis legio diabólica, adjuramus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum qui *sic.... diléxit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed habeat vitam æternam* (Joann. 3.): cessa decipere humanas creaturas, eisque æternæ perditionis venenum propinare: desine Ecclesiæ nocere et ejus libertati láqueos injicere. Vade sátana, inventor et magister omnis fallaciæ, hostis humanæ salutis. Da locum Christo, in quo nihil invenisti de operibus tuis; da locum Ecclesiæ uni, sanctæ, cathólicæ, et Apostólicæ, quam Christus ipse acquisivit sanguine suo. Humiliare sub poténti manu Dei; contremisce et effuge, invocato a nobis sancto et terribili nómine Jesu, quem inferi tremunt, cui Virtutes cœlorum et Potestates et Dominatiões subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vóribus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est Deus præter te, nec esse potest nisi tu creátor ómnium visibílium et invisibílium, cujus regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ supplicámus, ut ab omni infernálium spirítuum potestáte, láqueo, deceptióne et nequítia nos poténter liberáre, et incólumes custodíre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ab insídiis diaboli, líbera nos Dómine.

Ut Ecclésiám tuam secúra tibi fácias libertáte servíre; Te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris; Te rogámus, audi nos.

(Et aspergatur locus aqua benedicta.)

*Ô Marie conçue sans péché,
priez pour nous qui avons recours à vous!*

Les 20 premières pages de ce PDF donne un aperçu de la qualité, *bonne ou mauvaise*, de l'édition papier. La qualité dépend du livre original dont nous nous sommes servi pour produire le fac-similé (*texte numérisé*).

Il est possible de commander l'édition papier à prix abordable en visitant le site :

canadienfrancais.org

Plusieurs autres livres sont également disponibles sur le même site, toujours à prix abordable.